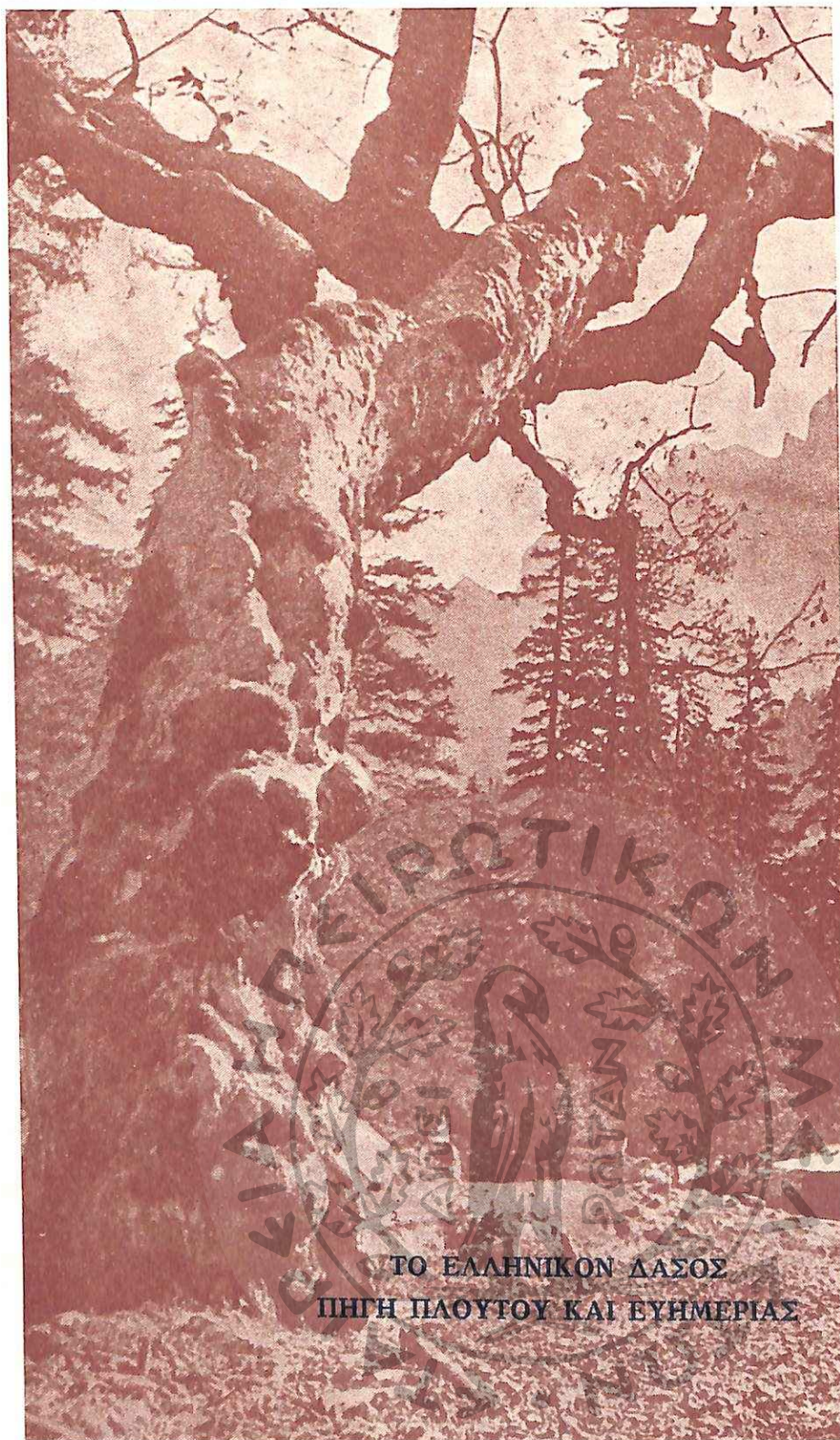

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

- ΜΙΑ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ
- ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ
- ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΣΗ
- Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΟΒΑ
- ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
- ΣΥΝΕΠΕΙΔΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
- ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
- ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΝΤΕ ΓΚΩΛ
- Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
- Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΡΟΥΜΠΕΝΣ
- ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΦΑΡΜΠΟΡΩ
- ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΤΗ ΖΩΗΣ
- Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΩΝ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΑΣΟΣ
ΠΗΓΗ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: Δ. Ε. ΧΕΛΜΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ

136 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ — 6, OLD JEWRY, E. C. 2
 ΑΙΓΥΠΤΟΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 24, RUE CHERIF PACHA
 ΚΑΪΡΟΝ — 15, RUE TALAAT HARB PACHA
 ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ — RUE AL COUMHOURIA
 ΚΥΠΡΟΣ: ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΛΕΜΕΣΟΣ, ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

ATLANTIC BANK OF NEW YORK, NEW YORK

THE SOUTH AFRICAN BANK OF ATHENS, JOHANNESBURG ΚΑΙ CAPE-TOWN

ΙΡΙΣ

- ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
- ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
- ΤΑΞΕΙΔΙΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

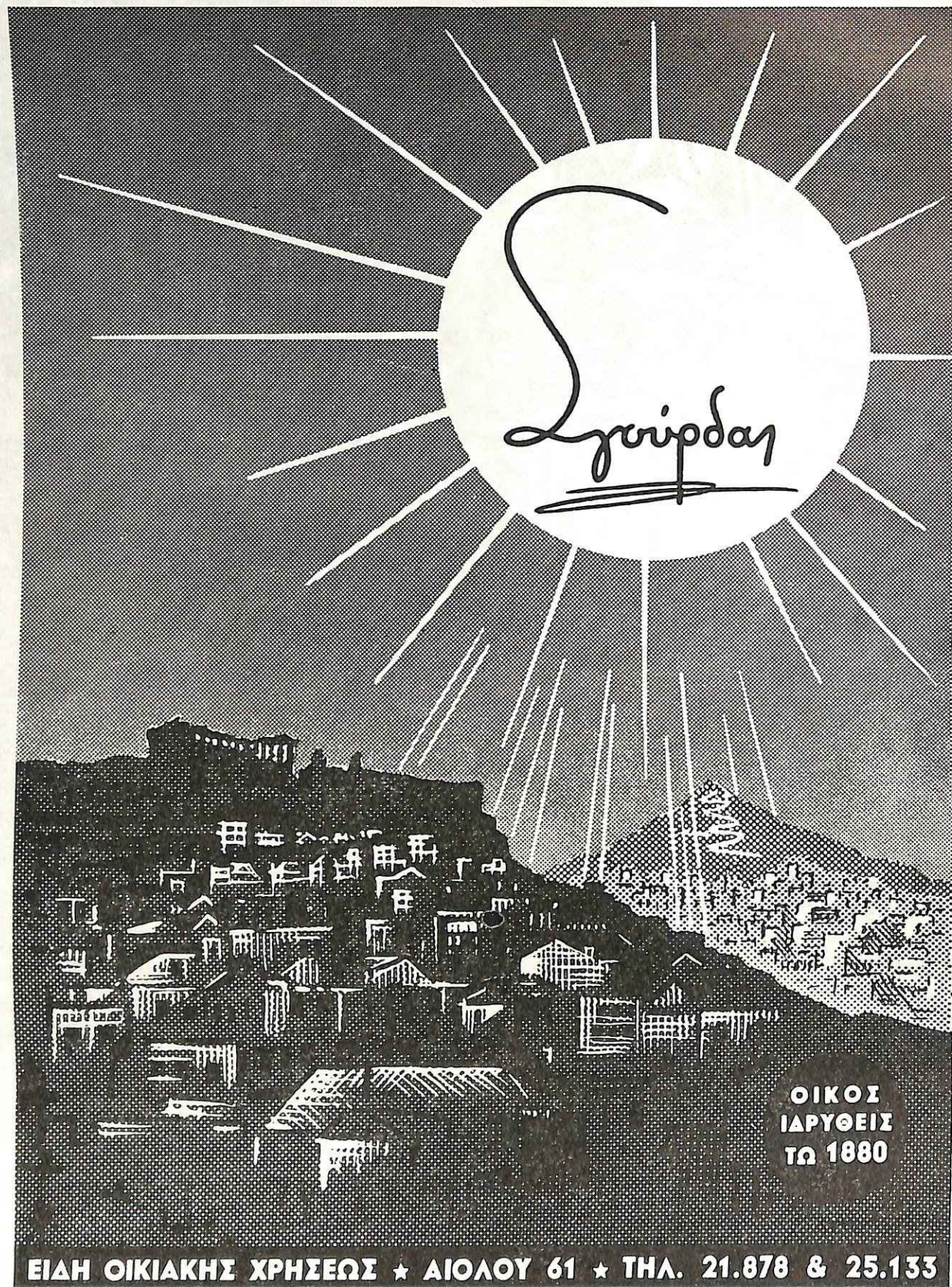
Ι Δ Ρ Υ Τ Η Σ Ο Θ Ω Ν Κ. Λ Ε Φ Α Σ - Τ Ε Τ Ε Ν Ε Σ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
 Κ Ο Σ Μ Η Τ Ε Ι Α
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ Δ/ΣΙΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34-ΤΗΛ. 614885-614886
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΜΕΛΕΤΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445
 ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣ'ΟΤΟ ΑΘΗΝΑΣ
 ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΔΩΡΕΑ φρ. ΤΣ. 1.062
 ΗΜΕΡΟΜ. 4-8-92
 ΑΡΙΘ. 45669

ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ★ ΑΙΟΛΟΥ 61 ★ ΤΗΛ. 21.878 & 25.133
 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΦΗΜΙΖΟΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ

Λαχείων Συντακτών

3 ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ 1 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ!

Είναι το καταπληκτικό κέρδος του 1ου ΤΥΧΕΡΟΥ των ΕΠΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ (ΠΡΩΤΗ ΕΩΣ ΑΒΔΟΜΗ)

•
 'Η οικογένεια θα έχη το Σπίτι της και το Αύτοκίνητό της.—
 'Η κόρη θα έχη από τώρα την προίκα της με το δεύτερο σπίτι.—
 'Ο γιός θα έχη εξησφαλισμένες της σπουδές του με το εισόδημα του τρίτου Σπιτιού!

•
 Μεγάλα κέρδη, Σπίτια, Αύτοκίνητα και μετρητά θα έχουν και οι άλλοι τυχεροί των 7 πρώτων προνομιούχων Σειρών.

Προμηθευθήτε άμέσως τὰ λαχεία σας από αυτές της Σειρές, πριν εξαντληθούν.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΛΑΧΕΙΟΥ

Ήρχισεν ή πώλησις τών γραμματίων τής 50ής Έκδόσεως εις τήν πρακτορεία καί τούς άντιπροσώπους των.

Η 50^η ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΝΑΙ
ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ένιαία ή διάθεσις κάθε αριθμού διότι αι σειραι καταργήθησαν καί οι λαχνοι έπηυξημένοι διά τούς άγοραστάς.

Διά 45.000 τυχερούς κατ' άκέραιον γραμμάτιον διατίθεται τή ίλιγγιώδες σύβολον κερδών

ΔΡΧ. 93.116.000

ΤΟ ΔΩΡΟΝ
ΔΡΧ. 5.000.000

Λιάνα

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 613 - 663 - 614 - 885 ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφεϊον: Κεραμεικόν 40 - Τηλ. 522-512

Τιμή τεύχους Δραχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον άρθρον	
Υπό κ. Κ. Ζαφειροπούλου.....	7
Αί δύο θεωρίες του Κράτους	
Υπό κ. Άγγ. Προκοπίου.....	8
Μία τετραετία	
Υπό κ. Κ. Τσάτσου.....	9
Η αλήθεια διά την Κύπρον	
Υπό κ. Κ. Α. Ρουσσέν.....	10
Άγγλικαί έκλογαί	
Υπό κ. Τ. Πηλειδη.....	13
Τό πείραμα Ντέ Γκόλ	
Υπό κ. Δ. Μαγκλιβέρα.....	15
Τά ελληνικά δάση	
Υπό κ. Β. Νικολοπούλου.....	18
Όργανισμός Βιομηχ. Αναπτύξεως	
Υπό κ. Α. Κωνσταντινίδη.....	20
Κράτος καί Όλυμπιακή Άεροπορία..	21
Τό πρόβλημα τών κηπευτ. προϊόντων	
Υπό κ. Ι. Κολιάτσου.....	22
Τό Φεστιβάλ άεροπλάνων.....	28
Η επιχείρησις τών Καλλιστείων....	31
Ό εδφνέστερος δημοσιογράφος.....	32
Ροϋμπενς.....	34
Έκατομμύρια έτη ζωής.....	39
Ιος στόχος: Σελήνη.....	40
Ό πρώτος περίπλους τής γής.....	42
Βασίλισσα Όλγα.....	44
Η γέννησις του Έρυθρου Σταυρου..	46

Συνδρομαί: Ίδιωτων έτησια	Δραχ. 100
έξάμηνος »	65
Τραπεζών, Άνων. Έ-	
ταιρειών, Ν.Π.Δ.Δ. έτησια	» 200
έξάμηνος »	140
Έξωτερικου μετά τελών ά-	
ποστολής	§ 18
Έμβάσματα:	
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ	
Πανεπιστημίου 34 - ΑΘΗΝΑΙ	

Έπιτρέπεται ή άναδημοσίευσις άρθρων του περιοδικου έφ' όσον άναφέρεται ή πηγή των

Τύποις: Άλφοι Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικόν 40, Άθήναι

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1959
ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ.

Ο ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Με την συνάντησιν του Άρχιεπισκόπου Μακαρίου καί του πρώην άρχηγού τής Ε.Ο.Κ.Α. εις την Ρόδον διεσώθη ή ένότης καί άπεκατεστάθη ή γαλήνη του ελληνικου λαου εις την Κύπρον. Αδτή είναι ή βασική διαπίστωσις πού προήλθεν από τās τριήμερους συνομιλιας τών δύο ήγετων του Κυπριακου άγώνος. Η ικανοποίησις πού έδοκίμασαν όλοι οι Έλληνες διά την άποκατάστασιν τών σχέσεων καί την πλήρη συμφωνία των δύο κυριωτέρων παραγόντων τής εθνικής ζωής τής μεγαλονήσου, άποτελεί την καλλιτέραν άπόδειξιν τής εδθνικισίας καί τής άπαραμίλλου πολιτικης ώριμότητος πού επιδεικνύει ό ελληνικός λαός εις όλας τās δυσκόλους στιγμάς του εθνικου του βίου.

Υπήρξαν, πράγματι, κρίσιμοι αι φάσεις από τās όποιās διήλθε, χωρίς άκόμη να κατορθώση να έξέλθη καί μετά τās συμφωνίας τής Ζυρίχης καί του Λονδίνου, τό Κυπριακόν πρόβλημα. Ένώ εις την Λευκωσίαν ή Συνταγματική Έπιτροπή εδρίσκειται ένώπιον άπαραδέκτων τουρκικων αξιώσεων πού άποβλέπουν εις την εγκαθίδρυσιν οδσιαστικής συγκυριαρχίας, ένώ εις τό Λονδίνον ή έπιτροπή διά τās βάσεις καρκινοβατεί λόγω τών υπερβολικων βρετανικων διεκδικήσεων, ήτο φανερόν ότι ό διχασμός του ελληνικου κυπριακου λαου θ' άπέβαινε μοιραίος. Ζητήματα γοήτρου ή προβαδίσματος, προσωπικων φιλοδοξιων ή άδικων καχυποπιων, έσφαλμένη εκτίμησις τών προθέσεων άλλήλων ή πονηρά διάθεσις τρίτων είχαν δημιουργήσει κλίμα, άκρως επικίνδυνον εις την έξελικτικήν πορεία του εθνικου θέματος. Ό Έθνάρχης καί ό Διγενής έστάθησαν διά μίαν στιγμήν αντιμέτωποι άλλήλων. Έδτυχώς εις μίαν μόνον στιγμήν. Διότι ή παράταξις ή ή περαιτέρω όξυνσις τών προσωπικων των σχέσεων θα έξεκόλαπτε την διχόνοιαν, τόν διχασμόν καί τόν όλεθρον...

Ένώπιον του εγκαιρου εδτυχώς έπισημανθέντος κινδύνου, οι δύο άνδρες παρεμέρισαν τās διχογνωμίας των, άνεγνώρισαν τās πλάνας των καί άπεκήρυξαν τās διαβολάς διά τās όμοσκησόντες προς άλλήλους καί να διακηρύξουν δημοσία ότι καί οι δύο προς τόν ίδιον αντικειμενικόν σκοπόν άποβλέπουν: Την εγκατάστασιν τής νέας έλευθέρου καί ανεξαρτήτου Πολιτείας μέσα εις τās πλαίσια τής όποιās ό κυπριακός λαός πού άναξιοπαθεί επί αιώνας υπό τό πέλημα άλλεπαλλήλων κατακτητων θα οικοδομήση την εδημερίαν του.

Τώρα, όταν αι συμφωνία τής Ρόδου άπέτροσαν τās καταστρεπτικάς επιπτώσεις τής έριδος επί τής ψυχικής ένότητος του κυπριακου λαου, όταν άρχίση καί πάλιν να συνειδητοποιηται ή τεραστία σημασία τής από κοινου αντιμετώπισεως των πολλων άκόμη προβλημάτων πού επιήγητον την λύσιν των, πράξιν άπονομής δικαιοσύνης θ' άπετέλει ή τιμία άναγνώρισις του γεγονότος ότι ούτε ό Άρχιεπίσκοπος Μακάριος, ούτε ό στρατηγός Γρίβας έπταισαν διά την πρόσκαιρον ρήξιν. Έπταισαν όλίγοι μορφοί ή φιλόδοξοι τύποι, οι γνωστοί εκείνοι τύποι πού εις όλας τās φάσεις τής ιστορίας του Έθνους, παραδοκούν την εδκαιρία, καλλιεργούν τόν διχασμόν, προπαραιοκονάζουν την καταστροφήν επιδιώκοντες ν' αναδυσθουν από τό τέλμα εις την επιφάνεια καί να παραβιάσουν την θύραν τής Έξουσίας. Διά τούς όλίγους μικροφιλοδοξους, διά τούς εδτελείς αυτόν διαβολείς, άπετέλεσαν ένα ισχυρόν ράπισμα ό άδελφικός άσπασμός πού άντήλλαξεν ό Έθνάρχης με τόν Διγενή εις την Ρόδον.

Κ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η πιο βαθειά τομή που χωρίζει τη δημοκρατική Δύση από την μονοκομματική Ανατολή χαράσσεται πάνω στα όρια των σχέσεων κράτους και ατομικότητας

Οι δύο δεωρίες του κράτους

Στις δημοκρατικές πολιτείες της Δύσεως το άτομο ανέχεται το κράτος. Το θεωρεί σαν μία αναγκαστική παραχώρηση των φυσικών του δικαιωμάτων, προκειμένου να του εξασφαλίσει από την προστασία της ζωής του, της ελευθερίας του και της περιουσίας του. Η παραχώρηση αυτή γίνεται με την ελεύθερη συγκατάθεση των ατόμων, με την ψήφο τους, αλλά και με ένα αίτημα μεταβίβασης για τον περιορισμό των αναφαίρετων δικαιωμάτων, που γεννιούνται μαζί με τη φυσική ισότητα και ελευθερία του ανθρώπου. Η έγκουσία μεταβίβαση της εξουσίας από το λαό στο κράτος και στην κυβέρνηση υπαγορεύεται από την επιθυμία να πληρωθούν τρεις κυρίως έλλειψεις της φυσικής καταστάσεως των ανθρώπων.

Οι τρεις λειτουργίες

Η πρώτη έλλειψη είναι ο γραπτός αντικοινωνικός νόμος, για το σωστό και το λάθος, με υποχρεωτική ισχύ για όλους τους πολίτες.

Η δεύτερη έλλειψη είναι ο δικαστής, που θα κρίνει την εφαρμογή του νόμου αυτού, με αμεροληψία, σε όλες τις περιπτώσεις και διαφορές της καθημερινής ζωής.

Η τρίτη έλλειψη είναι η Αρχή, που θα βοηθήσει στην εφαρμογή του νόμου και θα κάνει σεβαστή την κρίση και την απόφαση του δικαστή.

Τις τρεις αυτές έλλειψεις της φυσικής καταστάσεως έχει να καλύψει ή οργανώσει των τριών λειτουργιών που στοιχειοθετούν το κράτος: της Νομοθετικής, της Δικαστικής και της Εκτελεστικής. Ο Τζόν Λόκ στην Αγγλία, ο Μοντεσκιέ στη Γαλλία, στάθηκαν οι θεωρητικοί θεμελιωτές της διακρίσεως και του χωρισμού των τριών αυτών λειτουργιών της Πολιτείας. Η διακρίση της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας, η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη, που αποτελούν τους δυο άκρογωνιαίους λίθους της Δημοκρατίας στη Δύση, βγήκαν από το φιλοσοφικό λατομείο της φιλελευθέρου ιδεολογίας του 17ου και 18ου αιώνα.

Ατομον και κράτος

Η βασική ιδέα και στις δυο διακηρύξεις είναι ότι το άτομο είναι πιο σημαντικό από το κράτος και ότι το άτομο χωρεί με τη θέλησή του ένα μέρος από τα φυσικά του δικαιώματα στο κράτος, για να επιτύχει μεγαλύτερη ασφάλεια της ελευθερίας του, περισσότερη ευημερία. Οι πατέρες των δημοκρατικών επαναστάσεων

είχαν συνείδηση των κινδύνων της παραχωρήσεως αυτής και συνιστούσαν πάντα: «Προσέξτε. Όσο λιγώτερο επεμβαίνει το κράτος, τόσο το καλύτερο».

Η συμβουλή αυτή ήταν σύμφωνη με την πολιτική υπόθεση του Τζόν Λόκ: «Όσο το δυνατόν ελάχιστη κυβέρνηση». Η πνευματική αυτή παράδοση της ατομικής ελευθερίας και των περιορισμών του κράτους στα αναγκαία όρια της προστατευτικής του δικαιοδοσίας, άνοιξε στην Αμερική όλους τους δρόμους της κοινωνικής και οικονομικής δραστηριότητας στην ατομική πρωτοβουλία. Εκεί η ανάμιξη του κράτους στις υποθέσεις των επιχειρήσεων ήταν και είναι πάντα περιορισμένη. Η κοινή γνώμη δέχεται με δυσφορία την άσκηση του κυβερνητικού ελέγχου και στα έργα κοινής ωφελείας, ακόμη και σε περιόδους οικονομικών κρίσεων και εθνικών κινδύνων. Τα μέτρα της κρατικής παρεμβάσεως που εγκαινίασε ο Ρούζβελτ, γνωστά ως Νιού Ντρίλ, είχαν προκαλέσει μια έντονη αντίδραση στην Αμερική εξαιτίας της πατροπαράδοτης ιδεολογίας των φυσικών δικαιωμάτων της ατομικότητας.

Η ιδεολογία αυτή ριζωμένη στην αμερικανική ήπειρο από τον καιρό των πρώτων αποίκων, τότε που ο άγερτος ατομικισμός διέτρεχε την παρθενική ήπειρο σαν ασέλωτο αλόγο, για να την υποτάξει στη θέληση του φιλελευθέρου μετανάστη, έγινε ατράνταχτος πλάτανος με τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, για να δροσίξει από τότε στη σκιά του το παιγνίδι του μικρού παιδιού, το σχολείο του εφήβου, το επάγγελμα του ώριμου πολίτη, την οικογένεια, τον Τύπο, τον πολιτικό βίο ολοκλήρου του έθνους. Το Ίνδαλμα του λαού έγινε το αυτοδημιούργητο άτομο. Και όλες οι δυνάμεις της κοινωνικής ζωής, (παιδεία, γράμματα, τέχνη, επιχειρήσεις, κόμματα, κυβερνήσεις) βοήθουν στην ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και αυτενεργείας. Ο ρυθμός της ζωής είναι ατομικός και ελεύθερος. Είναι η κινητήρια δύναμη της Δημοκρατίας.

Η γερμανική φιλοσοφία

Ας περάσουμε τώρα στην Ανατολική Ευρώπη. Έδώ η εικόνα της Πολιτείας αναστρέφεται. Το Κράτος είναι σπουδαιότερο από το άτομο. Το ιδεώδες είναι η ύποταξη του λαού στο κράτος. Και το κράτος είναι απειρίοστο στις εξουσίες του. Η θέληση των ατόμων συντατίζεται με τη θέληση του κόμματος και του έθνους με το κράτος. Το Ίνδαλμα δεν είναι το ελεύθερο και αυτοδημιούργητο άτομο. Είναι ο καλός υπηρέτης του μονοκομματικού κράτους. Η ατομική σκέψη

Το κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

αποτελεί αίρεση. Η ανήσυχη πρωτοβουλία, έξω από το κομματικό δόγμα, συνιστά προδοσία. Το κράτος είναι Θεός. Και ο άνθρωπος μέσο για τη δικαιοσύνη του.

Η αντίληψη αυτή του εξανθρωπισμένου ατόμου έχει τις ρίζες της σε μια φιλοσοφική επεξεργασία της ιδέας του Κράτους που αρχίζει στην Πρωσία, στα χρόνια που θριαμβεύει η Γαλλική Επανάσταση. Ο πρώτος ένοχος της δημοκρατικής αυτής διαστρωμάτωσης στην Ανατολική Ευρώπη ήταν ο φιλόσοφος Κάντ. Στο βιβλίο του «Η Κριτική του Πρακτικού Λόγου» ο Κάντ φιλοσοφεί επαναφέροντας το θέμα των εμπόρων ιδεών, που είχε καταδικάσει ο Τζόν Λόκ με τη θεωρία του λευκού πίνακα της νεογέννητης συνειδήσεως του ανθρώπου, αλλά τώρα με νέα μορφή. Με τη μορφή της ηθικής επιταγής: «Μέσα μας—έλεγε ο Κάντ—υπάρχει ένας ηθικός νόμος».

Ποιός αποφασίζει, για μας, τί πρέπει να κάνουμε και τί δεν πρέπει; Η βούλησή μας! Αντίθετα από τον Λόκ που παραδέχεται πως η θεμελιώδης ιδιότητα του ανθρώπου ήταν η νόσηση του, δηλαδή η ικανότητά του να γνωρίζει και να ερμηνεύει τον κόσμο, ο Κάντ υπεστήριξε πως η ουσία του ανθρώπινου όντος ήταν η βούλησή του.

Ανατροπή της ισότητας

Από το σημείο αυτό αρχίζει η αντεπανάσταση κατά της Δημοκρατίας. Γιατί αν παραδεχτούμε πως τη βούληση αυτή την ενσαρκώνει μια εξουσία ενδύεται από το άτομο, που λέγεται Κράτος, τότε πρέπει να παραδεχτούμε πως το άτομο είναι υποχρεωμένο να υποταχθεί στο Κράτος και να το αφήσει να αποφασίζει και να δρα για λογαριασμό του.

Μια δεύτερη συνέπεια της θεωρίας της βουλήσεως ήταν η ανατροπή της φυσικής ισότητας των ανθρώπων. Γιατί υπάρχουν άτομα που έχουν βούληση πιο σθεναρή από την κοινή βούληση των λοιπών ανθρώπων: Τα δεσποτικά άτομα. Για τους Γερμανούς φιλοσόφους, όπως ο Φίχτε και ο Νίτσε, το προβάδισμα της ζωής ανήκει στους τύπους αυτούς των υπερανθρώπων, που έχουν δικαίωμα να πατούν πάνω στους άλλους για να προχωρούν. Ήταν οι θεωρητικοί πρόδρομοι του Χίτλερ, του Μουσολίνι και του Στάλιν.

Έτσι το Κράτος, δυσάρεστη αναγκαιότητα για τους δημοκρατικούς φιλοσόφους της Δύσεως, γίνεται στη Γερμανία το ιδανικό τέρας της πορείας της κοινωνίας, για να αποκτήσει αυτή ένα μέσο πιο αποτελεσματικό στην τραγική άσκηση της «συλλογικής βουλήσεως». Η φυσική ε- (Συνέχεια εις σελ. 35)

Ο ύπουργός Προεδρίας της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Τσάτσος, εκ των κυριωτέρων συνεργατών του Προέδρου της Κυβερνήσεως, είχε την καλωσύνη να γράψει ειδικώς δια τον «Αίωνα» το ακόλουθον άρθρον, αναλύων το επιτελεσθέν μέχρι σήμερον υπό της Κυβερνήσεως έργον.

ΜΙΑ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ

Άρθρον του κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ
Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως

Ιστορικός παρατηρητής θα άσχοληθῆ, άσφαλώς, κάποτε σοβαρώς με την έρμηνείαν ώρισμένων φαινομένων, τα όποια δια πρώτην φοράν άπαντώνται σήμερον εις την πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Πράγματι, ούδέποτε άλλοτε, από τῆς άπελευθερώσεως τῆς Ελλάδος, διατηρεῖται ἐπὶ τετραετίαν εις τὴν ἀρχὴν πολιτικὸν σχῆμα με προοπτικὴν νὰ άποβῆ τοῦτο ἡ μακροβιότερα Κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις. Καί εἶναι, ἐπίσης, άνευ προηγουμένου καὶ ἀντίθετον πρὸς τοὺς ἰσχύοντας εις τὴν παρ' ἡμῖν δημοσίαν ζωὴν κανόνες, τὸ γεγονός ὅτι ἡ μακροχρόνιος άσκησις τῆς ἀρχῆς οὐ μόνον δὲν έφθειρεν τὸ ἐν τῇ έξουσίᾳ σχῆμα ἀλλά καὶ τὸ ἐνίσχυει συνεχῶς περισσότερο.

Όσον μεγάλη καὶ ἀν εἶναι ἡ χρονικὴ προοπτικὴ ἡ ὁποία θὰ παρεμβληθῆ μετὰ τῆς ἰστορικῆς μετὰ τῆς μελλοντος καὶ τῆς παρούσης πολιτικῆς πραγματικότητος καὶ ὅσον ἀντικειμενικὴ καὶ ἀν εἶναι ἡ ἐκτίμησις εις τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ προβῆ, θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συναχθοῦν ὡρισμένα συμπεράσματα καὶ διαπιστώσεις: Θὰ πρέπει ἐν πρώτοις νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἡ ἀξιοσημειώτως αὐτῇ σταθερότης εις τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτυχῆ καὶ ἀποφασιστικοῦ τρόπου με τὸν ὁποῖον ἀντιμετώπισεν ἡ Κυβέρνησις τὰ προβλήματα τῆς χώρας καὶ προῖόν τῆς γενικῆς ἀναγνώσεως ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς αὕτη δραστηριότης ἐξεδηλώθη ἐν μέσῳ μίας ἀνησύχου διεθνοῦς ἀτμοσφαιρας, ἡ ὁποία κατ' ἐξοχὴν ἐπέβαλεν τὴν ἀνάγκην μίας σταθερᾶς Κυβερνήσεως.

Μία ἄλλη, ἐπίσης ἀναπόφευκτος, ἱστορικὴ διαπίστωσις θὰ εἶναι ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ αὕτη σταθερότης ἤλθε νὰ θέσῃ τέρας εις μίαν περίοδον ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, εἶς ἕνα καταστρεπτικὸν ξεπερασμένον διχασμὸν, εἶς ἕνα χρόνιον καθεστῶς πολυκομματισμοῦ, ὃ ὁποῖος ἐκινδύνευεν νὰ καταστῆ θεσμός, νὰ διαφθείρῃ τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ὑπονομεύσῃ τελείως τὸ ἠθικὸν του. Ἀντίθετως, χάρις εις τὴν ὑπαρξιν μονοκομματικῆς, συμπαγοῦς καὶ ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως κατέστη δυνατόν νὰ ἐπιβληθῆ ἐκ τῶν ἀνω ἐνιαίος ρυθμὸς ἐργασίας, νὰ ἐπιτευχθῆ ταχύτερος συντονισμὸς εις τὰς Κυβερνητικὰς ἐνεργείας καὶ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ συνεργασία τῶν ειδικῶν καὶ τεχνικῶν ἐκάστου τομέως, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως,

τῆς Διοικήσεως, τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, τῆς βελτιώσεως τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου καὶ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς οικονομίας μας. Πρόκειται περὶ προβλημάτων τὰ ὁποία εἰς τὸ παρελθόν δὲν εἶχον εὐρὴν λύσιν τῶν προβλημάτων μας. Μία ὑποανάπτυκτος χώρα δὲν μεθίσταται εις τὴν τάξιν τῶν ἀνεπτυγμένων οικονομικῶς χωρῶν ἐντὸς ὀλίγων μόνον ἐτῶν. Ὁ Ἕλληνας λαός, ὅμως, ἐδοκίμασεν ἤδη τὰ ἀγαθὰ τῆς οικονομικῆς σταθερότητος καὶ ἔχει πλήρην συνείδησιν τῆς ἀνάγκης νὰ τὰ διαφυλάξῃ παντὶ σθένει. Ὁ δὲ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ ἀναγράψῃ ἀσφαλῶς τὴν ἀπόφασιν αὕτην ὡς τεκμήριον εισόδου τοῦ ἔθνους εἰς ἕνα ἀνώτερον ἐπίπεδον πολιτικῆς ὀριμότητος καὶ ἱστορικῆς εὐθύνης.

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐντελῶς μόνῃ, ἀντιμέτωπος ὅλης τῆς Δυτικῆς Συμμαχίας, ἡ δὲ θέσις τῆς τότε Κυβερνήσεως καθίστατο ἐπι δυσχερεστέρᾳ ἐκ τῆς ἀλόγιστου στάσεως τῆς Ἀντιπολιτείας ἥτις, ἐκμεταλλουμένη τὴν φυσικὴν ἐν προκειμένῳ εὐαισθησίαν τοῦ ἑνταῦθα καὶ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐδημοκόπει παρέχουσα ἐπιχειρήματα εἰς τοὺς ἀντιπάλους. Τὰ κράτη, ἐξ ἄλλου, τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ, με τὴν «πρόθυμον» συμπαράστασιν των, ἐδημιούργουν ἔδαφος ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους τῶν Βρετανῶν καὶ τῶν Τούρκων καὶ ἐχάλκεον ἐπιχειρήματα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐγγυαρίου κομμουνισμοῦ.

Παρά ταῦτα, ἡ Κυβέρνησις ἠγωνίσθη μὲν ψυχραίμως διὰ τὴν δικαιοσύνην τῶν Κυπρίων, πάντοτε ὁμῶς ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν συμμαχιῶν τῆς, χωρὶς νὰ παρασυρθῆ εἰς ὀλεθρίας διὰ τὸ κυπριακὸν ἐνεργείας, πρὸς τὰς ὁποίας ἐχθροὶ καὶ «φίλοι» τῆν ἄβουον, εἰς τὴν κατ'ἀλλήλου με στιγμὴν, ἐκμεταλλουμένη τὰς δημιουργηθείσας συνθήκας, διέσπασεν με κατάλληλον καὶ ταχὺ χειρισμὸν τὸ ἀγγλοτουρκικὸν μέτωπον καὶ ἐπέβαλεν μίαν ρυθμισιν ἡ ὁποία δὲν ἤτο μόνον ἡ καλλίτερα ἀπὸ ὅλας τὰς ἐφικτὰς ἀλλὰ καὶ αὕτη κατ' ἐαυτὴν ἕλας ἰκανοποιητικὴ, δημιουργοῦσα πρᾶγματι τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Παραλλήλως, ἀντιμετώπισθη τὸ τεράστιον θέμα τοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τὸν τρόπον ἐπίσης ἀποτελεσματικόν, παρὰ τὴν δημοσκοπικὴν ἐκ μέρους τῶν χωρῶν τοῦ Παραπελάσματος ἐκμετάλλευσιν τοῦ Κυπριακοῦ, ἥτις ἀπεσκόπευε νὰ καταστήσῃ τὸν κομμουνισμὸν συμπαθῆ εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς, ἀπλῶς καὶ μόνον — κατὰ τρόπον μάλιστα ἀπολύτως μετριοπαθῆ—τῆς κειμένης νομοθεσίας τῆν ὁποίαν ἄλλα Κυβερνήσεις ἐθέσπισαν. Ἡ σῶφρον καὶ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῆ καὶ ἀπὸ τὸν πλέον κακῆς πίστεως παρατηρητὴν, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν λυδίαν λίθον μίας πραγματικῶς δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως.

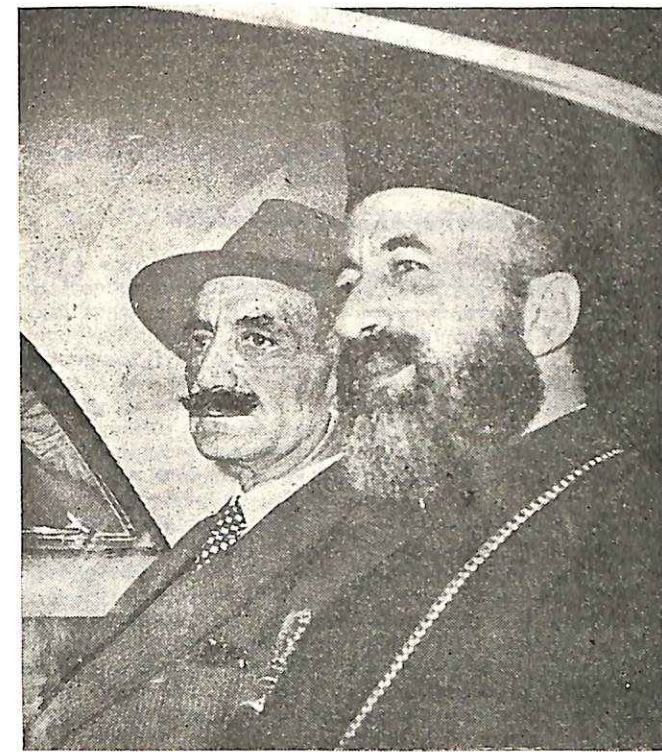
Τὰ πρώτα ἀποτελέσματα τῆς ἀνωτέρω περιγραφείσης πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν συνεπῶς ἐφῆρμον ἐν Κυβερνήσει Κ. Καραμανλῆ, εἶναι ἤδη αἰσθητά. Δὲν ἀποτελοῦν ὁμῶς, βεβαίως, τὴν πλήρην λύσιν τῶν προβλημάτων μας. Μία ὑποανάπτυκτος χώρα δὲν μεθίσταται εις τὴν τάξιν τῶν ἀνεπτυγμένων οικονομικῶς χωρῶν ἐντὸς ὀλίγων μόνον ἐτῶν. Ὁ Ἕλληνας λαός, ὅμως, ἐδοκίμασεν ἤδη τὰ ἀγαθὰ τῆς οικονομικῆς σταθερότητος καὶ ἔχει πλήρην συνείδησιν τῆς ἀνάγκης νὰ τὰ διαφυλάξῃ παντὶ σθένει. Ὁ δὲ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ ἀναγράψῃ ἀσφαλῶς τὴν ἀπόφασιν αὕτην ὡς τεκμήριον εισόδου τοῦ ἔθνους εἰς ἕνα ἀνώτερον ἐπίπεδον πολιτικῆς ὀριμότητος καὶ ἱστορικῆς εὐθύνης.

Αί τριήμεροι συνομιλίες της Ρόδου μεταξύ του εθνάρχου Κύπρου Μακαρίου και του στρατηγού κ. Γ. Γρίβα, συνεπλήρωσαν ένα μεγάλο κενόν το οποίο άπο το παρελθόντος Φεβρουαρίου ήσκει επιρροήν καταφανώς άσταθείας εις την εξέλιξιν των κυπριακών, αλλά και έν τινι μέτρω και των ελληνικών πραγμάτων. Το έκδοθεν επί τη λήξει των συνομιλιών ανακοινωθέν εμφανίζει άποκαθισταμένην την σταθερότητα εις την Κύπρον, διότι τόσον το κείμενον της «κοινής δηλώσεως» όσον και αί επακολουθήσασαι συνεντεύξεις των δύο Κυπρίων ήγετών προς τους έκπροσώπους του Τύπου, φαίνονται διαπνεόμεναι άπο ειλικρινή διάθεση. Η προϊστορία των δύο άνδρών πρέπει να θεωρηθή συνεπίκουρος της ειλικρινείας των λόγων των. Πέραν όμως αυτών, υπάρχει και το μεταξύ των δύο ύπογραφέν πρωτόκολλον επί των συμφωνηθέντων, το οποίο άν και τηρηθέν μυστικόν ως προς το περιεχόμενό του, δέν είναι δυσχερές να μαντεύση κανείς τί περιλαμβάνει.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Διατί ή νήσος ώδηγήθη εις την επανάστασιν.— Αί κατά καιρούς προταθείσαι λύσεις και αί συμφωνίαι Ζυρίχης και Λονδίνου.— Τό βαρύ έργον του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και το καθήκον του στρατηγού Γρίβα.

Του κ. Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και ο στρατηγός Γρίβας εις Ρόδον

Η άστάθεια των κυπριακών πραγμάτων την όποιαν φαίνεται ότι εξέφάνισε ή συνάντησις της Ρόδου, πιθανόν να μην ήτο κραυγαλέως καταφανής. Ήτο όμως ένα γεγονός το όποιο δέν ήδύνατο να άποκρυβή επί μακρόν. Η προέλευσις της είχε τριπλήν ρίζαν. Την άπουσίαν ενός αξιολόγου πολιτικού κορμού εις την κυπριακήν ζωήν της τελευταίας τριακοντετίας. Την άσάφειαν και την γενικότητα των συμφωνιών της Ζυρίχης και του Λονδίνου. Το άνορθόδοξον της επιτευχθείσης διά των συμφωνιών λύσεως του κυπριακού προβλήματος. Πέραν των ριζών αυτών της άσταθείας, ύπήρχον και πλείστα όσα παράρριζα, επιτεινόντα την άσάφειαν της όλης καταστάσεως. Μεταξύ των τελευταίων αυτών, άρκούντως σημαντικήν έπιρροήν είχαν και τά έν Έλλάδι πολιτικά πράγματα, αλλά και της Τουρκίας και της Βρετανίας αί σύνδρομοι πολιτικά επιδιώξεις. Διά να γίνη έπομένως μία πλήρης κάπως άνάλυσις της σημασίας της συμφωνίας της Ρόδου χρειάζεται μία όσον το δυνατόν σύντομος, αλλά πάντως άπαραίτητος αναδρομή εις τά γενεσηουργά αίτια της δυσχερούς καταστάσεως και του άδιεξόδου το όποιον εκλήθησαν να άρουν οί δύο Κύπριοι ήγέται εις την Ρόδον.

Τά κύρια αίτια

Κατά την άνωτέρω θεείσαν σειράν, ως πρώτη ρίζα της κρίσεως τέθη ή έλλειξις πολιτικής ζωής εις Κύπρον. Πράγματι, άπο της επαναστάσεως του 1931 όποτε καθργήθη ή τοπική Βουλή, εις την Κύπρον ούδεμία ύπήρχε πολιτική εξέλιξις μέχρι της εκρήξεως της επαναστάσεως του 1955.

Χωρίς να επιδιώκεται ή εμφάνισις ως άπαραίτητον του πολιτικού επαγγελματισμού, δέν είναι ίδυνατόν να χαρακτηρίση κανείς ως όμαλήν την ζωήν οίασδήποτε οργανωμένης ανθρώπινης όμάδος τελούσης ύπο κηδεμονίαν έστω, άν μη ύπο έξουσίαν ξένην προς το φυλετικόν, θρησκευτικόν, έθνικόν, κ.λπ. Όλικόν άπο το όποιον κατά κύριον λόγον σύγκειται ή ανθρώπινή αυτή όμάς, έν προκειμένω οί κάτοικοι της Κύπρου. Ύπήρχε λοιπόν ένα χάσμα, έπομένως μία πολιτικώς άδιαπαιδαγωγώτης μάζα ή όποία έγεννήθη, άνετράφη και ήνδρώθη χωρίς καμμίαν πρακτικήν έξάσκησην εις την τέχνην της οργανωμένης συμβιώσεως όμοιογενών ανθρώπινων στοιχείων, ή όποία τέχνη, έν τελευταία αναλύσει, άποτελεί και την ουσίαν της πολιτικής ζωής. Δέν ύπήρχον πολιτικά στελέχη, δέν ύπήρχον πολιτικοί ήγέται, δέν ύπήρχον πολιτικά κατευθύνσεις. Και ένφ εις την Κύπρον ή πολιτική ζωή έξηφανίζετο βραδέως, έπήρχετο ό παγκόσμιος πόλεμος, ή γενική άνατροπή και ή πλήρης άλλαγή ή της μορφής όλοκλήρου της περιοχής. Έδημιουργείτο το κράτος του Ισραήλ, καθργείται ή γαλλική έντολή επί της Συρίας και του Λιβάνου και έγεννώντο δύο κράτη ανεξάρτητα, οί Βρετανοί άπεσύροντο άπο τας περιοχάς της Μέσης Άνατολής όπου έδημιουργούντο ανεξάρτητα ή ήμιανεξάρτητα Βασίλεια. Ταυτόχρονης ή Έλλάς είχεν άποδυθή εις τον άγώνα κατά της κομμουνιστικής εισβολής και ή Βρετανία των Έργατικών παρέδιδε την Έλλάδα εις την άμερικανικήν έπιρροήν του Δόγματος Τρούμαν και του επακολουθήσαντος Σχεδίου Μάρσαλ.

Η Κύπρος ύπο τας συνθήκας αυτές εύρέθη προς του άκολουθου διλλήματος. Ή θα έξηκολούθει την χειμερίαν πολιτικήν της νάρκην με τον κίνδυνον σταθεροποιήσεως μιάς καταστάσεως

πολιτικής και κοινωνικής κηδεμονίας καθ' ήν στιγμήν όλόκληρος ή περίεξ περιοχή έγκατέλειπε το σχήμα αυτό. Ή θα επαναστάσει και αυτή. Εις την δευτέραν αυτήν περίπτωσην, το χάσμα της άνυπαρξίας οργανωμένης πολιτικής ζωής έπέζεε άναποφεύκτως προς την άνάληψιν της ήγεσίας της κυπριακής επαναστάσεως ύπο του μοναδικού τοπικού οργανισμού της νήσου, του κομμουνιστικού κόμματος της Κύπρου. Αυτό δέ την στιγμήν κατά την όποιαν οί κομμουνισται εισβολείς έν Έλλάδι εύρίσκοντο και εις την Πάρνηθα άκόμη.

Συνέχισις του καθεστώτος της βρετανικής άποικίας ήτο έπομένως άδύνατος. Φυσιολογική επανάστασις έπίσης άδύνατος δεδομένου ότι έλλειπε ή πολιτική όργανωσις διά μίαν πολιτικήν επανάστασιν Η ραγδαία όμως εξέλιξις της περιοχής έξήτει έπιτακτικώς λύσιν. Και ή λύσις, ή άναγκαστική λύσις έδόθη διά της αναλήψεως των πολιτικών ευθυνών άπο το μοναδικόν οργανωμένον στοιχείον της νήσου, την κυπριακήν Έκκλησίαν. Διότι άλλως, μοιραίως και άναποφεύκτως, κατά άδήρητον ιστορικήν έπιταγήν την ήγεσίαν θα ανέλαμβανε το κυπριακόν ΑΚΕΛ, το οργανωμένον κομμουνιστόν κόμμα της Κύπρου.

Ήτο ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος προητοιμασμένος διά την άποστολήν την όποιαν ανέλαβε; Βεβαίως δέν ήτο. Έν τούτοις ταχύτατα προσηρμόσθη. Άντιθέτως, ή άπειρία της άμερικανικής διπλωματίας διά το βάθος και την έκτασιν, αλλά και το νόημα του προβλήματος της Κύπρου, ή όποία και εύρέθη έντός του κύκλου της διπλωματικής έπιρροής της, ένφ έξηκολούθει να τελή ύπο την βρετανικήν κυριαρχίαν, ούδέποτε κατώρθωσε να εκτιμήση την κολοσιαίαν συνεισφοράν του Μακαρίου εις την γενικήν πολιτικήν πορείαν της Δύσεως κατά τά παραχώδη έτη της κορυφώσεως του ψυχρού πολέμου. Όπως και εις την Έλλάδα, δι' άλλους λόγους, ούδέποτε έξετιμήθησαν τά κίνητρα τά όποια ήνάγκασαν τον άείμνηστον στρατάρχην Παπάγον να αναλάβη το βαρύ φορτίον της υίοθεσίας του κυπριακού άπελευθερωτικού άγώνος.

Η «τελεία λύσις»

Εάν όμως εις τον πολιτικόν τομέα ή Κύπρος ένεφάνιζεν κενόν μιας γενεάς, εις τον στρατιωτικόν είχε κενόν χιλιετηρίδων. Η έδαφική διαμόρφωσις προσεφέρετο διά την στρατιωτικήν άνάδειξιν της νήσου. Και έν τούτοις, έφ' όσον άπεφασίσθη ή επανάστασις, ύπο την ήγεσίαν της Έκκλησίας, παρεχούσης την έγγυσην της διατηρήσεως του κινήματος εις τά πολιτικά και κοινωνικά πλαίσια τά όποια άποτελοϋν την παραδεδεγμένην βάση της σημερινής πολιτικής και κοινωνικής όργανώσεως όλων των έθνικών παραγόντων οί όποιοι άμέσως ή έμμέσως συμπλέκονται εις την Κύπρον, έχρειάζεται και άνάλογος στρατιωτική όργανώσις. Και δι' αυτήν δέν ήτο δυνατόν να ύπάρξη ιδεωδέστερος ήγέτης άπο τον στρατηγόν Γρίβαν. Με ελληνικήν πνοήν και θέρμην, με την πλουσιωτάτην πείραν του άπο την έποχην της κατοχής, ο στρατηγός Γρίβας έδημιούργησε την ύποτυπώδη, αλλά πλήρη στρατιωτικήν όργανωσίαν του.

Εάν όμως κάθε στρατιωτικός ήγέτης, έχει συνηθίσει εις την έπίτευξιν «τελειών λύσεων» διά της έπικρατήσεως και της έπιβολής της θελήσεώς του επί του αντιπάλου, πολλφ μάλλον ίσχυει τοϋτο προκειμένου περί των ήγετών επαναστατικών στρατών. Μόνον δέ ή πολιτική και οί πολιτικοί ήγέται, έφ'

αντικαταστήση δι' έτέρας ή όποία να είχε την δυνατότητα, την εύχέρειαν «προσφυγής εις πόλεμον», έστω και ψυχρόν πόλεμον, προς τους αντιπάλους. Αυτό όμως θα έσήμαινε άρνησιν του θεμελίου, έξαφάνισιν του βάθρου επί του όποίου έστηρίζετο ο άρχιεπίσκοπος, ως ήγέτης της κυπριακής Έκκλησίας. Διότι μόνον φιλοσοφική κυβέρνησις έν Έλλάδι θα ήδύνατο να διαπραγματευθή ύπο τους όρους αυτούς και θα εύρισκόμεθα τότε πρό του έξής παραδόξου: Να αναλαμβάνη ή κυπριακή Έκκλησία και ο ήγέτης της ένα άγώνα ο όποιος ουσιαστικώς ήτο άγών άποτροπής της διολισθήσεως της Κύπρου προς την κομμουνιστικήν τροχίαν και έν συνεχεία να προκαλή ο ίδιος την διολίσθησιν, όχι μόνον της Κύπρου, αλλά και όλοκλήρου της Έλλάδος. Ποίος θα συνεκράτει τότε την κατάστασιν, έστω και εάν έπετυγχάνετο ή τελεία λύσις της «Ένώσεως»; Άντι «Ένώσεως» με την Έλλάδα, θα κατελήγομεν εις ένωσην με το Παραπέτασμα.

Θά ήτο βεβαίως αυτό μία ίκανοποίησις έκδικητική κατά της μωτικής και στενοκάθρου πολιτικής των αντιπάλων και κυρίως της περισσότερον ύπευθύνου άμερικανικής διπλωματίας. Το να έκδικηται όμως κανείς τον άλλον αύτοκτονών, δέν άποτελεί λύσιν παραδεκτήν εις την ζωήν των έθνών και εις την ιστορίαν των πολιτικών σχέσεων. Και ο άρχιεπίσκοπος Μακάριος, παρά το νεοφώτιστον του εις τον πολιτικόν και διπλωματικόν χάρων, ύπήρξε ήγέτης με πλήρες συναίσθημα εύθύνης κατά το δραματικόν θέρος και φθινόπωρον του 1958.

«Ένωσις» και «ανεξαρτησία»

Έγκατέλειψε την «Ένωσιν» και άπεδέχθη την «ανεξαρτησίαν». Και δι' ένα πρόσθετον λόγον. Όταν έγένετο ή έκκίνησης διά την επανάστασιν και την «Ένωσιν» οί ήγέται της επαναστάσεως είχαν ύπ' όψιν τον πολιτικόν κενόν το όποιον ύπήρχε εις την Κύπρον. Η λύσις όμως της Ένώσεως έξησφάλισε εις το κυπριακόν νήπιον τον πολιτικόν θηλασμόν άπο τους κόλπους τους πολιτικούς της μητρος πατρίδος. Και ύπετίθετο ότι οί κόλποι αυτοί, μετά άπο ενός και ήμισέως αιώνος όμαλόν κατά το μάλλον και ήττον έθνικόν βίον, ήσαν εις θέσιν να όδηγήσουν εις την κανονικήν του ανάπτυξιν το κυπριακόν βρέφος.

Μετά τά γεγονότα όμως του 1955-56, μετά την άνοιξιν και το θέρος του 1958, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος έκρινε ότι ή Κύπρος ήδύνατο να επίζήση πολιτικώς, χωρίς την συμπαράστασιν της Έλλάδος. Το κατά πόσον ή εκτίμησις αυτή ύπήρξε άντικειμενική και όρθή, θα κριθή άπο την ιστορίαν. Γεγονός όμως είναι ότι προς το συμπέρασμα του αυτό δέν ήχηθη έντελώς μνος. Έβοήθησαν και γεγονότα και ένδείξεις σαφείς. Πάντως έγένετο ή στροφή προς την ανεξαρτησίαν, πράγμα το όποιον άπο μίας άπόψεως, άπετέλεσε και άποδοκιμασίαν της έπισήμου έκπροσωπήσεως της Κύπρου προς την Έλλάδα. Ίδιως το γεγονός ότι την ανεξαρτησίαν δέν έξήτησε ή Έλλάς διά την Κύπρον, αλλά ή Κύπρος.

Πώς θα έκυβερνάτο μία χώρα χωρίς πολιτικήν παράδοσιν, χωρίς πολιτικά στελέχη, χωρίς πολιτικόν μηχανισμόν ως ανεξάρτητος κυπριακή πολιτεία, ήτο το κενόν το όποιον και σήμερον άκόμη ύπάρχει. Με το μέγα αυτό έρωτηματικόν άπαθημένον και άναπάντητον, έπροχωρήσαμεν προς την Ζυρίχην και το Λονδίνο.

Αί συμφωνίαι

Η προσφορά των Έργατικών του 1948, ή «φόρμουλα» Θεοτόκη του 1956, το σχέδιον συντάγματος Ράνκλιφ του 1957 ύπήρξαν καλλίτερα άπο τας συμφωνίας της Ζυρίχης και του Λονδίνου. Η άπουσία όμως κυπριακής πολιτικής ήγεσίας ή πάντως άξίας πολιτικής ήγεσίας εις τας κρίσιμους στιγμάς, και ο παθητικός ρόλος εις τον όποιον άφέθη ή Έλλάς, ώδήγησαν εις την προοδευτικήν χειροτέρευσιν της καταστάσεως διά της άπορρίψεως διαδοχικώς των προτάσεων. Ο άγών είχε ουσιαστικώς περιέλθη εις την δρόκα των άνδρών της Ε.Ο.Κ.Α., αί διαπραγματεύσεις άπεκρούοντο (και έπιστεύετο ότι θα έπετυγχάνετο ή «τελεία λύσις» διά της καταργήσεως της διπλωματίας και της προσφυγής εις τον πόλεμον. Συνεπής ο στρατιωτικός άγών των Κυπρίων τόσον προς τας άρχάς του πολέμου, όσον και προς την εξέλιξιν της καταστάσεως, συνέχιζε και ένέτεινε την πολεμικήν του προσπάθειαν, έπιζήτην αυτό που έπιζητεί κάθε στρατιωτικός ήγέτης έν πολέμω. Την νίκην.

Μία νίκη όμως του στρατηγού Γρίβα εις την Κύπρον, ήρμνεύετο άπο την παιδαριωδώς πεισιμώτουσαν άμερικανικήν διπλωματίαν, ως ήττα των Ην. Πολιτειών, ως άνατροπή της πολιτικής της εις την Μέσην Άνατολήν!!! Διότι θα άπεδείκνυε το έωλον της πολιτικής της δυνάμεως, το τελείως σχετικόν της ίσορροπίας και της έπιβολής το όποιον έξησφάλιζεν οί «Έκτοι Στόλοι, αί στρατιωτικά άποστολαί και αί άπεβίσεις και αί άτομικαί βόμβαι άκόμη εις την άνήσυχον Μέσην Άνατολήν,

ή οποία έπεζήτει λύσεις πολιτικές και όχι στρατιωτικές και στόλους δια την τακτοποίηση των προβλημάτων της. Η έμπειρος βρετανική διπλωματία προσέφερε λύσεις όπως αι προτάσεις Χάρτιγκ, αι όποιαι έσώζων την πολιτική μορφήν θυσιάζουσαι την στρατιωτικήν πλευράν των άνταρτών της Ε.Ο.Κ.Α. Η ύποτιθεμένος αντικομμουνιστική 'Αμερική του κομμουνιστοφάγου μακαρίτου Ντάλλες, κατέστρεψεν τον πολιτικόν άγώνα της έθνικης ανεξαρτησίας της Κύπρου. Αι βρετανικαι λύσεις, είχαν όλα ανεξαιρέτως μίαν πολιτικήν πρόβλεψιν και ένα πολιτικόν πρόγραμμα δια την Κύπρον. Πολιτικές λύσεις εις τα πολιτικά προβλήματα, επί θυσιών του έπαναστατικού στρατού. Η λύσις της Ζυρίχης, ή άμερικανική λύσις, δεν προέβλεψε ουσιαστικώς τίποτε. Έπεζήτησε δια των Κυβερνήσεων 'Ελλάδος και Τουρκίας να άποκτήσιν μίαν έξιμοροπομένην έπιρροήν επί της Κύπρου. Και υπέβαλε το σχέδιον της Ζυρίχης και άπήτησε την άποδοχήν του. Τόν έπαναστατικόν στρατόν, αντιθέτως τόν ήγγονι τελείως. Τόν έχάρισε εις τους Βρετανούς, οι όποιοι σημειωτέον δεν τόν έχρειάζοντο.

Πρό της καταστάσεως αυτής, πρό της άκατεργάστου τακτικής προς την όποιαν έκαλείτο να συμμορφωθή ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος, είναι ζήτημα εάν υπήρξε άλλη διεξοδος πλέον. Πάσα άπόπειρά του δια μίαν κάποιαν βελτίωσιν των συμφωνιών της Ζυρίχης, των όποιων έπιγενομένης σημειώτεον κατέστη κοινωνός εις τας λεπτομερείας των, προσέκρουσε εις την άμερικανικήν άρνησιν. Και ή συμφωνία της Ζυρίχης, ή άμερικανική συμφωνία 'Ελλάδος και Τουρκίας εις την Ζυρίχην όπως ακριβολογούντες θα ήδυνάμεθα να την άποκαλέσωμεν, έγέννησεν την συμφωνίαν του Λονδίνου. Έκεί πράγματι, ούδεν ή σχεδόν ούδεν ήτο πλέον δυνατόν να γίνη. Έκει πάσα προς τους Βρετανούς πλέον παραχώρησις, είναι άμφίβολον, όπως έφθασαν τα πράγματα, εάν δεν άποτελεί εν τή ουσία συμφέρον της κυπριακής ύποθέσεως. Πράγματι όρθως διέγινωσε ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος ότι το έπαχθέστερον άχθος το όποιον έφορτώνετο το κυπριακόν νήπιον ήτο ή διάταξις περί τριμερούς συμμαχίας 'Ελλάδος, Τουρκίας και Δημοκρατίας της Κύπρου. Και εις μίαν τελευταίαν προσπάθειαν του, επεχείρησε να το άποτινάξη. Δεν το κατώρθωσε. Η ιστορία και πάλιν θα κρίνη και τόν ίδιον μη προκαλέσαντα εκ της αιτίας αυτής το ναυάγιον της διασκέψεως του Λονδίνου, αλλά και έκείνους οι όποιοι τόν εξηνάγκασαν εις την άποδοχήν του βάρους.

Λύσις άνορθόδοξος

Τό κύριον ελάττωμα της δια των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου δοθείσης λύσεως, δεν έγκειται εις το γεγονός ότι πρόκειται περί μη «τελείας» λύσεως. Το θεμελιώδες μειονέκτημα των δηλαδή δεν είναι ότι δεν άνεγνωρίσθη ή νίκη ή ήττα φέρ' ειπείν του άπελευθερωτικού κινήματος. Είναι ή άπουσία πάσης επιστημονικώς παραδεκτής πολιτικής άρχης εις το οικονομία της προβλεπόμενης Δημοκρατίας της Κύπρου. Έχει ή λύσις όλιγον θεοκρατισμόν, όλιγην δημοκρατίαν, όλιγην δημοσπουδιακήν πολιτικήν οργάνωσιν, άρκετήν περιφρόνησιν της δημοκρατίας, δια της καταργήσεως της άρχης της πλειοψηφίας, πλήρη περιφρόνησιν της άρχης της εξελίξεως των πολιτευμάτων και των πολιτειών δια της προσδόσεως μορφής καταστατικών πολιτικών διατάξεων εις τα έφήμερα συμφέροντα της διπλωματίας. Όλα δε αυτά τα άλλοπρόσαλλα και αντικρουόμενα τελούν υπό την δαμόκλειον σπάθην της άρνησιικρίας και του άκαθορίστου της άποστολής των οργανουμένων ή σταθμισουσών, βάσει των συνθηκών στρατιωτικών και άστυνομικών δυνάμεων εν τή νήσω, χάριν της τηρήσεως νόμων οι όποιοι δεν υπάρχουν άκόμη και έθίμων συνθηκών και παραδόσεων αι όποιαι δεν άναγνωρίζονται από τας συνθήκας και αίρονται από την καθιερωμένη άρχήν της άρνησιικρίας και την παντοδυναμίαν της μειονότητας.

Τό πώς κατέληξεν το πράγμα εκεί δεν είναι παράδοξον. Η διαφορά ήτο κατ' άρχήν διαφορά 'Ελλάδος και Βρετανίας. Διαφορά πολιτική προοριζόμενη να λυθή δια διπλωματικών διαπραγματεύσεων μεταξύ των δύο χωρών. Ο στρατάρχης Παπάγος, ένσαρκωτής της νικητρίας δεξιάς μετά σκληρόν άγώνα εν 'Ελλάδι, ήθέλησε να ολοκληρώσθη και να διασφαλίση την έπικράτησιν του κόσμου τόν όποιον εξεπροσώπει και πρέπει να όμολογήσθη ότι τα ελατήρια των ενεργειών του ήσαν άγαθά, όπως και εν άρχή άνεφέρθη. Ο Παπάγος όμως ήτο στρατιωτικός, ήθελε και έγνώριζε μόνον τας «τελείας» στρατιωτικές λύσεις. Νίκη ή ήττα. Ο τραγικός 'Ηντεν άφ' έτέρου ήτο κακός πολιτικός και διπλωμάτης. Το «ουδέποτε» του Χόπκινσον υπήρξε το τραγικόν βρετανικόν σφάλμα.

Η άναζήτησις λοιπόν τελείων λύσεων εκ μέρους των δύο κυρίως ένδιαφερομένων εις μίαν ύπόθεσιν ή όποια εκραύγαζε

στεντορείως περί της άνάγκης επίλυσεως της δια διαπραγματεύσεων και συμβιβασμού, υπήρξεν ή άρχή του κακού. Και ή διαφορά έλύθη, όπως συμβαίνει συνήθως εις τας περιπτώσεις αυτές, από τρίτους, ασχέτους και προς το αντίκειμενον και προς τους διαδίκους. Και με τόν τρόπον αυτόν κατελήξαμεν εις την έπιβολήν εν Κύπρω μιάς άποικίας του βρετανικου Στέμματος με πληθυσμόν έλληνικόν, ενός πολιτευματος το όποιον ούδουμύ άλλου της 'Ευρώπης ύπάρχει σήμερα: Του Προεδρικου. Έπειδή όμως εις τας άναζητήσεις της «τελείας» διπλωματικής λύσεως εις μίαν ύπόθεσιν εις την όποιαν ή όρθόδοξος διπλωματική διαπραγμάτευσις είχαν ήδη έγκαταλειφθή εξ άρχης, (αυτό έσήμαινε το ούδέποτε του Χόπκινσον πολλάκις έκτοτε έπανοληφθέν), προσεκλήθησαν και ξένοι τυπικώς (δια της συνθήκης της Λωζάννης) και ουσιαστικώς (δια του άσημάντου της τουρκικής δυναμικότητας εις την ζώνην της νήσου) παράγοντες εις αντίστάθμισμα της άδυναμίας επίτεξεως «τελείας» στρατιωτικής νίκης δια της έξουτώσεως της Ε.Ο.Κ.Α., το πολίτευμα κατέστη τραγελαφικόν δια της μετατροπής του εις «διπρεδικόν».

«Ούκ ήν άλλως γενέσθαι»

Αυτή ήτο ή κατάστασις της 1ην Μαρτίου 1959, όταν ο Μακάριος έφθανε εις την Κύπρον. Την είχε παρακολουθήσει έξελισσομένη και καταλήγουσαν. Έγνώριζε τα πελώρια μειονεκτήματά της. Κατά την αντίληψιν του «ούκ ήν άλλως γενέσθαι». Αυτό έλέχθη και εις τόν στρατηγόν Γρίβαν κατ' άφιξίν του εις τας 'Αθήνας, κατ' άναχώρησιν του από την Κύπρον. 'Ανεγνωρίσθη μία κατάστασις από τόν στρατηγόν, εις την διαμορφωσιν της όποιας όμολογούμενος ούδεμίαν ευθύνην έφερε. Και εις άντάλλαγμα άπέφυγε και αυτός την «πλήρη» ήτταν, όπως και δεν έκέρδισε την «πλήρη» νίκην της όποιας ήτο ίσως άξιος.

Έκτοτε ο Μακάριος κατέστρωσε το σχέδιον με το όποιον θα κατώρθωνε να οδηγήσθη την Κύπρον εις την ζωήν μέσω του βριθοντος σκοπέλου πελάγους των συμφωνιών. Ένώ ταύτοχρόνως ο στρατηγός Γρίβας άνεκάλυπτε δια της μελέτης των κειμένων, τους σκοπέλους. Ο στρατηγός έχάραξε την ιδικήν του πορείαν δια το κυπριακόν πλοίο, ενώ αυτό ήδη έπλεε κυβερνώμενον υπό του αρχιεπισκόπου δια μέσου των σκοπέλων, φορτωμένον την έπαχθή κληρονομίαν του.

Την γενικήν εν τούτοις εικόνα της καταστάσεως και την ολοκληρωμένη έννοιαν της πορείας ή όποια ήκολουθείτο, δεν ήτο δυνατόν να συλλάβη ο στρατηγός Γρίβας μέσω των κειμένων των συμφωνιών. Εις την άδυναμίαν αυτήν προσετέθησαν εν τή παρόδω του χρόνου ή υποχρεωτική άφ' ενός άποξένωσις του στρατηγού από στενούς φίλους του εν Κύπρω, φίλους και όχι όπαδούς οι όποιοι θα ήδύναντο να τόν βοηθήσουν εις την συναγωγήν των συμπερασμάτων του και την λήψιν κριθηνάις άφ' έτέρου νευρικότης μερικόν εν έφεδρεία και κατ' άλλον και ήττον άνωρίμων πολιτικών παραγόντων, οι όποιοι διαβλέποντες εις τόν στρατηγόν και την άίγλην του ευκαιρίαν έξόδου από την σκιά της λαϊκής άδιαφορίας, έστρωσαν στενήν ποιορκίαν εις τόν κ. Γρίβαν και συνετέλεσαν εις την περαιτέρω ήγεσίαν του λήξαντος άγώνος και του ήγέτου της έπαναστατικής των Κυπρίων αρχιεπισκόπου και ένθάρχου έχώρει συνεχώς διευρυνόμενον. Η συνάντησις της Ρόδου φαίνεται ότι επέτυχεν εντός τριών ήμερών να έπουλώσθη την πρόσθετον και έπικινδυνωδεστέραν πληγήν την όποιαν ήνοιξαν οι τελευταίοι έπτά μήνες. Η επί τή λήξει των συνομιλιών κοινή δήλωσις των δύο ήγετών φαίνεται τοποθετούσα τα πράγματα εις την θέσιν των.

Τούτο δεν σημαίνει βεβαίως ότι ή κατάστασις και αι εξελίξεις εν Κύπρω από τούδε και εις το έξής θα μεταβληθούσιν ως δια μαγείας. Τα γενεσιουργά αίτια των δυσχερειών και τα συνθηκικά στοιχεία του δυσχερούς μέλλοντος της Κύπρου και των κατοίκων της, δεν εξηφανίσθησαν δια των συνομιλιών και της συμφωνίας της Ρόδου. Δύο όμως πηγαι περαιτέρω άνωμαλιών έξουδετερώθησαν. Η μία χάρις εις τόν αρχιεπίσκοπον Μακάριον και τόν στρατηγόν κ. Γρίβαν και ή άλλη χάρις εις την φρόνησιν της έλληνικής Κυβερνήσεως, επιδειχθεισαν διαρκώς των συνομιλιών αυτών. Πράγματι ή «ουδετερότης» της 'Ελλάδος, περιοριζόμενης βαθμιάς εις τόν ρόλον του στοργικου συμπαραστάτου αντι του άύστηρου κηδεμόνος, θα βοηθήσθη άσφαλώς και την Κύπρον αλλά και την 'Ελλάδα. Και ή έλληνική μεγαλόνησος, έστω και βραδέως, έστω και με δυσχερείας, χάρις εις την Ρόδον, θα δυνηθή να πραγματοποιήσθη τα πρώτα της ανεξάρτητα βήματα τα όποια ίσως εις αυτών τούτων των δυσχερειών τας όποιας θα παρουσιάσουν, να συντελέσουν εις την ταχύτεραν άνδρωσιν της νεαρής πολιτείας.

Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Η ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΩΝ

- Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΥΠΕΡΕΒΗ ΠΑΣΑΝ ΠΡΟΒΛΕΨΙΝ
- ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΗΣ Ο κ. ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ
- ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ

Ο θριαμβευτής των Έκλογών κ. Μάκ Μίλλαν.

Όπως όλα αι προεκλογικαι ένδειξεις έφηναν να διαφανή, οι Συντηρητικοί έξέρχονται νικηται από τας γενικας εκλογάς της 8ης 'Οκτωβρίου, εξασφαλίζοντες την άνετον πλειοψηφίαν των 102 έδρων (έναντι 58 της προηγουμένης Βουλής) ή όποια θα έπιτρέψη εις τόν κ. Μάκ Μίλλαν να κυβερνήσθη άνεόχλητος καθ' όλην την διάρκειαν της προσεχούς πενταετίας. Δεν πρόκειται περί μεταστροφής του λαϊκου φρονήματος εις όγκον και μέγεθος όρμητικής παλιρροίας. Το βρετανικόν εκλογικόν σώμα, άλλωστε, διακρίνεται δια την μεγίστην σταθερότητά του, ή όποια είναι και ή ακριβής σχεδόν άπεικόνισις

Ο ήγέτης του Έργατικού κόμματος κ. Γκαίητσεκελ.

της κοινωνικής του συνθέσεως. Μία μικρά μετακίνησις του εκλογικου σώματος της τάξεως του 1,6%, υπέρ των Συντηρητικών, ήρκεσε, χάρις εις το εκλογικόν σύστημα, να τους εξασφαλίση την μεγάλην αυτήν πλειοψηφίαν των έδρων εις την βουλήν των Κοινοτήτων. Πάντως ή έπιτυχία των Συντηρητικών είναι ουσιαστική

δοθέντος ότι συνεκέντρωσαν πλέον των 13.300.000 ψήφων ήτοι τα 49,5% των εκλογέων, οι όποιοι προσήλθον εις τας κάλπας κατ' άποσοστόν 78% επί του συνόλου των έγγεγραμμένων εις τους καταλόγους.

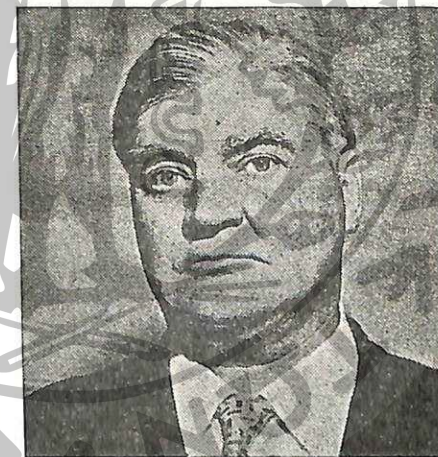
Έπί τή ευκαιρία πρέπει να σημειωθή ότι με την νίκη αυτήν οι Συντηρητικοί παραμένουν εις την έξουσίαν επί τρεις συνεχείς βουλευτικές περιόδους, γεγονός το όποιον είναι άνευ προηγουμένου εις τα χρονικά του βρετανικου κοινοβουλευτικού βίου των νεωτέρων χρόνων. Πράγματι, πρέπει ν' άνατρέξη κανείς εις τα μέσα του παρελθόντος αιώνος δια να εύρη το παρεμφερές παράδειγμα του Φιλελευθέρου κόμματος το όποιον διετηρήθη εις την έξουσίαν συνεχώς από του 1857 μέχρι του 1874.

Τα αίτια της νίκης

Η εκλογική νίκη των Συντηρητικών-ή όποια άποδεικνύει ότι ο κ. Μάκ Μίλλαν δεν ήπατήθη εις τας προβλέψεις του όταν προς μηνύς άπεφάσιζεν αφινίδως την προκήρυξιν των εκλογών-άποδίδεται εις την έλλειψιν αίτιων δυσχερειών του βρετανικου λαου και συνεπώς την άπουσίαν έπιθυμίας άλλαγής των κυβερνήσεων. Η άνανέωσις της λαϊκής έμπιστοσύνης προς τους Συντηρητικούς, οι όποιοι μετά την περιπέτειαν του Σουζ έύρίσκοντο εις δεινήν θέσιν, όφείλεται εις τόν κ. Μάκ Μίλλαν. Έντός τριετίας από της άναλήψεως υπ' αυτού της ήγεσίας του κόμματος και της πρωθυπουργίας, ο σημερινός άρχηγός του Συντηρητικού κόμματος απέσβεσε το παθητικόν της πολιτικής 'Ηντεν. Εις το έξωτερικόν-χάρις και εις την ευνοϊκήν διεθνή οικονομικήν συγκυρίαν-επέτυχεν να μειώση αισθητώς την άνεργίαν, ν' αυ-

ξήση τα συναλλαγματικά άποθέματα, ν' άποκαταστήσθη την έμπιστοσύνην εις την λίραν και γενικώς να εξασφαλίση την άπρόσκοπτον πορείαν της έθνικης οικονομίας. Έπί του έξωτερικου πεδίου ή πρωτοβουλία του να μεταβή εις Μόσχαν, (ή όποια διήνοιξε την όδον του κ. Κρούτσσεφ εις 'Αμερικήν), ίκανοποίησε το λαϊκόν αίτημα της ειρήνης και άπεστέρησε την 'Αντιπολίτευσιν ενός σοβαρου εκλογικου πλεονεκτήματος. Έν προκειμένω δέον να σημειωθή ότι ή βρετανική κοινή γνώμη, λόγω άνυπαρξίας του κομμουνιστικου κινδύνου εις την χώραν δεν πάσχει από «σύμπλεγμα αντικομμουνισμού» και είναι κεκρυμμένη υπέρ της συνεννοήσεως 'Ανατολής και Δύσεως. Έν συμπέρασματι ή νίκη των Συντηρητικών-ή όποια έτυχε της παραδόξου εύλογίας της Μόσχας

Ο ύπουργός Έξωτερικόν της σκιάδους Κυβερνήσεως των Έργατικόν κ. Άνιου-ου Μπέβαν.

Προεκλογική αφίσα των Συντηρητικών από εκείνας που κατέκλυσαν όλες τις περιοχές της Μεγ. Βρετανίας. «Δώσατε (εις τα παιδιά) ένα καλό ξεκίνημα, ψηφίσατε Συντηρητικούς».

της Ουάσιγκτων—οφείλεται εις την επιτηδεύειν εκ μέρους των προβολήν του διττού συνθήματος «ευημερία εις το έσω-τερικόν και ειρήνη εις το έξωτερικόν» έναντι των οποίων οί 'Εργατικοί ούδέν τό διάφορον είχαν να παρουσιάσουν.

Ένισχύει τον κ. Μάκ Μίλλαν

Από έσωτερικής απόψεως ή διά τρίτην συνεχή φοράν ανάληψις της εξουσίας υπό των Συντηρητικών είναι δυνατόν να βλάψη την όμαλήν λειτουργίαν του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος υπό διττήν έννοιαν: Πρώτον να έξασθενήσιν τόν ρόλον έλέγχου της αντιπολιτεύσεως και δεύτερον να επιτρέψη εις την άκραν δεξιάν των Συντηρητικών να επιβάλη τās απόψεις της επί των μετριοπαθών. Όσον άφορα την έξωτερικήν πολιτικήν ό κ. Μάκ Μίλλαν θα δύναται να όμιλήσιν εις την διάσκεψιν επί ανωτάτου επιπέδου με ηύξημένον κύρος, ίδίως καθ' ό μέτρον ή έκλογική έπιτυχία του έχει την σημασίαν της έπδοκιμασίας της πολιτικής του κατευνασμού και της συνεννοήσεως μεταξύ 'Ανατολής και Δύσεως, της οποίας υπήρξεν ό πρωτεργάτης. Δέν αναμένονται μεταβολαι εις τους άλλους τομείς της έξωτερικής πολιτικής, της οποίας ό άκρογωνιαίος λίθος παραμένει ή 'Ατλαντική Συμμαχία και ή άδιάσπαστος άλληλεγγύη προς τās 'Ηνωμένas Πολιτείας.

Αί συνέπειαι διά τους 'Εργατικούς

Αί συνέπειαι της νέας αύτης νίκης των Συντηρητικών θα είναι σοβαραι διά τους 'Εργατικούς και ήμπορούν ν' άποβούν μοιραία διά την μελλοντικήν τύχην του κόμματός των. 'Η τρίτη κατά σειράν ήττα των εις την έκλογικήν αναμέτρησιν κλείει τās θύρας της έξουσίας διά μίαν όλόκληρον γενεάν ήγετών και στελεχών μεταξύ των οποίων ό κ. Μπέβαν κατέχει έξέχουσαν θέσιν, ένψ είναι δυνατόν να προκάλεση βαθείαν κρίσιν μεταξύ των διαφόρων πτερύγων του κόμματος. 'Η «κεντριστική» πολιτική του

άρχηγού κ. Γκαίητσεκell, ό όποίος, υπό την επίδρασιν του κρατούντος εις την χώραν συντηρητικού πνεύματος, δέν έτόλμησε να έμφανίση ένα πρόγραμμα κάπως ριζοσπαστικόν και πάντως διάφορον του αντίστοιχου των Συντηρητικών, είναι βέβαιον ότι θα γίνη αντικείμενον όξείας κριτικής εκ μέρους των στελεχών και των όπαδών. 'Ο κίνδυνος έξασθενήσεως του κόμματος θα προέληθ μάλλον από τās συνδικάτα, τās όποια μέχρι σήμεραν άπετέλουσιν την κυρίαν δύναμίν του. 'Η μακρά άπομάκρυνσις των 'Εργατικών από την έξουσίαν αναμένεται ότι θα παρακινήσιν τās εργατικάς ένώσεις να διαχωρίσουν την δραστηριότητα και την πορείαν των από τό κόμμα και ν' αναλάβουν—κατά τό παράδειγμα των άμερικανικών συνδικάτων—άγώνα υπερασπίσεως των καθαρών επαγγελματικών συμφερόντων των, χωρίς να τόν συνταυτίσουν με την πολιτικήν δράσιν του 'Εργατικού κόμματος. 'Ανεξαρτήτως των έξωτερικών έξελίξεων του βρετανικού εργατικού κόμματος, ή τρίτη αύτη ήττά του θα έχη επίδρασιν επί όλοκλήρου της εύρωπαϊκής άριστερας. Αί πανηγυρικά διακηρύξεις των Συντηρητικών

«Διά να άποκτήσωμεν μίαν καλύτεραν Βρετανίαν, ψηφίσατε 'Εργατικούς». 'Η προεκλογική έκστρατεία των εργατικών έλαβε άσυνήθη ένταση. Αυτό δέν ήμπούσε τό κόμμα να χάσιν την μάχην.

ήγετών περί χρεωκοπίας του σοσιαλισμού, παρά την δόσιν κομματικής ύπερβολής του περιέχουν, είναι δυνατόν να έπαληθεύσουν όχι μόνον διά τόν βρετανικόν σοσιαλισμόν, ό όποίος υπήρξε τό μεγαλύτερον ήθικόν έρεισμα της εύρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, αλλά δι' όλα γενικώς τās κόμματα της 2ας Διεθνούς. Τό γεγονός ότι την επαύριον του πολέμου όλαί αί εύρωπαϊκάί χώραι εκυβερνώσιν άμέσως ή έμέσως υπό των σοσιαλιστών, ένψ τώρα περιορίζονται εις τās σκανδιναβικά κράτη και την Αυστρίαν—όπου άλλωστε δέν τολμούσιν κοινωνικάς μεταρρυθμίσεις—άποτελεί ίσως χαρακτηριστικόν σημείον των καιρών...

ΤΕΡΠΟΣ ΠΗΛΕΙΔΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΗΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΓΕΡΙΝΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΣ

Επί δεκάξη μήνας, όλος ό κόσμος προέβαινε εις τās πλέον διαφορετικάς έρμηνείας των σιβηλλικών προφητειών του στρατηγού Ντε Γκώλλ διά τό μέλλον της 'Αλγερίας. Τελευταίως ό στρατηγός, διηκρινίσεν επί τέλους τās άπόψεις του δημοσίαι. 'Ο λόγος του, ό όποίος έξεφωνήθη από τηλεοράσεως κατά την διάρκειαν της επισκέψεως του προέδρου 'Αιζενχάουερ εις Παρίσιους, άνεμέτο με άγωνίαν και όχι μόνον από τους Γάλλους. 'Αν και ό Γάλλος Πρόεδρος έχει τώρα πρωτοφανείς έξουσίας και γήτρον, υπήρχαν δύο προφανή όρια εις τās δυνατότητας έλιγμών του. 'Η δήλωσις του έπρεπε να είναι αρκετά φιλελευθέρα ώστε να έχη τās εύλογίας των συμμάχων του και ιδιαιτέρως των 'Ηνωμένων Πολιτειών, χωρίς την ύποστήριξιν των οποίων ή Γαλλία θα έκινδύνευε να ήττηθί με πλειοψηφίαν των 2/3 εις την έφεινήν σύνοδον της Συνελεύσεως των 'Ηνωμένων 'Εθνών. 'Επρεπε επίσης να έχη αρκετόν εθνικιστικόν χρώμα ώστε να καθησυχάσθ τόν στρατόν, του όποίου, οί άξιωματικοί αντικατέστησαν κατά κάποιον τρόπον τους βουλευτάς ως σημαίνοντες παράγοντες της γαλλικής πολιτικής. 'Ορωμένη από τās δύο αύτάς σκοπιάς ή προεδρική άνακοίνωσις υπήρξε λαμπρά.

Έλεύθεροι να άποφασίσουν

Τί θα ήμπορούσε να είναι περισσότερον φιλελευθερον από τό να άφήσιν κανείς τόν λαόν της 'Αλγερίας να άποφασίση ό ίδιος την τύχην της χώρας του; 'Ο στρατηγός Ντε Γκώλλ, ύπεσχέθη σταθερώς ότι οί 'Αλγερινοί θα άποφασίσουν περί του μέλλοντός των διά καθολικής ψηφορίας, και δέν έθετεν ούσιαστικώς κανένα όριον εις την έλευθερίαν της έκλογής των. Θα ήμπορούν να έκλέξουν την «άπόσχισιν»—μίαν λέξιν, που ό Ντε Γκώλλ έπροτίμησεν από την άνεξαρτησίαν. Τούτο, κατά την γνώμην του, θα ήτο καταστρεπτικόν και πολύ άπίθανον. 'Αλλ' έν αύτη πρόκειται να είναι ή άπόφασις ή Γαλλία θα την δεχθί—άν και θα πρέπει να «άνασυστάξη και επανεγκαταστήσιν» όλους όσους θα ήθελον να παραμείνουν Γάλλοι, και επί πλέον θα διατηρήσιν τόν έλεγχον του πετρελαίου της Σαχάρας. Τοιουτοτρόπως ή άνεξαρτησία θα συμμείνη ένα είδος διαμελισμού.

Τό άλλο άκρον θα ήτο ή πλήρης έξομώσις της 'Αλγερίας με την Γαλλίαν, την όποιαν ό Πρόεδρος, ίσως έπειδή ή λέξις «ένωσις» του προκαλεί άλλεργίαν, έχαρακτήρισεν ως «έκγαλλισμόν».

Μεταξύ των δύο αυτών άκρων εύρίσκειται ή μέση λύσις μιάς αυτοκυβερνήσεως επί όμοσπονδιακής βάσεως, με

(Συνέχεια εις σελ. 42)

Συμπληρώνεται αυτές τις ήμέρες ό πρώτος χρόνος από τότε που εις την Γαλλίαν ή άνοδος του στρατηγού Ντε Γκώλλ εις την έξουσίαν κατοχυρώθη και συνταγματικώς διά της εγκρίσεως υπό του λαού του Καταστατικού Χάρτου της Υ Δημοκρατίας. Νομίζομεν ότι θα ήτο σκόπιμον να κάμωμεν μίαν σύντομον άνασκόπησιν δεδομένου ότι τό «πείραμα Ντε Γκώλλ» έχει δώσει πολλά χρήσιμα στοιχεία εις τις ύπόλοιπες εύρωπαϊκές δυνάμεις οι όποιες αντιμετώπιζουν άνάλογα προβλήματα και άναζητούν άπεγνωσμένως τις λύσεις. Διότι ό Ντε Γκώλλ και οι συνεργάτες του όχι μόνον προσπαθούν ν' αντιμετώπισουν θετικώς όλα τās πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά έρωτηματικά της εποχής μας, αλλά έδωσαν εις αυτά συγκεκριμένας άπαντήσεις. 'Αφ' έτέρου περι τόν στρατηγόν έχει συνασπισθί—με μερικές έξαιρέσεις, όπως π.χ. του Π. Μαντέ—όλο τό ενεργητικό δυναμικό της χώρας. 'Οτι καλύτερο έχει να δώσθ ή τόπος. Κί αυτό δίνει στις λύσεις που υιοθετήθησαν μεγαλυτέραν αξίαν και βάρος.

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

'Ανταπόκρισις από τους Παρίσιους του κ. Δ. ΜΑΓΚΛΙΒΕΡΑ

Γενεσιουργικός παράγων της νέας καταστάσεως υπήρξε ό γαλλικός στρατός. 'Ο στρατός αυτός που πλήρωσε με τό αίμα, αλλά πρό πάντων με την φήμην του τās άλλεπάλληλα λάθη των Γάλλων πολιτικών εις τās πεδιά των μαχών. 'Ο στρατός αυτός ό συνδέσας τό όνομά του με τό πικρόν παρελθόν της συνθηκολογήσεως του 1940 και με τις πρόσφατες ήττες του Ντιέν-Μπέν-Φου, έφοβήθη ότι και ή μάχη της 'Αλγερίας θα κατέληγε, λόγω του άλλοπροσάλλου της ακολουθουμένης πολιτικής, εις τό να του δώσθ την πικρία μιάς επιπλέον ήττης. 'Οπότε με τās στασιαστικά γεγονότα, του 'Αλγερίου, της 13 Μαΐου 1958, ό γαλλικός στρατός όχι μόνον έβροντοφώνησε ότι δέν δέχεται να ύποσθί άλλον έξευτελισμόν, αλλά έξέφρασε άπεριφράστως την έλλειψιν έμπιστοσύνης προς τους τότε κυβερνήτας της χώρας του.

Εις τό τελευταίο αυτό σημείον ό στρατός συνεβάδισε με τις σκέψεις του λαού. 'Η φθορά του κοινοβουλευτισμού—ή όφειλομένη κατά κύριο λόγο εις την επωγλωματοποίησιν των βουλευτών—άπησχόλει από καιρού τόν γαλλικόν λαόν, άνεξαρτήτως πολιτικών τοποθετήσεων.

'Ο λόγος αυτός ήτο ή συνισταμένη των οικονομικών και πολιτικών δυσχερειών που αντιμετώπιζε ή χώρα, ή συνεχής προς τόν γκρημνό πορεία εις την όποιαν ώδηγείτο τό γαλλικό έθνος.

Τό Σύνταγμα λοιπόν της 5ης Δημοκρατίας είναι «κομμένο και ραμένο» εις τās μέτρα του στρατηγού Ντε Γκώλλ. Τό έθνος παίζει έναν άσήμαντο, ύποτυπώδη ρόλο. Περίωρισε τις απαιτήσεις του, άπειποιήθη μερικά από τās κυρίαρχα δικαιώματά του, έπνιξε τόν κλασσικό φιλελευθερισμό του και παρέδωσε την τύχη του εις τās χείρας ενός ανθρώπου. Για πρώτη φορά ή δημοκρατία υπεχώρησε οικειοθελώς και έδημιούργησε άφ' έαυτού της την «ένός άνδρος άρχήν».

'Η 5η Δημοκρατία είναι μία δημοκρατία ή δικτατορία ειδικού τύπου. 'Εδω δέν έχωμεν ούτε στρατόπεδα συγκεντρώσεως των πολιτικών αντιπάλων, ούτε περιορισμό της έλευθεροτυπίας, αλλά δέν έχωμεν επίσης ούτε κοινοβούλιον ή άλλο αντιπροσωπευτικόν σώμα, τό όποιον να δύναται

να παίξη κάποιον πρώτο ρόλον εις την πολιτικήν διαμόρφωσιν της χώρας.

Τό πώς θα έξελιχθί ή καθεστωτική κατάστασις, αυτό έξαρτάται από πολλούς λόγους. Για τόν πρώτο χρόνο της εφαρμογής της θα ήδυνάμεθα να είπωμεν ότι προσέφερε κάτι άληθινά μεγάλο. 'Επατάχθη ή άνυποληψία και άπεκαταστάθη ή επαφή μεταξύ του λαού και της έξουσίας.

'Η νομισματική μεταρρύθμισις

Όταν ό στρατηγός ντε Γκώλλ ανέλαβε την αρχή ή Γαλλία αντιμετώπιζε μίαν σοβαρά μείωσιν της οικονομικής της δραστηριότητος. 'Ο προϋπολογισμός του 1959 έκλεινε με έλλειμμα περίπου 1.200 δισ. Την 1ην 'Ιανουαρίου 1959 ή χώρα θα εισήρχετο εις την Κοινήν 'Αγοράν και δέν ήτο έπαρκώς προητοιμασμένη διά τούτο.

'Η οικονομική πολιτική του Πινάι, βασισθεία κυρίως εις τās συμπεράσματα της επιτροπής Ρυέφ, ήτο θαρραλέα και σκληρά.

Τās κονδύλια των επενδύσεων όχι μόνον δέν ήλαττώθησαν, άλλ' αντίθετως ηύξήθησαν κατά τι, δεδομένου

'Ο Στρατηγός Ντε Γκώλλ εις τό Προεδρικόν Μέγαρον των 'Ηλυσίων.

ότι αί επενδύσεις άποτελούν τόν κύριον μοχλόν της οικονομικής δραστηριότητος ενός κράτους. Παραλλήλως όμως καθηργήθησαν μερικές επιχορηγήσεις αί όποιαί επεβάρυνον τό κόστος παραγωγής και ως εκ τούτου και τό κόστος ζωής.

Χωρίς να δημιουργηθούν νέοι άμεσοι ή έμμεσοι φόροι και χωρίς να πληγθί ή άσθενής μεσαία τάξις, έξηυρέθησαν, διά της μεθόδου της συμπίεσεως των έξόδων, νέα κονδύλια του ενεργητικού.

Εις τόν έξωτερικό τομέα άπληθευρώθησαν αί εισαγωγαι και τοιουτοτρόπως ίσορρόπησιν, κατά κάποιον τρόπον ό νόμος της προσφορής και ζητήσεως, ή μη ίσορροπία του όποιου έπροξένη, κατά κύριον λόγον, την αύξησιν των τιμών.

'Η ύποτίμησις του φράγκου κατά 14,95%, ή δημιουργία νέας Ισοτιμίας και του λεγομένου «βαρέως φράγκου», ήσαν μέτρα τās όποια άνεφέροντο εις την πραγματικότητα και έπρεπε να ληφθούν διότι ή ύποτίμησις του Σεπτεμβρίου του 1957 ούδέν θετικόν προσέφερεν. 'Επίσης ή μετατρεψιμότης του φράγκου τό ύποσθηθεί εις την καθιέρωσιν του ως σταθεράς διεθνώς νομισματικής μονάδος.

Τās μέχρι σήμεραν προκύψαντα άποτελέσματα είναι ένθαρυντικά: Τό κόστος ζωής ηύξήθη εις τās αρχάς κατά τās 4% και έκτοτε έσταθεροποιήθη. Τό βιομηχανικόν κόστος δέν έπαρουσίασεν μεταβολάς. Δέν έδημιουργήθη άνεργία, ή όποια ως γνωστόν είναι φυσικός άπότοκος της αντιπληθωρικής πολιτικής. Διά μία εισέτι φοράν άπεδείχθη ότι, όταν τās λαμβανόμενα οικονομικά μέτρα διέπονται από άληθειαν και κατανοήσιν των περιστάσεων συναντούν την λαϊκήν ύποστήριξιν και έπιτυγχάνουν.

'Η διεθνής τοποθέτησις

Κανείς δέν άγνοεί την θέλησιν και τόν έπικό άγώνα του στρατηγού ντε Γκώλλ διά ν' άποκαταστήσθ διεθνώς την Γαλλίαν ως Μεγάλην Δύναμιν. 'Η πολιτική του μεγαλείου είναι εκείνη που τόν καθοδηγεί εις κάθε του βήμα, είναι τό μέσον άλλα και ό σκοπός του.

'Επειδή όμως είτε οι καιροί δέν εύνοούν, είτε οι μη αύτάρκεις οικονομικώς

(Συνέχεια εις σελ. 50)

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΙΝ

(Ιδιαίτερα Ἀναπόκρισις)

Η Ιστορία παντός ἔθνους καὶ παντός λαοῦ περιέχει χρονολογίας, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουν ὡς συμβολικὰ ὄραση-μα. Διὰ τὸν λαὸν τοῦ Τυρόλου τὸν ρόλον αὐτὸν διαδραματίζει τὸ 1809. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἀγροτικός πληθυσμός, οἱ εὐγενεῖς καὶ ὁ κληρὸς τοῦ Τυρόλου ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς κυριαρχίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος προστατευομένων Βαυαρῶν. Τελικῶς ἡ ἐξέγερσις κατεπνίγη καὶ ὁ πρωτεργάτης τῆς ἐπαναστάσεως Ἀνδρέας Χόφερ, ὅστις σήμερον τιμᾶται ὡς ἔθνικός ἦρωας, ἔπεσε εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος. Ὁ ἀγὼν τοῦ 1809 ἐν τούτοις ἀνήχθη εἰς σημαντικὸν σταθμὸν τῆς πορείας τοῦ λαοῦ τοῦ Τυρόλου πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἀπὸ καθαρῶς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως τὰ γεγονότα τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐμφανίζουν βεβαίως προβληματικότητα τινά. Ἡ ἐξέγερσις ἐστρέφεται ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει κατὰ τῶν ἰδεῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ δὲν ἐστερείται οὕτως ἀντιδημοκρατικῆς χροιάς. «Διὰ τὸν Θεόν, τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Πατρίδα» ἠγωνίζοντο ὁ Χόφερ καὶ οἱ ὄπαδοί του. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὁ ἀγὼν τοῦ 1809 συνέβαλεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν ἐνιαίας ἱστορικῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Τυρόλου καὶ ἀπέκτησεν οὕτω τὴν σημασίαν ψυχοκινητικῆς ἔθνικου συμβόλου.

Ὁ συμβολικὸς οὗτος χαρακτήρ ἐτονίσθη ἰδιαίτερος κατὰ τὸν ἐν Ἰνσμπρουκ προσφάτως λαβόντα χώραν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς συμπληρώσεως 150 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας. Ὁ λόγος εἶναι προφανής: τὸ ἀκαθῶδες θέμα τοῦ Νοτίου Τυρόλου, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν κοινὴν γνώμην τῶσιν τῆς Αὐστρίας ὅσον καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ προσλαμβάνη—ὡς δεικνύουν κρούσεις τινεῖς τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας—καί κάποιαν διεθνῆ ἀπό-χρωσιν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὰ δυσχερῆ προβλήματα, τὰ ὁποῖα δίδουν λαβὴν εἰς προστριβὰς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν καὶ διαταράσσουν τὴν ἁρμονικὴν διαβίωσιν τῶν λαῶν. Ἡ Αὐστρία ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν τύχην τῶν ὁμοεθνῶν τοῦ Νοτίου Τυρόλου καὶ φοβεῖται ὅτι—ἐὰν δὲν ληφθοῦν ἀποτελεσματικὰ μέτρα προστασίας τοῦ γερμανικοῦ στοιχείου—ὁ ἔθνικός χαρακτήρ τοῦ πληθυσμοῦ θὰ ἀλλοιωθῆ. Ἡ Ἰταλία ἐξ ἄλλου διαβλέπει ὀπισθεν τῶν διαβημάτων τῆς αὐστριακῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐπεκτατικὰς διαθέσεις. Οἱ Αὐστριακοὶ πάντως δὲν θέτουν ἐπὶ τοῦ παρόντος ζήτημα προσαρτήσεως, ἀλλὰ ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς σχετικῆς Συνθήκης τῶν Παρισίων τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1946, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς αὐστριακοὺς ἰσχυρισμοὺς παραβιάζεται εἰς πολλὰ σημεῖα ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς.

Ἐν ὄψει τοῦ θέματος τοῦ Νοτίου Τυρόλου καθίσταται εὐνόητον, ὅτι ἡ αὐστριακὴ κοινὴ γνώμη παρακολουθεῖ μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος τὰς ἐν τῇ διεθνῇ θεωρίᾳ καὶ πράξει λαμβανούσας χώραν ἐξελίξεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ξένου ζυγοῦ, αἱ ἡμερῖδες τῆς Αὐστρίας διέκειντο λίαν εὐμενῶς πρὸς τὰς ἑλληνοκυπριακὰς ἀπόψεις. Μία δὲ τῶν ἀφορμῶν τῆς ἐπισήμου προσκλήσεως τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Τυρόλου πρὸς τὸν γράφοντα ἀπετέλεσεν ἡ ἐν αὐστριακῷ νομικῷ περιοδικῷ δημοσεύσις ἐπιστημονικῆς μελέτης ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

Δὲν εἶναι συνεπῶς τυχαῖον, ὅτι καὶ τὸ ἐν Ἰνσμπρουκ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἱστορικῆς ἐπετείου ὀργανωθέν Διεθνὲς Συνέδριον «Ἐλευθερία ἐν τῇ κοινότητι» ἠσχολήθη κυρίως μετ' τὸ πρόβλημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Ἰνσμπρουκ ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν βάσεων λαμβάνουσα χώραν συζήτησις καὶ τῶν πλέον δυσκόλων προβλημάτων ἀποβαίνει γόνιμος. Πολὺ εὐχάριστον ὑπῆρξε τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ συνομιλήται διεκρίθησαν διὰ τὴν μετριοπάθειαν των. Εἰς τὸ Συνέδριον δὲν ἐκυριάρχησεν ὁ ἔθνικός μικροεγωϊσμός, ἀλλὰ πολλῶν μάλλον ἡ προσπάθεια ὀλοκοδη-σεως μιᾶς πραγματικῶς ἐλευθέρως καὶ δημοκρατικῆς κοινότητος λαῶν—μιᾶς διεθνούς κοινωνίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ εὔρη καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ Νοτίου Τυρόλου τὴν φυσικὴν του λύσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀδελφικῆς συνεργασίας τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ τοῦ αὐστριακοῦ λαοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ Ν. ΤΖΕΡΜΙΑΣ

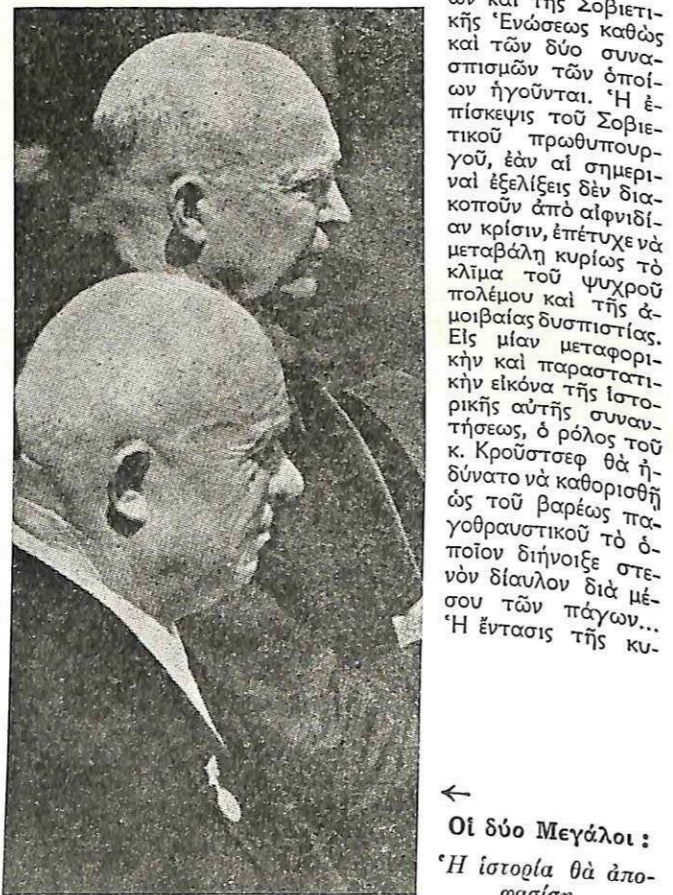
Εἶχεν ἀποτελέσματα ὁ διάλογος τῶν δύο γιγάντων;

Ἔνας πρῶτος ἀπολογισμὸς

Ἡ θεαματικὴ συνάντησις Ἀϊζενχάουερ—Κροῦστσεφ ἐμφανίζεται ἐκ πρώτης ὄψεως λίαν πενιχρὰ εἰς ἀποτελέσματα. Τὸ γεγονός μάλιστα ὅτι αἱ συνομιλίας τῶν ἡγετῶν τῶν δύο γιγαντιαίων δυνάμεων ἐτεροαποτέλεσαν μετ' ἐξέδωσιν ἐνὸς κοινοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τῆς πλέον συνήθους διπλωματικῆς ἐπαφῆς, ἔδωσε τροφήν εἰς ἀποθαρρυντικὰς ἐρμηνείας ὅτι ἡ ἱστορικὴ αὕτη συνάντησις θὰ μείνῃ χωρὶς ἐπαύριον. Ἄν καὶ ἡ ἀποψὶς αὕτη, βασιζομένη κυρίως καὶ εἰς τὰ «συμφραζόμενα» τοῦ παρελθόντος, δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμος, πρέπει ὅμως ν' ἀποκλεισθῆ ὡς ὑπερβολικὴ διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρησθῆ ὡς ἀπλή τουριστικὴ περιοδεία. Μία πλέον προσεκτικὴ ἀνάλυσις τῶν γεγονότων ἀποκλείει βεβαίως πᾶσαν ὑπέρο-μετρον αἰσιοδοξίαν ἀλλὰ δὲν δικαιολογεῖ καὶ ἀπαισιοδοξίαν ἢ ὁποία, ἀλλωστε, θεμελιούται ἐν πολλοῖς ἐπὶ τῆς ἐσφαλμένης ἐντυπώσεως ὅτι ἐκ τῆς συναντήσεως θὰ προέκυπτον ἀποτε-λέσματα καὶ δὴ ὑπὸ μορφήν συμφωνιῶν, ἐνῶ ἦτο γνωστὸν ὅτι, ὅπως εἶχε προκαθορισθῆ, μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν δὲν διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις ἀλλ' ἀνεπίσημοι ἀνταλλαγαὶ ἀπόψεων.

Νέα διαμόρφωσις σχέσεων

Ἡ συνάντησις αὕτη, ὡς ἐκ τῆς φύσεως, τοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς ὀλκῆς τῶν σκοπῶν τῆς, δὲν ἤμπορεῖ παρὰ μόνον μακροπρο-θέσμως καὶ ὑπὸ πολλὰς καὶ δυσχερεῖς προϋποθέσεις ν' ἀποδοῦ-σῃ καρπὸς. Κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναμένονται ἄμεσα ἀποτελέσματα καὶ ἡ σημασία τῆς «ἐπαφῆς κορυφῶν» πρέπει νὰ κριθῆ ἀπὸ γενικώτερας πολιτικῆς καὶ ψυχολογικῆς σκοπιάς. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι δημιουργεῖ νέαν ἐντελῶς κατάστασιν εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν

Οἱ δύο Μεγάλοι :
Ἡ ἱστορία θὰ ἀπο-φασίσῃ...

κλοφορίας ποῦ θὰ ἐπακολουθήσῃ θὰ κρίνῃ ἐὰν ὁ διάλογος θὰ διευρυνθῆ ἢ θὰ παγώσῃ ἐκ νέου...

Αἱ θετικαὶ ἐνδείξεις

Ἄ ἰ πρώτα θετικαὶ ἐνδείξεις ἐκ τῆς συναντήσεως Ἀϊζενχάουερ ἐγκρίνου ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ «Νέα τῆς Ἑβδομάδος»:

- 1) Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐπέισθη ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τοῦ προέδρου μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου ἐπιθυμοῦν εἰρήνην.
- 2) Ἡ ἀτμόσφαιρα κατέστη διαυγής: Εἶναι τώρα δυνατὸν νὰ προχωρήσουν αἱ δύο μέγιστα δυνάμεις πρὸς περισσοτέρας συνομιλίας καὶ διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῶν μεγάλων διαφορῶν.
- 3) Ἐβελτιώθη ἡ κατάστασις περὶ τὸ πρόβλημα τοῦ Βερολίνου. Ὁ κ. Κροῦστσεφ ἐμφανίζεται πρὸς πρόθεσιν νὰ ἀρῆ τὰς ἀπειλὰς του καὶ νὰ διαπραγματευθῆ ἄνευ προθεσμῶν τὴν εἰρηνικὴν λύσιν του.
- 4) Διαγράφεται ἡ δυνατότης νὰ συνεχισθῆ ἡ διακοπὴ τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ὑπογραφῆ εἰδικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν τριῶν ἀτομικῶν δυνάμεων.
- 5) Οἱ Ἀμερικανοὶ διεπίστωσαν ὅτι ὁ Ρῶσος πρωθυπου-ργὸς δὲν εἶναι ὁ «μεισμένος κλόουν τοῦ Κρεμλίνου» ἀλλὰ ἕνας ὄξύς, σκληρὸς καὶ ἱκανὸς ἀντίπαλος.
- 6) Ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καλλιτέρας ἀμοιβαίας κατανοήσεως ἐπὶ τῆς διεθνούς θέσεως ἐκάστης τῶν δύο μεγάλων χωρῶν καὶ τῆς πολιτικῆς των.
- 7) Ἐσημειώθη πρόοδος εἰς τὸ θέμα τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν. Οἱ Ρῶσοι ἐδέχθησαν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐπιμά-χου θέματος ποῦ ἡμποδίζει τὸ ἀμερικανοσοβιετικὸν ἐμπόριον: Τὴν ἐξόφλησιν τῆς κατὰ τὸν πόλεμον χρηρηγηθείσης βοήθειας οὐχὶ ὀλοκλήρου ἀλλὰ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 800 εκατομμυρίων δολλα-ρίων ποῦ ἐξήτησεν ἡ Οὐάσιγκτων.
- 8) Ἐσημειώθη πρόοδος ἐπὶ τῶν κά-τωθι πεδίων: α) Τὴν ἀνταλλαγὴν ἀτο-μικῶν ἐπιστημονῶν καὶ πληροφοριῶν με σκοπὸν τὴν ταχύτεραν ἀνάπτυξιν τῆς εἰρηνικῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας. β) Τὸν συντονισμὸν τῶν προσ-παθειῶν πρὸς καταπολέμησιν τῶν με-γάλων ἀσθενειῶν. Τὰ ἱατρικὰ μέσα τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων θὰ χρησιμοποιο-θοῦν ἀπὸ κοινῶ ἐναντίον τοῦ καρκίνου, τῶν ἀσθενειῶν τῆς καρδίας καὶ τῆς πο-λιομυελίτιδος. γ) Ὁ αὐξήθησιν αἱ πολι-τιστικαὶ καὶ ἐπιμορφωτικαὶ ἀνταλλαγαὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀθλητῶν, χορευτῶν, μουσικῶν καὶ καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ συντελέσουν εἰς τὴν καλύτεραν ἀμοιβαίαν κατανοήσιν τῶν δύο λαῶν.

Εἰς τὸ πλαίσιον τῶν θετικῶν αὐτῶν ἐνδείξεων πρέπει νὰ τοποθετηθῆ καὶ ἡ κοινὴ δήλωσις τῶν κ.κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ Κροῦστσεφ εἰς τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν διὰ τῆς ὁποίας δια-κηρύσσουσιν ὅτι «εἶναι σύμφωνοι διὰ ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ διεθνή προβλήματα θὰ πρέπει νὰ ρυθμίζωνται ὄχι διὰ τῆς χρήσεως βίας ἀλλὰ δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ δια-πραγματεύσεως». Ὡς χαρακτηριστικὴ τοῦ πνεύματος ποῦ ἐπεκράτησε κατὰ τὰς συνομιλίας τῶν δύο ἡγετῶν, ἡ δήλωσις αὕτη δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἔχουσα μόνον πλατωνικὴν ἀξίαν.

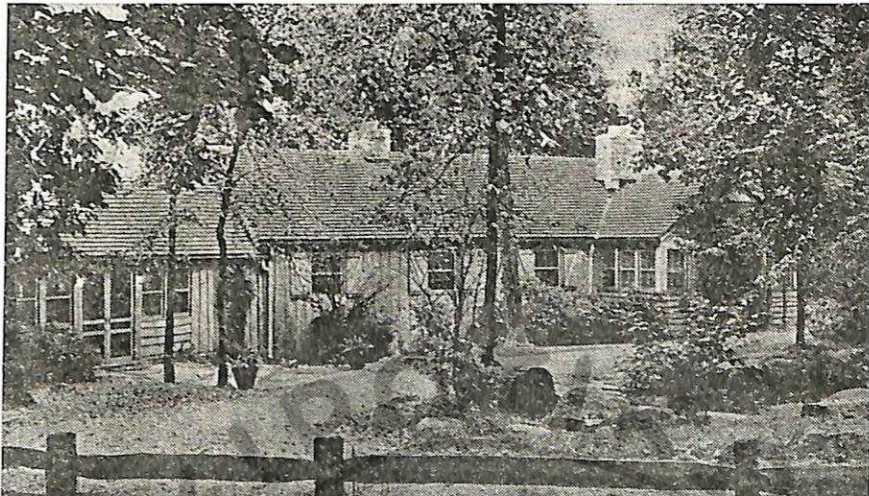
Βερολῖνον καὶ ἀφοπλισμὸς

Πέραν τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν τούτων ἐνδείξεων, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα σοβαρὰ τεκμήρια ὅτι ἐκ τῆς συναντήσεως ἐπήλθε κάποια προσέγγισις ἀπόψεων καὶ ἐπὶ ὄρισμένων μάλιστα θεμάτων ἐσημειώθη καὶ οὐσιώδης μεταβολὴ ἀντιλήψεων τῶν δύο ἡγετῶν. Τὰ θέματα αὐτὰ εἶναι τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Διὰ τὸ Βερολῖνον ἡ μεταβολὴ συνίσταται ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ παρεδέχθησαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διεξαχθοῦν διαπρα-γματεύσεις ὑπὸ ἀπειλᾶς, τηλεσίγραφα καὶ προθεσμίας καὶ

ὅτι πρέπει νὰ ἐξευρεθῆ λύσις ἱκανοποιούσα ὅλα τὰ μέρη. Εἰς ἀντίρροπον τῆς σοβιετικῆς αὐτῆς ὑποχωρήσεως οἱ Ἀμερικανοὶ παρεδέχθησαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραταθῆ ἡ σημερινὴ νόθος κατάστασις τοῦ Βερολίνου. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ δήλωσις τῆς 28ης Σεπτεμβρίου τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ, ὁ ὁποῖος, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώ-πους τοῦ Τύπου, ἐτόνισεν ὅτι «δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῆ τίποτε σχετικῶς μετ' τὴν λύσιν ποῦ θὰ ὑποστηρίξουν οἱ δυτικοὶ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἐπὶ τοῦ Βερολίνου». Ἐς σημειωθῆ ὅτι κατὰ τὴν ἴδιαν συνέντευξιν ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος εἶχεν ἀνα-γνωρίσει ὅτι τὸ σημερινὸν καθεστὼς τοῦ Βερολίνου εἶναι κάπως «ἀνώμαλον καὶ ἀφύσικον» προῖόν τοῦ τέλους τοῦ πολέμου ποῦ πρέπει νὰ διακανονισθῆ. Αἱ μετ' ὀλίγον παρασχεθεῖσαι διευκρί-νήσεις—κατόπιν τῶν γερμανικῶν παραστάσεων—ὅτι ἡ ἀμερι-κανικὴ στάσις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου δὲν μετεβλήθη, θεωροῦνται μᾶλλον συνήθους τύπου διπλωματικῆ διαβεβαίωσις πρὸς κα-θησύχασιν συμμάχων, παρὰ ὑπαναχώρησις ἀπὸ ὄρισμένας ἐσχηματισμένας ἤδη ἀπόψεις.

Ἡ μεταβολὴ ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ Ἀφοπλι-σμοῦ συνίσταται εἰς τὴν διὰ πρώτην φοράν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ὅτι συμφωνία ἀφοπλισμοῦ χωρὶς σύ-στημα ἐλέγχου δὲν εἶναι πραγματοποιήσιμος.

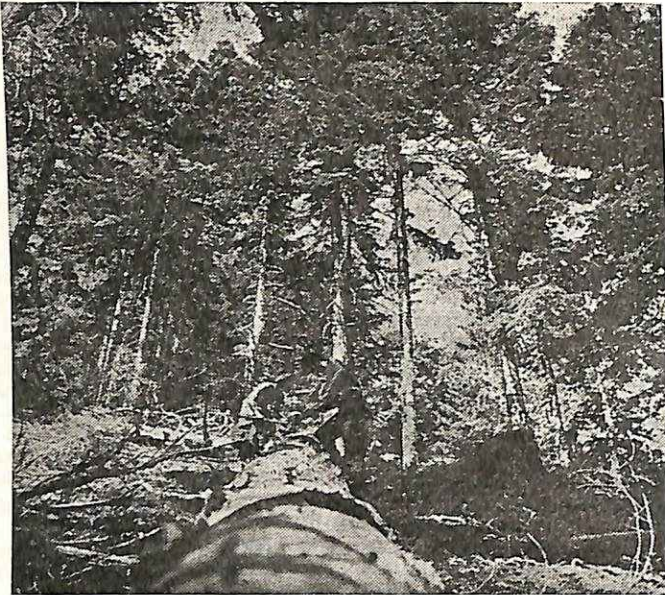
Ἡ οἰκία εἰς τὸ Στρατόπεδον Δανὺ ὅπου συνωμίλησαν ἐπὶ 2ῆμερον οἱ κ.κ. Ἀϊζεν-χάουερ καὶ Κροῦστσεφ.

Δὲν πρέπει βεβαίως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ μετατροπὴ τῶν ἐνδείξεων αὐτῶν εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα καὶ συμφωνίας θὰ ἐξαρτηθῆ κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν Σοβιετικῶν.

Ἡ δυστροπία τῆς Κίνας

Αἱ τάσεις προσεγγίσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως πρὸς τὴν Ἀσίαν παρακολουθοῦνται μετ' ἐπιστοσίαν καὶ δυσαρέσκειαν ἀπὸ τὴν Λαϊκὴν Κίναν. Ἐὰν εἶναι ὑπερβολικὸν νὰ υποστηριχθῆ ὅτι μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἐρυθρῶν συμμάχων σοβεὶ κρίσις, εἶναι ἐν τούτοις φανερόν ὅτι αἱ σχέσεις των εἶναι κάπως δυ-σχερεῖς καὶ λεπταί. Κατόπιν μακρῶν συνομιλιῶν οἱ Κινέ-ζοι κομμουνιστὰὶ ἀπεδέχθησαν τὴν πολιτικὴν ὑφέσεως ποῦ ἀκολουθεῖ ὁ κ. Κροῦστσεφ καὶ ἐπίσημως ἀνεγνώρισαν καὶ πάλιν τὸ προβάδισμα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως, διὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν δυσαρέσκειαν των διὰ τὴν ἀπουσίαν των ἀπὸ τὴν διεθνή σκηνήν, δὲν παρέλειψαν νὰ διατυπώσουν ἐπιλείκτους ἐναντίον τῆς Ἑθνικῆς Κίνας, νὰ δεῖξουν μᾶλλον ἀδιάλλακτον στάσιν ἐναντίον τῶν Ἰνδιῶν καὶ γενικῶς νὰ ἐμφανίζωνται ἀκαμ-πτοι. Παρὰ ταῦτα, δὲν πιστεύεται ὅτι θὰ τολμήσῃ νὰ τορ-πιλλίσουν τὰς προσπάθειάς τοῦ κ. Κροῦστσεφ, ὁ ὁποῖος, ἀλλω-στε, ἀγωνίζεται διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν διεθνή ἀναγνώρισιν των ἀπὸ τὰς Ἠνωμένας Ἐθνην.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΣΗ

ΠΗΓΗ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

«Η οικονομική σημασία των δασών είναι άνυπολόγιστος. Το ξύλον, τεχνικόν και καύσιμον είναι όχι μόνον η εύρύτερον χρησιμοποιουμένη ύλη, άλλ' εις τὰς περισσότερας περιπτώσεις άναντικατάστατος.»

«Φυτεύσατε και ανέψατε». Αυτήν την παραίνεσην του Θεού κάμνει προς τών περιούσιον λαόν του 'Ισραήλ ο Προφήτης 'Ιερεμίας εις το 38ον Κεφάλαιον του άμωνύμου βιβλίου της Παλαιάς Διαθήκης. Το παράγγελμα των αύρανών είναι να δημιουργήσωμεν φυτείας επί της γης, διότι μόνον διά τών δένδρων θα επανακτηθή ο άπωλαστέος παράδεισος. Δυστυχώς όμως ο παράδεισος των δασών και των κήπων ύποχωρεί συνεχώς με την πρόδοον του πολιτισμού και την αύξησιν του πληθυσμού διά μέσον των αιώνων. Είς την χώραν μας ειδικώς, παρ' όλον που το κλιματικόν περιβάλλον δεν είναι δυσμενές διά την ανάπτυξιν και εύδοκίμωσιν πολυξύλων και παραγωγικών δασών, η άναλογία του παραγωγικού δάσους ανά κάτοικον μόλις φθάει το 0,6 του στρέμματος, ενώ θα έπρεπε να είναι όκταπλασία. Είς τόν ελληνικόν χώρον το δάσος ύπέστη συνεχώς καταστροφές όφειλομένης εις Ιστορικά και κοινωνικά γεγονότα. Η αύξησις του πληθυσμού και η επέκτασις των γεωργικών καλλιιεργειών συνετέλεσαν εις τόν περιορισμόν των δασών τὰ όποια σήμερα άνέρχονται μόνον εις 24.700.000 στρεμ. και εις ποσοστόν διασώσεως 18% έναντι 48% που ήτο το 1821. Έκ τών δασών αύτων από μόν τὰ κωνοφόρα ύψηλών περιοχών η έλάτη καταλαμβάνει 3.249.000 στρεμ. η μαύρη πεύκη 1.278.000 και τὰ λοιπά ψυχρόβια κωνοφόρα 214.000, από τὰ κωνοφόρα χαμηλών περιοχών η χαλέπιος πεύκη καταλαμβάνει 3.500.000 στρεμ. η τραχεία πεύκη 1.280.000 και η κυπάρισσος 49.000, από δε τὰ φυλλόβλα πλατύφυλλα η δρυς 7.465.000, η όξυς 2.165.000, η καστανιά 166.000, τὰ λοιπά πλατύφυλλα 814.000 και τὰ άείφυλλα 4.615.000 στρεμ. Από άπόψεως σημασίας διά την έθνικην οικονομίαν πολυτιμώτερα είναι τὰ κωνοφόρα των ύψηλών περιοχών διότι τὰ δάση αυτά μέν δίδουν το μεγαλύτερον ποσοστόν ξυλείας κατασκευών και βιομηχανικών χρήσεων. Ακολουθούν τὰ κωνοφόρα των χαμηλών περιοχών τὰ όποια δίδουν μικρόν ποσοστόν ξυλείας κατασκευών αλλά δίδουν την ρητίνην, τὰ παράγωγα της όποιας κολοφώνιον και τερεβινθέλαιον (νέρπι) είναι σχεδόν τὰ μόνα έξαγωγίμα δασικά προϊόντα. Τά άλλα είδη δασών προροδοτούν την χώραν με καυσόξυλα. Η χώρα μας από πλευράς δασικού πλούτου κατατάσσεται μεταξύ των πτωχοτέρων της Εύρώπης. Τά παραγωγικά μας δάση δεν υπερβαίνουν τὰ 4.500.000 στρεμ. και δι' αυτό η έντοπία παραγωγή ξυλείας μόλις καλύπτει το 45% των άναγκών της χώρας με άποτέλεσμα να παρουσιάζεται επίσημον έλλειμμα εις το έμπορικόν Ισοζύγιον δι' ό,τι άφορρά τὰ δασικά προϊόντα 483.000.000 δρχ.

Η κατάπτωσις των δασών

Όλιαν δυσμενής άντίκτυπος εκ της καταπτώσεως του ελληνικού δάσους δεν είναι μόνον άμεσος διά της μειώσεως της δασικής παραγωγής αλλά και έμμεσος, διότι πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν και αι επιδράσεις του δάσους ως οργανικού συνόλου. Αι σημαντικώτερα Ιδιότητες του είναι προστατευτικά. Προστατεύει τὰ χαμηλότερα έδάφη, τὰς πεδιάδας, τὰς συγκοινωνίας, τὰς πόλεις και την ύγειαν. Η βροχή από πηγή ζωής γίνεται καταστρεπτική πλημμύρα των έργων του πολιτισμού όταν δεν υπάρχει δάσος να τὰ προστατεύσι. Έκ των 60.000.000 στρεμμάτων που ύπολογίζεται η έκτασις της όρεινης και ήμιορεινης περιοχής τὰ 36 εκάτ. δηλαδή το 60% κατέχονται υπό λεκανών χειμάρρων. Δυστυχώς από πολλάς όρεινιάς περιοχάς έχει εξαφανισθή το δάσος λόγω των έκχερώσεων που έπηκολούθησαν τὰς καταιφούς καταστρεπτικός πυρκαϊάς, των άκανονιστών ύλοτομών και της ύ-

περβοσκίσεως, με άποτέλεσμα την διάρρωσιν και άπόπλυσιν τεραστίων εκτάσεων. Είς τοϋτο όφείλεται η δημιουργία 500 χειμάρρων που καταστρέφουν παραγωγικά έδάφη, έργα κ.λ.π. Αι άμεσοι και έμμεσοι ζημιαί εκ της μη χρησιμοποίησεως των ύδάτων αύτων δι' άρδευσεις και ένεργειαν και αι εκ των χειμάρρων τωαύτα υπερβαίνουν τὰ 3 δισεκ. δρχ. έτησίως.

Δασικά προβλήματα

Τά ελληνικά δάση χειμάζονται από πολλά προβλήματα. Ένα πρόβλημα είναι αι σελήεις δάσους και βοσκή. Η ποιμνική κτηνοτροφία πιέζει επίζημιώς τὰ δάση διότι εκτός της καταστροφής που ύφιστανται εκ της υπερβοσκίσεως οι ποιμένες προκαλοϋν πυρκαϊάς διά την δημιουργίαν νέων βοσκοτόπων. Άλλο πρόβλημα είναι η καυσοξύλευσις, η λύσις του όποίου θα άναχαιτίση την περαιτέρω φθοράν των δασών. Οι χωρικοί διά την καυσοξύλευσιν των άπολαμβάνουν εκ των δασών έτησίως ξυλόδη όγκον 2.500.000 κ.μ. αν προστεθή και η εκ κανονικής ύλοτομίας άπόλλυσις καυσοξύλων η ποσότης αύτή άνέρχεται εις 3.300.000 κ.μ. έτησίως, έναντι μόνον 300.000 κ.μ. ξυλείας κατασκευών. Δηλαδή εκ της συνολικής παραγωγής ξυλόδους όγκου εκ των ελληνικών δασών εκ 3.600.00 κ.μ. μόνον τὰ 8% είναι ξυλεία κατασκευών ενώ εις τὰς άλλας εύρωπαϊκάς χώρας το ποσοστόν αύτό άνέρχεται εις 60%. Άλλο αίτιον του περιορισμού της εκτάσεως των δασών είναι αι εκχερλώσεις. Από της άπελευθερώσεως κυρίως της χώρας μέχρι του 1896 τὰ δάση λόγω της επικρατούσης κλειστής όρεινης οικονομίας και της νομοδικής γεωργίας κυριολεκτικώς εκνοιορτοποιήθησαν. Πρόβλημα επίσης άποτελοϋν και αι πυρκαϊά. Κατά την τελευταίαν 10ετίαν ύπολογίζεται ότι εκάησαν εν συνόλω 2.226.000 στρέμματα δασών εκ των όποίων τὰ 619.700 ήσαν πολύτιμα δάση σπερμοφυή κωνοφόρα. Τέλος πρόβλημα άποτελεί και η παράνομος ύλοτομία η όποια διενεργείται εις μεγάλην έκτασιν, λόγω άνεπαρκείας των υπαρχόντων 280 δασοφυλάκων διά μίαν έκτασιν 25.000.000 στρεμμάτων. Σχετικώς ο ύφυπουργός Γεωργίας κ. Δ. Θανάπουλος, έλλείπει πιστώσεων διά την πρόσληψιν δασοφυλάκων, έζητήσεν από το ύφυπουργείον Έσωτερικών την συμπάρτασιν των όργάνων της χωροφυλακής διά την φύλαξιν των δασών. Ένώ προπολιμικώς ύπήρχον 180 δασολόγοι, 508 μεσοδασικοί και 689 δασοφύλακες, σήμερα δε η δύναμις της δασικής ύπηρεσίας είναι κατωτέρα κατά 36% όχι της προταθείσης υπό της Άκαδημίας αλλά από την προπολεμικήν.

Η σημερινή δασική πολιτική

Η δασική πολιτική έχει βεβαίως σημειώσει μεταπολεμικώς προόδους και ίδιως κατά τὰ τελευταία έτη, διότι κατενοήθη πλέον ότι τὰ δάση άποτελούν κοινόν άγαθόν. Η σημερινή δασική πολιτική επιδιώκει να επέκτεινι τὰ δάση εις τὰς περιοχάς εκείνας του όρεινου χώρου, όπου λόγω αύξησεως της δασικής παραγωγής και ύδρονομικοί έπιβάλλον τουτο, να έξασφαλίση τὰς μεγαλύτερας κατά τόν δυνατόν διά την γεωργικην και γενικώτερον την έθνικην Οικονομίαν προστατευτικάς και ύδρονομικάς εκ των δασών όφελείας και τέλος να αύξήση την παραγωγήν των δασικών άγαθών. Προς επίτηθεν των άνωτέρω έγένετο υπό της δασικής ύπηρεσίας άπογραφή των στοιχείων των όρεινών έδαφοποιών και ώργανώθη πλήρες χαρτογραφικόν έργαστήριον διά την ταξινόμησιν των γαιών, η όποια θα επιτευχθή διά συνεργασίας μετ' έξνων ειδίκων. Μετά την ταξινόμησιν, θα έπιτευχθή η Ισορρόπησις των όρεινών έδαφοποιών και θα θεμελιωθούν επί όρθολογιστών βάσεων η δασική αλλά και η γεωργική πολιτική του κράτους.

Υδρονομικά έργα — άναδάσωσις

Ανεφέρθη άνωτέρω πόσας ζημιας προκαλοϋν οι ύφιστάμενοι 500 χειμάρροι. Προς άποκατάστασιν ύδρονομικής τάξεως εις τὰς λεκάνας της χώρας και βαθμιαίαν άπόσβεσιν των χειμάρρων ήρξισεν από του 1932 η εκτέλεσις μεγάλων όρεινών ύδρονομικών έργων, τεχνικών και άναδασωτικών, από τότε δε μέχρι του 1958 έγένοντο έργα εις 85 λεκάνας χειμάρρων συνολικής εκτάσεως 11.200.000 στρεμ. και εκάλυψαν έκτασιν λεκανών 4.000.000 στρεμ. Είς τὰς περιοχάς όπου έγένοντο τὰ έργα άναδασώθησαν 300.000 στρεμ. φυτευθέν

των 120 εκάτ. φυτών. Προς κάλυψιν των άναγκών εις δενδρύλλια λειτουργούν 76 φυτώρια επί εκτάσεως 3.068 στρεμ. Μεταπολεμικώς διενεμήθησαν δωρεάν εις τούς κατοίκους των όρεινών περιοχών 600.000 άπωροφόρα δένδρα και ένεβολιάσθη μέγας αριθμός δένδρων εύρισκομένων εν άγρίαις καταστάσει. Πέραν αύτου έλήφθη σειρά μέτρων διά την προστασίαν της ύπαρχούσης δασικής βλαστήσεως επί εκτάσεως 3 εκάτ. στρεμ. προς αυτόματον φυσικήν άναδάσωσιν. Αι προσπάθειαι όμως άναδασώσεως δεν περιορίσθησαν εις τὰ άνωτέρω. Ο ύφυπουργός Γεωργίας κ. Θανάπουλος έρριψε τόν σύνθημα: «Κάθε κοινότης να άποκτήση τόν δάσος της». Προς τόν σκοπόν αύτόν άπέφασεν όπως η δασική ύπηρεσία παρέχει δωρεάν εις τὰς κοινότητες την προς άναδάσωσιν έκτασιν, τὰς δαπάνας περιφράξεως, τὰ φυτά και την τεχνικήν επίβλεψιν της όλης εργασίας. Αι κοινότητες θα άναλάβουν την φύτευσιν, διά προσωπικής εργασίας των κατοίκων, την περιποίησιν, συντήρησιν και φύλαξιν του νέου δάσους. Αι κοινότητες θα έχουν την εκμετάλλευσιν του δάσους. Το σύνθημα τουτο εύρε άπτήρησιν και ήδη 100 κοινότητες έζητήσαν να δημιουργήσουν δάση εις έκτασιν 120.000 στρεμμάτων. Η καλή άρχη έγένετο και ούτω θα επιτευχθή προδοτικώς η δημιουργία δασών εις όλας τὰς κοινότητες. Έρέτος, πρώτον έτος εφαρμογής του προγράμματος, θα άναδασωθούν περι τὰ 15.000 στρεμ.

Δασική παραγωγή

Προσπάθεια καταβάλλονται διά την αύξησιν της δασικής παραγωγής και την συστηματικοποίησιν της εκμεταλλεύσεως των δασών, προς έξυπηρέτησιν των όρεινών δασοβίων και παραδασοβίων πληθυσμών. Προς τόν σκοπόν αύτόν κατεσκευάσθησαν δασικοί όδοι συνολικού μήκους 1.200 χιλιομέτρων. Το 1958 κατεσκευάσθησαν νέοι δρόμοι 237 χλμ. δαπανηθέντος ποσού 22.752.126 δρχ. έπιγαματοποιήθησαν δε 196.355 έργατικά ήμερομίσθια. Ωργανώθη η εκμετάλλευσις διά της εκκαθαρίσεως των δασών από τὰ κακώς ανανόμενα άτομα (δένδρα) και διά της έγκαταστάσεως κρατικών έργοστασίων πρίσως ξυλείας, τὰ όποια παράγουν ξυλείαν τυποποιημένην και έφάμιλλον της εκ του έξωτερικού εισαγομένης. Η πρώτης πρότυπος εκμετάλλευσις δασών Ιδρύθη το 1937 εις την Μόρναν Φτέρην της Κατερίνης, και είχε σκοπόν να εκμεταλλευθή το 60.000 στρ. πυκνότατον δάσος όξυς διά την παρασκευήν στρωτηρών σιδηροδρόμων. Είς αύτην έγκατεστάθη το πρώτον έργοστασίον πρίσως ξυλείας. Σήμερα λειτουργούν 15 τωαύται κρατικά εκμεταλλεύσεις και ύπάρχει πρόβλεψις ότι θα υπερβούν τὰς είκοσι εντός του έτους. Αι κυριώτεροι είναι Ταυτέτιο, Πάρωνος, Μανιάδων, Ζαρούχλης, Φουρβάς, Καλαμπάκας, Όσσης, Σκοτεινών, Άρναίας, Γρεβενών, Παρνασσίδος, Δωρίδος, Καρπενησιού και Άλεξανδρουπόλεως. Αι εκμεταλλεύσεις αύται επί εκτάσεως 1.600.000 στρεμ. δασών άπέφερον το 1958, 61.000 κ.μ. τεχνικού ξύλου και 40.000 κ.μ. καυσίμου ξυλόδους όγκου. Έκ της διαθέσεως αύτων εισεπράχθησαν 60.120.000 δρχ. έναντι δαπάνης 31 εκάτ. δρχ. έπιτευχθή δε αύξησις προσόδου κατά 50% της του 1957 και κατά 73% της του 1956. Γενικώς διά της εφαρμοσθείσης τὰ τελευταία έτη δασικής πολιτικής ηύξήθη η παραγωγή ξυλείας κατασκευών εις 300.000 κ.μ. έτησίως, έναντι 130.000 προπολεμικώς και έμειώθη η εισαγωγή ξυλείας κατασκευών από 350.000 εις 220.000 κ.μ., έξοικονομηθέντος ούτω μεγάλου ποσού συναλλάγματος. Η παραγωγή ξυλείας κατασκευών προβλέπεται ότι θα αύξηθή κατά 150.000 κ.μ. όταν μετά πενταετιαν πραγματοποιηθή η προγραμματισθείσα φύτευσις 128.300 στρεμ. διά λέυκης.

Δασικά βιομηχανία

Σημαντικόν βήμα εις την αξιοποίησιν του δασικού πλούτου θα άποτελέση η άνύεργισις του προγραμματισθέντος έργοστασίου κυτταρίνης (χαρτομάζης). Η προμελέτη διά τόν έργοστάσιον αύτό θα γίνη από γερμανικούς οίκους. Έν άρχη θα κατασκευασθή μία βιομηχανική μονάς έτησίως δυναμικότητας 12.500 τον. κυτταρίνης. Προβλέπεται δε η άνάπτυξις της βιομηχανίας αύτης μέχρι πλήρους καλύψεως των άναγκών της χώρας εις κυτταρίνην. Η δημιουργία της βιομηχανίας αύτης όχι μόνον θα διπλασιάση την σημερινήν εκ των δασών παραγωγήν αλλά θα έχη ως άποτέλεσμα την δημιουργίαν μονιμού άπασχολήσεως διά τούς όρεινούς πληθυσμούς, το βιοτικόν επίπεδον των όποίων θ' άνυψωθή. Το έργοστάσιον κυτταρίνης προβλέπεται ν' άνεγερθή παρά το Άγρίνιον επί του Άχελώου. Η περιοχή αύτή επέλεγη διότι εκρίθη προφωρτέρα από άπόψεως συγκεντρώσεως πρώτης ύλης εκ των δασών

της λεκάνης του Άχελώου, της Ηπείρου και της Δυτικής Έλλάδος. Η δαπάνη κατασκευής του ύπολογίζεται εις 3 έως 4 εκάτ. δολλαρίων. Είς αύτό θα άπασχοληθούν κατ' άρχάς 200 άτομα και άλλα 4.000—5.000 εις έργασίας δάσους, μεταφοράς ξυλείας κ.λ.π. Διά τόν μέλλον προβλέπεται η δημιουργία αναλόγων μονάδων εις Μακεδονίαν και εις τὰς εκβολάς του Πηνειού.

Η κυτταρίνη χρησιμεύει ως πρώτη ύλη διά την παραγωγήν πολυαριθμών ποικιλιών χαρτου, χαρτονίου, εκρηκτικών ύλών, συνθετικής μετάξης και συνθετικού έρίου (τσελβόλ). Η πρώτη ύλη προσφέρεται και διά την παραγωγήν δημοσιογραφικού χαρτου, που άντιπροσωπεύει τεράστιον ποσόν συναλλάγματος έτησίως.

Παράλληλως προς την βιομηχανίαν κυτταρίνης προβλέπεται η άνάπτυξις της βιομηχανίας συνθετικών σανίδων, που εύρίσκουν σήμερα εις την άγοράν πολυαριθμούς εφαρμογάς. Αι συνθετικά σανίδες γίνονται από ξυλείαν κατωτέρας ποιότητας και δίδουν άριστα προϊόντα χρησιμώτατα τόσον διά την οικοδομικήν δσον και διά την έπιπλασοίαν και τὰς λοιπάς εφαρμογάς του ξύλου, τόν όποιον τόσον έπιτυχώς άντικαθιστούν. Σήμερα ούτε ένα έργοστάσιον συνθετικών σανίδων δεν λειτουργεί εις την χώραν μας.

Έργαστάσια κόντρα πλακέ ύπάρχουν δύο εις Άθήνας και Θεσσαλονικην, αλλά η παραγωγή των δεν καλύπτει τὰς ανάγκας της καταναλώσεως. Πάντως τ' ό ελληνικόν κόντρα πλακέ είναι έφάμιλλον των ξένων έργοστασίων. Έργοστάσια κατασκευής πατωμάτων (παρκέτων, λωρίδων κ.λ.π.) ύπάρχουν άρκετά και είναι έφάμιλλα των έργοστασίων τεχνικώς άνεπτυγμένων χωρών. Πρίσθηρια ύπάρχουν 5 κρατικά ανά εν εις Καλαμπάκων, Φουρβάς Εύρυτανίας, Κατερίνης, Χρυσοβίτσι Τριπόλεως και Άλαγωνίαν και ένα Πανεπιστημιακόν εις Περγούλη Τρικάλων. Ύπάρχουν επίσης δύο κλίβανοι (φούρνοι) ξηράσεως ξυλείας εις Καλαμπάκων και Κατερίνην.

Έξαγωγαι δασικών προϊόντων

Έξαγωγαι δασικά προϊόντα είναι κυρίως η ρητίνη και τὰ παράγωγά της κολοφώνιον και τερεβινθέλαιον, αι ρίζαι άνερίκης, που χρησιμοποιούνται διά την κατασκευήν καπνοσυρίγγων (πιπών) και δεσικών εκχειλίμα βαλανιδίου τόν όποιον χρησιμοποιείται εις την κατεργασίαν δερμάτων και είναι από τὰ καλύτερα δεσικά εκχειλίματα του κόσμου. Έκ των άνωτέρω προϊόντων έξάγονται έτησίως 27.000 τον. κολοφώνιον αξίας 151 εκάτ. δρχ., 4.500 τον. τερεβινθέλαιου αξίας 25 εκάτ. δρχ., 3.000 τον. δεσικού εκχειλίματος αξίας 18.500.000 δρχ. και 133 τον. ριζών άνερίκης αξίας 2 εκάτ. δρχ. Επίσης έξάγεται ποσότης 140 τον. μαστιχης, η όποια ύτάγεται εις τὰ δασικά προϊόντα, αξίας 13 εκάτ. δρχ.

Πενταετές πρόγραμμα δασοπονίας

Είς τόν πλαίσιον του πενταετούς παραγωγικού προγράμματος της Κυβερνήσεως καθιερώθη και πενταετές πρόγραμμα άνάπτυξεως της ελληνικής δασοπονίας διά τὰ έτη 1959—63, με συνολικόν ύψος δαπανών 1.528.500.000 δρχ. Έκ του ποσού αύτου θα διατεθούν διά την δημοσίαν δασοπονίαν 238.860.000 δρχ. διά την διάνοισιν νέων δασικών όδών μήκους 2.058 χλμ. και σκυρόστρωτων και συντήρησιν ύφισταμένων δασικών όδών 269 εκάτ. δρχ. διά την επέκτασιν πρότυπων δασικών εκμεταλλεύσεων επί εκτάσεως 2.540.000 στρεμ., 253.700.000 δρχ. δι' εκτέλεσιν τεχνικών όρεινών ύδρονομικών έργων επί 92 λεκανών χειμάρρων εκτάσεως 9.500.000 στρεμ., 80 εκάτ. δρχ. δι' επέκτασιν των άναδασώσεων επί δημοσίαν έκτάσεων 160.300 στρεμ. 85 εκάτ. δρχ. διά την δημιουργίαν κοινοτικών δασών επί εκτάσεως 340.000 στρεμ., 75 εκάτ. δρχ. δι' επέκτασιν φυτείας ταχυαυτών δασικών ειδών (λεύκης) επί εκτάσεως 128.300 στρ. 20.800.000 δρχ. δι' έργα βελτιώσεως δασικών βοσκών, 5.400.000 δρχ. διά φυτώρια συνολικής εκτάσεως 900 στρεμ., 31.700.000 δρχ. δι' έργα βελτιώσεως και άνάπτυξεως της θήρας και άλιείας (πέστροφας) των όρεινών ρέντων ύδάτων, 9.800.000 δρχ. διά κατασκευήν δασικών κτιρίων, 131 εκάτ. δρχ. δι' έπιδοτήσεις, 67.845.000 δρχ. προς χρηματοδότησιν της Α.Τ.Ε. διά την χορήγησιν δανείων εις δασικούς συνεταιρισμούς, 16.487.000 δρχ. διά τηλεφωνικόν δικτυον εντός δασών και άντιπυρκαϊάς εγκαταστάσεις και 84.400.000 δρχ. διά μηχανικόν εξοπλισμόν.

Διά τήν μη δημοσίαν δασοπονίαν θα διατεθούν 9.220.000 δρχ. διά την κατασκευήν 185 χλμ. δασικών όδών, 55.280.000 δρχ. δι' άναδασώσεως και έργα σπερεώσεως έδαφών επί εκτάσεως 184.400 στρεμ., 4.720.000 δρχ. δι' έργα κτιριακά και μηχανήματα, 3.688.000 δρχ. διά δασικά κτίρια, 47.200.000 δρχ. δι' άποζημιώσεως πληττομένων κτηνοτρόφων, 30.700.000 διά την πρόσληψιν προσωπικού και 6.140.000 δι' άντιπυρκην όργαπων.

Έκ της εφαρμογής του προγράμματος αύτου άνανεμούνται: 1ον) Άμεσα όφέλη α) εκ της αύξησεως της παραγωγής τεχνικού ξύλου άντίστοιχου αύξησιν του δασικού εισοδήματος εις τόν τέλος της πενταετίας κατά 81.150.000 δρχ. έτησίως. β) Διά της αύξησεως της δασικής παραγωγής και της εκτελέσεως έργων θα αύξηθή η άπασχόλησις των όρεινών πληθυσμών κατά 795.000 ήμερομίσθια έτησίως. Ούτω εις τόν όρεινον χώρον που άπασχολούταν σήμερα 31.700 άτομα επί 180 ήμερασις ήμέρας δε δημιουργηθή έργασια επί 44.700 άτομα. 2ον) Έμμεσα όφέλη θα είναι η γενικώτερα έξυπηρέτησις των μεταφορών και της τουριστικής κινήσεως εις τὰς όρεινιάς περιοχάς διά του κατασκευασθέντος δικτύου κυρίων δασικών όδών, προστασία και περιορισμόν των φθορών και ζημιών του ύπάρχοντος ξυλόδους κεφαλαίου των δασών της χώρας, πρόληψις της άποπλώσεως και διαβρώσεως του όρεινου παραγωγικού έδαφους ως και των εκ χειμάρρων ζημιών.

Και ειδικόν Νομοσχέδιον

Πέραν όμως του άνωτέρω προγράμματος ο ύφυπουργός Γεωργίας καθήρτισεν νομοσχέδιον περί τροποποιήσεως των περιδασών νόμου, τόν όποιον άποβλέπει εις την άνάπτυξιν της οικονομίας των όρεινών περιοχών με κύριον παράγοντα τόν δάσος.

Η εκτέλεσις του κυβερνητικού προγράμματος θα έχη ως άποτέλεσμα την έξοικονομήσιν τεραστίων ποσών συναλλάγματος, την άνάπτυξιν της έθνικής οικονομίας, τόν περιορισμόν της καταστρεπτικής μανίας των χειμάρρων, την δημιουργίαν Ισχυρών πνευμένων όξυώνου διά την βελτίωσιν της ύγειας του λαού, την άνύψωσιν του πενιχρού βιοτικού επιπέδου των όρεινών πληθυσμών και την άνάγεσιν της τάξεως προς άστυριλίαν.

Β. ΓΡ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΚΗΠΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Μεταπολεμικώς εις όλους τους τομείς της πολιτιστικής ανάπτυξης των λαών (οικονομία, τέχναι, εμπόριο, κοινωνικά έδηλώσεις κ.λ.π.) εσημειώθη μία άναμφισβήτητος πρόοδος. Ο άνθρωπος εξήγησε και ζητεί το καλύτερον. Τουτό, παρά το γεγονός ότι υπέστη ένα φοβερόν πόλεμον με τρομακτικές επιπτώσεις επί της ζωής του. Θά ήμποροῦσε κανείς αντίθετως να εἴπη ότι αὐτή ἀκριβῶς ἡ πολεμική ἀναστάτωση εδημοῦργησε εις τὸν ἄνθρωπον μία καινούργια, πλέον ἐκλεπτυσμένην γεῦσιν δι' ὠριμένα πράγματα ἀμέσως συνδεδεμένα μετὰ τὴν ζωὴν του. Οἱ κοινωνιολόγοι τὸ φαινόμενον αὐτὸ θά τὸ ὠνόμαζον περίπου ἄνοδον τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου. Καὶ εἶναι σωστόν. Εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἀνθρώπων ἀναγκῶν ἡ σειρά ἀξιολογήσεως των εἶναι: Τροφή, ἔνδυσις, θέμα. Ἡ ἄνοδος τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τῶν λαῶν εἶχε ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα νὰ προσπαθῆσιν νὰ βελτιώσων τὴν τροφήν των. Τὰ παραγόμενα εἰς ἐκάστην χώραν προϊόντα δὲν ἐπήρκουν καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ εἰσήγαγον, ὅτι δὲν παρήγετο εἰς τὴν ἰδικήν των. Ἐνα μεγάλο μέρος τῶν εἰσαγωγῶν αὐτῶν ἀφεῶρον καὶ ἀφοροῦν γεωργικά προϊόντα.

Πολλὰ χῶραι τῆς Εὐρώπης δὲν παράγουν, λόγω κλιματολογικῶν συνθηκῶν, ὠριμένα, κυρίως δενδροκηπευτικά προϊόντα. Τοῦτο εἶναι ὡς ἀπὸτέλεσμα τὰ προϊόντα αὐτὰ νὰ ζητοῦνται πολὺ ἀπὸ τὰς μὴ παραγωγούς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνονται κατὰ κανόνα εἰς τὰς μεσογειακὰς χώρας, ὅπου τὰ δενδροκηπευτικά προϊόντα (φρούτα, λαχανικά κ.λ.π.) ἀποτελοῦν ἐν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων κεφαλαίων τῆς ἔθνικῆς των παραγωγῆς.

Ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰσπανία, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἄλλαι πλησίον χῶραι ἀντελήφθησαν τὴν μεγίστην ἀξίαν τῶν εξαγωγῶν αὐτῶν καὶ σπεύδουσιν καθημερινῶς νὰ βελτιώσων ὄχι μόνον τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν ὄγκον τῶν εξαγομένων προϊόντων ἀλλὰ κυρίως τὴν ποιότητά των. Ἐπιστημονικὰ μέθοδοι καὶ τελειότατα τεχνικὰ μέσα ἐπεστρατεύθησαν καὶ ἐχρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ βελτιώσων τὰ παραγόμενα προϊόντα καὶ νὰ δημιουργήσων τὰς προϋποθέσεις μιᾶς οικονομικῆς εὐεξίας εἰς τὴν παραγωγὴν χώραν. Εἶναι πράγματι εὐκόλως ἀντιληπτὸν ποῖαν τεραστίαν σημασίαν ἐνέχει εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐπιστημονικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ θέματος τῶν καλλιεργειῶν γενικῶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἑλλάς, ὡς χώρα κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ, πραγματοποιεῖ σήμερον ἀξιολόγους εξαγωγὰς γεωργικῶν προϊόντων. Τόσον ὅμως ἡ παραγωγή καὶ ἡ συσκευασία τῶν εξαγομένων προϊόντων ὅσον καὶ ἡ ὀργάνωσις ὅλης αὐτῆς τῆς ἐργασίας, ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ τελείου. Τοῦτο δὲν ἔχει μόνον ἐντυπωσιακὴν ἀξίαν. Ὁ συναγωνισμὸς τῶν ξένων γειτονικῶν χωρῶν περιορίζει σημαντικῶς τὰς ἰδικὰς μας εξαγωγὰς. Δὲν εἶναι δὲ ἡ κυρία αἰτία τῆς μὴ προτιμῆσεως μας ἡ δευτέρα ποιότης τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Πολλάκις ἡ αἰτία εἶναι ἡ ὑψηλὴ συγκριτικῶς τιμὴ των, ἡ ὁποία εἶναι ἀποτέλεσμα πολλῶν παρεμβαιόντων καὶ ἐπομένως κακῆς ὀργανώσεως τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως. Ἄλλα καὶ τὰ προϊόντα κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς ζωῆς του ἀπαιτεῖ μεγάλην προσοχήν. Οἱ τρόποι καλλιεργείας καὶ συσκευασίας χρῆζονται ἐπιστημονικῶν μεθόδων τῶν ὁποίων, κατὰ κανόνα, στερεῖται ἡ χώρα μας. Τὸ κενὸν αὐτὸ ἤλθε νὰ συμπληρωθῇ ἕνα νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας «περὶ μέτρων ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τῶν δενδροκηπευτικῶν καλλιεργειῶν».

Εἰς τὴν εισηγητικὴν ἐκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου ἀναγνωρίζεται ἡ δυνατότης τῆς χώρας μας νὰ αὐξήσῃ τὰς εξαγωγὰς γεωργικῶν προϊόντων ἀλλὰ παραλλήλως καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τοῦτο προϋποθέσεων αἱ ὁποῖαι, μεταξύ ἄλλων, εἶναι αἱ ποικιλία καὶ ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων, ἡ τυποποίησις καὶ ἡ συσκευασία αὐτῶν, ἡ νωπότης των καὶ ἡ διατήρησις αὐτῆς μέχρι τῆς κατα-

ναλώσεώς των. κ.λ.π. Ὁ συναγωνισμὸς μετὰ τὰς ἄλλας χώρας —καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνιακῆς ἀκρόμῃ— ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξίν των ἀνωτέρω προϋποθέσεων διὰ νὰ δυνήθωσιν τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα νὰ καταστοῦν διεθνῶς συναγωνίσιμα. Πέραν τῆς εξαγωγῆς τῶν προϊόντων μας, ἡ βελτίωσις τῶν καλλιεργητικῶν συνθηκῶν καὶ μεθόδων θά δώσων τὴν εὐκαιρίαν μεγαλυτέρας καὶ ἐντονωτέρας ἀξιοποιήσεως τῶν γεωργικῶν μας δυνατοτήτων. Ἀντιθέτως ἡ ἀνευ προγράμματος καὶ κατευθύνσεως ἀνάπτυξις τῶν παραγωγικῶν μας δυνατοτήτων, δημιουργεῖ τοὺς κινδύνους τῆς ἀδυναμίας διαθέσεως τῶν προϊόντων μας καὶ σοβαρὰ προβλήματα διὰ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν μας.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν τονίζεται ὅτι ἡ κρατικὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν γεωργικῶν μας δυνατοτήτων πρέπει νὰ κατευθύνεται: 1) Πρὸς τὴν διάδοσιν τῶν εἰδῶν καὶ ποικιλιῶν αἱ ὁποῖαι προτιμῶνται ἢ ἐμφανίζονται ὡς νέα εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. 2) Εἰς τὴν κινητοποίησιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν παραγωγῶν διαφόρων περιφερειῶν μας, λίαν προσφόρων διὰ τὰς δενδροκηπευτικὰς καλλιεργείας, πρὸς παραγωγὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν. 3) Τὴν βαθμιαίαν μὲν ἀλλὰ σύντονον ἀντικατάστασιν ποικιλιῶν φρούτων καὶ λαχανικῶν ὀλίγων ἢ περισσώτερον ἀπαρδέκτων ἀπὸ τοὺς ξένους καταναλωτὰς.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου παρέχεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὸ δικαίωμα νὰ ἐφαρμόξῃ εἰδικὸν ἐντατικὸν πρόγραμμα παραγωγῆς καὶ βελτιώσεως τῆς καλλιεργείας διαφόρων ποικιλιῶν φρούτων, κηπευτικῶν φυτῶν, ἀνθέων, εἰς καταλλήλους περιφέρειας. Διὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἐνίσχυσιν τῶν καλλιεργειῶν αὐτῶν θά παρέχωνται οικονομικὰ διευκολύνσεις μετὰ δενδρύλλια ἢ σπόρους ἐπὶ ἐκπτώσει ἢ δωρεάν ἢ μετὰ τὴν καθιέρωσιν βραβείων. Ἡ τοιαύτη βελτίωσις τῶν καλλιεργειῶν δὲν θά συνεπάγεται τὴν ἀπαγόρευσιν φυτεύσεως ἄλλων εἰδῶν ἢ ποικιλιῶν τῆς προτιμῆσεως τῶν παραγωγῶν. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν χορηγήσεως μεσοπροθέσμων δανείων, διὰ τὴν ἀνάπτυσιν τῶν δενδροκηπευτικῶν καλλιεργειῶν.

ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ. ΝΕΑ ΕΙΔΗ

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ ὅλου θέματος τῆς ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τῶν καλλιεργειῶν προϋποθέτει κατὰ κύριον λόγον τὴν ὑπαρξίν φυτωρίων, τὰ ὁποῖα ὅμως πρέπει νὰ πληροῦν ὠρισμένους ὄρους (ἐμβολιαστέα ποικιλία, κανονισμοὶ λειτουργίας καὶ διαθέσεως τῶν παραγομένων κ.λ.π.). Ἐπὶ πλεόν τὰ φυτώρια ὑπόκεινται εἰς συνεχῆ ἔλεγχον ἀσκούμενον ὑπὸ ὀργάνων τῆς διευθύνσεως γεωργίας τοῦ τόπου. Τὰ φυτώρια ἐφ' ὅσον καταλαμβάνουν ἕκτασιν μεγαλυτέραν τῶν 20 στρεμμάτων πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ διευθύνωνται ὑπὸ διπλωματοῦχου γεωπόνου. Ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως αὐτῆς εἶναι προφανής. Ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις τοῦ γεωπόνου ἀποτελεῖ ἐξασφάλισιν διὰ τὴν τελείαν λειτουργίαν τοῦ φυτωρίου,

τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει νὰ ἐφοδιάξῃ μετὰ σπόρους, δενδρύλλια κ.λ.π. τοὺς παραγωγούς.

Πέραν αὐτῶν γίνεται εἰδικὴ πρόβλεψις διὰ τὴν διάθεσιν δοκιμασμένων σπόρων καταλλήλων ποικιλιῶν κηπευτικῶν καὶ τονίζεται ὅτι ἡ ὀργάνωσις, ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ τεχνικὴ παρακολούθησις τῆς σποροπαραγωγῆς τῶν κηπευτικῶν γενικῶς ἀνατίθεται εἰς τὸν Εἰδικὸν Κρατικὸν Σταθμὸν Δοκιμῶν καὶ Ἐλέγχου Σπόρων. Ἡ σποροπαραγωγή τῶν κηπευτικῶν, ἐκτὸς ὠρισμένων ἐξαίρεσεων, θά διεξάγεται ἐπὶ ἐκτάσεων κρατικῶν κτημάτων καὶ ἱδρυμάτων πάσης φύσεως. Εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ καλλιέργεια ὠρισμένων εἰδῶν καὶ ποικιλιῶν φυτῶν πρὸς πρόληψιν διαδόσεως φυτοπαθολογικῶν ἀσθενειῶν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὐτῆ εἶναι ἀπαραίτητος διότι ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς δημιουργίας ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν ἢ πρόληψις τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν, αἱ ὁποῖαι δυνατόν νὰ καταστρέψων ὀλοκλήρως ἐκτάσεις ἐξαιρετικῶν ποικιλιῶν φυτῶν ἐξ αἰτίας ἀκριβῶς ἐνὸς ἀσυγχωρήτου λάθους. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι γνωστὸν ποῖαν σημασίαν ἔχει ἡ ἀπαγόρευσις αὐτῆ προβλεφθῇ καὶ ἡ περίπτωσις τῆς καταστροφῆς τῶν ἀπγορευμένων καλλιεργειῶν, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν των καὶ ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως των, ὑπὸ τῶν υπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἡ ἀσκήσις τοῦ ποιοτικῆς ἐλέγχου τῶν εξαγομένων φρούτων καὶ λαχανικῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικὴν κατηγορίαν τεχνικῶν γεωπονικῶν υπαλλήλων. Τοῦτο ἀπεφασίσθη διότι ἔχει σήμερον τεραστίαν σημασίαν ἡ ἀποστολὴ ὀπωροκηπευτικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διότι πέραν τῆς καθαρῶς οικονομικῆς σπουδαιότητος τοῦ θέματος ἡ περιποιημένη ἐμφάνισις τῶν εξαγομένων προϊόντων ἀποτελεῖ καὶ διαφήμισιν τῆς χώρας μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκη διότι ὑφίσταται τὸν συναγωνισμὸν μεγαλυτέρων καὶ πλέον ὀργανωμένων κρατῶν. Ἐπὶ πλεόν ὁ ποιοτικὸς ἔλεγχος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελῇ τὴν πάρεργον ἐργασίαν τοῦ γεωπονικοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον συνήθως ἀπασχολεῖται μετὰ ἄλλας ἐργασίας. Οἱ ἔλεκται τῶν εξαγωγίμων προϊόντων, πλὴν τοῦ ποιοτικῆς ἐλέγχου θά ἔχουν ὡς ἀρμοδιότητα τὴν παρακολούθησιν τῶν φυτωρίων κ.λ.π., θά τελοῦν δὲ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τεσσάρων εἰδικῶν ἐποπτῶν οἱ ὁποῖοι θά ἐδρεύουν εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πάτρας καὶ Ἡράκλειον.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ

Μία πραγματικὴ ἔλλειψις καλύπτεται εἰς τὸν τομέα τῶν γεωργικῶν σχέσεων (εξαγωγῶν, εἰσαγωγῶν κ.λ.π.) μετὰ ἄλλας χώρας, διὰ τοῦ νομοσχεδίου. Οὕτω προβλέπεται ἡ ἱδρυσις τριῶν θέσεων γεωργικῶν συμβούλων καὶ τριῶν γεωργικῶν ἀκολουθῶν εἰς σημαντικὰς πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ. Οἱ υπάλληλοι οὗτοι θά ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν παρακολούθησιν τῆς γεωργικῆς προσπάθειας τῶν παραγωγικῶν ἐξαγωγικῶν χωρῶν, ὡς καὶ τῶν προτιμῆσεων τῆς διεθνούς καταναλώσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἶδη καὶ τὰς ποικιλίας τῶν ζητούμενων ἐκεῖ γεωργικῶν προϊόντων. Συγκεκριμένως οὗτοι θά ἔχουν ὡς ἔργον: 1) Τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν σημειουμένων ἐξελίξεων καὶ προόδων γεωργοτεχνικῆς καὶ γεωργοοικονομικῆς φύσεως καὶ ἐπὶ τῶν λαμβανόμενων ἐκάστοτε μέτρων γεωργικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς χώρας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των. 2) Παρακολούθησιν τῶν συνηθῶν ἀφίξεως τῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων γεωργικῶν προϊόντων εἰς τὰς ἀγορὰς καταναλώσεως τῶν χωρῶν τῆς ἀρμοδιότητος των, ἡ ἐκτέλεσις πραγματογνωμοσυνῶν ἢ διαιτησιῶν ἐπὶ τῶν προϊόντων τούτων κ.λ.π. ὡς καὶ ἡ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν οἰκείων ἐμπορικῶν συμβούλων καὶ ἀκολουθῶν, ἀνάπτυξις καὶ ἐπέκτασις

τῶν εξαγωγῶν τῶν ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων. 3) Τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ γεωργικῶν ζητημάτων εἰς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς πραγματευομένους τοιαῦτα ζητήματα εἰς εὐρισκομένους εἰς τὰς χώρας τῆς ἀρμοδιότητος των, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν εἰς τὰς χώρας ταύτας μονίμων ἑλληνικῶν ἀντιπροσωπειῶν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτοὺς. 4) Ἡ παρακολούθησις τῶν προτιμῆσεων τῆς διεθνούς καταναλώσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἶδη καὶ ποικιλίας τῶν ζητούμενων ἐκεῖ γεωργικῶν προϊόντων, ἴδια τῶν νωπῶν. Οἱ γεωργικοὶ σύμβουλοι ἢ ἀκόλουθοι πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι διπλωματοῦχοι Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἔχουν εὐρείαν γνῶσιν τῶν προβλημάτων τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας καὶ ὠρισμένα ἄλλα προσόντα ἀπαραίτητα διὰ νὰ δύνανται νὰ ἀντιπροσωπεύσων ἐπαξίως τὴν χώραν μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐτάχθησαν.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

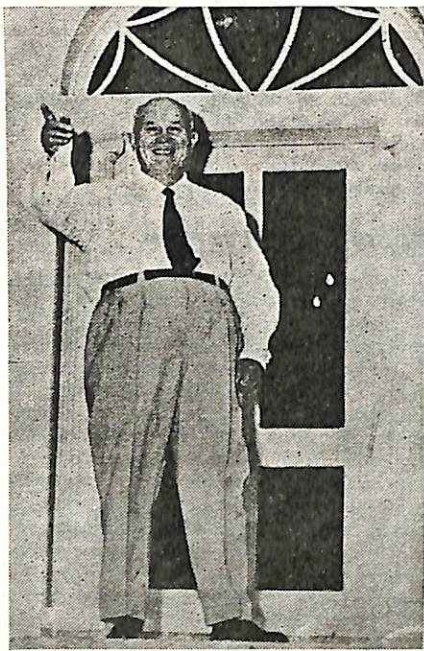
Εἰς τὸ νομοσχέδιον γίνεται εἰδικὴ πρόβλεψις διὰ τὴν παρέμβασιν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὰ θέματα τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν. Ἡ ἱδρυσις τοπικῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνιῶν εἶναι προφανές ὅτι παίζει σπουδαιότατον ρόλον ἀπὸ γενικωτέρας οικονομικῆς πολιτικῆς. Διότι κατὰ κύριον λόγον προάγεται οικονομικῆς ἢ ἐπαρχίας, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὸν πόσον ὑποφέρει ἀπὸ οικονομικῆν καχεξίαν. Ἐπὶ πλεόν δίδει τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἀποροφήσεως εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς πολλῶν γεωργικῶν προϊόντων τὰ ὁποῖα ἄλλως δὲν θά ἦτο δυνατόν νὰ διατεθοῦν καί, πολλάκις θά ἦσαν καταδικασμένα νὰ σαπίσουν καὶ νὰ προκαλέσων ἀπογοήτευσιν καὶ οικονομικὴν καταστροφήν εἰς τοὺς παραγωγούς. Ἡ ἱδρυσις π.χ. ἐργοστασίου παραγωγῆς χυμῶν εἰς τὴν Ἄρταν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπορροφήσιν μεγάλων ποσοτήτων πορτοκαλιῶν, τὰ ὁποῖα ἐσάπιζαν εἰς τὰ δένδρα, τὸ αὐτὸ δὲ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὰς τομάτας εἰς τὸ Ἄργος, τὴν Κῶ κλπ. Ἄλλα καὶ ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως ἡ ἑλληνικὴ Οἰκονομία ὠφελεῖται διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν γεωργικῶν μας προϊόντων. Ἡ παρακολούθησις τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν γεωργικῶν βιοτεχνιῶν καὶ βιομηχανιῶν καὶ τῆς ποιότητος τῶν χρησιμοποιουμένων ὡς πρώτη ὕλη γεωργικῶν προϊόντων, ἀποτελοῦν δύο ἀπὸ τοὺς βασικοὺς σκοποὺς τῆς παρεμβάσεως καὶ τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀσκούμενου διὰ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη καὶ τὸ ἀπαραίτητον τῆς διενεργείας δοκιμῶν πρὸς διάδοσιν νέων εἰδῶν καὶ ποικιλιῶν καρποφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν, ἀκόμῃ δὲ καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐμβολίων δένδρων, ἐκλογῆς σπόρων λαχανικῶν κ.λ.π., ἀπήρουν τὴν λήψιν ὠρισμένων ἀποφασιστικῶν μέτρων. Οὕτω: 1) Ἰδρύεται εἰς τὴν Δυτ. Μακεδονίαν εἰδικὸς δενδροκομικὸς σταθμὸς μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων περιφερειακῶν σταθμῶν. 2) Ἰδρύεται Κεντρικὸς Σταθμὸς Ἐσπεριδοειδῶν μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων περιφερειακῶν σταθμῶν διὰ τὴν συστηματικὴν μελέτην τῆς καλλιεργείας τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τῶν διαφόρων ποικιλιῶν αὐτῶν. 3) Ὁ Εἰδικὸς Κρατικὸς Σταθμὸς Δοκιμῶν καὶ Ἐλέγχου Σπόρων τοῦ Χαλανδρίου μετονομάζεται εἰς Κεντρικὸν Σταθμὸν Ἀνθοκηπευτικῶν Φυτῶν, μετὰ ἀρμοδιότητος καὶ ἐπὶ τῶν κηπευτικῶν καὶ ἀνθοκομικῶν φυτῶν. Ἰδρύονται τρεῖς περιφερειακοὶ σταθμοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα ἐξαρτῶμενοι ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Κεντρικοῦ Σταθμοῦ. 4) Ἀναλαμβάνεται κρατικὴ προσπάθεια προώθησεως τῶν ἀμπελοργικῶν θεμάτων διὰ τῆς ἱδρυσεως

(Συνέχεια εἰς σελ. 48)

ΠΩΣ ΕΙΔΑΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗΝ ΤΟΥ Κ. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Ενώ ἀμφέβαλλον, ἀρχικώς, ὡς πρὸς τὸ σκόπιμον τῆς προσκλήσεως τοῦ Σοβιετικοῦ Πρωθυπουργοῦ Ν. Κρούστσεφ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι τώρα τῆς γνώμης ὅτι ἡ πρόσκλησις αὐτὴ ἦτο μία καλὴ ἰδέα. Μία μειοψηφία μικρὰ, ἀλλὰ ἐξαιρετικῶς θορυβώδης, ἐξακολούθει νὰ θεωρῆ ὡς ἀτυχή τὴν ἰδέαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ν. Κρούστσεφ. Ἀλλὰ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ἀμερικανῶν λέγει: «Ἡ ἐπίσκεψις δὲν ἔβλαψε, καὶ ἠμπορεῖ μάλιστα νὰ ὠφελήσῃ».

Πρωτὰ 16ης Σεπτεμβρίου: Ὁ κ. Νικήτα Κρούστσεφ με ὑποκάμισον ἀπαντᾷ εἰς ἐρωτήσεις δημοσιογράφων εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μπλαὺ Χάους ὅπου διέμεινε μετὰ τῆς Κας Κρούτσσεβα καὶ τῆς ἀκολουθίας του.

Εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Κρούστσεφ καὶ τὴν προσεχῆ ἀντεπίσκεψιν τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ εἰς τὴν Ρωσίαν, οἱ ἄνθρωποι ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ὅλων τῶν θρησκευτικῶν βλέπουσι—καὶ ἐλπίζουν ὅτι βλέπουσι—τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν πυρηνικὴν ἐποχὴν. Ἀμφιβόλλουσι, βεβαίως, ἀν αἱ συνομιλίαι Ἀϊζενχάουερ—Κρούστσεφ θὰ θέσουν πραγματικῶς τέρμα εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον. Ὅμως, πιστεύουσι ὅτι ἀξίζει νὰ γίνη ἡ σχετικὴ δοκιμὴ. Μερικοὶ Ἀμερικανοὶ ἀνησυχοῦσαν μήπως ἡ ἐμφάνισις τοῦ Κρούστσεφ ἐπὶ ἀμερικανικοῦ ἐδάφους ἐδίδεν εἰς τὸ ἔθνος τῶν ἑνα ψευδῆ ἀίσθημα ἀσφαλείας, καὶ ἔκαμε νὰ καταρρεύσῃ τὸ ἀπαισιόχρηστο ἄστυχρον, οἱ ὅποιοι ζοῦν τώρα ὑπὸ τὸν ἐρυθρὸν ζυγόν. Ἀλλὰ πολλοὶ ἄλλοι Ἀμερικανοὶ πιστεύουσι ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Κρούστσεφ ὑπῆρξε δῶρον Θεοῦ: Ἐδείξεν εἰς τὸ ἔθνος, κατὰ τὸν τρόπον δραματικόν, τοὺς πραγματικοὺς κινδύνους τοῦ ἀντιμετωπίζε.

Ἄδιστακτος ἀλλὰ πνευματώδης

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Κρούστσεφ ἔκαμε τρομερὰ ἐντύπωσιν εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας. Οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὅποιοι εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν γνωρίσουν ἐκ τοῦ συνεγγυ, τὸν εὐρήκαν πολὺν ἀδιστακτον, διασκεδαστικόν, κομπορημονα, ἐγωιστὴν καὶ ψυχραίον. Τὸν ἐχαρακτήρισαν ὡς «ἀνθρώπινον σεϊσμόν», «ἐκδηλωτικὸν Στάλιν», «τὸν διασκεδαστικώτερον ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μὰκ Κάρθου», ἀκάτι μεταξὺ ταύρου καὶ μπουλντόγκ κ.λ.π. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐσεβάσθησαν τὸν Κρούστσεφ διὰ τὴν πνευματικὴν ὁμιλίαν του, τὴν ἐπιδεικτικὴν αὐτοπεποιθησίν του, καὶ τὴν προφανῆ πολιτικὴν του ἐπιδειξίτητα. Ἀλλὰ σχεδὸν ὅλοι λέγουσι περὶ αὐτοῦ: «Δὲν ἠμπορεῖ νὰ τοῦ ἔχη κανεὶς ἐμπιστοσύνην!».

Ἰδιαίτερος δυσπιστοῦν ἔναντι τῆς

προτάσεως Κρούστσεφ περὶ πλήρους ἀφοπλισμοῦ. Ἀλλὰ μολοντὶ ὑποψιάζονται ὅτι κάμνει ἀπλήν προπαγάνδαν, πολλοὶ ἄνθρωποι πιστεύουσι ὅτι αἱ Η.Π.Α θὰ ἔπρεπε νὰ μελετήσουν προσεκτικῶς τὴν πρότασίν του.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ Ἀμερικανοὶ νομίζουσι ὅτι ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαπραγματευθῆ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον με τὸν κ. Κρούστσεφ.

Σφυγμομέτρησις τῆς κοινῆς γνώμης

Πρὸς διαπίστωσιν τῶν αἰσθημάτων τῶν Ἀμερικανῶν ἔναντι τοῦ ταξιδίου τοῦ Κρούστσεφ εἰς τὴν χώραν των, ἡ γνωστὴ ἐπιθεώρησις «Νιούζγουικ» ἔστειλεν εἰδικούς συνεργάτας τῆς εἰς ὅλας τὰς πολιτείας, οἱ ὅποιοι συνώμιλησαν με δικηγόρους καὶ ξυλοργούς, τραπέζιτας καὶ κτίστας, ἱερεῖς καὶ μηχανικούς, χρηματιστάς, μαθητρίαις καὶ πρόσφυγας ἀπὸ τὰς δορυφόρους χώρας. Ἀπὸ τὰς ἀπαντᾶσας αὐτὰς τῶν συνεντεύξεων συνάγεται ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ἠσθάνθη περιέργειαν διὰ τὸν Κρούστσεφ, ἀλλὰ εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἀϊζενχάουερ καὶ ὁ δημοκρατικὸς καπιταλισμὸς ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἀναμετρηθοῦν με τὸν Κρούστσεφ καὶ τὸν κομμουνισμὸν—εἰς οἰανδήποτε στιγμήν.

Ἡ ὀξυτέτα διάστασις τῆς κοινῆς γνώμης ἀφεώρα τὸ ἔαν ὁ Κρούστσεφ ἔπρεπε κατ' ἀρχὴν νὰ προσκληθῆ. Αἱ ομάδες τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ὠρισμένα ἔθνη καὶ μειονότητες καὶ ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι ἀντέταξαν τὰς ζωηροτέρας ἀντιρρήσεις. «Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρωτοτροπῶμεν ἔτσι με τὸν Κρούστσεφ», εἶπεν ὁ Χόναρντ Ο'Νήλ, τέως διοικητὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος τοῦ Βέλμουντ. Εἰς τὸ Νητηρόιτ, μία ὁμάς Ἀλβανῶν, Ἑσθονῶν, Λεττονῶν, Λιθουανῶν, Λευκορώσων, Οὐκρανῶν καὶ Ρουμάνων ἔφαγον μόνον ψωμί καὶ νερό, εἰς ἐνδειξίν διαμαρτυρίας. Καὶ εἰς τὸ Ὁλλμπαν, ὁ Τζὼν Σίλινγκ, ἕνας νεαρὸς Ρεπουμπλικάνος δικηγόρος, εἶπεν: «Ἡ πρόσκλησις ἀποτελεῖ τρικλοποδιὰν δι' ὅλους τοὺς ὑποδούλους λαούς, τοὺς εὐρισκομένους ὀπισθεν τοῦ Σιδηροῦ Παρατετάσματος». Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς λειτουργίας εἰς Βαλτιμόρη, ἕνας καθολικὸς ἱερεὺς ἔχαρη κτήριον «παράφρονας» τοὺς ἡγέτας πού ἐκάλεσαν τὸν Κρούστσεφ. Εἰς ἀπόστασιν 6.000 μιλίων πρὸς δυσμὰς, εἰς ἕν χωρίον τῆς Χαβάης, ὁ διαμαρτυρόμενος ἱερεὺς Κλῶντ Κάρτις εἶπεν: «Εἶναι σὰ νὰ καλῆ κανεὶς τὸν διάβολον νὰ κάμη κήρυγμα εἰς τὴν θέσιν μου, τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶτ!».

Τὸ πείραμα ἐπέτυχε

Αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι τῆς προσκλήσεως δὲν μετέβαλον καθόλου τὰς γνώμας των μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Κρούστσεφ. Ἀλλὰ οἱ περισσότεροὶ Ἀμερικανοὶ—ἀκόμα καὶ ἐκεῖνοι πού ἀμφέβαλλον διὰ τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐπισκέψεως—ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

«Κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζα ὅτι ὁ Ἄϊκ διέπραξε σφάλμα», εἶπεν ὁ Κάρρολ Στέφενς, ἕνας κουρεὺς εἰς τὸ Ρίτσορντ τῆς Βιργίνιας. «Ἀλλὰ τώρα πιστεύω ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Κρούστσεφ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔβλαψε ἐνῶ ἠμπορεῖ νὰ ὠφελῆσῃ. Ἀκόμη καὶ ἂν ἀποτύχη θὰ λέγωμεν τουλάχιστον ὅτι προσπαθήσαμε...».

Καὶ ἕνας χρηματιστὴς τοῦ Ρίτσορντ, ὁ κ. Οὐώλτερ Κραϊγκν, προσέθεσεν:

«Ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ ἔκαμε μίαν σοφὴν καὶ ρωμαλέαν πράξιν. Ἐκινδύνευσεν νὰ ἐπικριθῆ ἀπὸ τὸ ἔθνος, ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκμηδένισιν...».

Εἰς κάθε πόλιν, εἰς τὰ ἀγροκτῆματα, εἰς τὰ ἐργοστάσια, εἰς τὰ σπίτια, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι αἱ συνομιλίαι εἶναι προτιμώτεραι ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν.

Ὁ Οὐίλλιαμ Ο'Μήρα, τραπέζιτικὸς εἰς Σῶλλ Μαϊζη Σίτυ, ἐδήλωσεν: «Εἶναι ἕνα βῆμα πρὸς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσωμεν μαζί των ἢ νὰ τοὺς φονεύσωμεν, καὶ δὲν θέλωμε νὰ τοὺς φονεύσωμεν».

«Ἐὰν ἀρχίσωμεν νὰ ὑβρίζωμεθα», εἶπεν ὁ Χένρυ Τζόνσον, γεωλόγος τῆς Νοτίου Καρολίνας, «αὐτὸ θὰ ὀδηγήσῃ εἰς αἰματοχυσίαν... Ὅ,τιδήποτε ὀδηγεῖ εἰς κα-

λύτεραν συνενόησιν ἀξίζει νὰ δοκιμασθῆ».

Πολλοὶ ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ βαυθέρα γνώσις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τὸν Κρούστσεφ ἠμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῆ τὸ καλύτερον «ἀποτρεπτικόν» τοῦ πολέμου. Αὐτὴ ἡ ἀποψις διευτυπώθη, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἀπὸ τὸν Τσάρλς Τόμας, τέως ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ἦδη Πρόεδρος τῆς Τ. W. A.

Ἠυξήθη τὸ γόητρον τοῦ Ἄϊκ

Εἰς δολόκληρον τὴν χώραν, διατυποῦται ἀπεριόριστος ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν ἐκινδύνιστον τῆς Ἀϊζενχάουερ ὅπως διαχειρισθῆ τὰς τύχας τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ὑπάρχουν κομματικαὶ διαφοραὶ, καὶ ἐλάχιστοι ἀμφιβόλλουσι διὰ τὰς ἰκανότητάς τοῦ Προέδρου.

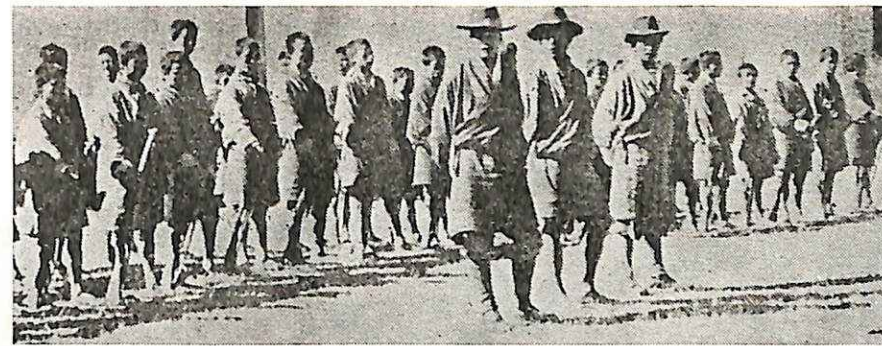
Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀρκάνσας εἶχαν προηγουμένως με τὸν Πρόεδρον, διότι ἔστειλε στρατεύματα εἰς τὸ Λίττλ Ρόκ. Ἀλλὰ τώρα εἶναι ἠνωμένοι παρὰ τὸ πλευρόν του, καὶ ὑπάρχει ἕνα ἰσχυρὸν αἰσθημα ὅτι ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ «ἠμπορεῖ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα» με τὸν Κρούστσεφ. Ὁ κ. Φράνσις Χάρντοκ, ἀνώτερος ὑπάλληλος εἰς τὴν Μασσαχουσέτην, συνώμισεν τὰ αἰσθηματα πολλῶν Ἀμερικανῶν ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Ἀϊζενχάουερ ἔχει «τὰ κότσια» διὰ νὰ διαπραγματευθῆ με τὸν Κρούστσεφ. Εἶναι σκληροτράχηλος ἄνθρωπος—ὄχι ἀπλῶς ἕνας τζέντλεμαν».

Κανεὶς Ἀμερικανὸς δὲν ἐχαρακτήρισεν ὡς «τζέντλεμαν» τὸν Νικήτα Κρούστσεφ. Κατὰ τὸν κ. Μίλλς Λαίην, πρόεδρον μιᾶς Τραπεζῆς τῆς Ἀτλάντα, «ὁ Κρούστσεφ εἶναι ἐξ ἴσου μεγάλως γκάγκστερ καὶ δολοφόνος ὅσον ὁ Στάλιν—ἀλλὰ με τὴν διαφορὰν ὅτι κάνει τὰ ἐγκλήματα του μετὰ τὸ χαμόγελο». Συμφώνως πρὸς τὴν κ. Οὐώλτερ Χάνκς, οἰκοκυρὰν τοῦ Ντέ Μόϊν, ὁ Κρούστσεφ «εἶναι συμπαθὴς τύπος, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπίστευα οὐτε μίαν λέξιν ἀπὸ ὅσα λέγει». Ὁ Τζὼν Κέυ, δικηγόρος τοῦ Κόλλινς (Μιζούρι), πιστεύει ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἐπιδείξεως, ὅπως ὁ Χάρρυ Τρούμαν». Ὁ Κυβερνήτης τοῦ Κολοράντο Στήβ Μὰκ Νίκολς, εἰς ἀπὸ τοὺς ἐννεα Κυβερνήτας πού ἐπεσκέφθησαν τὸν Κρούστσεφ εἰς Μόσχαν τὸ παρελθόν θερος, εἶπεν: «Εἶναι εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπιδειχτοτέρους ἀνθρώπους πού συνήντησα ποτὲ, ἰκανὸς νὰ σὲς ἀντιμετωπίσῃ εἰς οἰονδήποτε ἐπίπεδον—ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου μέχρι τῶν ὀδομαχιῶν». Κατὰ τὸν δικηγόρον τοῦ Ρένο Οὐίλλιαμ Φόρμαν, «ὁ Κρούστσεφ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ γίνη μία ἀπὸ τὰς σημαντικώτερας μορφὰς τῆς συγχρόνου ἱστορίας».

Χάριτας εἰς τὴν Καν Κρούστσεβα

Οἱ περισσότεροὶ Ἀμερικανοὶ ἐφαίνοντο εὐχαριστημένοι διὰ τὸ γεγονός ὅτι θὰ ἔβλεπαν καὶ θὰ ἐμάνθανον περισσότερα πράγματα διὰ τὸν ἰσχυρότερον κομμουνιστὴν τοῦ κόσμου. Ἴσως τὸ καλύτερον στοιχεῖον του δὲν ἦτο τὸ εὐρὺ μερίδιμά του, ἡ εὐχάριστος ὁμιλία του ἢ αἱ φράσεις του περὶ εἰρήνης ἀλλὰ ἡ γυναῖκα του. Τὸ ἐγκάρδιον πρόσωπόν της, ὁ σημαντικὸς ὄγκος της καὶ οἱ μητρικοὶ τῆς τρόποι ἔκαμαν τὸν Κρούστσεφ νὰ κερδίῃ περισσότερους φίλους ἀπὸ ὅλους τοὺς μακροὺς λόγους του. Ἐνας νεαρὸς Πολωνοαμερικανὸς εἶπε: «Μοιάζει σὰν καὶ τὶς θυὸ γισγαίδες μου». Ὅταν ὁ Κρούστσεφ ἐπέστρεψε εἰς τὴν Μόσχαν, θὰ πρέπει ἀσφαλῶς νὰ ἠυχαρίστησε θερμῶς τὴν κυρίαν Νίνα Κρούστσεβα διὰ τὸν ρόλον πού ἐπαίξεν εἰς τὸ ταξιδίον του...

Εἰς τὰ Ἰμαλία: Νέοι τῆς ἐπαρχίας Βοντὰν ὠπλισμένοι φυλάττον τὴν χώραν των ἀπὸ τὰς ἀπειλητικὰς διαθέσεις τῶν Κινέζων.

ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑΝ ΚΙΝΑΝ

Αἱ ἀνακωνώσεις τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ Πεκίνου ἦσαν λακωνικαὶ καὶ ἀπειλητικαί: Εἰς τὰς παραμονὰς τῆς 10ης ἐπετίειν τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, εἰς τὰς παραμονὰς τῆς πολυδιαφημισθείσης ἐπισκέψεως τοῦ Νικήτα Κρούστσεφ, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, οἱ ἐρυθροὶ ἀνήγγειλαν μίαν νέαν μεγάλην ἐκκαθάρισιν.

Ὅπως ἐδήλωσεν ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Πεκίνου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης ἀντικατεστάθ, τὸ ἴδιον δὲ συνέβη καὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου, εἰς δύο ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ εἰς μίαν σειρὰν μικροτέρων ἐπισήμων. Αἰτία τῶν ἐκκαθάρσεων αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο μία διαφωνία μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κ.Κ. Μάο Τσέ Τούγκ καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ στρατοῦ, διαφωνία ἡ ὁποία ἐβασεν εἰς τὸ ἀποκορύφωμά της κατὰ τὴν μυστικὴν συγκέντρωσιν τῶν ἡγετῶν τοῦ Πεκίνου, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὸν παρελθόντα μῆνα. Ἡ διαφωνία ἀφεώρα δύο βασικά ζητήματα: 1) Ὁ Μάο εὐρίσκειται ὑπὸ πῆλιν ἐκ μέρους τοῦ Κρούστσεφ διὰ νὰ ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματα του ἀπὸ τὸ Λάος, τὰς Ἰνδίας καὶ τὰ προστατευόμενα ὑπὸ τῶν Ἰνδιῶν βόρεια κρατίδια. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν χωρῶν αὐτῶν θὰ ἐστρέφεν ἐνοτίον τοῦ κομμουνιστοῦ δολοκλήρον τὸν ἀσιατικὸν καὶ ἀμερικανικὸν κόσμον. 2) Τὸ νέον σύστημα τῶν «λαϊκῶν κοινοβίων» κατὰ τῶν ὁποίων ἀντιτάσσεται ὁ Μάο δὲν κατάρωσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὑποσχέσιν ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν οἰκονομικὸν «μέγα πλῆγμα πρὸς τὰ ἔμπροσ». Τὸ Πεκίνον ὁμολογεῖ τώρα ὅτι ἡ παραγωγὴ χάλυβος τοῦ 1958 ἦτο κατὰ 22% κατωτέρα

τῆς προηγουμένης ἀνακωνώσεως. Ὁ στρατὸς δυσανασχετῆ διότι τὸν ἀναγκάζουσι νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὰ ἀνήσυχτα κοινῶν.

Διὰ νὰ κάμη στενωτέρον τὸν ἐλεγχόν του ἐπὶ τοῦ στρατοῦ, ὁ Μάο ἀπέλυσε τοὺς ἡγέτας του. Ὁ ἀναχωρῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἐπαγγελματικὸς στρατιωτικὸς τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας, ὁ στρατάρχης Γιέγκ Τέχ Χουάιν ἡλικίας 58 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος διηύθυνε τὰς ἐρυθρὰς κινεζικὰς δυνάμεις εἰς τὴν Κορέαν. Τὴν θέσιν του κατέλαβεν ὁ στρατάρχης Λιν Πιάο, ἡλικίας 51 ἐτῶν, ἕνας λεπτοκαμωμένος, φυματικὸς στρατιωτικὸς, θεωρούμενος ἀπὸ μερικοὺς ὡς ἐξαιρετικῶς κατάλληλος διὰ τὴν θέσιν αὐτήν. Διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κομματικὴν πειθαρχίαν, ὁ Λιν προσέλαβεν ὡς ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου τὸν «σημαδεμένον» καὶ διειδόν πτότην στρατάρχην Λὸ Χουί—Τούγκ, ἡλικίας 52 ἐτῶν, πού διετέλεσεν ἐπὶ δεκαετίαν ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας.

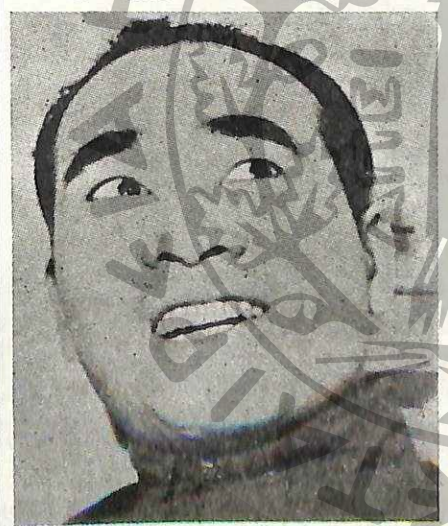
Ἡ σταδιοδρομία τοῦ στρατάρχου Λιν εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἀνάθευ τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Πρωτοσυνήτησε τὸν Μάο τὸ 1919, ὅταν ὁ μέλλων ἡγέτης ἦτο περιοδεύων διδάσκαλος. Εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του ἦτο ὁ Λιν, ἕνα πικραμένο παιδί 11 ἐτῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ πατέρας εἶχε χρεωκοπήσῃ ὡς βιομηχανὸς ὑφασμάτων καὶ εἶχεν ἐγκαταλείπει τὴν μητέρα τοῦ μικροῦ. Ἐπιπρασθεὶς ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Μάο, ὁ Λιν ἔγινε κομμουνιστὴς εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν, ἐνῶ ἦτο ἀκόμη σπουδαστὴς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Βαμπτόξ, τοῦ Τσαγκ Κάι Σέκ. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, οἱ ἐρυθροὶ τὸν ἔκαμαν συνταγματάρχην.

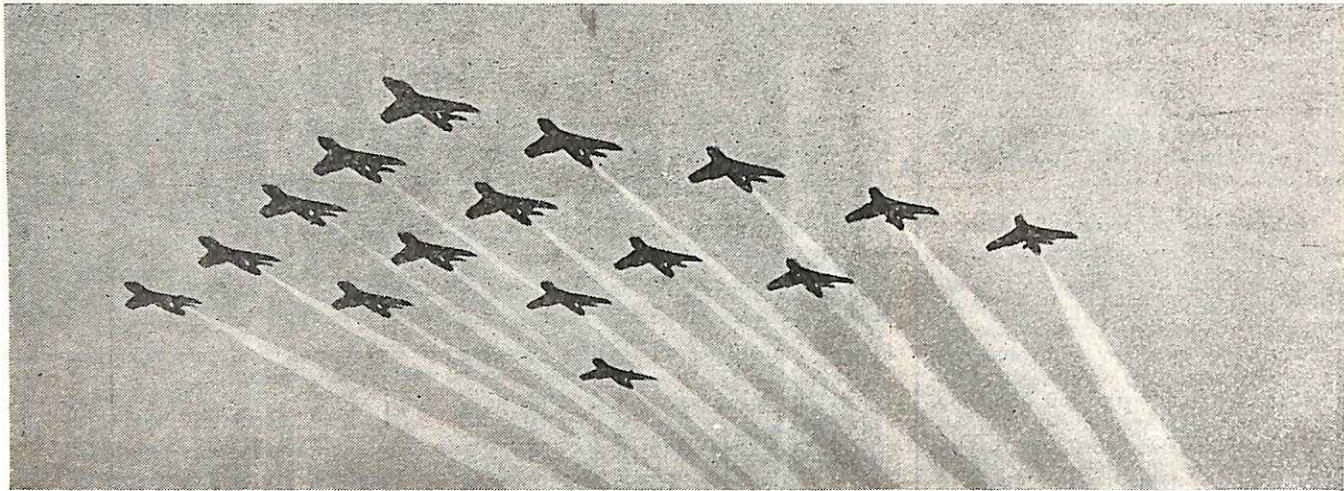
Ὁ Λιν ἦτο ὁ κερδίσας τὴν πρῶτην ἀποφασιστικὴν κομμουνιστικὴν νίκην ἐναντι τῶν Ἰαπώνων τὸ 1937. Εἰς τὸν Λιν, σπουδαστὰν εἰς Μόσχαν μετὰ τὸ 1930, ἀνέβησαν οἱ Ρῶσοι νὰ καταλάβῃ τὴν Μαντζουρίαν τὸ 1945. Καὶ ὁ Λιν ἠγήθη τῆς πρώτης ἐπιβλάσεως εἰς τὴν Κορέαν.

Τραυματισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων καὶ ἐκ νέου εἰς τὴν Κορέαν, ὁ Λιν ἔπαυσε νὰ ἀκούεται μετὰ τὸ 1952, προφανῶς λόγω τῆς ὑγείας του. Ἀλλὰ τελευταία πληροφορία ἀναφέρει ὅτι συνεργάζεται με μίαν ὁμάδα Σοβιετικῶν στρατηγῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἐκ 2.600.000 ἀνδρῶν κινεζικοῦ στρατοῦ. Ἄντι τῆς παλαιᾶς στρατηγικῆς τοῦ «ἀνθρώπινου κύματος», ὁ Λιν θὰ ὀργανώσῃ ἐκινητῶς, ἀμερικανικοῦ τύπου μεραρχίας, προοριζόμενὰς διὰ πυρηνικὸν πόλεμον.

Ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα δὲν ἔχει τώρα ἀτομικὰ ὄπλα, ἀλλ' οἱ ἡγέται τῆς εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ τὰ ἀποκτήσουν, εἴτε ἀπὸ τὸν Κρούστσεφ, εἴτε με ἰδικὰς των προσπάθειας.

Ὁ στρατάρχης Λιν: Διάδοχος τοῦ Μάο;

Σχηματισμός αεριοθουμένων καταδιωκτικών εκτελεί ασκήσεις ακριβείας εις τὸ 20ὸν «Φέστιβαλ» αεροσκαφῶν τοῦ Φάρνμπορω.

ΕΙΣ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

ΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΦΑΡΝΜΠΟΡΩ

Από τὴν πρώτη ἐπίδειξιν τοῦ Φάρνμπορω ἐπέρασαν 30 χρόνια. Τώρα τὸ Φέστιβαλ αὐτὸ συγκεντρώνει τὴν προσοχὴ ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰς ἐξελίξεις τῆς Ἀεροπορίας.

Πρωτότυπα διπλάνα καὶ ἀκόμη βαρύτερα αεροπλάνα τοῦ στρατοῦ ἀπετελοῦν τὴν πλειονότητα τῶν ἐπιδειχθέντων 36 αεροπλάνων, εἰς τὴν αεροπορικὴν ἐπίδειξιν τοῦ 1932, ἂν καὶ ὑπῆρχαν καὶ μερικὰ μονοπλάνα νέου τότε τύπου—ἕνα νυκτερινὸν βομβαρδιστικὸν καὶ πέντε -ἕξ μικρὰ καὶ μέτρια μεταγωγικά. Αὐτά, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἦσαν τὰ ἐκθέματα πού εἶχαν ἐπιδειχθῆ εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς ΡΑΦ, ὡς τὰ νεώτερα προϊόντα τῆς βρετανικῆς βιομηχανίας αεροπλάνων.

Μετὰ πάροδον τῶν ἐτῶν, ἔχει κανεὶς

τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς εὐπρεποῦς ἐπίδειξως, ἑσπερημένης ὑπερηχητικῶν βόμβων καὶ χαμηλῆς πτήσεως με δαιμονιώδεις ταχύτητας. Ἐντὶ τῶν σημερινῶν Ραντάρ καὶ τοῦ περιπλόκου μηχανισμοῦ ἐνὸς ὑπερμοντέρνου ἐλέγχου τῆς «τροχαίας τοῦ αἵρος» ἦσαν τότε ἀρκετὰ τὰ σήματα διὰ τῶν χειρῶν καὶ διὰ φωτεινῶν λαμπτήρων.

Ὁ κατάλογος τοῦ 1932 σημειώνει ὅτι ἡ ἐπίδειξις ἐκείνη ἦτο «ἡ πρώτη τοῦ εἴδους τῆς, ἡ ὁποία ὠργανώθη εἰς τὸν κόσμον». Ὁ πρόλογος ἰσχυρίζεται ἐπίσης ὅτι κατὰ τὰ τρία προηγηθέντα ἔτη, ἡ βρετανικὴ βιομηχανία αεροπλάνων ἠγήθη τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ὅλων τῶν χωρῶν εἰς ὑλίκων αεροπλάνων. Κύριος σκοπὸς τῶν ἐπιδείξεων ἦτο ὁ ἔμπο-

ρικός, καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δὲν ἐσημειώθη ἕκτοτε οὐσιώδης ἀλλαγὴ.

Ἡ δεκαετία 1930—40

Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δεκαετίας 1930—1940, ἡ βιομηχανία αεροπλάνων ἦτο μικρὰ καὶ ἡ παραγωγή τῆς ἀσήμαντος, ἀλλὰ τὰ προϊόντα τῆς ἦσαν καλῆς ποιότητος. Εἰς τὰ τέλη τῆς δεκαετίας, παρατηρεῖται ὅτι ἀπὸ τοὺς νέους τύπους οἱ ὁποῖοι παρηγγέλθησαν διὰ τὴν αεροπορίαν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς ΡΑΦ, μόνον 1 εἰς τοὺς 6 κατωρθώθη νὰ παραχθῆ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῆ. Ἀπὸ τοὺς τύπους δὲ αεροπλάνων πού κατασκευάσαν οἱ παραγωγοὶ μετὰ τὴν πεποιθησιν ὅτι θὰ ἦσαν χρήσιμα εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, 1 εἰς τοὺς 3 παρήχθησαν καὶ ἐχρησιμοποιή-

θησαν. Φαίνεται, δηλαδή, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ βιομηχανία ἐγνώριζε καλύτερα ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ἀξιωματικούς τί ἐχρειάζοντο πράγματι αἱ ἐνόπλοι δυνάμεις...

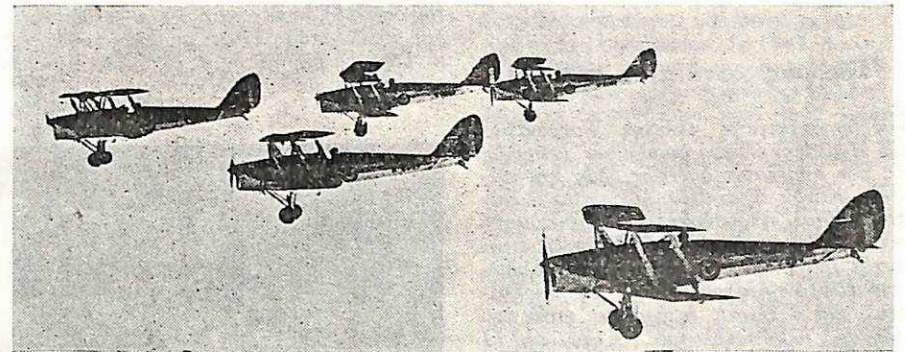
Ἐπῆρχεν τότε εὐρύτατον πεδίου καὶ εὐρυτάτη προοπτικὴ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν καὶ τὰ ἰδιωτικὰ σχέδια. Ἡ κατασκευὴ ἐνὸς πρωτοτύπου, ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς τοῦ σχετικοῦ ἐργοστασίου, ἀπῆλθον χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἤμπορούσε νὰ διαθέσῃ καὶ ὁ μικρότερος ἀκόμη βιομηχανος. Σήμερον, ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων ἔχει ἀλλάξῃ πολὺ. Μεγάλια ποσὰ χρειάζονται διὰ τὸ σχεδιασμὸν, τὴν κατασκευὴν καὶ ἐφοδιασμὸν τῆς παραγωγῆς τῶν συγχρόνων μαχητικῶν ἢ καὶ μεγάλων ἐπιβατικῶν αεροπλάνων, ποσὰ τὰ ὁποῖα ὑπερβαίνουν τὰς δυνατότητας κάθε μεμονωμένου κατασκευαστοῦ, ἢ ἔστω καὶ ὁμάδων καὶ ἐταιρειῶν. Ἐνα νέον, μεγάλο αεροπλάνον στοιχίζει 125 ἑκ. δραχμῶν. Ἡ κατασκευὴ μιᾶς νέας,

τὸν μετρητὴν τῆς ταχύτητος καὶ τὴν πυξίδα εἰς τὸν ἠλεκτρονικὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ ραντάρ. Τὸ σύγχρονον στρατιωτικὸν αεροπλάνον, πού περιεῖχει ἐντὸς τοῦ φαινομενικῶς ἀπλῶς σχήματός του ἕνα τόσον μεγάλου ὄγκου καὶ ποιικιλίαν περιπλόκου ἠλεκτρικοῦ, ὑδραυλικοῦ καὶ ἄλλου ὑλικοῦ, δὲν εἶναι πλέον μία ἀπλῆ ἵπταμένη μηχανή, ἀλλὰ ἕνα πλῆρες σύστημα ἐξοπλισμοῦ διὰ τὴν ἐν πτήσῃ ἀμυναν καὶ ἀντεπίθεσιν.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1953, ἡ Ἐταιρεία ἀπεφάσισε νὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τὸ κατευθυνόμενον Βλῆμα, τὰ ἐργαστᾶσια κατασκευῆς του καὶ τὸ ὑλικὸν του. Ἐτσι προητοίμασε τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἐντυπωσιαστικώτερον μεταβολὴν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐπιδείξεων τῆς. Κατὰ τὰ τελευταῖα 2—3 ἔτη, ὁ τομεὺς ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὰ βλήματα ἐπεξετάθη σημαν-

τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας τῶν Ἀγγλῶν ἐπιστημόνων, ἐρευνητῶν, σχεδιαστῶν καὶ τεχνικῶν.

Αὐταὶ αἱ βρετανικαὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κατευθυνόμενου βλήματος, καὶ συνεπῶς εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ Διαστήματος, εἶναι ἀνυπερβλήτοι εἰς ἀκρίβειαν καὶ ἀποτελεσματικότητα. Τὸ ρεκόρ τοῦ «Μαύρου Ἴππότη», πού εἶχε ἐπιτυχίαν 100% κατὰ τὰς ἐκτοξεύσεις του εἰς Γουμέρα, εἶναι ἀνευ προηγούμενου. Ἐνας Ἀμερικανὸς εἰδικὸς ὑπελόγησεν ὅτι εἰς τὰ συστατικὰ τῶν Βλημάτων καὶ ὄχημάτων τοῦ Διαστήματος, ἡ ἀκρίβεια πρέπει νὰ εἶναι 99.99996%. Ἐάν, λέγει, ἕνα βλήμα ἔχη 1000 τμήματα, ἕκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἔχει ἀκρίβειαν 1%—δηλαδή ἡ ἐκτόξευσις του θὰ ἀποτυγχάνῃ 99 φορές εἰς τὶς ἑκατόν! Ἐάν ἔχη ἄνω τῶν 1000

Ὁμαδικὴ πτήσις πολεμικῶν διπλάνων τῆς πρώτης αεροπορικῆς ἐπίδειξως τοῦ 1932. Ἀνωτέρω ταχύτης 210 χιλ. ὠριαίως...

Τὸ μεγάλου ἀκτίου βομβαρδιστικὸν Vulcan B. Mark 2 κατέπληξεν τοὺς θεατὰς μετὰ τὴν ἡλιγυδὴ ταχύτητα πού ἀναπτύσσει καὶ τὴν εὐχέρεια χειρισμῶν.

ἰσχυρᾶς μηχανῆς στοιχίζει σχεδὸν τὸ ἴδιον, καὶ δι' ἀμφοτέρω ὁ καιρὸς πού πρέπει νὰ περάσῃ ἕως ὅτου ἡ τεραστία αὐτὴ ἐπένδυσιν κεφαλαίων ἀρχίσῃ νὰ ἀποδίδῃ πλησιάζει τὰ 10—20 ἔτη! Σήμερον, κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποπειραθῆ τὴν κατασκευὴν ἐνὸς νέου στρατιωτικοῦ αεροπλάνου εἰς ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ἀρμοσίων καὶ ἐπιστήμων διὰ τὴν λήψιν ὀρθῆς ἀποφάσεως εἶναι συνεχῶς πολὺ μεγαλύτερα.

Μοναδικὸν κατόρθωμα

Ἡ ἐπίδειξις τοῦ 1932 ἦτο ἡ πρώτη τῆς σειρᾶς ἡ ὁποία μετὰ τὸ ἀναπόφευκτον κενὸν τῶν ἐτῶν 1938—45 ἐξηκολούθησε νὰ προσελκῆ ἐτησίως διαρκῶς μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀτόμων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν αεροπορίαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τὸ 1948, ἡ Ἐταιρεία ἐπέτρεψε τὴν διενέργειαν ἐπιδείξεων διὰ τὸ γενικὸν κοινόν. Ἀπὸ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπίδειξιν τοῦ Φάρνμπορω μέχρι τῆς περυσινῆς, ἡ Ἐταιρεία ἔχει παρουσιάσει 8 διαφορετικὰ προγράμματα πτήσεων, ἕνα κατόρθωμα πού δὲν ἔχει ἀνάλογον εἰς τὸν κόσμον. Ἐάν ὁ καιρὸς εἶναι καλός, θὰ ἐμφανισθοῦν ἄλλα 7 προγράμματα ἐντὸς τοῦ 1959. Φυσικά, δὲν ἔλειψαν ἡ μιμηταὶ—εἰς Παρισίους ἀνὰ διημέριον, καὶ μερικὰ προσπάθειαι εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας—ἀλλὰ ἡ ἐπίδειξις τῆς ἀγγλικῆς ἐταιρείας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι «τὸ ραντεβῦ τῆς διεθνούς αεροπορίας».

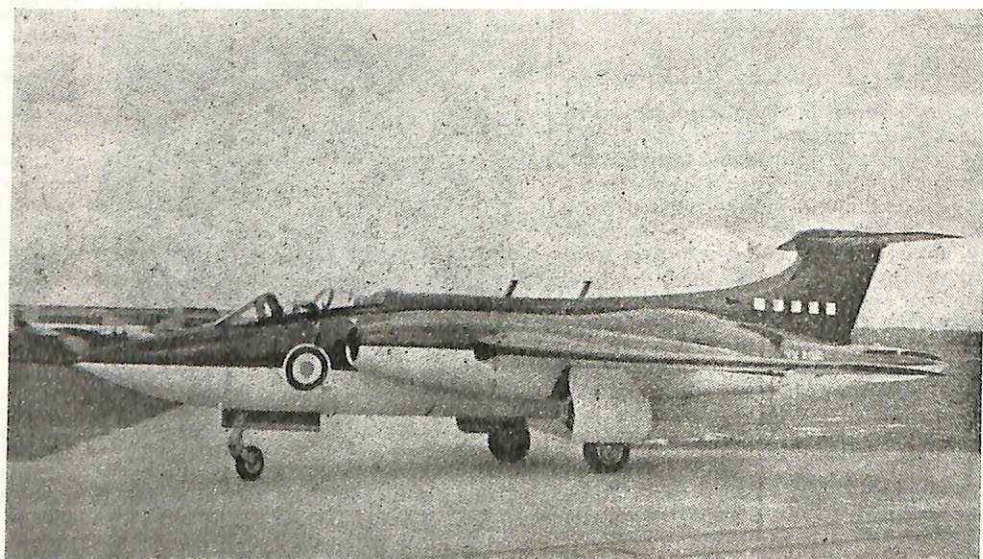
Αἱ τεχνικαὶ ἐξελίξεις

Ἡ μεταβαλλομένη ὄψις τοῦ Φάρνμπορω προόδους 27 ἐτῶν. Ἀπὸ τὸ πρωτόγονον διπλάνον, εἰς τὸ ὑπερηχητικὸν αεροπλάνον καὶ τὸ κατευθυνόμενον Βλῆμα. Ἀπὸ τὰς μηχανὰς τῆς μετρίου ἰσχύος εἰς τὰς μηχανὰς 10 τόννων ἢ καὶ περισσοτέρων. Ἀπὸ τὸ ἀπλοῦν ὑψόμετρον,

τικῶς. Τὸ 1959, ὁ χρόνος τῶν βλημάτων εἶναι κατὰ 40% μεγαλύτερος παρὰ κατὰ τὸ 1958. Τὰ ἀντιαρματικά ὄπλα, τὰ ἀντιαεροπορικὰ βλήματα πού ἀρχίζει τώρα νὰ χρησιμοποιηθῆ ὁ στρατός, τὸ ναυτικὸν καὶ ἡ ΡΑΦ, τὸ βλήμα διὰ τὴν ἔρευναν καὶ δοκιμὴν τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, πού εἶναι γνωστὸν ὡς «Μαῦρος Ἴππότης» ὅλα αὐτὰ τὰ ἀξιοσημεῖωτα ἐπιτεύγματα τῶν τεχνικῶν ἐγκεφάλων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, δὲν ἐπηρεάζουν μόνον τὴν ἀμυντικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ

ζωτικῶν τμημάτων, ἡ ἀκρίβεια πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερα...

Τίθεται συμβῆ ἄραγε κατὰ τὰ προσεχῆ 10, 20, 30, 50 ἔτη; Ἐάν δεχθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ὄριον εἰς τὰς δυνατότητας τῆς τεχνικῆς προόδου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς βιομηχανίας πού ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἐταιρεία. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μία ἐπίδειξις τοῦ ἔτους 2.000 θὰ ἔχη πολὺ περισσότερον παράδοξον μορφήν ἀπὸ ἐκείνην πού θὰ παρουσίαζεν ἡ ἐπίδειξις τοῦ 1959 εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ 1932...

Τὸ βομβαρδιστικὸν 243 ἕνα ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων τῆς R.A.F.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Το σκάνδαλο του έτους

Οι πρωταγωνιστές του κωμικού μάλλον σκανδάλου που απησχόλησε τις στήλας του διεθνούς Τύπου, κατά τον παρελθόντα μήνα, εν είδη λαϊκού αναγνώσματος επισκίασαν και αυτήν ακόμη την περιόδωσαν του κ. Αϊζενχάουερ εις Ευρώπην! Έξ άριστοτερον ή κ. Τίνα Όνασση και δεξιά τού... Ιφρηνικών τριγώνων αποτελούμενον από τον κ. Λο. Όνάση και τού ζεύγος Μενεγκίνι.

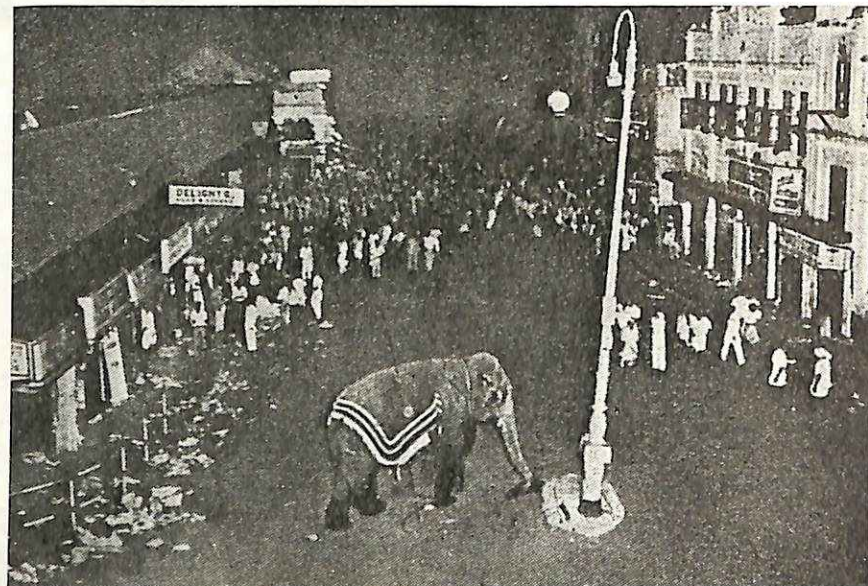
Έλέφας κατά των πιστών

Είς θρησκευτικήν τελετήν Βουδδιστών εις Κεϋλάνην έλέφας πού ειχεν ώδηγηθή εις την παρέλασιν διά των οδών της πόλεως Κάννυ άγνωστον διά ποιόν λόγον παρουσίασε άπροσδοκίτως συμπτώματα έντόνου άνησυχίας. Μετ' ολίγον ή άνησυχία μετεβλήθη εις πανικόν συντελούντων των άνημέμωνων πωρών της παρελάσεως και ο έλέφας εφώρμησεν κατά τού πλήθους με άποτέλεσμα νά φονεύση 14 και νά τραυματίση ύπερ τά 300 άτομα. Τελικά ο ύπερμεγέθης έλέφας εφονεύθη ύπό προσδραμόντων αστυνομικών. Εις την φωτογραφίαν τού πλήθος παρακολουθεί έξ άποστάσεως τās κινήσεις τού έμμανέντος ζώου όλίγας στιγμάς πρό της θανατώσεώς του.

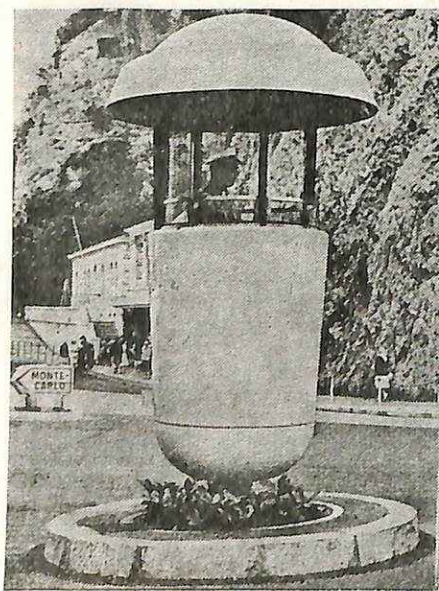
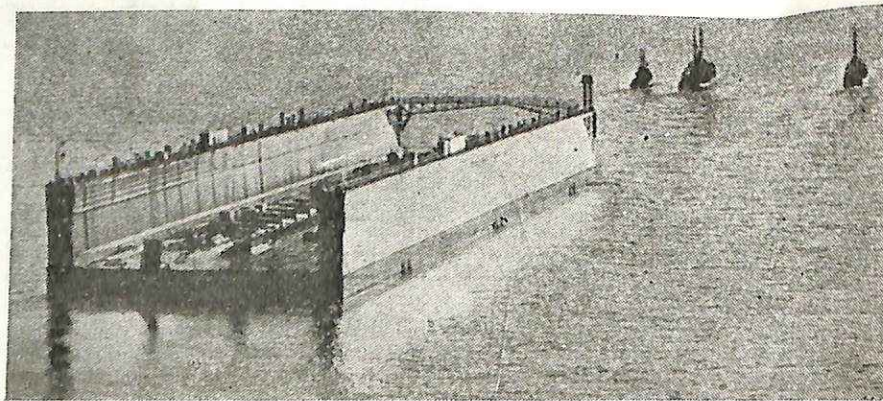
Διά την τροχαίαν

Πρωτότυπον κουβούκλιον διά την τροχαίαν εγκατεστάθη εις κεντρικόν σημείον τού Μονακό. Πλαισιωμένη εις την βάση της από άνθη ή νέα σκοπιά διά τούς τροχονόμους όμοιάζει περισσότερον πρός μανιτάρι πού άνεφύει εις τού μέσον της άσφάλτου.

Η πλωτή δεξαμενή του κ. Νιάρχου

Διανύσασα 5.500 χιλ. από τὰ ναυπηγεία της Βρεμερχάβης μέχρι του λιμένος του Πειραιώς άφίκετο τās πρώτας ήμέρας τού Όκτωβρίου ή νεότευκτος πλωτή δεξαμενή τού κ. Σ. Νιάρχου διά νά προσδεθή μονίμως εις τὰ ναυπηγεία τού Σκαρραμαγκά. Τό κόστος της δεξαμενής άνήλθε εις 84 εκατομμύρια δραχμάς και τὰ τεμάχια πού την άποτελούν κατεσκευάσθησαν εις Ντύσσελτορφ ένφ ή συναρμολόγησις ένένετο εις τās εγκαταστάσεις της Βρεμερχάβης. Εις την φωτογραφίαν ή δεξαμενή έν πλω, συρομένη ύπό τριών ρυμουλκίων.

ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΚΑΛΛΟΝΩΝ. Ός πρώτον βήμα συμμετοχής εις καλλιστεία θεωρείται τού ντεπουτο των ύποψηφίων εις τού πασίγνωστο νικητερινό Κέντρο Windmill τού Λονδίνου. Πρό καιρού τού άνωτέρω «έκκολαπτήριον νεαρών στάρ» έώρτασε την 25ην επέτειον συναγών παραστάσεων αι όποια δέν διεκόπησαν ούτε και κατά τούς σφοδροτέρους βομβαρδισμούς της βρεταννικής πρωτευούσης.

ν' άποκτήση δωρεάν μίαν πείραν τού ένδύεσθαι και τού φέρεσθαι, μίαν «πόζαν» με άλλους λόγους, την όποιαν τά οικονομικά μέσα της οικογενείας της δέν τής επιτρέπουν νά διδαχθή. Έπί πλέον αι γυναίκες πού παρακολουθούν τούς διαγωνισμούς αυτούς, βλέπουν τά «μοντέλα» πού φορούν αι διαγωνιζόμεναι και τ' αντιγράφουν. Και έπειτα, αυτή ακόμη ή συμμετοχή, ή και ή παρακολούθησις άπλώς ένός τοιούτου διαγωνισμού άποτελεί μίαν φυγήν από την ρουτίαν. Έτσι τά καλλιστεία αυτά, έγιναν επιδείξεις μόδας της τάξεως των εργαζομένων!

Η Μέκκα της όμορφιάς

Η πρώτη επιχείρησις πού άνεγνώρισε τās τεραστίας έμπορικώς δυνατότητας αυτού τού νέου «χόμπυ», ήτο ή «Μέκκα», ή επιχείρησις νυκτερινών κέντρων, ή όποια σήμερα είναι ή μεγαλύτερα διοργανώτρια καλλιστείων καθ' άπασαν την Βρεταννίαν. Τό 1947, διοργάνωσιν μόνον ένα διαγωνισμόν, πρός άνάδειξιν της «ώραιοτέρας λουομένης» τού έτους. Σήμερον διοργανώνει περί τούς χιλίους καθ' έτος, τελείως διαφορετικούς μεταξύ των. Γίνονται καλλιστεία πρός άνάδειξιν των ώραιοτέρων χειριών, ποδιών, κνημών, μαλλιών, προσώπου, μακιγιάζ. Ο κύκλος των εργασιών της «Μέκκα», από τού 1945 μέχρι σήμερα αύξάνεται σταθερώς κατά 10% καθ' έτος. Βεβαίως, ύπάρχουν και άλλοι λόγοι διά την αύξησιν αυτήν. (Συμφώνως πρός μίαν πρόσφατον στατιστικήν, τά 60% των βρεταννικών ειδυλλίων πού καταλήγουν εις γάμον άρχίζουν εις κάποιο «ντάνσιγκ»).

Δεύτερος λόγος διά την διάδοσιν των καλλιστείων, είναι ή τεραστία διαφήμισις την όποιαν επιτυγχάνουν δι' αυτών πλείσται μεγάλαι επιχειρήσεις. Έξ αυτών πολλοί, διοργανώνουν μόναι των καλλιστεία, ένφ άλλαι φροντίζουν νά θέσουν ύπό την προστασίαν των άλλα. Διάφορες έμπορικώς φίρμες, χαρίζουν εις την νικήτριαν ή τόν νικητήν (διότι γίνονται και άνδρικά καλλιστεία) διάφορα προϊόντα των. Άκόμη και πολιτικοί έχουν φθάσει μέχρι τού σημείου νά προβάλλωνται διά τών καλλιστείων!

Τό όνειρο τού Χόλλυγουντ

Τά σημαντικώτερα καλλιστεία είναι εκείνα των όποίων αι νικήτριαι ήμπορούν νά διεκδικήσουν διαδοχικώς τόν τίτλον της «Μις Άγγλίας», «Μις Ηνωμένων Βασιλείων», «Μις Ευρώπης», «Μις Υψηλής» και «Μις Σύμπαντος». «Η Μις Άγγλία», εκλέγεται κάθε Άπρίλιον και της δίδεται, μαζί με άλλα δώρα, και ή εύκαιρία ένός ταξιδιού, δωρεάν και με όλα τά έξοδα πληρωμένα, εις τού Χόλλυγουντ, όπου έχει μίαν πιθανότητα νά εκλεγη «Μις Υψηλής». «Η μις Άγγλία, πρέπει νά είναι άγαμος, ηλικίας 17½-25 έτών και νά μήν προσπαθήση νά μεταβάλη τεχνητώως την σωματικήν της διάπλασιν. Έόν ή ύποψηφία άποκρύψη κάτι άπ' όλ' αυτά, άποκλείεται τού διαγωνισμού. Αί περισσότεραι επιθυμούν νά γίνουν «στάρ» τού κινηματογράφου, άλλ' αυτό είναι πολύ δυσκολώτερον από τού νά εκλεγούν. Αί μεγάλαι εταιρία, όπως ή εταιρία Άρθουρ Ράγκ, έχουν βαρεθή νά ύπόσχωνται δοκιμαστικά «γυρίσματα» σε νικήτριας καλλιστείων. Η παρελθούσα πείρα των τās έχει διδάξει ότι αι νέαι αυτάι πιθανόν νά είναι ώραισαι, αλλά συνήθως δέν έχουν διόλου ταλέντο ήθοποιού.

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΩΝ

Τί οδηγεί τās νεαράς νά μετέχουν εις τούς διαγωνισμούς

Τό θέρος αυτό, παρετηρήθη σωστός όργασμος καλλιστείων εις την Άγγλίαν. Πλείστα παραθαλάσσια κέντρα παραθερισμού, ακόμη και κατασκηνώσεις διά τούς άδειούχους, διοργανώνον τούλάχιστον άπαξ της έβδομάδος κατά τόν Ιούλιον, Αύγουστον και Σεπτέμβριον καλλιστεία λουομένων καλλονών, συναγωνιζόμενα ένα πλήθος εργοστασίων, εταιριών και συνδικάτων πού ειχαν άρχισει την διοργάνωσιν αναλόγων εκδηλώσεων από την άνοιξιν κιάλας. Αί περισσότεραι των καλλονών πού επιτυγχάνουν εις τούς διαγωνισμούς αυτούς, προσλαμβάνονται από διάφορα κέντρα διασκεδάσεως πού τās χρησιμοποιούν διά νά ποικίλλουν τού πρόγραμμα τού όποιον προσφέρουν συνήθως εις την πελατεία των. Έν τούτοις μερικά από τά καλλιστεία αυτά παίρνονται πολύ περισσότερον εις τās σοβαρά παρ' όσον οι άμύητοι άνίδειοι νομίζουν. Ο θόρυβος ό όποιος έδημιουργήθη τελευταίως εις κάτι καλλιστεία τού Ίλφρακομπ, περί την έκλογήν μιās

γιαγιάς (είχε κατορθώσει, έλεγαν, νά συγκεντρώση μεταξύ τού κοινού πού έψήφισεν ύποστηρικτάς της και ήπειλήθη νά βληθή έν συνεχεία με αυγά και σάπια φρούτα) είναι αρκετή άπόδειξις περί αυτού. Γεγονός πάντως παραμένει ότι κατά τού διάστημα των τελευταίων έτών, οι διαγωνισμοί αυτοί εφθασαν μέχρι τού σημείου νά κατέχουν σημαντικήν θέσιν μεταξύ των βρεταννικών ψυχαγωγιών. Οι λόγοι δέν είναι δύσκολον νά εύρεθουν. Οι διαγωνισμοί αυτοί άπευθύνονται καθ' άρχήν, άλλ' όχι βεβαίως και καθ' άποκλειστικότητα, εις εφήβους άμφότερων των φύλων, πού διαθέτουν άφθονον χρόνον και χρήματα πρός κατανάλωσιν. Τά κορίτσια έχουν μίαν εύκαιρίαν νά δείξουν εις τόν άγαπημένον των τού πόσον εύκολα ήμπορούν νά γίνουν «μαννεκέν» ή «στάρ» και νά κατακτήσουν την φήμη. Οι διοργανωταί ότι μία κοπέλα πού άνήκει εις οικογένειαν εργαζομένων, άποκτᾷ καθ' αυτόν τόν τρόπον την εύκαιρίαν

Η ΜΟΝΑΡΧΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Ἀποκλειστικότης τοῦ «ΑΙΩΝΟΣ»

Ο πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν μὲ στέμμα καὶ θρόνον θὰ ἦτο ὅτι ωραιότερον ἤμποροῦσαν νὰ ἐπιθυμήσουν αἱ Ἀμερικανίδες. Ἀπόδειξις τῆς ἀδυναμίας αὐτῆς εἶναι ὁ ἐξαλλος ἐνθουσιασμός ποὺ συνείχε τὰ πλήθη εἰς τὸ Σικάγον κατὰ τὸν κατάπλου τοῦ σκάφους ποὺ ἐπέβαινον ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ καὶ ὁ Πρίγκηψ Φίλιππος διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρυγος τοῦ Ἁγ. Λαυρεντίου, ἐνῶ ἄλλαι μεγάλαι ἀμερικανικαὶ πόλεις διετύπωναν σωρεῖαν παραπόνων διότι δὲν ἔτυχον τῆς ἐπισκέψεως τῶν ὑψηλῶν ξένων.

Ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία τῶν Ἀμερικανῶν νὰ ἀποκτήσουν ἐπὶ τέλους ἔστω καὶ δι' ὀλίγας μόνον ὥρας μίαν βασίλισσαν ἢ βασίλειαν, ὥθησεν τὸν λόρδον Ἀλτριγκαμ νὰ προτείνῃ τὴν εἰσοδοχὴν τῶν ΗΠΑ εἰς τὴν Βρετανικὴν Κοινοπολιτεῖαν! Τὴν πρότασιν τοῦ αὐτῆν διετύπωνεν ὁ λόρδος κατόπιν τῆς πρωτοφανοῦς ὑποδοχῆς τοῦ Σικάγου ὅπου, ὅπως λέγει, διεπίστωσεν ὅτι τὸ ρεπουμπλικανικὸν κόμμα δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀριθμῇ πολλοὺς ὀπαδοὺς.

Συνεχίζων εἶπεν, ὁ εὐφυολογῶν Βρετανός, ὅτι δὲν εἶναι ἀπολύτως πεπεισμένος περὶ τῆς δυναμῆος τῶν Ρεπουμπλικανῶν ἀλλὰ δὲν εἶχεν καμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ ἐπρωτιμῶν τὸν πρόεδρον νὰ φέρῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν στέμμα καὶ νὰ κάθηται εἰς θρόνον διότι, ὡς διεπίστωσεν, ὁ λαὸς ἐκεῖ ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὴν παράδοσιν, ὅταν αὕτη εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἐπιβλητικὴν βασιλικὴν αἵγλην.

Μία στιχομυθία

Πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀνωτέρω φιλομοναρχικῆς διαθέσεως ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς ΗΠΑ, παρατίθενται ἀριθμοὶ ποὺ ἀποδεικνύουν ὅτι κατὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Σικάγου ὠρισμένα εἶδη ἐπαγγελματιῶν ἐπραγματοποίησαν ἀσυνήθη κίνησιν. Οὕτω ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κομμωτῶν Ἁλ. Ροβέρο εἶπεν ὅτι οὐδεὶς καὶ οὐδεμία παρέμεινεν ἀκούρευτος ἢ ἀκτένιστος διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλικῆς ζεύγους τὸ Σικάγον ὡς πόλις τῶν «μακρυμάλλιδων». Ἐπίσης τὰ ἐν Ν. Ὑόρκη καὶ Οὐάσιγκτων πρακτορεῖα φωτογραφίων ἐπώλησαν ἑκατομμύρια εἰκόνας τῆς Ἐλισάβετ, τοῦ Φίλιππου καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ βρετανικοῦ θρόνου νεαροῦ πρίγκηπος Καρόλου.

Ἀνάγλυφον εἰκόνα τῆς ἐπικρατησάσης κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἀτμοσφαιρᾶς δίδει ἡ ἀκόλουθος στιχομυθία μεταξὺ ἀρχισυντάκτου καὶ ἰδιοκτήτου μεγάλων ἐφημερίδων τοῦ Σικάγου.

—Ποῖαν φωτογραφίαν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα; Τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ (ὁ ὁποῖος παρέστη ἐπίσης εἰς τὰς τελετὰς) ἢ τοῦ πρίγκηπος Καρόλου;

Ἡ ἀπάντησις ἦτο: Φυσικὰ τοῦ Καρόλου. Καὶ συνέχισεν ὁ διευθυντής: Εἶναι δυνατὸν κ. Ἀρχισυντάκτα νὰ μοῦ παρουσιάσετε ἔστω καὶ ἓνα συμπολίτην ὁ

ὁποῖος νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἰδῇ εἰς τὰ αὐριανὰ φύλλα τὸν Πρόεδρον ἀντὶ τῶν ὑψηλῶν ξένων;

Ἡ εὐαισθησία ὁμῶς τῶν Ἀμερικανῶν εἰς θέματα σχέσιν ἔχοντα μὲ βασιλεῖς, πρίγκηπος κλπ. εἶναι ὑπόθεσις ἢ ὅποια δὲν ἐντοπίζεται μόνον εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημα πρόσωπα ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς ὡς λ.χ. εἰς τὰ ἐμπορεύματα. Ἡ

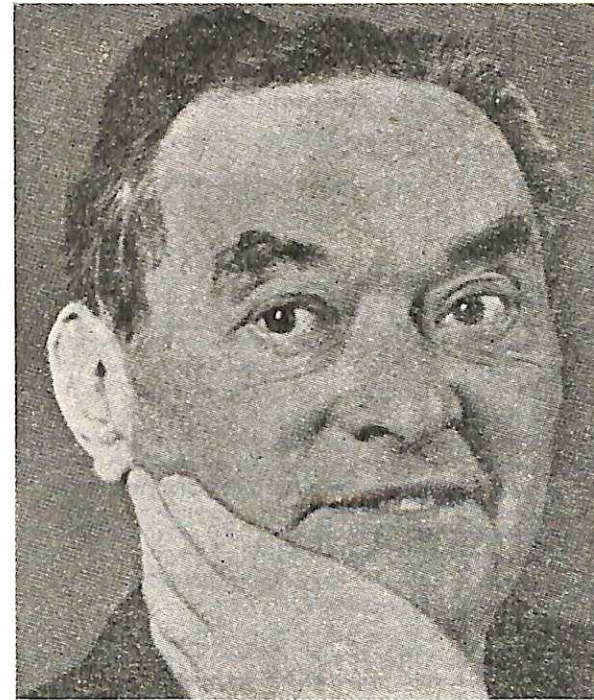
Τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος τῆς Μεγ. Βρετανίας ποὺ προεκάλεσεν τὸσον σάλον εἰς τὸ Σικάγο κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασιν διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν ἐγκαίνιων τῆς διώρυγος τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου

γνωστῆ ἐκφρασίς «King-Size» συνοδεύει πᾶν ἀντικείμενον ἀπὸ τοῦ σιγαρέττου ἕως τοῦ αυτοκινήτου καὶ δηλοῖ τὴν ἀνωτέραν ποιότητα, μέγεθος ἢ προέλευσιν τοῦ ἐμπορεύματος. Ἐπίσης αἱ ἀπειράριθμοι «Βασίλισσαι» ποὺ ἐκλέγονται διὰ κάθε ἔν ἀμερικανικὸν προϊόν, ὅπως Βασίλισσα τῆς σίτικας, τοῦ βάμβακος, τῶν ἀνελευστήρων κλπ. ὑπογραμμίζει τὴν ἀδυναμίαν τῶν κατοίκων τοῦ Νέου Κόσμου εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τίτλους. Καναδὸς ψυχίατρος προσεπάθησε νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον εἰπὼν ὅτι ἡ παρατηρούμενη ὁμαδικὴ ὑστερία ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν μεγαλοπρεπῶν τελετῶν τύπου στέψεως Βασιλέων, γεννήσεων διαδόχων, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν ἔκρωσις εὐχάριστον ἀτμόσφαιραν εἰς τοὺς εὐημεροῦντας Ἀμερικανούς. Εἶναι λίαν πιθανόν ὅτι ὁ Καναδὸς ἱατρός ὑπερβάλλει ἀλλὰ, ταυτοχρόνως, εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν θὰ ἀνεκράζον μετὰ μεγαλυτέρου ἐνθουσιασμοῦ «Ζήτη ὁ Βασιλεὺς Ἄϊκ» ἀντὶ τοῦ συνήθους «Ζήτη ὁ Πρόεδρος Ἄϊκ».

ZIM GIBBINS

Ὁ εὐφυέστερος δημοσιογράφος τῆς ἐποχῆς μας

Ἡ ἐκπληκτικὴ σταδιοδρομία τοῦ μοναδικοῦ τέκνου ἐνὸς γερμανοαμερικανοῦ κτηματομεσίτου.

ΝΟΥΣ ΥΓΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΕΙ.

Παρά τὰ ἐβδομήντα του χρόνια ὁ Οὐῶλτερ Λίππμαν διατηρεῖ ἀκμαίαι τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς τοῦ δυνάμεις χάρις εἰς τὴν καθημερινὴν ἀσκήσιν ἀμφότερων.

Ὁ δημοσιολόγος καὶ φιλόσοφος Οὐῶλτερ Λίππμαν ἐώρτασε πρὸ ἡμερῶν τὴν 70ῆν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του—καὶ τὰ 28 χρόνια τῆς καριέρας του ὡς σχολιαστοῦ. Πρὸς ἑορτασμόν τοῦ γεγονότος, ἐκυκλοφόρησε μίαν συλλογὴν δοκιμῶν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Λίππμαν ἀπὸ τὸν Τζαίημς Ρέστον καὶ ἄλλους διακεκριμένους δημοσιογράφους, καὶ ὁ ἴδιος ὁ σχολιαστὴς παρεκάθησεν εἰς γεῦμα, παρατεθέν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Λέσχην Τύπου τῆς Οὐάσιγκτων.

Αὐτὰ ποὺ γράφουν οἱ δώδεκα συνεργάτες τοῦ βιβλίου «Ὁ Οὐῶλτερ Λίππμαν καὶ ἡ ἐποχὴ του» θὰ ἤμποροῦσαν νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἑξῆς: Εἶναι σπάνιον νὰ διατηρήσῃ κανεὶς τὴν πνευματικὴν του ἀκεραιότητα. Τὸ σπανιώτερον ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ τὸ κατορθώσῃ κανεὶς ἐν μέσῳ τῆς πολιτικῆς διαμάχης, καὶ ἀπὸ μιᾶς τακτικῆς στήλης ἐφημερίδος, ὅπου αἱ πιέσεις καὶ τὸ μῖσος ἐμποδίζουν ἀδιακόπως τὸ πνεῦμα. Ἐν τούτοις, ἐπὶ 28 ἔτη, δηλαδή καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς δημοσιεύσεως τῆς τακτικῆς στήλης του «Σήμερον καὶ Αὔριον» εἰς τὸν «Κήρυκα Βῆμα τῆς Νέας Ὑόρκης», ὁ Λίππμαν παρέμεινεν ὁ λογικὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀνεξάρτητος φιλόσοφος, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὰ χθεσινὰ γεγονότα κατὰ τρόπον ἰσχύοντα διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὴν σημερινὴν διάθεσιν τοῦ Λίππμαν καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ὄχι μόνον διὰ τὸ «Σήμερον καὶ Αὔριον» ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ χθές, ὁ συνεργάτης τοῦ «Νιούζγουικ» κ. Μπένζαμιν Μπράντλς ἐπεσκέφθη τὸν σχολιαστὴν εἰς τὴν θερμὴν του κατοικίαν, εἰς Μάουντ Ντέζερτ Ἄϊλανς τοῦ Μαίλων. Ἴδου τί γράφει σχετικῶς:

Γράφει τὸ 22ον βιβλίον του

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Οὐῶλτερ Λίππμαν ἔχει μίαν ζωηρότητα καὶ μίαν ἀκτινοβολίαν ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ ροδόκκινο χρῶμα του, τὸ εὐκόλον χαμόγελόν του, καὶ τὰ μεγάλα, ὠραία καστανὰ του μάτια. Εἶναι πρόσωπον διανοουμένου,

μὲ ὑψηλὸν μέτωπον καὶ ἀρκετὰ μαῦρα μαλλιά γιὰ τὰ ἐβδομήντα του χρόνια. Εἶναι ὁμῶς καὶ πρόσωπον ἠλιοκαμμένον ἀπὸ τὸ τέννις καὶ τὰ ἄλλα ὑπαίθρια σπόρ. Ὑψος σχεδὸν 1.80 μ., δίδει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πνευματικῶς καὶ σωματικῶς ἀκμαίου ἀνθρώπου.

Εἰς οἰονδήποτε συνομιλήτην τοῦ Λίππμαν κάμνει ἐντύπωσιν ἡ ἐπιθυμία του νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἐρωτήσεις. Ὅταν σχολιάσῃ ὁ ἴδιος, ὑπογραμμίζει μὲ προσοχὴν τὰς λέξεις του.

Γράφει τώρα τὸ 22ον βιβλίον του. Λέγεται «Δεύτεραι Σκέψεις», καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ δοκίμια ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς. «Δὲν εἶναι—λέγει ὁ Λίππμαν—μιά σειρά ἀπὸ ὑπομνήσεις, ἀλλὰ σύνδεσις πραγμάτων ποὺ νομίζω ὅτι ἔχουν σχέσιν μεταξὺ τῶν... Ἡ ἐπιθυμία μου ἦτο ἀνεκαθεν νὰ γράψω μίαν βιογραφίαν. Θεωρητικῶς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὸν Γούντροου Οὐίλσον. Εἶμαι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἀνθρώπους ποὺ τὸν ἐγνώριζαν καὶ εἰργάσθησαν μαζί του. Ἄλλὰ δὲν τὸν ἀγαπᾶ, οὔτε τὸν μισῶ, καὶ πιστεύω ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ ἀγαπᾷ ἢ νὰ μισῇ τὸν ἀνθρώπον τοῦ ὁποῖου διηγείται τὴν ζωὴν...».

Ἡ γνώμη του διὰ τὸν Ντάλλες

Ὁ Λίππμαν ἐλπίζει ὅτι θὰ τὸν ἐνθυμοῦνται ὡς ἓνα ἐκ τῶν πρώτων ρεπόρτερς ποὺ ἐρμηνεύουν τὰ γεγονότα. «Ἡ τέχνη τῆς δημοσιογραφίας εἰς τὴν Οὐάσιγκτων—λέγει—μετεβλήθη μετὰ τὴν οικονομικὴν κρίσιν. Εἰς τὰ τέλη τῆς Κυβερνήσεως Χούβερ καὶ τὸν πρώτον καιρὸν τῆς προεδρίας τοῦ Ρούζβελτ, ἤρχισαν νὰ συμβαίνουν γεγονότα τὰ ὁποῖα ἦσαν καθαρὰ σχεδὸν ἀκατανόητα. Ἦταν ἡ ἀρχὴ μιᾶς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ «διατὶ» ἐγένεν ἐξ ἴσου σημαντικὸν μὲ τὸ «τί», καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν ἕνας ἀνταποκριτὴς εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ἀφῆκεν ἡμιτελὴ τὴν ἐργασίαν του ἐὰν ἔλεγε ἀπλῶς τί συνέβη καὶ δὲν ἔδιδε μίαν ἀντιλογία ἢ μερικὰς σκέ-

ψεις διὰ τὴν σημασίαν τῶν γεγονότων».

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ πολιτικὰ πρόσωπα ὁ Λίππμαν λέγει ὅτι τὸν γοητεύει «ὁ νέος Ἀϊζενχάουερ», ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Πρόεδρος φαίνεται τώρα νὰ ἀναλαμβάνῃ πρωτοβουλίας. «Πῶς νὰ τὸ ἐξηγήσῃ κανεὶς;» ἐρώτησε. «Νὰ ὀφείλεται ἄραγε εἰς τὴν ἀπουσίαν τῆς νταντᾶς του—τοῦ Τζῶν Φόστερ Ντάλλες;»

Καὶ ὁ Λίππμαν προσέθεσεν: «Ὅπως θὰ ξεύρετε ἦμον πολὺ αὐστηρὸς ἐπικριτὴς τοῦ Φόστερ. Εἶχα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὑπ' αὐτὸν—καὶ ὑπὸ τὸν Ἀτσεσον—ἡ ἀμερικανικὴ διπλωματία «ἐπάγασεν». Ὅμως, δὲν εἶχαμε ποτὲ προσωπικὴν φιλονοικήαν. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν Ἀτσεσον, ὁ Ντάλλες εἶχε τὸ αἶσθημα ὅτι ἡ κριτικὴ ἦτο ἀπαραίτητον μέρος τῆς πολιτικῆς.

Τί σκέπτεται ὁ Λίππμαν διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας; Τί βλέπει διὰ τὸ μέλλον;

«Τὸ μεγάλο δρόμον τοῦ 20οῦ αἰῶνος», λέγει ὁ διακεκριμένος σχολιαστὴς, μὲ τὰ καστανὰ του μάτια σκεπτικὰ, «εἶναι ὅτι ζῶμεν ἐν μέσῳ μιᾶς πρωτοφανοῦς ἀφθορίας. Τοῦτο ἐδημιούργησε προβλήματα ποὺ δὲν ἀναιρεῦθησαν ποτὲ ὁ Τζέφερσον καὶ ὁ Χάμιλτον. Κανεὶς δὲν ξεύρει τίποτε διὰ τὸ μέλλον μιᾶς μαζικῆς κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι θὰ γνωρίζουν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ θὰ ψηφίζουν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ διδάσκωνται ἀπὸ τὰ γεγονότα. Πιστεύω, ὅτι, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, τὸ σοβιετικὸν σύστημα θὰ γίνῃ ἠπιώτερον, χάρις εἰς τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν πολυτέλειαν. Ἄλλὰ πρέπει νὰ ζῆσιν κανεὶς ἄλλα 50 ἔτη διὰ νὰ γνωρίσῃ τί θὰ συμβῇ εἰς τὴν Ἀμερικὴν...».

Ὅλιγα βιογραφικὰ

Ὁ Λίππμαν ἦτο ὁ μοναχογιὸς ἐνὸς εὐπορου Γερμανοαμερικανοῦ ὑφασματοβιομηχάνου καὶ κτηματομεσίτου, καὶ ἐσπουδάσεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ταξιδεύων τὸ θέρος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ εὐρύνῃ τὰς ἱστορικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς

του γνώσεις. Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Χάρβαρντ, τὸ 1906, εἶχε τὴν τύχην νὰ διδαχθῇ ἀπὸ δύο κολοσσούς τῆς φιλοσοφίας, τὸν Σανταγιάνα καὶ τὸν Οὐίλλιαμ Τζαίημς. Τὸ 1910, ἤρχισεν ἐπιτιμώμενος εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ὁ Λίππμαν εἰργάσθη ὡς πράκτωρ πληροφοριῶν, καὶ εἰς ἠλικίαν 29 ἐτῶν ἐκλήθη νὰ γράψῃ μίαν ἐρμηνοσίαν τῶν 14 σημείων τοῦ Προέδρου Οὐίλσον διὰ τοὺς συμμάχους. Μεταπολεμικῶς, ἐγένε συντάκτης—καὶ ἀργότερον διευθυντής—τοῦ φιλελευθέρου «Κόσμου τῆς Νέας Ὑόρκης». Ὅταν ὁ «Κόσμος» ἐκλείσει, τὸ 1931, ὁ Λίππμαν, ἕως τότε φιλελευθερός, ἤρχισε νὰ γράφῃ μίαν στήλην σχολίων διὰ τὸν ὑπερσυντηρητικὸν «Κήρυκα-Βῆμα».

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν τοῦ πνεύμα

Αἱ ἀπόψεις τοῦ Λίππμαν μεταδίδονται ἡμέρη μὲν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ δισεβδομαδιαία στήλη του ἀναδημοσιεύεται εἰς τὸν Παρισίνον «Φιγκαρό», εἰς τὴν «Γιομιούρι Σιμπούν» τοῦ Τόκιο, εἰς τὴν «Καθημερινὴν» τῶν Ἀθηνῶν. Συνολικῶς 200 ἐφημερίδες, μὲ 10.000.000 ἀναγνώστας παραχωροῦν τὰς στήλας των εἰς τὸν διακεκριμένον σχολιαστὴν.

Ὁ Λίππμαν ἔχει ἀκαδημαϊκὸν πνεῦμα, καὶ ἔχει δημιουργήσει ἰδέας, ἀλλὰ βασικῶς εἶναι διαφωτιστής. Παίρνει τὸ νεφελοδὸς ὑλικὸν τῶν πολιτικῶν γεγονότων, τὸ «συμπέζει» εἰς μίαν λογικὴν μορφήν, καὶ τὸ παρουσιάζει εἰς τὸ κοινόν. Ἰδιαιτέρως ἔχει ἀσχοληθῇ μὲ τὸν ρόλον καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ διανοουμένου ἐναντὶ τῆς κοινωνίας. Τί ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ ὁ διανοούμενος διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἄλλους; Πιθανώτατα αὐτὸ ποὺ ἔκαμεν ἐπὶ ἔτη ὁ ἴδιος, προσπαθὼν νὰ εὕρῃ τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῶν ἀνθρωπίνων γεγονότων...

Τὰ ἔτη περνοῦν καὶ κάθε γενεὰ ἐπιανεξετάζει τὸ ἔργον τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ βῆτα ζωγράφου καὶ τὸ παρουσιάζει μὲ νέαν μορφήν εἰς τὸν κόσμον. Ἀπὸ ἐνὸς τουλάχιστον αἰῶνος, ἡ τεχνικὴ συζητοῦν διὰ τὸν Ροῦμπενς ὡς ζωγράφον καὶ ὡς σχεδιαστήν, καὶ τώρα, εἰς δύο ἐκδόσεις ἀγγλικῶν οἴκων, τὰ σχέδιά του περιγράφονται, ἀναλύονται, χρονολογοῦνται καὶ σχολιάζονται.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΡΟΥΜΠΕΝΣ

Ὅπως ἦτο ἀναπόφευκτον, μερικά ἀπὸ τὰ σχέδια αὐτά, πού ἦσαν μέχρι τοῦδε ἀποδεκτὰ ἀπὸ τοὺς περισσότερους, ἀποκηρύσσονται, καὶ ἕνα ἢ δύο, πού ἀπεδίδοντο ἄλλοτε εἰς μαθητὰς ἢ ἀντιγραφεῖς, προάγονται εἰς ἔργα τοῦ Ροῦμπενς, μέχρις ὅτου κάποιος ἄλλος ἐρευνητής, ὁ ὁποῖος τὴν στιγμήν αὐτὴν κυττάζει περιφρονητικὰ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν κούνιαν του, γράψῃ ἐν καιρῷ ἄλλο βιβλίον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀντίθετον. Μὲ τὸν Ροῦμπενς ὡς σχεδιαστήν, τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι ἰδιαίτερος δυσχερὲς, διότι δὲν ἦτο μόνον ἀρκετὰ μέγας διὰ νὰ ἀσκήσῃ τεραστίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ ἐνὸς πλήθους μαθητῶν καὶ ὁπαδῶν—τὰ ἔρ, α μερικῶν ἐκ τῶν ὁποίων δῶρθωσεν ὁ ἴδιος, ὅπως ὁ Ρέμπραντ—ἀλλὰ καὶ εἶχαν ἀρχικῶς ὡς μαθητὴν καὶ πολὺ ταχέως ὡς συνεργάτην, ἕνα ἐξαιρετικῶς προικι-

δι' ἐλαιογραφίας—ἰδέας τὰς ὁποίας ἐφήρμοζεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀργότερον, πρῶτον πού σημαίνει ὅτι ἡ χρονολογία τῆς ἐλαιογραφίας δὲν εἶχε ἀναγκαίως σχέσιν μὲ τὴν χρονολογίαν τοῦ σχεδίου. Τὸ βιβλίον δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ σχέδια μὲ λάδι, πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τόσοσθουμασμοῦ.

Εἶναι μοιραῖον νὰ γίνωνται συγκρίσεις μὲ τὸ ἔργον τοῦ νεωτέρου συγχρόνου του, τοῦ Ρέμπραντ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς, ἂν καὶ δὲ ἔχει πολλὰ νὰ εἴπῃ, τὰ λέγει πολὺ καλὰ :

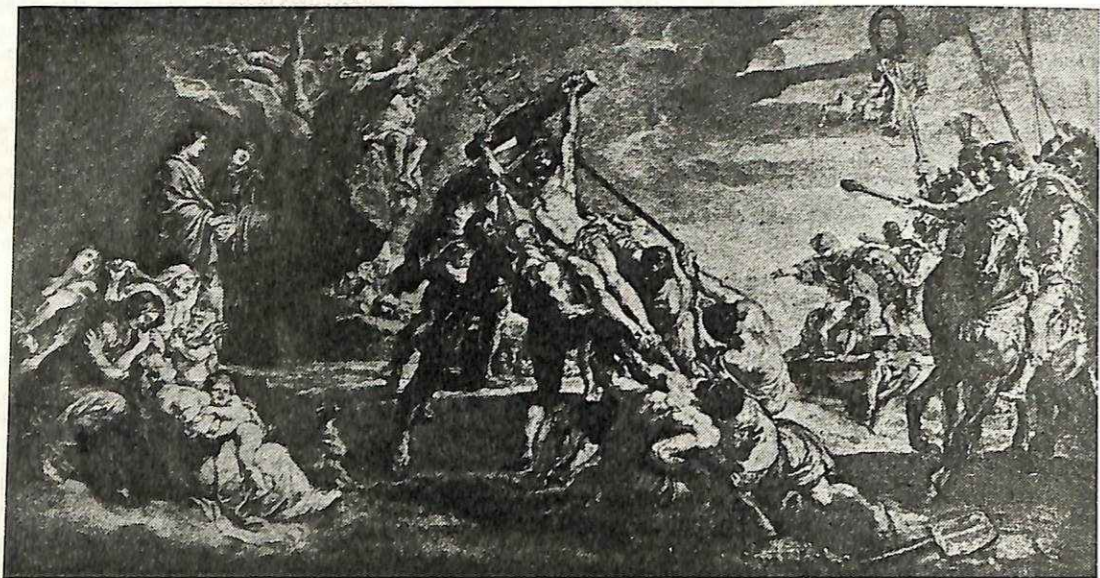
Τὰ ἀγαπημένα του θέματα

«...Ὁ Ροῦμπενς δὲν ἐσχεδίαζε σχεδὸν ποτέ οἰκιακὰ θέματα ἢ σκηνὰς τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Εἰς τὰ σχέδια τοῦ

τὸ ἔκαμεν αὐτὸ ὄχι ἐσκεμμένως, ἀλλὰ διότι τὸ εἶχε μέσα του.

Εἰς τὸ ἐν λόγω βιβλίον πιστεύεται ὅτι ὁ χαρακτήρ τοῦ Ροῦμπενς, ὅπως ἀποδεικνύεται εἰς τὰς ἐπιστολάς του, τὰς τόσον ἐπιφυλακτικὰς καὶ εὐγενικὰς, πού μοιάζουν μὲ κείμενον διανοουμένου καὶ διπλωμάτου, ὠφείλετο ἐν μέρει εἰς τὸ οἰκογενεῖκόν του περιβάλλον. «Ὁ πατέρας του εἶχε φυλακισθῇ, καταδικασθεὶς εἰς θάνατον διὰ μοιχείαν, καὶ ἀφεθῆ ἐλεύθερος μόνον χάρις εἰς τὰς ἀφωσιωμένας προσπάθειάς τῆς γυναίκος του. Μεγαλώνοντας εἰς ἕνα σπίτι πού ἐσκόταζεν αὐτὸ τὸ κοινοτικὸν στίγμα, καὶ εἰς ξένην χώραν ὁ Ροῦμπενς πιθανὸν νὰ μὴ ἐγνωρίσει ποτέ—οὔτε καν ὡς παιδί—τὴν ἀμερικανιστὴν καὶ ἀνεστὴν μιᾶς ὁμάλης καταστάσεως».

Ἐπειτα ἠκολούθησαν τὰ ἔτη κατὰ τὰ

Ἡ σταύρωσις. Ἔργον τοῦ Ροῦμπενς (1577-1640). Ὁ πίναξ ἐκλάσθη τὸ 1954 ἀλλ' ἀνευρέθη μετὰ παρέλευσιν μηνῶν εἰς ἀπόμωρον δημόσιον πᾶρον.

σμένον νέον, ὁ ὁποῖος ἀφωμοίωσεν εἰς σημαντικὸν βαθμὸν τὸ στῦλ του—συγκεκριμένως, τὸν Βὰν Ντάϊκ.

Ὅμως, ἂν καὶ τὰ προβλήματα αὐτὰ τῶν ἐμπειρογνομιόνων θὰ κρατήσουν ἀσφαλῶς εὐτυχεῖς τοὺς εἰδικούς ἐπὶ πολλὰ ἔτη, εἶναι προβλήματα ὀριακά, τὰ ὁποῖα δὲν πρόκειται πιθανώτατα νὰ διαταράξουν τοὺς περισσότερους ἐξ ἡμῶν. Τὸ σπουδαῖον καὶ ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι ἔχομεν περὶ τὰ 200 σχέδια θαυμασίας ἀναπαριστώμενα καὶ κατεταγμένα, μὲ τὰ κατάλληλα σχόλια δι' ἕκαστον ἀπὸ αὐτά. Ὁ Ροῦμπενς δὲν φαίνεται νὰ ἔκαμε ποτέ σχέδια ὡς σκοπὸν αὐτὸν καθ'αυτὸν, ἀλλὰ πάντοτε ὡς προκαταρκτικὰς ἰδέας

Ρέμπραντ βρίσκομαι μικρὰ πού κλαῖνε, γραφικὰς θεατρίνας, κουρελιασμένους ἐπαίτας. Ἐσχεδίαζε τὰ ἐρείπια ἐνὸς καμμένου κτιρίου καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀτελιέ του... Ἐγοητεύετο ἀπὸ τὴν γύρω του ζωὴν... Ὁ Ροῦμπενς κρατοῦσε εἰς ἀπόστασιν τὸν κοινὸν κόσμον, ἀκόμη καὶ ὅταν τὸν ἐνδιέφερε. Ὁ μεγαλύτερος ζωγράφος τῆς Ἀμβέρσας δὲ μᾶς ἔδωσε πουθενὰ μίαν ἀποψιν τῆς πόλεως ὅπου ἐζη. Διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὸ ἀτελιέ τοῦ Ροῦμπενς, πρέπει νὰ βασισθῶμεν εἰς ὀλίγες σκόρπιες παρατηρήσεις τυχαίων ἐπισκεπτῶν ». Ὁ Ροῦμπενς εἶχε τάσιν νὰ ἐξιδανικεῖ τὰ πάντα—τὶς δύο γυναῖκες του, τὰ παιδιά του, τὸν ἑαυτὸν του—καὶ

ὁποῖα διετέλεσεν ἀκόλουθος εἰς μίαν εὐγενὴ οἰκογένειαν, ἢ ἐπίδρασις τοῦ στωϊκισμοῦ τῆς Ἀναγεννήσεως μέσω τῆς φιλίας του μὲ τὸν Λίβιους, καὶ ἡ στάσις ἐναντι τῆς ζωῆς πού συνορίζει ἢ ρῆσις τοῦ Ἰουβενάλη πού ἐθαύμαζεν τόσο, ὥστε τὴν εἶχαν ἐγγράψει στοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ του: «Πρέπει νὰ προσευχώμεθα νὰ ἔχωμεν ἕνα ὑγιᾶ νοῦ ἐν σώματι ὑγιεῖ, νὰ διαθέτωμεν ψυχικὴν δύναμιν, καὶ νὰ μὴ φοβούμεθα τὸν θάνατον. Νὰ μὴ ἡμποροῦμε νὰ θυμῶμεν, καὶ νὰ μὴ ἐπιθυμοῦμεν τίποτα...».

Ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν εἶναι λογικὸν νὰ κρίνῃ κανεὶς τὴν νοοτροπίαν ἐνὸς τόσο μεγάλου ζωγράφου ἀπὸ τὰ ὀλίγα

Πορτραῖτο τοῦ υἱοῦ του (1626). Μία ἀπὸ τὰς πολλὰς μελέτας τοῦ μεγάλου ζωγράφου διὰ τὸν υἱὸν του Νικόλας. Ὁ πίναξ ἀφῆρθη ἀπὸ τὴν πινακοθήκην τοῦ Τορόντο ὅπως καὶ ἄλλα ἀριστουργήματα διὰ νὰ ἀνευρεθοῦν προσφάτως ἐντὸς ἐνὸς δημοσίου γκαράζ ἐδνεῶς χωρὶς νὰ φέρουν κακώσεις.

ἐναπομείναντα γράμματα του καὶ ἀπὸ ἕνα εὐνοουμένον του λατινικὸν ἀπόφθεγμα. Ἐνας τέτοιος ἄνθρωπος ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὰς εἰκόνας του, ὄχι ἀπὸ λόγια.

Μὲ τὴν πλάτη γυρισμένη πρὸς τὴν φύσιν

Εἶναι, πάντως, ἀρκετὰ ἀληθὲς ὅτι δὲν ἠσθάνετο ἀνέτως παρὰ μόνον μὲ τὴν λεγομένην καλὴν κοινωνίαν. Ὅταν ἀσχολῆται μὲ τὴν ζωὴν τοῦ ἀγροκτῆματος, τὸ κάμνει μᾶλλον ὡς ἕνας εὐγενὴς, πού συμβαίνει νὰ εἶναι καὶ προικισμένος ζωγράφος, παρὰ ὡς ἕνας οἰσοδήποτε ζωγράφος πού παρατηρεῖ τὰς κινήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς ὑπαιθρου καὶ ταυτίζεται μαζί των. Αἱ Μαντόναι του δὲν εἶναι ἀπλὰ χωρικά, ἀλλὰ καλοαναθεραμμένα νέα. Δὲν παραπονούμεθα καθόλου δι' αὐτὸ ἀλλὰ τὸ βιβλίον ἀποδίδει εἰς τὸν Ροῦμπενς ἕνα βαθύτατον θρη-

Πορτραῖτο τοῦ Ἰσαὰκ Μασσά τοῦ Φράνς Χαλς (1584-1666). Ἀνευρέθη ἀδικτον

σκευτικὸν συναίσθημα. Ξεφυλίζοντας τὰ ζωντανὰ αὐτὰ σχέδια, βλέπομεν ἕναν ἄνθρωπον συμβατικὸν εἰς τὰ ζητήματα τῆς θρησκείας, ὁ ὁποῖος δέχεται τὰ διδάγματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲ τὰ σκέπτεται σοβαρὰ. Ἐὰν αὐτὸ φαίνεται ἀδικον, συγκρίνατε τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ροῦμπενς μὲ τὴν ἔντονον συναισθηματικὴν τραγωδίαν πού ἐκφράζουν οἱ μεγαλύτεροι ἐκ τῶν Φλαμανδῶν προκατόχων του—λ.χ. ὁ Ρογῆρος Βὰν ντέρ Βέυντεν.

Ἀπὸ ὅλα τὰ σχέδια του, τὰ πληρῆστερα εἶναι αἱ προσωπογραφίαι κεφαλῶν. Εἶναι δικαίως δημοφιλεῖς, καὶ γνωστὰ ἀπὸ πολλὰς ἀναπαραστάσεις. Ὑπάρχει ἐπειτα ὁ μικρὸς Νικόλαος μὲ τὰ τρυφερά του μάγουλα καὶ τὰ μεταξωτὰ μαλλιά (πού δικαίως περιγράφεται «σὰ νὰ ἔχη γῆνη ἀπὸ χαϊδευτικὸ χέρι»), ἄλλα παιδιὰ, ἡ δευτέρη γυναίκα του Ἐλέν Φουρμάν καὶ ἡ πρώτη, ἡ Ἰζαμπέλλα Μπράντ.

Ὑποψιαζόμεθα ὅτι ὁ συγγραφεὺς ὑπερβάλλει ὅταν δέχεται τὴν θεωρίαν ὅτι ὁ Ροῦμπενς δὲν ἐνδιεφέρτετο πραγματικῶς διὰ τὰ τοπία, καὶ ἀναφέρει τὴν παρατήρησιν τοῦ Ὁσκαρ Φίσελ ὅτι «ἐζωγράφιζε τὰ τοπία του μὲ τὴν πλά-

Δαίδαλος καὶ Ἰάκωβος τοῦ Βὰν Ντάϊκ (1599-1641). Οἱ βάνδαλοι ἐπιδρομῆς τῆς πινακοθήκης δὲν κατόρθωσαν νὰ τὸ σύρουν μαζί των καὶ τοῦ ἐπροξένησαν σοβαρὰς ζημίας.

τὴν γυρισμένην πρὸς τὴν Φύσιν...». Θὰ ἦτο ἀκριβέστερον νὰ ἐνοηθῇ κανεὶς ὅτι ἦτο ρωμαντικὸς, 150 χρόνια πρὶν ἐφευρεθῆ ὁ ὅρος αὐτός. Ὅσον διὰ τὰ σχέδια τοπιῶν, φαίνεται νὰ ὑπάρχουν μόνον ἑννέα, ὅλα ἀναφερόμενα εἰς λεπτομερείας, καὶ καμμία σύνθεσις διὰ μίαν πλήρη εἰκόνα. Δεδομένου ὅτι ὁ Ροῦμπενς δὲν ἦτο κυρίως τοπογράφος, δὲν εἶναι λογικὸν νὰ ὑποθεσώμεν—βᾶσει τῆς ἐν λόγῳ ἀρνητικῆς διαπιστώσεως—ὅτι δὲν διεσκέδαζε ποτέ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Τὸν 17ον αἰῶνα, κάθε κάτοικος τῆς πόλεως εἶχε τὴν ὑπαιθρον εἰς τὴν πίσω πόρτα του, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι δωδεκάδες ταχέων σχεδίων ἀναλόγων πρὸς αὐτὰ τὰ ἑννέα ἐπιζήσαντα κατεστράφησαν μαζί μὲ ἑκατοντάδες σχεδίων ἐπὶ ἄλλων θεμάτων.

ΟΙ ΔΥΟ ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 8)

λευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἐκμηδενίζεται καὶ τὸ Κράτος διαδέχεται τὴ δύναμιν τῆς μετασυναισθητικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ οἱ Γερμανοὶ φιλόσοφοι δὲ σταμάτησαν ὡς ἐδῶ. Ὁ Φίχτε στους «Λόγους του πρὸς τὸ Γερμανικὸ Ἔθνος», ὁ Χέγκελ, ὁ δάσκαλος τοῦ Μάρξ καὶ τοῦ Λένιν, στὴ «Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου», διατυπώσανε τὴ θεωρίαν πὺς τὴν ἀπόλυτη βούληση ἕνα μόνον Κράτος μορεῖ νὰ τὴν ἐνσαρκώσῃ καλύτερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα. Καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος ἦταν τὸ πρωσικόν. Οἱ Γερμανοὶ προωρισμένοι, σύμφωνα μετὴν θεωρίαν αὐτὴν ἀπὸ μιὰ ἠθικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα νὰ διαπαιδαγωγήσουν καὶ νὰ κυβερνήσουν ὅλους τοὺς ἄλλους λαούς, μὲ τὸ ὑποδειγματικὸν τοῦ Κράτος, ἔγιναν ἐτσιτὰ ἐκλεκτὰ ξανθὰ κτήνη τῆς ἱστορίας.

Ὁ Χέγκελ σύμφωνος μὲ τὸν Φίχτε γιὰ τὸ ὅτι τὸ πρωσικὸν κράτος ἦταν τὸ καλύτερο στὴν οἰκουμένη, ἀντικατέστησε τὸν ὄρο τῆς βουλήσεως μὲ τὸν ὄρο τῆς Ἰδέας. Βούλησις καὶ Ἰδέα ἀποτελοῦσαν δύο κινήσεις δυνάμεις τῆς ἱστορίας, πού ἐσπρωγχαν τὴν ἀνθρώπινη ἀγέλη σὲ μιὰ αἵματηρὴ πορεία καὶ τῆς ἀποκάλυπταν βαθμιαία τὸ λογικὸν σέδιον πού ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ τὰ γεγονότα, καὶ τὰ προκαλοῦσε. Καθετὶ πού συνέβαινε ἦταν λογικόν τὸ πραγματικὸν ἦταν λογικόν. Τὸ πρωσικόν κράτος ἦταν γιὰ τὸν Χέγκελ μιὰ πραγματικὴ δύναμις, δηλαδὴ μιὰ ἀποκάλυψη τοῦ λογικοῦ σχεδίου τῆς ἀπόλυτης Ἰδέας.

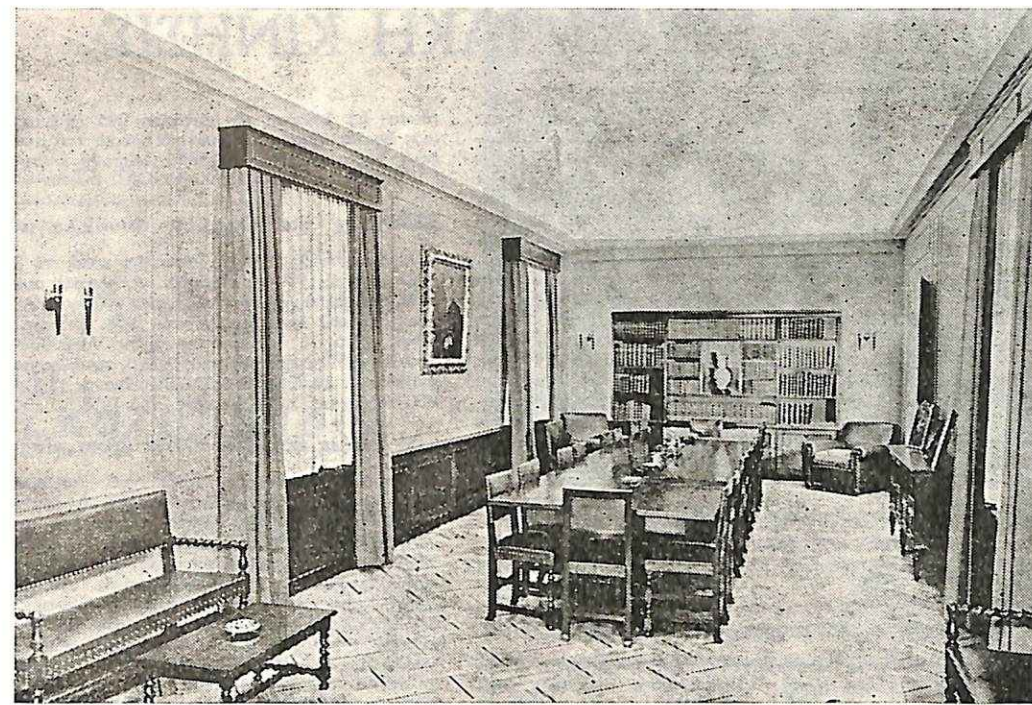
Μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν τῆς Ἰδέας πού ἀποκάλυπτε τὰ σχέδιά της, μὲ τις κτηνώδεις πραγματικότητος τῶν πόλεμων, τῆς βίας καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης ἀτομικότητος, δὲν ὑπῆρχε τρόπος γιὰ νὰ ἀντιδράσουν οἱ ἄνθρωποι. Τὸ άτομο καὶ ὁ λαὸς ἐπρεπε νὰ δεχθοῦν τὴ μοῖρα τους. Καὶ νὰ ὑποταθοῦν. Γιὰ τὸ ἄνθρωπος ἀποκτοῦσε ἠθικὴ καὶ ἱστορικὴ δικαίωση μόνον ἂν συνταύτιζε τὴ θέλησίν του μὲ τὴν ἀπόλυτη ἀναγκαιότητα τῆς ἱστορίας.

Συνέπειες τῆς γερμανικῆς φιλοσοφίας

Μ' αὐτὲς τίς ἰδέες καταστρώθηκε τὸ φιλοσοφικὸν ὑπόβαθρον τοῦ φασισμού, τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ προετοιμάσθηκε ἰδεολογικὰ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀντεπαναστάσεως κατὰ τῆς Δημοκρατίας τῆς Δύσεως στὴν Ἀνατολικὴν Ἑυρώπη, καὶ μετὰ τὸ δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον σὲ ἅλες τίς σλαβικὰς χώρας καὶ στὴν Ἀσία. Ὁ καταστροφικὸς ἐκατομμύρια ἄνθρωποι πλήρωσαν τὰ αἱματηρὰ λῆτρα τῆς θυσίας τῆς ἐλευθερίας τους στὶς ἀνελεύθερες ἰδέες τῆς γερμανικῆς φιλοσοφίας, πού ἀρχίζει μὲ τὴν Κοιτίαν τοῦ Πρακτικοῦ Λόγου τοῦ Κάντ, μὲ τίς θεωρίας τοῦ Κράτους τοῦ Φίχτε καὶ τοῦ Χέγκελ, γιὰ νὰ τελευτήσῃ μὲ τὸ μονοκομματικὸν κράτος τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ τῶν μποσεβίτικων. Ὁ ὑπεράνθρωπος τοῦ Νίτσε, φιλοσοφικὸν παράδοξον στὸ βιβλίον του «Τὰ ἐξ ἔση Ζαρωτούστρας» ἔγινε τραγικὴ πραγματικὴ δύναμις μὲ τὸ Χίτλερ καὶ τὸ Στάλιν στὶς ἱστορικὰς ὥρας πού ζήσαμε μὲ τόσο αἶμα καὶ πόνο, τίς τελευταῖες δεκαετίες.

ΑΓΓ. Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

«Ο ΑΙΩΝ» εγκαινιάζει από του παρόντος τεύχος σειράν άρθρων εν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ προβάλῃ τοὺς σημαντικωτέρους ἐκ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν βιομηχανικῶν καὶ κοινωνικῶν Ὄργανισμῶν οἵτινες συμβάλουν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου ἐνῶ, παραλλήλως, δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς οἱ πλέον ὑποδειγματικοί, ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς, εἰς τὸ εἶδος τῶν. Βάσει καθαρῶς ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, ἄνευ οἰασθῆ- ποτε ἰδιοτελείας, τὸ περιοδικὸν ὑπογραμμίζει τοιαύτας ἐπισημοποιήσεις ἐκδηλώσεις μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ θὰ τύχῃ τῆς ὁμοθυμοῦ ἐγκρίσεως τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τοῦ «ΑΙΩΝΟΣ».

Ἡ αἴθουσα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπὶ τόκῳ 5 ο/ο καὶ προθεσμίας ἐξοφλήσεως 40ετῆ. Ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἀνωτέρω ὁμολογιακῶν δανείων καὶ τῶν παρ' αὐτῆ ἐτέρων διαθέσιμων κεφαλαίων, ἡ Ε.Κ.Τ.Ε.

ἐπὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς.

Ἀπάντησις:

Κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον ἡ δρα-

διά τὴν διαχείρισιν καὶ ἐπιμέλειαν δανεισμάτων διὰ τὴν Λαϊκὴν Κατοικίαν καὶ τὴν στέγασιν σεισμοπλήκτων, ὡς καὶ διὰ τουριστικούς καὶ κοινωφελείς σκοπούς. Ἀπὸ πρόσφατον δημοσίευμα τῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς 15ετοῦς μεταπολεμικῆς λειτουργίας αὐτῆς προκύπτει ὅτι ἡ Τράπεζα ἐχορήγησε, μέχρι τέλους 1958, 24609 δάνεια (ἐναντι 11697 τῆς προπολεμικῆς καὶ πολεμικῆς περιόδου) συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 2.997.258.000, ἐξ ὧν δρχ. 918.258.000 διὰ δάνεια εἰς ἐγχώριον νόμισμα (χρηματοδοτηθέντα κατὰ 13,35 ο/ο ἐκ διαθέσιμων τῆς Τραπεζῆς, κατὰ 72,86 ο/ο ἐκ πιστοδοτήσεων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ 13,79 ο/ο ἐκ κεφαλαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ διαφόρων τρίτων) καὶ δρχ. 2.079.000.000 διὰ δάνεια εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα (χρηματοδοτηθέντα κατὰ 6,52 ο/ο ἐκ διαθέσιμων τῆς Τραπεζῆς καὶ κατὰ 93,48 ο/ο ἐκ κεφαλαίων τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας).

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δανειοδοτήσεων ἐκαλύφθησαν κατὰ 18,65 ο/ο ἀνάγκαι στεγασεως, 19,82 ο/ο μεταλλευσεως, 45,31 ο/ο βιομηχανίας (σχεδὸν πάντων τῶν κλάδων), 5,59 ο/ο συγκοινωνίας, 2,62 ο/ο κοινωφελῶν ἔργων καὶ 8,01 ο/ο ξενοδοχείων, νοσοκομείων, ἐκπαιδευτηρίων κλπ. Ἐκ τῶν 23.780 στεγαστικῶν δανείων τὰ 74,32 ο/ο ἀφαιρῶν εἰς περιφέρειας ἐπαρχικῶν καὶ τὰ 25,68 ο/ο εἰς περιφέρειας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ περιχώρων.

Ἐρώτησις:

Ποῖον τὸ σημερινὸν μετοχικὸν κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὰ τῆς Τραπεζῆς. Πότε ἤρξατο αὐτὴ καταβάλλονσα μέρημα εἰς τοὺς μετόχους αὐτῆς. Ποῖα τὰ οικονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς λειτουργίας αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Ἀπάντησις:

Ἐτὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχεται σήμερον, μετὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἐκαστοτε νομοθετικῶν διατάξεων γενομένης μεταπολεμικῶς ἀναπερσομένης (Συνέχεια εἰς σελ. 50)

Ἐρώτησις:

Πότε καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας ἰδρύθη ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Τίς ἡ διέπουσα τὴν λειτουργίαν αὐτῆς νομοθεσία.

Ἀπάντησις:

Ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (Ε.Κ.Τ.Ε.) ἰδρύθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Ν. 3221/1924 «περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν» καὶ ἤρξατο λειτουργοῦσα τὸν Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1927 διὰ τῆς μεταβιβάσεως εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν στοιχείων τοῦ κλάδου αὐτῆς τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

Τὴν ἰδρυσιν τῆς Ε.Κ.Τ.Ε. κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (1927-1930) ἐπέβαλον ἀφ' ἐνός ἡ προϊοῦσα ἀνάγκη ἐξειδικεύσεως τῆς πίστεως κατὰ τὸ πρότυπον ἄλλων χωρῶν—παράλληλος ἐκδήλωσις τῆς ἀνάγκης ταύτης ἐν τῇ Χώρᾳ ὑπῆρξεν ἡ ἰδρυσις ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος—καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ ἀδυναμία τῆς ἐγχωρίου χρηματαγορᾶς ὅπως προμηθεύσῃ μακροπρόθεσμα κεφάλαια καὶ δὴ χαμηλότοκα, πρὸς χρηματοδότησιν ἐπιχειρημάτων ἔργων κοινῆς ὠφελείας, βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπεκτάσεως κατοικιῶν πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ δεσφάτου τότε ἐν τῇ Χώρᾳ στεγαστικοῦ προβλήματος.

Ἐκ τῆς ἀδυναμίας ἀκριβῶς ταύτης προέκυψε ἡ ἀνάγκη τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν χρηματαγορὰν—ὄχι μόνον διὰ τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ὑποθηκικῆς πίστεως κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ

διὰ τὰ κρατικὰ δάνεια τῆς Σταθεροποιήσεως, Παραγωγικῶν Ἔργων κ.ἀ. εἰς τὴν ὁποίαν ὁμως ἐδέσποζεν ἡ παρὰ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θεσπισθεῖσα ἀρχὴ τῆς ἐξειδικεύσεως τῶν κατὰ τόπους πιστωτικῶν ὀργανῶν ἐξ οὗ καὶ ἡ προαναφερθεῖσα γενικωτέρα μεταβολὴ ἐν τῷ τότε παρ' ἡμῶν κρατοῦντι πιστωτικῷ συστήματι.

Ἡ Ε.Κ.Τ.Ε. διέπεται ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγω Νόμου 3221, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρωθῆ μεταγενεστέρως.

Ἐρώτησις:

Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τῆς Τραπεζῆς καὶ τίς ἡ θέσις αὐτῆς ἐν τῇ προπολεμικῷ πιστωτικῷ συστήματι τῆς Χώρας.

Ἀπάντησις:

Κύριον ἔργον τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἡ ἀσκήσις τῆς μακροπρόθεσμου πίστεως διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας ὁμολογιῶν καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ προϊόν-

ἐκχωρήσει τῶν ἐκ τοῦ νόμου προσόδων αὐτῶν.

Ἐρώτησις:

Ποῖα ἡ δραστηριότης τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον καὶ πῶθεν προσεπορίσθη τὰ διατεθέντα ὑπ' αὐτῆς κεφάλαια.

Ἀπάντησις:

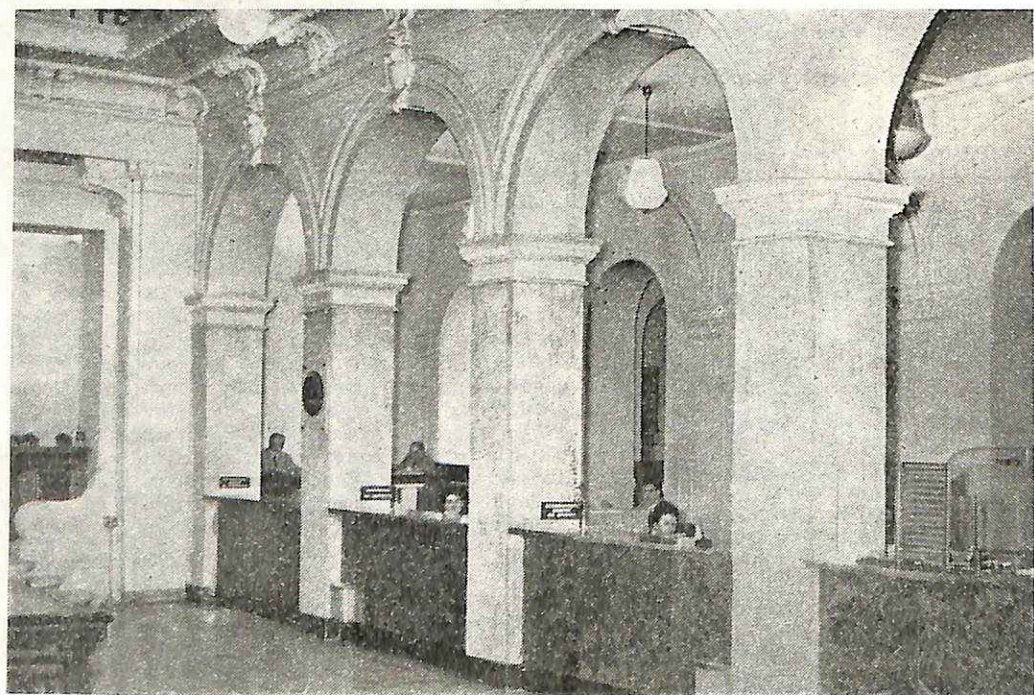
Ἡ Ε.Κ.Τ.Ε., ἀμα τῇ ἰδρύσει τῆς, ἐξέδωκεν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὑπὸ τὴν ἐγγυήσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ πρῶτον ὁμολογιακὸν δάνειον αὐτῆς ἐκ λιβρῶν Ἀγγλίας 2.000.000. Τοῦτο ἠκολούθησαν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, 1928, καὶ 1930, τρία ἕτερα τμήματα, συνολικοῦ ποσοῦ 3.000.000 λιβρῶν, τοῦ ὅλου δανείου ἀνεληθόντος οὕτω εἰς 5.000.000 λίρας. Τὸ δάνειον ἐξεδόθη ἐπὶ τόκῳ 7 ο/ο καὶ προθεσμίας ἐξοφλήσεως 30ετῆ, ἐπιτευχθεῖσις κατὰ τὸ ἔτος 1945 τῆς μετατροπῆς τοῦ τόκου εἰς 4 3/4 ο/ο καὶ τῆς προθεσμίας ἐξοφλήσεως εἰς 50 ἔτη. Ἐκτὸς

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ

τοῦ ἐν λόγω δανείου ἡ Ε.Κ.Τ.Ε. ἐξέδωκεν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα προπολεμικὰ ἔτη, καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἀποβλεπούσης νὰ χρηματοδοτήσῃ ἰδίως κοινωφελῆ ἔργα, δύο ἐσωτερικὰ ὁμολογιακὰ δάνεια ποσοῦ 300.000.000 δραχμ.

κατὰ τὴν 18ετῆ προπολεμικὴν καὶ πολεμικὴν περίοδον τοῦ βίου αὐτῆς ἐχορήγησε δάνεια εἰς δραχμάς μὲν 3.303, συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 1.103.577.640 (ἐξ ὧν ἐπὶ ὑποθήκῃ 3263 συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 670.265.418 καὶ ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων 40 συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 433.312.222) εἰς λίρας Ἀγγλίας δὲ 8394 συνολικοῦ ποσοῦ 5.686.756 λιβρῶν (ἐξ ὧν ἐπὶ ὑποθήκῃ 8281 συνολικοῦ ποσοῦ 3.199.571 λιβρῶν καὶ ἐπ' ἐκχωρήσει προσόδων 113 συνολικοῦ ποσοῦ 2.487.185 λιβρῶν).

Τμήμα τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Τραπεζῆς

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Εκ του Υπουργείου Ναυτιλίας εγνώθη ότι απέφασθη η δοκιμαστική δρομολόγηση εις την γραμμήν Πειραιώς-Θεσσαλονίκης του δ/π «Α-Βραχμ» της εταιρείας του κ. Π. Ποταμιάνου. Το σκάφος ήρχισε εκτελούν κανονικά εβδομαδιαία δρομολόγια από της 1ης 'Οκτωβρίου. Διά της δρομολογήσεως του σκάφους αυτού θα εξυπηρετηθούν τα μέγιστα αι έπαρχαι της Β. 'Ελλάδος αι όποια μέχρι τούδε δεν είχαν απ' ευθείας σύνδεσιν μετά του κέντρου από θαλάσσης.

Εξόφλησις οφειλών

Πρός τας λιμενικάς αρχάς εκινοποιήθη εγκύκλιος του Ναυτικού 'Απομαχικού Ταμείου επερί εξοφλήσεως οφειλών εκ ληξιπρόθεσμων ναυτολογίων πετρελαϊκινήτων πλοίων δια συμβιβασισούς. Διά της εγκυκλίου παρέχονται οδηγία επί των προϋποθέσεων της εφαρμογής του ληφθέντος ευεργετικού μέτρου. Ούτω όρίζεται ότι εις τόν συμβιβασμόν υπάγονται αι ανέξοφλητοι οφειλάι προς τόν Ν.Α.Τ. εκ ληξιπρόθεσμων ναυτολογίων, τά όποια εξέδόθησαν μέχρι και της 31 ης Δεκεμβρίου 1957, δια πλοία πετρελαϊκίνητα η Ιστοφόρα ζύλινα μέχρι 150 κόρων όλικής χωρητικότητας, ανεξαρτήτως είδους εκμεταλλεύσεως αυτών. 'Εφ' όσον οι οφειλέται, κατόπιν ειδικής αιτήσεως του έκαστος, αποδεχθούν τούς όρους του δια συμβιβασμού διακανονισμού τών οφειλών των θα καταβάλλουν: 1) Τό σύνολον τών τακτικών εισφορών πλοιοκτικότητος και ναυτικού από της ήμερομηνίας έκδόσεως του ναυτολογίου μέχρι της ήμερομηνίας έκκαθάρισεως αυτού προκαταβολών και 2) Τό 30% τών υπό της υπηρεσίας υπολογισθέντων η υπολογισθησόμενων προσθέτων τελών δια τόν χρονικόν διάστημα από της λήξεως του ναυτολογίου (εξάμηνον από της έκδόσεως) μέχρι της 31 'Ιουλίου 1959, εφ' όσον έχει γεννηθή υποχρέωσις καταβολής προσθέτων τελών. Αι υπαχθησόμενα εις τόν δια συμβιβασμού διακανονισμόν οφειλάι εις ούδεμίαν επίβάρυνσιν εκ προσθέτων τελών η τόκων τά υπόκεινται δια τόν χρονικόν διάστημα από 1-8-59 μέχρι της εξοφλήσεως και της τελευταίας δόσεως αυτών. Αι οφειλάι, αι υπαχθησόμενα εις τόν συμβιβαστικόν διακανονισμόν, δέν νά εξοφληθούν δια 12 μηνιαίον δόσεων Ισοπόρων, της πρώτης καταβληθισομένης άμα τη υποβολή της περί συμβιβασμού αίτήσεως του ενδιαφερομένου. Η σχετική αίτησις πρέπει να υποβληθή τώ άργότερον μέχρι της 31-12-59. 'Εν συνεχεία δια της αυτής εγκυκλίου παρέχονται εις τας λιμενικάς αρχάς όλα αι λεπτομέρειαι της άκολουθητέας διαδικασίας προς εφαρμογήν του μέτρου του συμβιβασμού.

Αποφάσεις του Υπουργού Ναυτιλίας

Διά αποφάσεως του Υπουργού Ναυτιλίας ό λιμενικός σταθμός 'Ιγουμενίτης κατέστη υπολιμεναρχείον. Διά άλλης αποφάσεως του Υπουργού Ναυτιλίας η πρό του λευκού Πύργου περιοχή του λιμένος Θεσσαλονίκης χαρακτηρίζεται ως λιμήν επιναύλου και επιβάλλεται επίναυλος 15% επί μεταφορών διενεργουμένων υπό μη δρομολογημένων πλοίων μότορσιπ, πετρελαϊκινήτων και Ιστοφόρων, εις την έν λόγω περιοχήν.

Νηολόγησις σκαφών

Εις τώ Υπουργείον Ναυτιλίας υπερβλήθησαν αιτήσεις υπό τών εταιρειών «Νιάρχος-Ελλάς», «Ασώματη Κομπάνια Μαριτίμα Σ.Α.», «Μάνα Κομπάνια Σ.Α.» και υπό του κ. Δ. Μαργαρώνη δια την νηολόγησιν βάσει του Ν.Δ. 2687/53 τών πλοίων «Παγκόσμιος Θύελλα» κ.ο.χ. 10.470 ναυπηγήσεως 1945, «Παγκόσμιος Θρίαμβος» κ.ο.χ. 10.172 ναυπηγήσεως 1944, «Αρχάγγελος» κ.ο.χ. 10.050. «Μαρία» κ.ο.χ. 7.272 και «Εύχαρις» κ.ο.χ. 7.248 άμφότερα ναυπηγήσεως 1943.

Κινήσις του λιμένος Πειραιώς κατά τον Αύγουστον

Κατά στατιστικά στοιχεία του Ο.Α.Π. η κινήσις του λιμένος Πειραιώς κατά τόν παρελθόντα Αύγουστον είχαν ως άκολουθούς: 1) 'Επιβατική

κινήσις. Κατά τόν μήνα Αύγουστον διεκινήθησαν 458.068 επιβάται εκ τών όποίων 394.528 έσωτερικού και 63.540 έξωτερικού. Κατά τόν αυτόν μήνα του 1958 οι άριθμοι ούτοι είχαν ως εξής: 385.304.334.013 και 51.291.2) Ναυτιλιακή κινήσις. Κατά τόν Αύγουστον κητέπλευσαν εις τόν Πειραιά 1.413 πλοία έναντι 1.166 του 1958. Κατά χωρητικότητα οι άριθμοι ήσαν 1.068.711 και 977.106 κόροι. 3) 'Εμπορευματική κινήσις. Κατά τόν Αύγουστον φορτοεξεφορτώθησαν 338.923 τόννοι έμπορευμάτων (πλήν καυσίμων) έναντι 275.775 τόννων κατά τώ 1958. Τα κυριώτερα εκ τών εισαχθέντων εκ του έξωτερικού είδών ήσαν: Είδη γενικού έμπορίου 73.387 τόννοι, φωσφάτα 16.000 τ., χημικά προϊόντα κ.λ.π. 4.468 τ., ζυλεια 10.556 τ., και στερα καύσιμα 7.992 τ. 'Επίσης εις τά διυλιστήρια και τά παραρτήματα του λιμένος εξεφορτώθησαν 185.047 τόννοι άργου πετρελαίου και λοιπών πετρελαιοειδών έναντι 133.523 τ., πού είχαν εκφορτωθή τόν αντίστοιχον μήνα του παρελθόντος έτους. 4) Κατά τόν μήνα Αύγουστον έπεσκυάζοντο εις τόν κυρίως λιμένα Πειραιώς 35 άτιμόπλοια έναντι 33 του Αύγουστου 1958.

Διάλυσις παλαιών σκαφών

Κατά παρασχεθέντα στοιχεία επωλήθησαν προσφάτως προς διάλυσιν πέντε ελληνικής ιδιοκτησίας σκάφη, συνολικής χωρητικότητας 30.000 περίπου τόννων. Διά τήν άγοράν τών πλοίων τούτων καταβλήθη συνολικόν ποσόν υπερβαίνον τάς 380.000 δολαρίων.

'Εγνώσθη έξ άλλου ότι τώ ελληνικής Ιδιοκτησίας, υπό σημαίας Λιβερίας φορτηγών «Αργκωση», 7.048 τόννων, ναυπηγήσεως 1944, επωλήθη εις τουρκικήν ναυτιλιακήν επιχείρησιν.

Κατάργησις διατυπώσεων

Διά εγκυκλίου του Υπουργού Ναυτιλίας προς τας λιμενικάς αρχάς καταργούνται τώ λοιπού αι θεωρησις τών ναυτιλιακών εγγράφων τών άκτοπλοϊκών πλοίων εις τούς ενδιαμέσους λιμένες, πλήν εξαιρετικόν περιπτώσεων, τή συνανήσει και του Συμβουλίου 'Εμπορικού Ναυτικού. Τώ μέτρον αποβλέπει εις τήν άπλοφυγήν χρονοτριβών σκαφών και άτασχολλησεως τών λιμενικών άρχων και τών πλοιάρχων τών σκαφών.

Ο άριθμός τών υπό ελληνικήν σημαίαν σκαφών

Συμφώνως προς έπίσημα στοιχεία κατά τώ από 'Ιανουαρίου μέχρι Σεπτεμβρίου 1959 χρονικόν διάστημα ενεργήσαν εις τά ελληνικά νηολόγια 80 έμπορικά σκάφη, συνολικής χωρητικότητας 676.400 κόρων. 'Αναλυτικώς κατά μήνα οι άριθμοι ούτοι έχουν ως άκολουθούς:

ΜΗΝ	Άριθμ. σκαφών	Κόροι
'Ιανουάριος	11	98.631
Φεβρουάριος	10	142.426
Μάρτιος	6	46.694
'Απρίλιος	3	23.964
Μάιος	12	90.888
'Ιούνιος	12	70.764
'Ιούλιος	5	46.740
Αύγουστος	10	61.909
Σεπτέμβριος	11	94.484

Σημειώτέον ότι κατά τώ χρονικόν αυτό διάστημα κητέπλευσαν 23 ελληνικής Ιδιοκτησίας φορτηγά (206.594). 'Εκ τού άριθμού ούτου 18 έτέθησαν υπό ελληνικήν σημαίαν (16 φορτηγά και 2 δεξαμενόπλοια). 'Εξ άλλου ελληνικά έταιρεία ήγόρασαν 80 μεταχειρισμένα σκάφη (53 φορτηγά, 27 δεξαμενόπλοια), συνολικής χωρητικότητας 360.000 κόρων.

Τώ νέον υπερωκεάνειον «Εριέττα»

Τήν 5ην 'Οκτωβρίου κατέπλευσεν εις τώ Πειραιά έξ 'Αγγλίας, τώ ελληνικόν υπερωκεάνειον του κ. Ι. Λάτση «Εριέττα» έκτοπίματος 21.160 τόννων, ναυπηγήσεως 1930. Τώ νέον υπερωκεάνειον θά άρχισή τήν 15ην Δεκεμβρίου έ.ε. τά τακτικά προς τήν Αυστραλίαν δρομολόγια του. Τώ σκάφος θά υποστή εις Πειραιά μεταρρυθμίσεις, κατά τας

όποίας θά δύναται να μεταφέρει 905 επιβάτας μιάς ενιαίας θέσεως. Οι φυκτικοί χώροι του σκάφους δύναται να περιλάβουν εύπαθη φορτία 8.000 τόννων.

Εισαχθέν ναυτιλιακόν συνάλλαγμα

Συμφώνως προς έπίσημα στοιχεία κατά τώ β' τρίμηνον του 1959 τώ εισαχθέν ναυτιλιακόν συνάλλαγμα ηύξήθη σημαντικώς έναντι του αντίστοιχου χρονικού διαστήματος του 1958. Συγκεκριμένως κατά τώ δεύτερον τρίμηνον 'Απριλίου-Ιουλίου 1959 τώ εισαχθέν ναυτιλιακόν συνάλλαγμα άνήλθεν εις 14.984.000 δολαρίων έναντι 13.814.000 του αντίστοιχου τριμήνου του 1958.

Οι Τάιμς δια τώ πλοία εύκαιρίας

Εις τούς Οικονομικούς Τάιμς του Λονδίνου δημοσιεύεται άρθρον κατά τώ όποίον η κινήσις σκαφών τιθόμενον υπό ελληνικήν σημαίαν, συνεχώς αύξάνεται. Σήμερον, τούίζεται εις τώ άρθρον, τά 60% της χωρητικότητος όλοκληρου του υπό «σημαίας εύκοιλίας» στόλου άνήκουν εις τούς 'Ελληνες. Κατά τώ ελληνικόν Υπουργείον Ναυτιλίας ό ελληνικός έμπορικόν στόλος κατά τήν 1ην 'Ιουλίου 1959 άνήρχετο εις 2,6 εκατομμύρια τόννους γκρός. Εις τόν άριθμόν δέν περιλαμβάνονται άλλα 23 πλοία άνω τών 200.000 τόννων γκρός, τά όποια ένηκολογήθησαν κατά τήν ήμερομηνίαν ταύτην.

Δύο λόγοι προβάλλονται δια τώ δικαιολογήσων τώ φαινόμενον αυτό: Η ένάντιον τών κομμουνιστών εύκαιρίας έκστρατεία της διεθνούς 'Ομοσπονδίας εργατών μεταφορών και αι επικρίσεις αι προερχόμεναι από διαφορών χωράς άλλα κυρίως από τήν 'Αγγλίαν. 'Ο πραγματικός λόγος όμως είναι ότι οι 'Ελληνες έφοπλισται άπεφασισαν να φέρουν τά πλοία των υπό ελληνικήν σημαίαν μετά τήν ψήφισιν του νέμου, τώ 1953, ό όποιος έδωσε εις αυτούς πολλές εύκοιλίας κυρίως φορολογικής φύσεως. 'Ο νόμος αυτός προβλέπει μεταξύ άλλων τήν έλευθέραν πώλησιν η μεταβίβασιν σκαφών, τήν έλευθέραν μεταφοράν κερδών εις τώ έξωτερικόν, τήν μη επίταξιν τών πλοίων, τώ άμετάβλητον της καθορισθείσης κατά τήν νηολόγησιν φορολογίας κλπ. Αι ευεκόλλησεις αύται είχαν ως άποτέλεσμα να αύξηθούν αι μεταφοραί υπό ελληνικήν σημαίαν νεοτεκτων σκαφών. Ούτω σήμερον τώ 31,5% του υπό ελληνικήν σημαίαν έμπορικόν στόλου άποτελείται από πλοία κάτω τών 5 έτών. Κατά δε τούς τελευταίους μήνας έτέθησαν υπό ελληνικήν σημαίαν πολλά μεγάλα έπιβατηγά πλοία μεταξύ τών όποίων και ένα βρετανικόν 18.000 τόννων.

'Ενας άλλος παράγων ό όποιος συνέβαλε εις τήν προσέλευσιν σκαφών υπό τών ελληνικών σημαίαν ήτο και η δυνατότης της νομίμου έγγραφής είδικών υποθηκών επί πλοίων άνω τών 500 τόννων και η κατοχύρωσις τών ζένων δι'είδικών έγλησεων. Αι διευκολύνσεις αύται είχαν ως άποτέλεσμα να άρθουν αι άντιρρήσεις τας όποίας προέβησαν αι τράπεζαι και αι άσφαλιστικαί έταιρειαι. Περαιτέρω εις τώ άρθρον τούίζεται ότι η πολιτική αυτή της ελληνικής κυβερνήσεως ένεβαρύνθη εις μεγάλην βαθμόν από όρισμένους έφοπλιστάς όπως ο κ. Σ. Νιάρχος, ό όποιος έχει υπό ελληνικήν σημαίαν δεξαμενόπλοια 200.000 τόννων. 'Ο κ. Νιάρχος προβαίνει σήμερον εις σοβαράς επενδύσεις εις 'Ελλάδα δια της κατασκευής του πρώτου συγχρονισμένου ελληνικού ναυπηγείου και τώ όποίον θά στοιχίση 10 εκατομμύρια δολαρία. 'Ο κ. Νιάρχος είναι επίσης ό κυριώτερος μέτοχος της εταιρείας η όποια διενύθει τώ 'Ελληνικόν Διύλιστήριον Πετρελαίου. 'Επίσης ό κ. Λιβανός προτίθεται να μεταφέρει υπό ελληνικήν σημαίαν 13 σκάφη, τά περισσότερα τών όποίων είναι νεότευκτα.

Τώ άρθρον καταλήγει ότι δέν είναι γνωστόν άκόμη με ποιον τρόπον θά άντιμετωπίση η άμερικανική κυβερνήσις τήν αύξισιν του ελληνικού έμπορικόν στόλου. 'Αν και οι 'Αμερικανοί ιδιώται θά εξακολουθήσουν να συμμετέχουν εις τήν ελληνικήν ναυτιλίαν, η άμερικανική κυβερνήσις είναι πιθανόν να μην επιθυμή τήν σοβαράν άράωσιν τών υπό «σημαίας εύκαιρίας» στόλων, διότι είναι δυνατόν να έχη εις τήν διάθεσιν της τόν μεγαλύτερον άριθμόν εκ τών πλοίων αυτών εις περίπτωση πολέμου.

Ο έλλείπων κρικός

Εκατομμύρια έτη ζωής

Εις τήν άνωτέρω φωτογραφίαν υπάρχει μία σειρά προτομών και αντίστοιχων κρανίων τά όποια άπεικονίζουν παραστατικώς τόν μικρόν (γοριλλοειδή) τύπον τών έγκεφάλων δύο τυπικώς Αυστραλοπιθηκικών κρανίων, άνηκόντων εις ενήλικας, ως και τήν άνθρωπόμορφον καθαρώς φυσιγνωμίαν των. Τώ έτερον έντυπωσασκόν χαρακτηριστικόν τών είδών αυτών είναι ό συνδυασμός του έγκεφάλου (μεγέθους ίσου προς τόν έγκεφάλου πιθήκων) με τήν όρθριν στάσιν του άνθρώπου. 'Από έρευνας επί τών Βουσαμάνων, δέν υπάρχει πλέον ούδεμία άμφιβολία ότι η στάσις του Αυστραλοπιθηκικού, ήτο άνάλογος προς τήν στάσιν τών πλείστον Βουσαμικών η Πυγμαίων φύλων, στάσιν παιδικήν καθαρώς, άπαντωμένη ένιοτε και παρ' ένίοις Εύρωπαίοις, οι όποιοι τήν διατηρούν μέλιστα εφ' όρου ζωής.

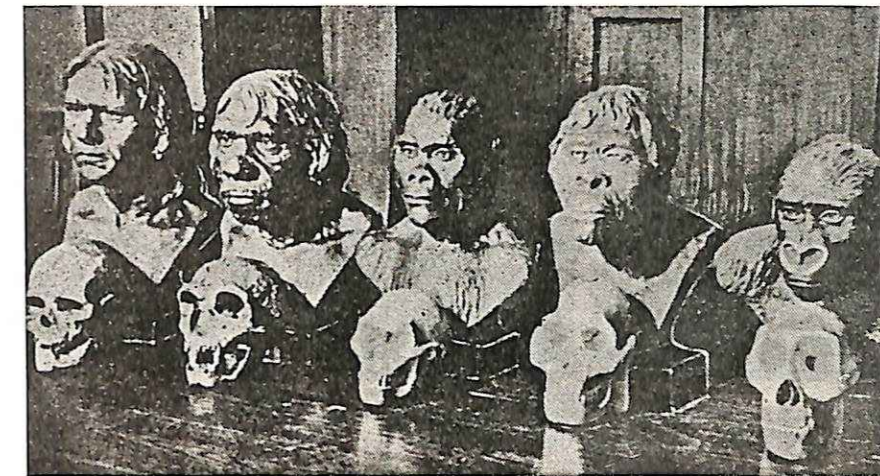
Κατά τά τελευταία 14 έτη παρτά τώ Μακαπάνσγκατ της 'Αφρικής, εις τώ Κεντρικόν Τράνσβααλ, άνακαλύπτονται συνεχώς όσατά ύψιστης σημασίας δια τούς μελετητάς της παλαιανθρωπολογίας. Μερικά εξ αυτών άνήκουν εις Αυστραλοπιθηκούς.

Τρομερός άγών επιβιώσεως

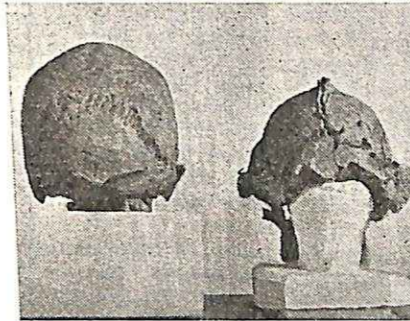
Αλλά τά περισσότερα άνήκουν εις τούς σκελετούς τών ζώνων τά όποια ούτοιέτρωγον, και τών όποίων τούς δόδοντες, τάς γνάθους και τά κέρατα χρησιμοποίησαν ως όπλα. Αι συσθηκία διαβιώσεως τών πιθηκανθρώπων αυτών ήσαν αύτόχρονη πανάθλιοι. Έκφυνηγούσαν πάν ό,τι ήδύνατο και διεξεδίκουν τήν λείαν των από άλλους διεδικητάς της με τήν εγριότητα γυπών και ύανών. 'Εδολοφόνουν ό εις τόν άλλον και ήσαν κανίβαλοι. Τώ 1955, οι έπιστήμονες διεπίστωσαν ότι χρησιμοποίησαν τά όσατά τών προσθίων ποδών της αντίλοπης και τούς άστραγάλους της, ως ρόπαλα και έγχειρίδια, τά άνω γνάθους των ως ξύστρα, τά κέρατά των ως πύται, τάς κάτω γνάθους ως λεπίδας, πριόνια και μαχαίρια, και τά όσατά τών ώμων και της λεκάνης ως πελέκει. Τώ όποιο άποτελεσματικώς ήσαν τά όπλα αυτά, άπέδειξαν τά κατάγματα μερικόν κρανίων που άνευρέθησαν εις τώ Μακαπάνσγκατ.

Η άγριότης τών Αυστραλοπιθηκικών

Υπήρχαν άκόμη και μεταξύ τών ευρημάτων, μερικά άνατριχαστικά, τά όποια δέν έχουν εισέτι έπαρκώς μελετηθή. Δύο κρανία Αυστραλοπιθηκικών, ήσαν θρυμματισμένα με άφάνταστον βιαιότητα από κτυπήματα ροπαλού. Τώ έν εκ των καταγμάτων, έχει σχήμα Υ. Τώ άλλο κρανίον έδέθη κτύπημα τώσον ισχυρόν, ώστε ένα τεμάχιον όσπου «βρούλιαξε». Αι δολοφονιαί αύται διεπράχθησαν προφανώς με πελέκει από όσατά προσθήα κνήμης ζώου. Περαιτέρω συγκριτικά

Βάσει τών ανακαλυφθέντων κατά καιρούς άπολιθωμάτων κρανίων, σιαγόνων και όστών οι καθηγηται της παλαιοντολογίας Μάκ Γκρέγκορ και Ντάτ του Πανεπιστημίου Κολούμπια συνεπλήρωσαν η κατεσκευάσαν τά εικονιζόμενα δμοιώματα που άποτελούν κατά τούς δύο καθηγητάς άκριβεστάτη άναπαράστασιν της εξέλιξεως του είδους. 'Εξ άριστερών: 'Ο άνθρωπος του Κρο-Μάγκον, ό περιφνημος άνθρωπος του Νεάντερταλ, ό Αυστραλοπιθηκος Προμηθεύς (γυνή), ό Αυστραλοπιθηκος Παράνθρωπος (άνδρας) και νεαρός γοριλλας.

Μελέται, διεξαχθεσιν μετά μεγίστης ένδελεχείας, άπέδειξαν ότι ό τρομερός αυτός Αυστραλοπιθηκος, ό όποιος έζησεν εις τώ Μακαπάνσγκατ πρό 1.000.000 έτών, ήτο έξ ίσου δεινός περί τήν χρήσιν μάλλον, παρτά τήν κατεργασίαν τών όστών, όσον και ό πρό 15.000 μόλις έτών ζήσεως «Χόμο σάπιενς» του Κάλκμπαυκ. 'Αμφότεροι, έπεξεργάζοντο κατά τόν αυτόν άκριβώς τρόπον τά όσατά της αντίλοπης. Παρά τώ γεγονός ότι μεταξύ του άνθρώπου του Μακαπάνσγκατ και έκείνου του Κάλκμπαυκ μεσοβαθού ένά εκατομμύριον έτη (μεταξύ ενός καθαρώς όστεοδοντοκερατικού πολιτισμού και της Μεσολιθικής 'Εποχής), τά όσατά εξηκολούθουν να έχουν περιστασια «πολιτιστική», ούτως ειπείν σημασία δια τόν άνθρώπου του Κάλκμπαυκ. 'Ο άνθρωπος αυτός εξηκολούθει να είναι πιστός τώσον εις τήν όστεοδοντοκερατικήν παράδοσιν και εις τήν τεχνικήν τήν όποίαν είχαν έπινοήσει παρ' ενός έκκατομμυρίου έτών οι Νοτιοαφρικανοί πιθηκάνθρωποι.

Μία καταπληκτική διαπίστωσις

Ποία όμως ήτο η έκπληξις ενός εκ τών έπιστημόνων τών εργαζομένων εις Μακαπάνσγκατ, όταν όλιγον πρό τών Χριστογέννων του 1958, έδειχεν εις μερικούς φίλους του μερικά εργαλεία τών Αυστραλοπιθηκικών από όσατά. Εις εκ τών παρισταμένων, τού έδειξεν ένα άκριβώς τώριον εργαλείον, από όστων ζώου, τώ όποιον κατεσκευάζον μέχρι πρό πενήτηκοντα άκόμη έτών εις τώ Χέρφορδσάιρ της 'Αγγλίας! Τώ εργαλείον αυτό χρησιμοποίησαν οι γέροντες χωρίς δόντια, δια να λυώνουν τά ώμά μύλα που τώσον τούς ήρεσαν! 'Ο πάπιστος του είχε μάθει τήν τέχνην να σκαλίζει τέτοια εργαλεία με σουγιάν.

Βεβαίως οι Αυστραλοπιθηκοί δέν εγνώριζαν τά μύλα και άσφαλώς έλαχιστοι άπ' αυτους θά έφθαναν εις τοιαύτην ηλικίαν ώστε να μην έχουν πλέον δόντια. (Έν τούτοις παρτά τώ Στέρκφουτάν, άνευρέθη σκελετός γηραιός γυναικός χωρίς δόντια, του τύπου Πλησιάνθρωπος). 'Αλλ' άσφαλώς είχαν παιδιά τά όποια δέν θα είχαν μεγάλους κυνόδοντες, παιδια τών όποίων η βρεφική ηλικία θά ήτο πολύ μεγαλυτέρα έν συγκρίσει προς έκείνην τών πιθήκων. Τά παιδια αυτά, τά όποια δέν είχαν δόντιας θα έπρεπε να τρέφονταν κατ' ανάγκην με πολτοποιημένον κρέας, λίπος, ήπαρ, μυαλά, μεδούλι και άλλας πολτώδεις τροφάς. Διά να πολτοποιήσουν αυτάς τάς τροφάς, χρησιμοποίησαν τώ κάτω μέρος τών όστών των ποδών αντίλοπης. 'Ετσι, πρό ενός έκκατομμυρίου έτών, η άνθρωπότης άντιμετώπιζε τά αυτά περίπου προβλήματα τά όποια άντιμετώπιζει και σήμερον όσον άφορτά τήν όδοντοφύσιν των βρεφών και τήν τροφήν των!

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Επί 9 συναπτά έτη, οι Ηνωμένοι πολιτεία επέτρεψαν εις εαυτούς την πολυτέλειαν όπως διακόνουν πάσαν έμπορικόν σχέσιν μετά της κομμουνιστικής Κίνας, εις έκφρασιν της πολιτικής των δυσαρσεκείας. Σήμερον, όποτε οι Αμερικανικοί εξαγωγικοί χαλαίνον και ο ανταγωνισμός της Δυτικής Ευρώπης έχει πλήρως αναβιώσει, πολλοί Αμερικανοί επιχειρηματίαι στρέφουν άνωπομόνως τα βλέμματά των προς την τεραστίαν αυτήν αγοράν. Μερικά μέλη του Κογκρέσσου έτοιμάζονται ήδη να θέσουν το ερώτημα, καταφανώς έντυπωσιασμένα από το εμπόριον της Ευρώπης με την Κίνα. Πέρυσιν, ή Αγγλία, ή Γαλλία ή Ίταλία και ή Δυτική Γερμανία ηύξησαν κατά 50% τας εξαγωγάς των εις την Κίνα. Ζήτημα λοιπόν παραμένει μόνον το επί πόσον χρονικόν διάστημα το Στέιτ Ντιπάρτμεντ θα επιμεύνη εις την άρνησίν του να χορηγήσει διαβατήρια εις τα μέλη του Κογκρέσσου και τους επιχειρηματίας τους επιθυμούντας να επισκεφθούσιν την κομμουνιστικήν Κίνα.

* Αποκλειστικός της « ΑΙΩΝΟΣ »

Ο αποκλεισμός αυτός—έκφρασις πολιτικής δυσαρσεκείας—υπήρξεν άπόλυτος και έκάλυπτε τα προϊόντα άπασών των άμερικανικών επιχειρήσεων, έν τε τη μητροπόλει και τη άλλοδαπη. Αί Ηνωμένοι Πολιτείαί βεβαίως ήμπορούσαν τότε να επιτρέψουν εις εαυτάς μίαν τοιαύτην πολυτέλειαν, δεδομένου ότι τότε τα προϊόντα των έπωλούντο εις όλόκληρον τόν κόσμον. Σήμερον έν τούτοις, όποτε οι άμερικανικοί εξαγωγικοί χαλαίνον και ο συναγωνισμός των χωρών της Δυτικής Ευρώπης έχει πλήρως αναβιώσει, πολλοί Αμερικανοί επιχειρηματίαι ρίπτουν πειναλέα βλέμματα προς αυτήν την άπέραντον πιθανήν αγοράν, την ήπειρωτικήν Κίνα.

Ανάλογον στάσιν έλαβε και ένα μέλος του Κογκρέσσου από το δυτικόν διαμέρισμα της χώρας, ο Τσάρλς Πόρτερ από το Πόρτλαντ του Όρεγκον, παλαιόν κέντρον του έμπορίου των Η.Π.Α. μετά της Κίνας.

Ό,τι τους καθιστά άνωπομόνους είναι κυρίως το λαμπρόν εμπόριον της Δυτικής Ευρώπης μετά της ήπειρωτικής Κίνας. Αγωνίζονται να άποκτήσουν έκ νέου αγοράς τας όποιās έχασαν εις την Ίαπωνίαν και την Ευρώπην και δια τόν λόγον αυτόν ζητούν όπως αι άπαγορεύσεις γίνουν κάπως ήπιώτεροι. Εις την Ούασινγκτόνα, ή κυβέρνησις, δια πρώτον φοράν δέχεται έκ μέρους επιχειρηματιών τας πρώτας σοβαράς πιέσεις. Η « Έφημερίς του Έμπορίου » γράφει, ότι ή κατάσταση των οικονομικών, ναυπηγικών και άλλων επιχειρήσεων εις την δυτικήν άκτήν των Η.Π.Α. επιβάλλει όπως το ζήτημα εξετασθή μετά μεγαλυτέρας προσοχής.

Σαφής μαρτυρία της αναβιώσεως του ένδιαφέροντος δια τήν ανάπτυξιν έμπορικόν σχέσεων μετά της Κίνας άπετέλεσεν ο πολμηρότατος λόγος τόν όποιον εξέφώνησε εις την Γερουσίαν, ο νέος γεροισιαστής της Καλιφορνίας κ. Κλάιρ Ένγκλ, του Δημοκρατικού Κόμματος. Ο γεροισιαστής Ένγκλ θίγων έν θέμα επί του όποιου

ούδεις λόγος έγινε επί μίαν δεκαετίαν εις την Γερουσίαν, έχακτήρισεν ως « άρίστας » τας προοπτικές της έπαύσεως των έμπορικόν σχέσεων μετά της ήπειρωτικής Κίνας εις όμαλά επίπεδα. Επί πλέον έτόνισεν ότι ή σημερινή πολιτική των Η.Π.Α. της μη άναγνωρίσεως, πρέπει να άναθεωρηθή εάν οι Η.Π.Α. επιθυμούν να άποτρέψουν τόν « καθολικόν γάμον » της Ρωσίας και της Κομμουνιστικής Κίνας εις τόν οικονομικόν τομέα. Και έχακτήρισεν τόν « γάμον » αυτόν, ως « ανατριχιαστικήν προοπτικήν ».

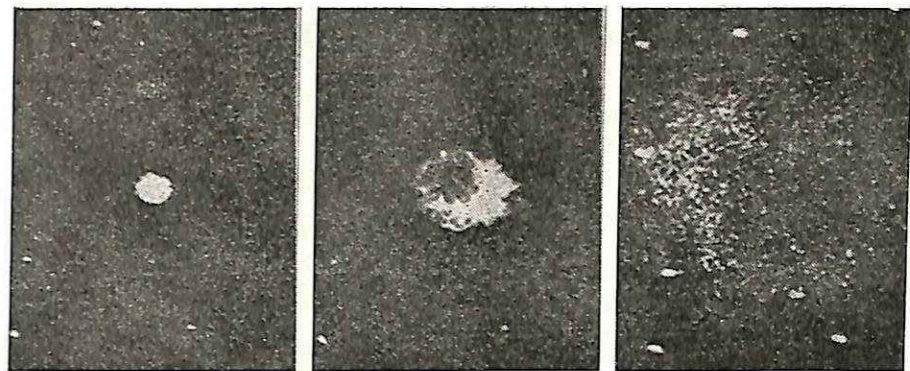
Η κυβέρνησις υπεδέχθη ψυχράς τας προτάσεις του γεροισιαστού Ένγκλ και του κ. Πόρτερ. Ο αποκλεισμός, ο άρξάμενος από του 1950, θα συνεχισθή μέχρι ου το κομμουνιστικόν καθεστώς άλλόξη τρόπον, πράγμα το όποιον θ' άργήσιν πολύ να γίνη, κατά την Κυβέρνησιν. Έμπειρογνώμονες τονίζουν ότι ή καταπληκτική ύξησης των αγορών των Κινέζων εις την Ευρώπην αντίστοιχει εις αγοράς τας όποιās υπό κομμουνικας συνθήκας το Πεκίνον θα έκαμει από την Ίαπωνίαν. Τα προϊόντα τα όποια ή Κίνα δεν κατώρθωσε να προμηθευθή από την Ίαπωνίαν, τα παραγγέλλει άπλούστατα εις την Αγγλίαν, την Γαλλίαν, την Ίταλίαν και ίδιως την Δυτικήν Γερμανίαν. Μόνον το 1958, οι εξαγωγαι των χωρών αυτών εις την Κίνα, ηύξήθησαν κατά 200.000.000 δολάρια, ήτοι κατά 50%. Την μεγαλυτέραν αύξησην είχαν ή Δυτική Γερμανία, της όποιās οι εξαγωγαι από 48.000.000 δολάρια, ηύξήθησαν εις 162.000.000 δολάρια πέρυσιν. Αί βρεταννικαι εξαγωγαι ηύξήθησαν από 34 εκατ. δολλ. εις 76 εκατ. δολλ. Η Ίταλία υπερεδιπλασίασε τας ίδιόκας της. (Από 15 εκατ. δολλ. άνήλθον εις 33 εκατ. δολλ.) και ή Γαλλική εξαγωγαι εις την ήπειρωτικήν Κίνα, από 21 εκατ. δολλ. άνήλθον εις 44 εκατ. δολλ. Παράλληλως, οι εξαγωγαι της κομμουνιστικής Κίνας εις την ήπειρωτικήν Ευρώπην έσημείωσαν έλαχίστην αύξησην.

Ben Davio

1ος στόχος: ΣΕΛΗΝΗ

Τήν παραμονήν της επίσκεψως του Νικήτα Σεργιέγεβιτς Κροϋστσεφ εις τας Ηνωμένας Πολιτείας, οι Ρώσοι έπιστήμονες και έμπειρογνώμονες επί των ταξειδίων εις το διάστημα εκραύγαζον, και δικαίως, από ένθουσιασμόν. Οι Αμερικανοί δεν εφάνησαν διόλου διατεθειμένοι να ύποτιμήσουν το κατόρθωμά των. Επί πλέον, οι Ρώσοι εδήλωσαν ότι είχαν κατορθώσει να κατευθύνουν το βλήμα των εις τας μισά της άποστάσεως την όποιαν έπρόκειτο να διανύσιν, διορθώνοντας την τροχιάν του, ώστε να δυνηθή να πλήξη το στόχο του. Η έν συνεχεία εξαπόλυσις του Λούνικ ΙΙΙ με την περιπλοκόν κίνησιν περίξ της Σελήνης και επιστροφήν εις την Ιονόσφαιραν της Γης απέδειξαν ότι πράγματι οι Ρώσοι έπιστήμονες επέτυχον την ασφαλή πλοήγησιν των βλημάτων εις το διάστημα με έκπλησσοσαν ακρίβειαν. Το κατόρθωμα θέτει άναμφιβόλως τα θεμέλια δια την προσεχή εξαπόλυσιν και έπληρωμένον πυραύλου που έθεωρείτο και μέχρι πρό όλίγου ως άναγομένη εις το άπώτερον μέλλον.

Οι Ρώσοι, δεν έδωσαν εξήγησιν περί του τίνι τρόπον τούτο επέτευχθη. Ο εύκολώτερος τρόπος ρυθμίσεως της τροχιάς ένός πυραύλου, ίδιως εις το τελευταίον της τμήμα, είναι άλλοι πυραυλοι, καθώς και ή καύσις επί πλείον καυσίμου ύλης, δια της όποιās επιτυγχάνονται στροφαι, επιταχύνσεις κλπ. Αί άπαραίτητοι « διαταγαί » ήμπορούν να δοθούσιν είτε ραδιοφωνικώς, από την επιφάνειαν της γης, είτε δια συσκευών εύρισκομένων εις το έσωτερικόν του βλήματος. Έκ των δύο συστημάτων, το πρώτον προϋποθέτει μεγαλυτέραν ακρίβειαν. Οι Αμερικανοί έπιστήμονες γνωρίζουν τίνι τρόπον κατασκευάζονται αυτά τα συστήματα τηλεκαθοδηγήσεως, άλλ' είναι ήδη άπελπισμένοι. Οι μονοσταδιακοί πυραυλοι των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν έχουν την

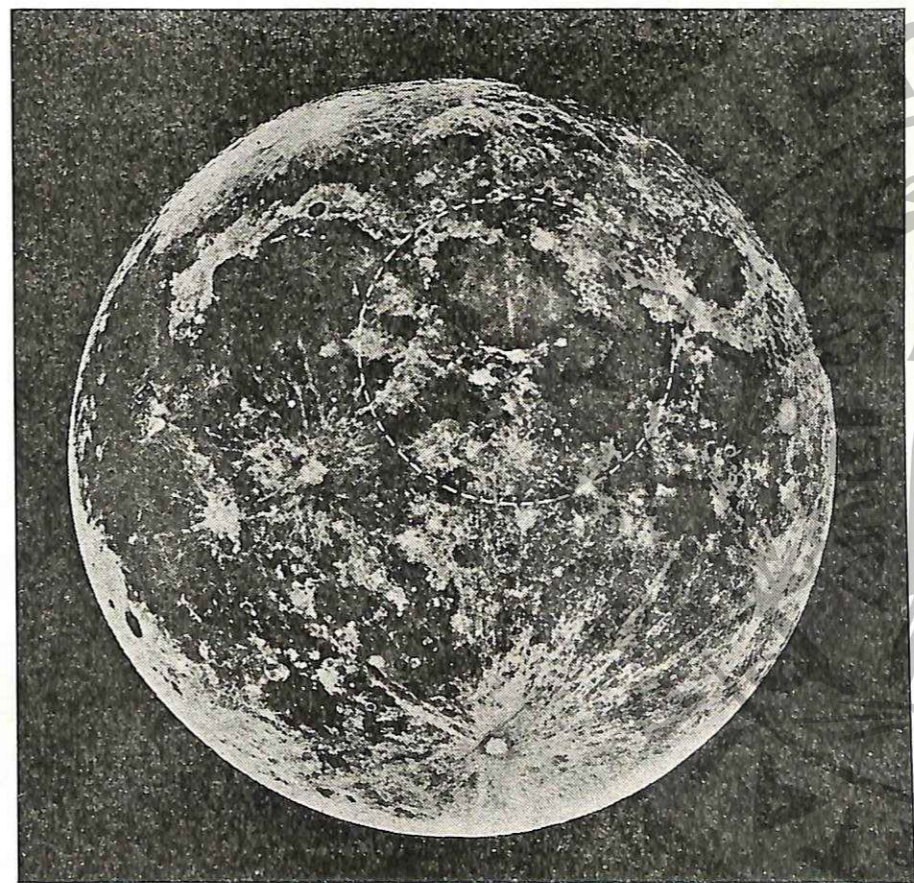
Αί τρεις φάσεις της άναπλέξεως του σοδίου που έφερεν ο Λούνικ ΙΙ δια να έντοπισθή καλύτερον ή τροχιά του και να διορθωθή πιθανή απόκλισις της πορείας του

δύναμιν να άνυψωθούσιν προς την Σελήνην μεταφέροντες άντικείμενα τόσον βαρέα, όσον αι συσκευαι τηλεκαθοδηγήσεως. Έτσι το άμερικανικόν έγχείρημα, δεν θα είναι παρά μία άσκησις βολής ακρίβειας, ενώ το ρωσικόν όμοιάζει με το να οδηγηθών εις τόν λιμένα.

Οι Ρώσοι δεν ίσχυρίζονται ότι γνωρίζουν ακριβώς που προσεγιάσθη ο Λούνικ. Άστρονόμοι του Άστεροσκοπίου του Χαρκόβου, εις την Ουκρανίαν, οι όποιοι παρετήρουν και έλάμβανον φωτογραφίαν της Σελήνης επάνω από αεροπλάνον, Ιπτάμενον εις μέγα ύψος, ένόμισαν ότι την κατάλληλον στιγμήν, διέκριναν « κάτι σαν φώς ». Οι Αμερικανοί άστρονόμοι άμφιβόλλουν. Ο δρ Γεράρδος Κούιπερ, του Πανεπιστημίου του Σικάγου έχει την γνώμην ότι θα ήτο άδύ-

νατον να διακρίνη τις το φαινόμενον, επί της επιφανείας της Σελήνης και θέτει έν άμφιβόλω τα λεγόμενα των Ούγγρων έπιστημόνων, οι όποιοι διατείνονται ότι διέκριναν νέφος κόνεως επί της επιφανείας του άστρου της νυκτός. Έφ' όσον ή Σελήνη, λέγει, δεν έχει άτμόσφαιραν, τα μόρια της κόνεως τα όποια θα σηκώθησαν, θα ήκολούθησαν τροχιάς ως αι των σφαιρών δια να πέσουν και πάλιν ή να σκορπισθούσιν μετ' όλίγα δευτερόλεπτα. Άλλ' ο Λούνικ ΙΙ άναμφιβόλως, θα ήνοιξεν κρατήρα, του όποιου τας διαστάσεις ο δρ Κούιπερ, ύπολογίζει ως εξής: Διάμετρος 100 ποδών, και τοιχώματα ύψους 10 ποδών. Έάν ο κρατήρ αυτός εύρίσκεται εις σημείον όπου δεν ύπάρχουν βράχοι, υπό ίδεώδεις συνθήκας θα είναι όρατός ως μία άδύνατος λευκοπή κηλίς,

Η περιοχή της Σελήνης όπου προσεδάφισθη ο ρωσικός πύραυλος την 13ην Σεπτεμβρίου. Η έλαφρά απόκλισις από του ιδανικού σημείου προσκρούσεως επί του δορυφόρου της Γης είναι άσημαντος έν σχέσει με την τεραστίαν άπόστασιν του στόχου

από ένα ίσχυρόν τηλεσκόπιον. Άλλ' εάν ο Λούνικ έπεσε μέσα εις κανένα κρατήρα ήφαιστείου, ή εις περιοχόν βραχώδη, τότε άσφαλώς δεν θα φαίνεται τίποτε.

Υπήρχον ακόμη και σκεπτικισταί, διερωτώμενοι κατά πόσον ο Λούνικ έφθασεν εις την Σελήνην. Έφ' όσον ή μόνη άπτή μαρτυρία περί της άφίξεώς του είναι ή άπότομος διακοπή των σημάτων, ένδέχεται οι Ρώσοι να είχαν ρυθμίσει τα όργανά των έτσι, ώστε να παύσουν να μεταδίδουν σήματα εύθως μετά την άφιξιν του πυραύλου εις την Σελήνην, ή όταν ούτος « ξεπερνούσε » τόν δορυφόρον της Γης. Άλλ' οι Βρεταννοί ραδιοαστρονόμοι του Τζόντρελλ Μπάνκ άπέκλεισαν να συνέβη κάτι τέτοιο. Με τα τηλεσκοπία των παρηκολούθησαν τόν Λούνικ ΙΙ να ξεπερνά το πεδίον της γήινης έλξεως και να φθάνη εις το σημείον όπου αρχίζει ή σεληνιακή έλξις. Είναι μαθηματικώς άδύνατον να μη έπεσε, λέγουσιν, το βλήμα κάπου κοντά εις το κέντρον του σεληνιακού δίσκου, όπως και πράγματι έγένετο.

Οι Ρώσοι ύπολογίζουν ότι ή ταχύτης με την όποιαν ο Λούνικ προσέκρουσεν επί του σεληνιακού δίσκου, ήτο 7.400 μίλια την ώραν. Μελλοντικώς θα πρέπει να βραδύνουν την ταχύτητα αυτήν, ούτως ώστε το βλήμα να προσγειούται άπαλά, ώσαν αλεξιπτωτιστής επί της Σελήνης. Και τούτο δια να ήμπορέσιν να μεταδώσιν περαιτέρω παρατηρήσεις, όταν πλέον θα έχει άφίχθη...

Έν τω μεταξύ, με τόν πυραύλου Θόρ Αϊημπλ, δια του όποιου οι Αμερικανοί εξαπέλυσαν και νέον δορυφόρον, ο άριθμός των τεχνητών δορυφόρων που περιστρέφονται την στιγμήν αυτήν περί τόν πλανήτην μας, άνήλθεν εις 9, έκ των όποιών οι 8 είναι άμερικανικοί: Τρεις « Βάνγκαρντ », τρεις « Έξπλόρερ », και δύο « Ντισκόβερ ». Το βάρος των ποικίλλει από τας 2, 3, 25 λίμπρας ένός « Βάνγκαρντ » έφωδιασμένον με όργανα, μέχρι τας 1.700 λίμπρας ένός διασταδιακού « Ντισκόβερ », Ο έννοτος δορυφόρος, είναι ο περίφημος Σπούτνικ ΙΙΙ της Σοβιετικής Ένώσεως, βάρους 2.134 λίμπρών. Οι δύο προηγούμενοι ως γνωστόν έπασαν επί της γης και διελύθησαν. Έκ των άμερικανικών δορυφόρων, ο « Βάνγκαρντ Ι », μεγέθους μεγάλου έσπεριδοειδούς, ύπολογίζεται ότι θα περιστρέφεται επί 2.000 έτη, ο δε « Βάνγκαρντ ΙΙ », μεγέθους μιάς καλαθοσφαιρας, επί 200 έτη. Ο « Βάνγκαρντ Ι » και ο « Έξπλόρερ β » έχουν ήλιακές μπαταρίας, δια των όποιων θα μεταδίδουν μηνύματα επί πολλά έτη.

Μετά την άποτυχία των Γάλλων

(Συνέχεια εκ της σελ. 14)

έγγυήσεις δια τας μειονότητες, και εν συνεργασία με την Γαλλίαν. 'Η άμυνα, αι εξωτερικαί υποθέσεις και τὰ οικονομικά θὰ ἐλέγχωνται ἀπὸ κοινού. 'Η ἐκλογή αὐτῶν τῶν τομέων τῆς κοινῆς δράσεως ἀφήνει νὰ ἐνοηθῆ ὅτι θὰ προσεφέρετο εἰς τὴν 'Αλγερίαν μία θέσις εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Γαλλικῆς Κοινοῦτος. Κάθε ἀπόφασις τῶν 'Αλγερινῶν ψηφοφόρων θὰ πρέπει νὰ υἰοθετῆται ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Γαλλίας.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀνεξαρτησίας εἶναι μία ἐννοια, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἔκαμε πολλοὺς Γάλλους ἀξιοματικούς τῆς 'Αλγερίας νὰ περάσουν λευκὰς νύκτας. 'Εν τούτοις, τὸ σχέδιον τοῦ Ντὲ Γκῶλ εἶναι ἀπίθανον νὰ προκαλέσῃ μεγάλην ἀναταραχὴν εἰς τὸν στρατόν, πλὴν ἴσως μεταξὺ ὀλίγων συνταγματάρχων, οἱ ὅποιοι ἔχουν προσωπικῶς κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Οἱ ἀξιοματικοὶ εἶχαν προειδοποιηθῆ, και γνωρίζουν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀνησυχοῦν ἐπὶ τὴν δικαίωμν νὰ κάμουν τὴν ἐκλογὴν των ἐντὸς 4ετίας μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης. Καὶ ἡ εἰρήνη ὀρίζεται σαφῶς ὡς μία κατάστασις, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ σημειοῦνται ὀλιγώτερα τῶν 200 θυμάτων ἐνεδρώων και ἄλλων ἐπιθέσεων ἐντὸς ἐνὸς ἔτους. Οἱ στρατιωτικοὶ τῆς 'Αλγερίας, παρ' ὅλα τὰ θριαμβευτικὰ ἀνακοινωθέντα των, γνωρίζουν ὅτι μόνον ἡ στρατιωτικὴ ἐκκαθαριστικὴ δράσις δὲν πρόκειται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Καὶ ἡ ἥττα ἡ παράδοσις τῶν ἀναρτῶν τοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου πρέπει νὰ προηγηθῆ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου σχεδίου.

'Η δυνατότης συνεργασίας

Ἰσως ὑποθεθῆ ὅτι ὑπάρχει και ἡ δυνατότης συνεργασίας με τοὺς ἀντάρτας. 'Αλλὰ οἱ ὄροι ποὺ προτείνονται δὲν θὰ ἀρέσουν εἰς τοὺς τελευταίους. Διὰ πρώτην φοράν ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκῶλ διακήρυξεν ὅτι δὲν θὰ διαπραγματευθῆ ποτὲ με τὸ 'Απελευθερωτικὸν Μέτωπον, διότι, κατὰ τὴν γνώμην του, τοῦτο θὰ ἐβιδεν ἀπλῶς ἓνα ἀντιπροσωπευτικὸν χαρακτῆρα εἰς μίαν ὀργάνωσιν ποὺ δὲν ἔχει τοιοῦτον χαρακτῆρα. Βεβαίως, προσφέρεται εἰς τοὺς ἀντάρτας ἓνα εἶδος ἀμνηστίας, και πλήρης δυνατότης συμμετοχῆς εἰς ἐκλογάς. 'Αλλ' ἡ ἔδρευσα τῶρα εἰς Τύνιδα «ἐξόριστος κυβέρνησις» τῆς 'Αλγερίας ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔχει ἐγγύησιν, πέραν

τοῦ λόγου τοῦ στρατηγοῦ ὅτι οἱ Γάλλοι θὰ τηρήσουν τὴν ὑπόσχεσιν των ὅταν αὐτοὶ διατάξουν τὴν κατάπαυσιν τοῦ πυρός. 'Η κυβέρνησις αὐτὴ καταγγέλλει τὰ ἐτη τῆς προετοιμασίας τῶν ἐκλογῶν ὡς παρελκυστικὴν μέθοδον και χαρακτηρίζει τὴν ὑπόσχεσιν περὶ παρουσίας μαρτύρων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ὡς ἀνεπαρκῆ ἐγγύησιν διὰ τὴν τελικὴν ψηφοφορίαν. Μετὰ τὸ περυσινὸν δημοψήφισμα, τὸ 'Απελευθερωτικὸν Μέτωπον δὲν αἰσθάνεται πολὺν ἐνθουσιασμόν προκειμένου νὰ ἐμπιστευθῆ τὴν τύχην του εἰς γενικὰς ἐκλογάς ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ.

'Η καταβαλλομένη προσπάθεια

Ἡ προοπτικὴ θὰ ἦτο καλλιτέρα ἂν τὸ 'Απελευθερωτικὸν Μέτωπον ἤμπορούσε νὰ ὑποβάλῃ ἀντιπροτάσεις εἰς τὸ σχέδιον Ντὲ Γκῶλ. 'Εν τούτοις, οἱ ἀδήποτε διαπραγματεύσεις μετ' αὐτοῦ πρέπει ν' ἀποκλεισθῆ ἐκ τῶν προτέρων. 'Ητο λοιπὸν φυσικὸν νὰ ἀπορρίψουν οἱ ἀντάρται τὸ σχέδιον ὡς ἀπίστη. 'Η ἀπόρριψις ἐγένετο ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς 'Αραβικῆς Λεγεώνας και μετ' ὑποστήριξιν—ἂν και ἐπιφουλακτικὴν εἰς τινὰς περιπτώσεις—τοῦ 'Αφρικανοασιατικοῦ συνασπισμοῦ εἰς τὰ 'Ηνωμένα 'Εθνη. Τοῦτο δὲν ἦτο ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὴν 'Αγγλίαν, πολὺ δὲ περισσότερον διὰ τὰς 'Ην. Πολιτείας. 'Εν πάσῃ περιπτώσει, ἡ καταβαλλομένη σήμερον προσπάθεια διὰ τὴν 'Ατλαντικὴν 'Ενότητα και οἱ φιλελευθεροὶ τῶν τοῦ Γκωλιστικοῦ σχεδίου ἀρκοῦν διὰ νὰ συγκρατήσουν τοὺς 'Ατλαντικούς Συμμάχους. Καὶ ἡ Γαλλία θὰ ἀποφύγῃ πάλιν τὸν σκόπελον εἰς τὰ 'Ην. 'Εθνη.

'Ενδιάμεσον λύσιν, ἀλλά...

Εἰς τὴν 'Αλγερίαν, πλὴν τοῦ ἐνδεχομένου μίᾳ θεαματικῆς μεταστροφῆς τοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου, ὁ πόλεμος θὰ συνεχισθῆ. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἐπίσημος διευκρίνισις τῶν προθέσεων τοῦ στρατηγοῦ δὲν εἶχεν ἀμεσα εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα. 'Ο μῦθος ὅτι ἡ 'Αλγερία εἶναι προωρισμένη νὰ παραμείνῃ ἐπ' ἀπειρον τμῆμα τῆς Γαλλίας διελύθη. 'Η ἰδέα τῆς ἀνεξαρτησίας ἐγένετο διεθνῆς ὡς δυνατότης. 'Ο στρατηγὸς ἐξήγγειλεν ἐπίσης τὴν λήσιν περαιτέρω μέτρων πρὸς τὴν αὐτοκυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἡδὲ ἔτους. 'Η οικονομικὴ πρόοδος, ἡ κοινωνικὴ μεταρρυθμισις και ἡ δημιουργία μίᾳ τοπικῆς κυβερνήσεως ἀπὸ ἐπιλέκτους 'Αλγερινούς εἶναι ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ριφθῆ ἀπὸ προηγουμένους Γάλλους ἡγέτας. 'Ο στρατηγὸς Ντὲ Γκῶλ, ὅπως οἱ προκατοχοὶ του, ἀλλὰ με μεγαλυτέραν φαντασίαν, ἐπιζητεῖ μίαν ἐνδιάμεσον λύσιν ἡ ὁποία δὲν θὰ ἀπέχετο πολὺ ἀπὸ τὴν ἀνεξαρτησίαν. 'Αλλὰ και αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ τὴν εὖρη παραμερίζων τὸ 'Απελευθερωτικὸν Μέτωπον. Πρέπει λοιπὸν νὰ φοβῆται κανεὶς ὅτι τὸ νέον σχέδιον, παρ' ὅλην τὴν φιλελευθερίαν ὅσιν του και παρ' ὅλον τὸ γόητρον και τὴν δύναμιν τοῦ στρατηγοῦ, πιθανὸν νὰ μὴ προσφέρῃ ἀκόμη τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ δυσχερὲς και αἰματηρὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον βασανίζει τὴν Γαλλίαν ἀπὸ πενταετίας.

Αἱ πρώται προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς 'Υδρογείου

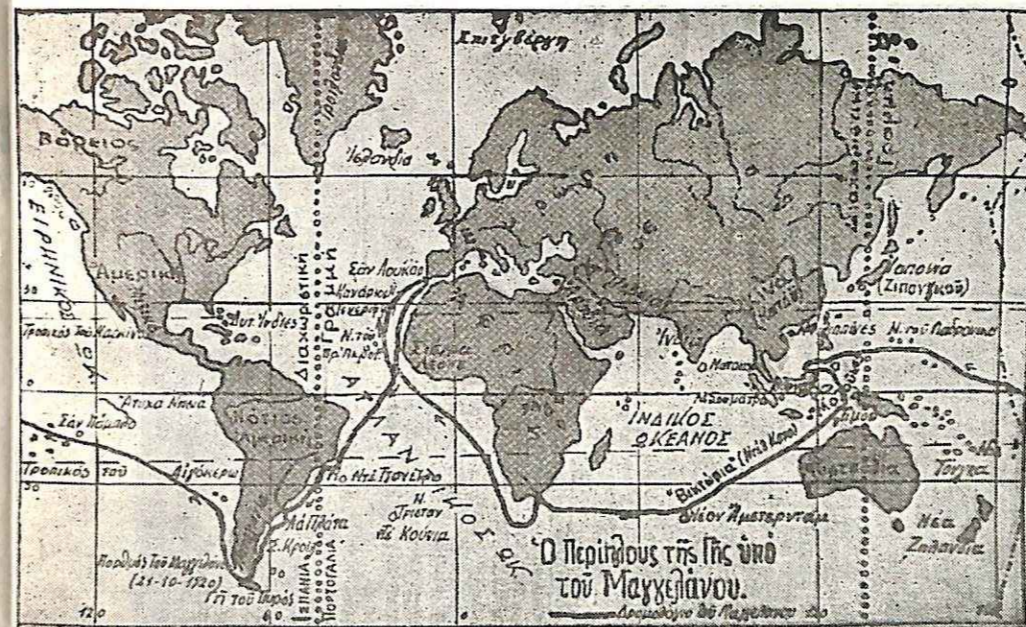
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

8 Σεπτεμβρίου τοῦ 1522. Παρὰ τὸν ἀμείλικτον ἥλιον τοῦ ὁποίου τὴν θερμότητα δὲν δύναται νὰ μετριάσῃ ἡ λευκότης τῆς πόλεως, μερικὸι Σεβιλλιάνοι τριγυρίζουν εἰς τὰς προκυμιαῖς ἐπὶ τοῦ Γουαδάλκιβρί. Εἰς τὸν λιμένα εἰσέρχεται μίᾳ καραβέλλα. Τὰ πάλαι ποτὲ πορφυρὰ τῆς ἰστίας εἶναι σήμερον κιτρινωμένα, τὸ δὲ «σκαρί» τῆς ἔχει τελείως ἀποχρωματισθῆ. Δυσκόλως δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ τὸ ὄνομα τῆς καθὼς πλέει ἡρέμα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ. Κάποιος κατορθώνει ἐν τούτοις, νὰ τὸ διαβάσῃ μετὰ κόπου: «Βικτώρια».

'Εντὸς ὀλίγου, ὅταν τὸ πλοῖον ἀγκυροβολῆ, ἀποβιβάζεται ἐξ αὐτοῦ μίᾳ

FERDINAND MAGELLANUS

καταπλήσσοσα συνοδεία. 'Επὶ κεφαλῆς εἶναι ἓνας ὑψηλόσωμος γενειοφόρος με φλογεροῦς ὀφθαλμούς. 'Οπισθεν αὐτοῦ, τῆς πόλεως, μερικὸι Σεβιλλιάνοι τριγυρίζουν εἰς τὰς προκυμιαῖς ἐπὶ τοῦ Γουαδάλκιβρί. Εἰς τὸν λιμένα εἰσέρχεται μίᾳ καραβέλλα. Τὰ πάλαι ποτὲ πορφυρὰ τῆς ἰστίας εἶναι σήμερον κιτρινωμένα, τὸ δὲ «σκαρί» τῆς ἔχει τελείως ἀποχρωματισθῆ. Δυσκόλως δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ τὸ ὄνομα τῆς καθὼς πλέει ἡρέμα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ. Κάποιος κατορθώνει ἐν τούτοις, νὰ τὸ διαβάσῃ μετὰ κόπου: «Βικτώρια».

'Εντὸς ὀλίγου, ὅταν τὸ πλοῖον ἀγκυροβολῆ, ἀποβιβάζεται ἐξ αὐτοῦ μίᾳ

καταπλήσσοσα συνοδεία. 'Επὶ κεφαλῆς εἶναι ἓνας ὑψηλόσωμος γενειοφόρος με φλογεροῦς ὀφθαλμούς. 'Οπισθεν αὐτοῦ, τῆς πόλεως, μερικὸι Σεβιλλιάνοι τριγυρίζουν εἰς τὰς προκυμιαῖς ἐπὶ τοῦ Γουαδάλκιβρί. Εἰς τὸν λιμένα εἰσέρχεται μίᾳ καραβέλλα. Τὰ πάλαι ποτὲ πορφυρὰ τῆς ἰστίας εἶναι σήμερον κιτρινωμένα, τὸ δὲ «σκαρί» τῆς ἔχει τελείως ἀποχρωματισθῆ. Δυσκόλως δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ τὸ ὄνομα τῆς καθὼς πλέει ἡρέμα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ. Κάποιος κατορθώνει ἐν τούτοις, νὰ τὸ διαβάσῃ μετὰ κόπου: «Βικτώρια».

'Η καραβέλλα «Βικτώρια», τὸ πρῶτο πλοῖο ποὺ πραγματοποίησε τὸν περίπλου τῆς Γῆς.

δὲ Μπαρραμέδα, πλησίον τῆς Σεβίλλης. Δεύτερος πλοίαρχος τοῦ Μαγγελάνου εἶναι ὁ Βάσκος Σεβαστιανὸς δὲλ Κάνο. 'Αλλὰ τὰ καρὰβία πλέουν ἀργὰ και αἱ ἐποχαί, νοτίως τῆς γραμμῆς τοῦ 'Ισημερινοῦ εἶναι ἀντεστραμμένα. Πολὺν σύντομα ὁ στόλος ἀγκυροβολεῖ εἰς ἓνα κόλπον τῆς Παταγονίας διὰ νὰ διαχειμασθῆ. Τὸ πλήρωμα τοῦ «Σάν 'Αντόνιο», κατὰ κοπον και δυσπρεστημένον ἐπαναστατεῖ και ἀναθετε τὴν διοίκησιν εἰς τὸν δὲλ Κάνο. 'Εντὸς ὀλίγου ὁμοως, ἡ τάξις ἀποκαθίσταται, τὸ «Σάν 'Αντόνιο» ἐπιστρέφει εἰς τὴν 'Ισπανία, και ὁ δὲλ Κάνο ἀποκαθίσταται εἰς τὴν θέσιν του ἐπὶ τῆς «Κουθεπιθόν». Τὴν ἀνοιξιν ἀποπλεύουν

και πάλιν. Αἱ θύελλαι γίνονται ὀλονὲν και περισσότερο συχνότεραι, και τὰ γιγαντιαία κύματα κάμνουν τὰ μικροσκοπικὰ σκάφη νὰ κλυδωνίζονται ὡσανὶ καρυδόφλουδα. Τὸ «Σαντιάγο» ἐξαφανίζεται κατὰ τὴν διάρκειαν μίᾳ καταγίδος. Αἱ τρικυμιαὶ διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην, ἀλλ' αἴφνης ὄλων ἀποτόμως, τὴν 27ην Νοεμβρίου, εἰσέρχονται εἰς ἓνα στενὸν, μεταξὺ ζοφερῶν, βραχωδῶν νήσων, ὄλων ἀγνώστων. 'Ο στολισκὸς τὸν διασχίζει και εἰσέρχεται μέσα εἰς ἓνα νέον, ἀπέραντον ὄκεανόν. Τὸν διασχίζουν ἐπὶ μῆνας, με κατεύθυνσιν Β.Δ. Συναυτοῦν πολυαρίθμους νήσους, ὅπου σταθεύουν διὰ ν' ἀνανεώσουν τὴν προμήθειαν τοῦ ὕδατος. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, τὴν νήσον Σεμπού, τῶν Φιλιππίνων, ὁ Μαγγελάνος ἀποβιβάζεται μίαν ἡμέραν μαζί με 40 ἀνθρώπους του διὰ νὰ ἀνεροδιάσῃ τὰ πλοῖα με ὕδωρ. 'Η μικρὰ ὁμάς δέχεται τὴν ἐπίθεσιν 3.000 ἰθαγενῶν και ἔτσι, ὁ Μαγγελάνος φονεύεται, τὴν 27ην 'Απριλίου 1521.

Τὴν διοίκησιν ἀναλαμβάνουν ὁ Γονζάλεθ Γομέθ δὲ Μενδόζα, και ἐν συνεχείᾳ ὁ Ντουάρτε Μενδόζα. 'Ο Σεβαστιανὸς δὲλ Κάνο γίνεται πλοίαρχος τῆς «Βικτωρίας». 'Η «Κουθεπιθόν», ἡ ὁποία, ἐλλείψει πληρώματος, εἶναι πλέον ἀχρηστος, καίεται εἰς τὴν νήσον Μποχόλ. Τὰ δύο πλοῖα διασχίζουν τὰς Φιλιππίνους και κατευθύνονται πρὸς τὸ Βόρνεο. 'Αρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς γίνεται τότε ὁ δὲλ Κάνο. Εἰς τὰς νήσους Μολούκκας, ἀποφασίζει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν «Τρινιδάδ», ἡ ὁποία

ἔχει ἀνάγκην ἐπισκευῶν τριμήνου τοῦλάχιστον διαρκείας. 'Απομένει λοιπὸν ἡ «Βικτωρία», με πλήρωμα 57 ἀνδρῶν. Αὐτῆς ἐπιβαίνουν και 13 'Ινδιάνοι, τὸ δὲ πλοῖον μεταφέρει ἀκόμη σπάνια πιπνὰ και ἄφθονα «κουιντίνια» μπαχαρικών. Πρέπει νὰ συμπληρώσῃ τὸ φορτίον τῆς. 'Η «Βικτωρία» προσεγγίζει εἰς διαφόρους νήσους, ἀποφεύγουσα ἐπιμελῶς τὴν ἡπειρον, ὅπου οἱ Πορτογάλλοι, ἀρχοντες τῶν θαλασσῶν αὐτῶν, θὰ ἠρνούτο νὰ ἴδων διαμβισθητούμενον τὸ μονοπώλιον των τῶν μπαχαρικών. 'Αγοράζων κανέλλαν, ἀμπρ και ρύζι. Συνεχῶς πρέπει ν' ἀντιμετωπίζων τὰς θύελλας, τὸ πλοῖον (Συνέχεια εἰς σελ. 50)

Δ) σεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 Α.Ν. 1097

Κατοικία ἐκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θεσσαῶς και 'Αλσους, 'Εκκλή.

Κατοικία ὑπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, 'Ισμήνης 38, Γλυφάδα.

Κατοικία προισταμ. τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΙ ΤΗΝ ΕΝΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΩΣ ΣΥΝΕΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ, ΣΤΟΡΓΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΤΟΝ

(Φωτογραφία τοῦ 1902)

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ

Η Μ. Δούκισσα *Ολγα Κωνσταντινοβνα, θυγατέρα του Μ. Δουκός της Ρωσίας Κωνσταντίνου Νικολάεβιτς και της Πριγκιπίσσης *Αλεξάνδρας *Ιωσηφόβνας, γεννήθη την 22αν Αύγουστου 1851. Είχε δύο μεγαλύτερους αδελφούς, τους Μ. Δούκας Δημήτριον και Νικόλαον, έναν μικρότερον τόν Κωνσταντίνον Κωνσταντινοβιτς και μίαν αδελφήν, την Βέραν Κωνσταντινοβνα.

Τά πρώτα παιδικά της χρόνια, τά έζησε στην Πετρούπολι. Τόν Βασιλέα Γεώργιον τόν Α', εγνώρισε στην Πετρούπολι, όταν ο Βασιλεύς της *Ελλάδος επέσκεφθη την Ρωσικήν Αύλην στο έτος 1867. Τότε ή Μ. Δούκισσα *Ολγα, ήταν δέκα έξ ετών, και στο ώραίο πρόσωπό της άντανακλούσε ή άγγελική ψυχή της. Μόλις εγνώρισε τόν Γεώργιον, τόν συνεπάθησε και σε λίγο άπεφασίσθη ο γάμος.

*Η τελετή εις τās *Αθήνας

Οί γάμοι έγιναν με μεγάλη λαμπρότητα στις 15 *Οκτωβρίου του 1867 στις 11 π.μ. στη μεγάλη εκκλησία τών *Ανακτόρων της Πετροπόλεως, και την ίδιαν ήμέραν έωρτάσθησαν και στην *Αθήνα.

Στις 10 τó πρώι, παρετάχθησαν ή *Εθνοφυλακή και ο στρατός από τά *Ανάκτορα μέχρι της Μητροπόλεως. Ο *Αντιβασιλεύς, θεός του Γεωργίου, Πριγκιψ Χριστιανός, έπηγε την καθωρισθείσαν ώρα στη Μητρόπολι με μεγάλη στολή, άκολουθούμενος από τούς ύπασπιστάς του και όλους τούς αύλικούς. *Εκεί τόν έπερίμεναν τó *Υπουργικό συμβούλιον, τó Προεδρείο της Βουλής, οι πρώην Πρωθυπουργοί, οι βουλευταί, οι Συνοδικοί

*Αρχιερείς, οι στρατιωτικοί και πολιτικοί άρχαί, οι Πρέσβεις όλων τών κρατών και μεγάλο πλήθος ένθουσιώντων λαού, που στο τέλος της δοξολογίας έξέσπασε σε έπευφημίες. Κατά την ίδιαν ώρα που έγινε το ή στέμψις τών λαοφίλων Βασιλέων μας στην Πετρούπολι, έγινε στην Μητρόπολι δοξολογία και μετά την λήξιν της, κανονιοβολισμοί διεάλθησαν τó χαρμόσυνο γεγονός. Κατά την ίδιαν ώρα, έψάλησαν δοξολογία και σε όλες τις εκκλησίες του κράτους.

Μετά την δοξολογίαν, ο στρατός και ή *Εθνοφυλακή, παρήλασαν πρό τών *Ανακτόρων, και ο *Αντιβασιλεύς έχαιρέτησε από τόν έξώστην τούς παρελόμενους και τά ένθουσιώντα πλήθη. Στά *Ανάκτορα προσήλθον και συνεχάρησαν τόν *Αντεβασιλέα οι *Αρχιερείς, οι *Υπουργοί, τó Προεδρείον της Βουλής, οι φέροντες τόν Μεγαλόσταυρον του Σωτήρος και όλοι οι πρέσβεις. Την έσπέραν ή μουσική της φρουράς έπαιξε στην πλατεία του Συντάγματος θούρια και έορτάσιμα έμβατήρια, έφωταγωγίθη ή πόλις με πυρσούς και φανούς και παρετέθη στα *Ανάκτορα έπίσημον δείπνον.

Την ήμέραν της στέψεως, ο θεός της νύμφης, ο Αυτοκράτωρ Πασών τών Ρωσιών *Αλέξανδρος ο Γ' *έξεδωκε έπ' ευκαιρία του χαρμουςύνου γεγονότος διάγγελμα, έχον ούτω :

«Διά της προκηρύξεως της 26ης *Ιουνίου έ.ξ. άνηγγέιλμεν εις τó *Έθνος, την τέλεσιν τών άραβώνων, της προσφιλοῦς *Ημῶν άνεψιάς Μ. Δουκίσσης *Ολγας Κωνσταντινοβνας, μετά της Α. Μ. του Βασιλέως τών *Ελλήνων Γεωργίου του Α'. Σήμερον επί παρανοσία *Ημῶν, έγινετο

έν τῷ μεγάλῳ ναῷ τῶν *Ανακτόρων, κατά τά δόγματα της *Ορθοδόξου *Ημῶν *Εκκλησίας, έν μέσω δμηνύρεως κληρικῶν και λαϊκῶν, ή τελετή της ένώσεως, του τοσοῦτον προσφιλοῦς *Ημῶν ζεύγους τούτου. *Επικαλοῦμενοι τās εὐλογίας του Κυρίου ὑπέρ τῶν Νεονύμφων, πεποιθαιμεν ότι πάντες οι πιστοι *Ημῶν ὑπήκοοι, θά άναπέμψουν έκ βάθους της καρδιάς των, την αὐτήν εὐχήν προς τόν Παντοδύναμον και Παντελεήμονα Θεόν. *Εν Πετρούπολει τῆ 15)27 *Οκτωβρίου 1867. *Αλέξανδρος ο Γ'».

*Η μεγαλοπρέπεια της τσαρικής Αύλης

Η έφημερίς «*Ημέρα» της Τεργέστης, έδημοσίευσε έπιστολήν έκ Πετροπόλεως, με πλήρη περιγραφήν της τελετής τών γάμων, και παραθέτουμε μικρή περίληψιν. *Η έπιστολή φέρει ήμερομηνίαν 17/29 *Οκτωβρίου 1867.

*Αφού περιγράφει τόν άμύθητον πλοῦτον και διάκοσμον τών τσαρικών *Ανακτόρων, τόν πλοῦτον της νυμφικής έσθητος και τά πολλά κοσμήματα που έστόλιζαν την νύμφην, φθάνει στο σημειον που τó Βασιλικόν ζεύγος εισήλθε στο ναό τών *Ανακτόρων. Τά στέφανα στη Ρωσία, δέν τίθενται επί τών κεφαλών τών νεονύμφων, αλλά υπεράνω αυτών, κρατούμενα από τούς παρανούμφους. Στους γάμους παρανούμφοι ήσαν, ο Διάδοχος της Δανίας, και πρωτότοκος αδελφός του Βασιλέως Γεωργίου, που έκράτει τόν στέφανον Αυτού, ο δε αδελφός της Βασιλίσσης *Ολγας, ο πολύ άγαπητός στους *Αθηναίους Μ. Δούξ Νικόλαος, έκράτει τόν στέφανον της αδελ-

φής του. Μετά παρέλευσιν ώρας, οι παρανούμφοι άντεκατεστάθησαν ὑπό τών νύμφων του Αυτοκράτορος *Αλεξάνδρου, τών Μ. Δουκῶν *Αλεξίου και Βλαδιμηρου. Κατά τά ρωσικά έθιμα, οι παρανούμφοι πρέπει να είναι άγαμοι. Μετά τó τέλος της στέψεως, ο Αυτοκράτωρ ένηγκαλίσθη τόν Γεώργιον και ήσπάσθη την *Ολγαν. Μετά άνάπαυσιν όλγων στιγμῶν, τó Βασιλικόν ζεύγος έπανήλθε στην αίθουσα και έχόρευσε ένα πολωνικό χορό. Με την *Ολγα έχόρευσαν ο Αυτοκράτωρ, ο Διάδοχος, ο πατήρ της νύμφης και έληξε ή πρώτη ήμέρα τών τελετών. Την επομένη, έγιναν δεξιώσεις στα διαμερίσματα τών Βασιλέων, της Αυτοκρατορικής Οικογενείας, του πρέσβους της *Ελλάδος, και της συνοδείας του Γεωργίου. Τó απόγευμα περι την 5ην ώραν,

ο Αυτοκράτωρ έδωσε μέγα γεῦμα προς τιμήν τών Βασιλέων εις 500 κεκλημένους, τούς όποιους ὑπηρετούν άνάτατοι τιτλοῦχοι της αύλης. Κατά τó γεῦμα έγένοντο προπώσεις ὑπέρ τών *Ελλήνων Βασιλέων, τών Βασιλέων της Δανίας, τών γονέων της νύμφης και της Αυτοκρατορικής Οικογενείας. Τās επομένας ήμέρας, έγιναν δεξιώσεις τών Ναυτικών και Στρατιωτικῶν δυνάμεων της Ρωσίας με επί κεφαλής τόν πατέρα της νύμφης, τόν Τσάρεβιτς, τόν Αυτοκράτορα ως άρχηγού της Αυτοκρατορικής φρουράς, και έπηκολούθησε δεξίωσις τών άνωτέρων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, της Αυτοκρατορικής Αύλης, τών ύπασπιστών, και ή τετράωρος τελετή της δεξίωσης έτελείωσε.

Τās επομένας ήμέρας, έπηκολούθησαν

παραλάσεις και θεατρική παράστασις στο Αυτοκρατορικό θέατρο προς τιμήν τών Νεονύμφων, με προσκεκλημένους της Αύλης. Την 22αν *Οκτωβρίου ψάλη δοξολογία στον έλληνικόν ναόν της Πετροπόλεως επί παρουσίας τών Βασιλέων. Καί ή έπιστολή καταλήγει :

«Με ποίαν τωόντι κατάνυξιν, Ιστατο εις τó πλεονόν του Βασιλέως, ή *Ορθόδοξος Βασιλίσσα *Ολγα... *Ας κλίνομεν γόνυ πρό του *Υγίστου, και άς ευχαριστήσωμεν τόν Πανάγαθον Θεόν, διά την άπόκτησιν τιαύτης εὐσεβοῦς Βασιλίσσης* άς ευχηθώμεν δε από καρδιάς, ίνα αποκτήσωμεν έντός όλίγου χρόνου, ότι επιθυμητό τοίς *Ελλήσι τυγχάνει, τόν *Ελληνα Διάδοχον Κωνσταντίνον».

Παλλαϊκή ὑποδοχή

Την 11ην Νοεμβρίου του 1867, τó Βασιλικόν ζεύγος έφθασε εις *Αθήνας μέσω Βενετίας. Την 1ην μ.μ. ο άτμοδρόμων έφθασε έκ Καλαμακίου εις Πειραιά και όλα τά πλοία σηματοστολισμένα έκανονιοβόλουν. Φρενίτις ένθουσιασμού κατέλαβε τούς άναμένοντας έπίσημους και τόν λαόν. Μετά μικράς προσφωνήσεως του Προέδρου της Βουλής και του Δημάρχου Πειραιώς, οι Βασιλείς έπέβησαν άμέσως και κατηνύθησαν εις τó *Αστν, παρακολουθούμενοι από όλλας άμάξας, ίππεις και πεζούς.

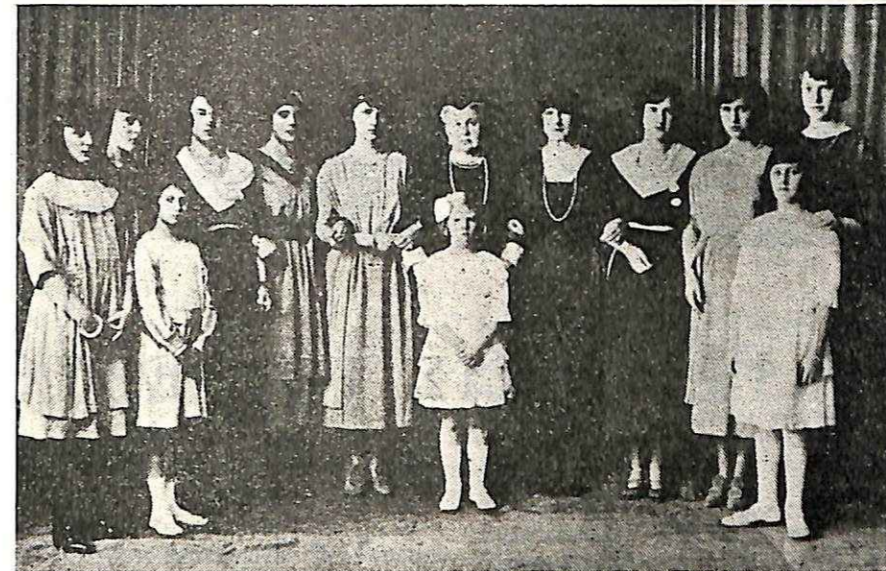
Με πολύν κόπον, έφθασε τó Βασιλικόν ζεύγος στην Μητρόπολι, όπως τούς άνέμενον ο Μητροπολίτης και οι *Αρχιερείς εις τά προϋλαία. Μετά την δοξολογίαν οι Βασιλείς άνεχώρησαν εις τά *Ανάκτορα, ὑπό τās μυριοστόμους ζωτωκραυγās και τās εύχās του λαού.

*Η δρῆσις της Βασιλίσσης

Είναι γνωστή ή άγαθοεργός δρῆσις της *Ανάσσης. Στόν τομέα αυτό άμλλάται τās *Ελληνίδας Αυτοκράτειρας του Βυζαντίου, την *Αγίαν *Ελένην, μητέρα Κωνσταντίνου του Μεγάλου, την Πλακίλλαν σύζυγον Θεοδοσίου του Μεγάλου και την *Αθηναίαν *Αθηναίδα, την μετωνομασθείσαν Εὐδοκίαν, σύζυγον Θεοδοσίου του Μικροῦ. Τó Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός» στο έτος 1884 και τόν Πειραιέ *ρωσικόν νοσοκομειον, είναι έργα δικά της. Στο έτος 1896, ίδρυσε με την άρωγήν του άιμνηστου *Εθνικού ευεργέτου Γεωργίου *Αβέρωφ τó *Εφηβείον και τās Γυναικείας φυλακάς. *Ενίσχυσε πολλά έκπαιδευτικά ίδρύματα και όρφανοτροφεία και ὑπήρξε ή καθοδηγήτρια πάσης κινήσεως φιλανθρωπίας και φιλαλληλίας. *Επί πλέον δε με την πρωτοβουλίαν της Βασιλίσσης *Ολγας, συνεστήθη διά Βασιλικού Διατάγματος του έτους 1877, ο «*Επίκομος *Ελληνικός Σύλλογος» τών έν πολέμῳ τραυματιών. *Απειρες ὑπηρεσίες προσέφερε ο Σύλλογος αυτός, κατά τās μάχας της καταλήψεως της Θεσσαλίας, και της περιθάλψεως 30.000 προσφύγων. *Εκεί, όμως, που έφθασε εις τó κατακόρυφον ή φιλανθρωπος δρῆσις της άληθμονήτου Βασιλίσσης *Ολγας, είναι ή στοργική περίθαλψις τών τραυματιών και άσθενών στον άτυχή πόλεμο του 1897 και στους νικηφόρους πολέμους στο 1912-1913.

Εγνώρισε πολλές εύτυχίες και καλές ήμέρες, σαν καλή σύζυγος, φιλόστοργος μητέρα και ὑπέροχος οικοδέσποινα, αλλά έδοκίμασε και πολλές πικρίες με καρτερία, ή άιμνηστος Βασιλίσσα.

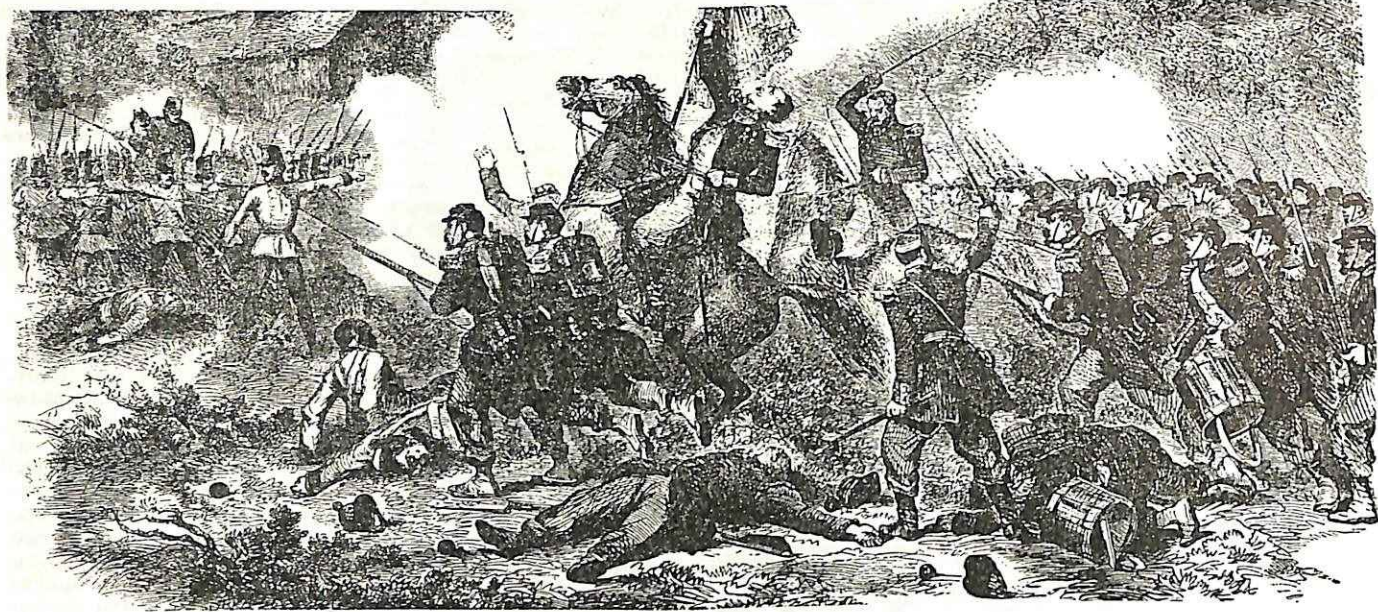
Γ. Α. Π.

*Εξ άριστερών οι πριγκίπισσαι: *Ελένη, Νίνα, *Ελισάβετ, *Ειρήνη, Καικιλία, Σοφία, *Ολγα, Θεοδώρα, Ζέλια. Εις τó μέσον ή Βασιλίσσα *Ολγα.

*Η τελευταία έκδρομή του Βασιλικού ζεύγους εις Πεταλιούς με την Βασιλικήν θαλαμηγόν *Αμφιτρίτην όλίγους μίνας πρό της δολοφονίας του Γεωργίου.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

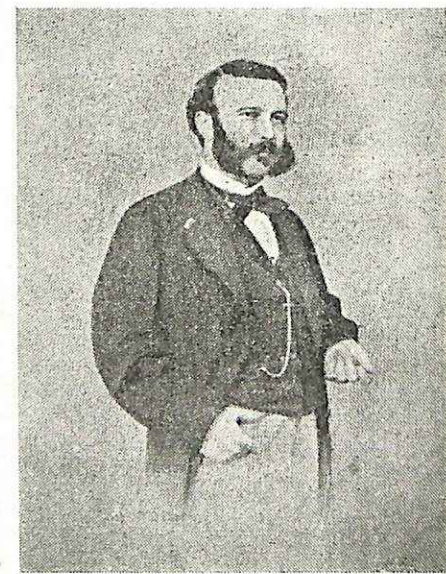
Έκατό ἔτη παρήλθον ἀφ' οὗτου ἤρχισεν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς μεγάλης ἀρχῆς. Ἡ ἐπιγραφή της ἀρχῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία σήμερον δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς πρῶξις στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ, δὲν ἀφαιρεῖ τίποτε ἐκ τῆς μεγαλειώδους προσπάθειάς ποὺ κατεβλήθη ἀπὸ τὸν Ἑρρίκον Ντυνάν, εἰς τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος, διὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἀκατανοήτου δικαίου τῶν τραυματιῶν πολέμου καὶ τῶν αἰχμαλώτων. Δὲν θὰ ἀποτελοῦσε ὑπερβολὴν ἐὰν ἐλέγετο ὅτι μάχαι ὡς ἐκείνη τοῦ Σολφερίνο καὶ ἡ τραγικὴ ἐγκατάλειψις τῶν τραυματιῶν δυνατὸν νὰ ἐπανελαμβάνοντο μολονότι ἕνας αἰὼν μᾶς χωρίζει ἀπὸ τότε.

Εἰς τὰς 24 Ἰουνίου 1859, γαλλικαὶ δυνάμεις καὶ στρατεύματα τῆς Σαρδηνίας ἐνίκησαν τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σολφερίνο. Τὸ γεγονός θὰ ἐνδιέφερε ἴσως μόνον τοὺς ἱστορικοὺς ἀνὰ κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην δὲν συνέβαινε νὰ τεθοῦν ὠρισμέναι προϋποθέσεις τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν μετέπειτα ἐξέλιξιν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ εἰδικώτερον εἰς ὅτι ἀφορᾷ τοὺς ἐμπολέμους.

Ἡ σύλληψις τῆς Ἰδέας

Ἡ Ἑρρίκος Ντυνάν, Ἑλβετὸς τὴν καταγωγὴν, εὐρέθη εἰς τὸ πεδίου τοῦ Σολφερίνο συμπτωματικῶς, χωρὶς νὰ ἀνήκει εἰς οὐδεμίαν παράταξιν, μεταβαίνων δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις εἰς παρακειμένην πόλιν καὶ παρηκολούθησεν ἀκουσίως τὴν σύρραξιν μέχρι τέλους. Ὅταν τὰ πυροβόλα ἐσίγησαν καὶ τὰ ἀντιμαχόμενα

στρατεύματα ἀπεσύρθησαν 40 χιλ. τραυματῆς καὶ νεκροὶ ἐκάλυπτον τὸ πεδίου τῆς μάχης. Αἱ οἰμωγαὶ τῶν τραυματιῶν ἀνεμιγνύοντο μὲ τὸν ἐπιθανάτιον ῥόγχο χιλιάδων στρατιωτῶν ποὺ ἀπέθνησκον ἀβοήθητοι, ἐνῶ ἐλάχιστοι μὲ ἐλαφρά τραύματα ὑποβαστάζοντες ἄλλους ἀμακρύνοντο βραδέως ἐκ τῆς κολάσεως ἐκείνης. Τὸ θέαμα ἦτο ἀφαντάστως σκληρὸν καὶ οἰσοδῆποτε ἄλλος πλὴν τοῦ Ντυνάν πιθανῶς νὰ ἠσθάνετο ἀνίκανος εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ βοήθειαν εἰς τὰς χιλιάδας τῶν θυμάτων. Ἀντιθέτως ὁ νεαρὸς Ἑλβετὸς μετέβη ταχύτατα εἰς τὸ χωρίον Καστιλιόνε καὶ ἐκεῖ ὠργάνωσε συνεργεῖον διασώσεως ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, αὐστριακοὺς αἰχμαλώτους καὶ μερικοὺς Ἄγγλους τουρίστας. Ἐν τῷ μεταξύ καὶ παρ' ὄλην τὴν πυρετώδη ἐργασίαν τῆς διακομιδῆς τῶν θυμάτων ὠρίμαζεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Ντυνάν τὸ μεγαλεπήβολο σχέδιον ποὺ ἀπέ-

Henry Dunant

ληξε εἰς τὴν ἱστορικὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης. Δὲν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ βεβαίως πολλὰς λεπτομερείας ἐκείνας τὰς στιγμὰς ἀλλ' ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ σκληρότης τῶν ἀντιμαχομένων παρατάξεων δὲν ἐξεδηλοῦτο μόνον εἰς τοὺς τραυματῆς ἀλλὰ ἐπέξετεινετο καὶ εἰς τοὺς ἐλαχίστους ὑγειονομικοὺς οἱ ὁποῖοι ἐτύγχανον τῆς

ἰδίας μεταχειρίσεως μὲ τοὺς μαχίμους. Ὡς πρῶτον βῆμα λοιπὸν ἐθεώρησεν ὅτι ἐπεβάλλετο νὰ περιβληθοῦν οἱ ἱατροὶ καὶ νοσοκόμοι τῆς ἀπαραιτήτου οὐδετερότητος ὥστε νὰ δύνανται παραμένοντες εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πυρός νὰ παρέχουν βοήθειαν εἰς τοὺς τραυματίας. Ἡ ὄλη αὐτὴ ἐργασία θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγεται εἰς πέρασ κοινῆ συνενέσει τῶν ἀντιπάλων καὶ ὑπὸ τὴν κάλυψιν λευκῆς σημαίας.

Αἱ ἀρχικαὶ αὐταὶ θεωρίαι τοῦ Ἑρρίκου Ντυνάν ἀπετέλεσαν τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον ὀφειλομένου σεβασμοῦ εἰς τὸν τραυματίαν τοῦ πολέμου, ποὺ ἀργότερον ἐπισημοποιήσεν ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης (8 Αὐγούστου 1864) μὲ τὸν γνωστὸν εὐεργετικὸν ἀντίκτυπον εἰς ὅλοκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον.

Ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς

Ὀλίγους μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1865 προσεχώρησεν καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ μὲ πρωτοβουλίαν τῆς Βασιλείσεως Ὀλγας Ἰδρύετο ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν».

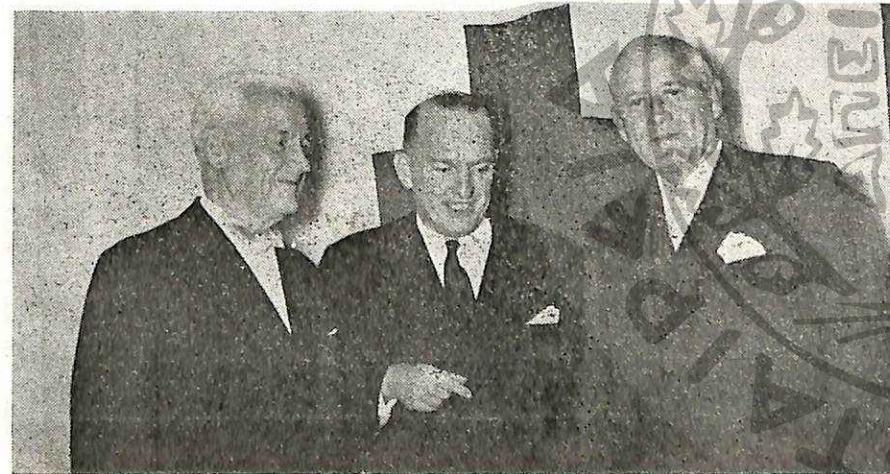
Ὁ νεοσυσταθεὶς Σύλλογος ἔτυχε τῆς ἀμέσου ἀναγνωρίσεως τοῦ Διεθνoῦς Κο-

Αἱ σημαῖαι τῶν μετασχόντων 67 κρατῶν κυματίζουσιν εἰς τὸν περίβολον τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ὅπου συνεκροτήθη τὸ 25ον Διεθνὲς συνέδριον τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον, αἱ μάχαι κατὰ τῶν Γερμανῶν, αἱ ἐπιδημίαι, οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ παντὸς εἶδους καταστροφαὶ συνθέτουσαν τὸ πολυτύχον τῆς μεγάλης προσπάθειάς ποὺ κατέβαλεν ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς, διὰ νὰ βοηθήσῃ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων νὰ ἐπιβιώσουν. Σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει ἐξελιχθῆ εἰς μίαν τεραστίαν ὑπηρεσίαν μὲ καλῶς ἐκπαιδευμένον προσωπικόν, ἀρίστα ἐγκαταστάσεις διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς συμβολῆς του καὶ εἰς διεθνή ἀκμὴ κλίμακα, ἦλθε ἐφέτος διὰ τῆς προσδιορίσεως τῶν Ἀθηνῶν ὡς τόπου συνεδριάσεως τῶν μελῶν τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Εἰς τὸν ἐπιβλητικὸν χώρον τοῦ Ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, παρουσιάσθη ἀντιπροσώπων ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Γῆς ἡ Βασιλίσσα Φρειδερίκη ἐκήρυξε τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν.

Οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐξ ἀριστερῶν ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ διεθνoῦς Κομιτάτου κ. Ἐμιλ Σάντσορι, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ἐρικ Μπέερ καὶ δεξιὰ ὁ νεοεκλεγείς Πρόεδρος κ. Τζὼν Μακώλεϊ.

Ἡ ἐπέτειος τοῦ πολέμου

ΕΑΝ ΕΝΕΘΥΜΟΥΝΤΟ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ...

Ἡ ἑορτὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἔχει τὴν ἰδίαν ἠθικὴν σημασίαν, τὴν ἰδίαν συμβολικὴν καὶ πανανθρωπίνην ἐννοιαν, τὴν ὁποίαν εἶχαν καὶ αἱ μάχαι τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ 1940 ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπη εἶχε καταβυθισθῆ εἰς τὴν νύκτα τῆς ὑποδουλώσεως καὶ ἡ σκλαβιά ἀπλωνόταν ἐπ' αὐτῇ εἰς ὀλόκληρον τὴν εὐρωπαϊκὴν ἥπειρον. Ἡ Ἑλλάς μὲ τὸ ΟΧΙ τῆς ἀπέδύετο εἰς ἕνα ἀπέλπιστικῶς ἀνίσου ἀγῶνα, ἐκτέλεσασα τὸ χρέος τῆς ἀπέναντι τῆς τρισημιτοῦς ἱστορίας τῆς καὶ ἀπέναντι τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας ἐνσαρκώνει αὐτή, χωρὶς οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν νὰ ζυγίσῃ μὲ τὸν ζυγὸν τῆς ὕλης τὰς δραματικὰς συνεπειὰς τῆς ἀντιστάσεώς της.

Ἡ Ἑλλάς ὅταν ὁ σχεδὸν ἄοπλος καὶ μικρὸς στρατὸς τῆς ἐσταμάτησε τὰς σιδηροφράκτους λεγεῶνας τοῦ Μουσολίνι καὶ ἀκολούθως τὰς ἐπρεπεν εἰς φυγὴν εἰς τὰ δυσπρόσιτα ἄλβανικὰ ὄρη, ἐπανελάβεν εἰς τὴν πραγματικότητα τὸ Βιβλικὸν ἱστορικὸν τοῦ Δαυὶδ μὲ τὸν Γολιάθ. Εἶναι ἱστορικῶς βεβαιωμένον ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀντίστασις ἔδωκε τὸ πρῶτον ρίγος τῆς νίκης εἰς τοὺς συμμάχους καὶ ἀνεπτέρωσε τὸ ἠθικόν τῶν ὑποδούλων λαῶν, διότι ἡ Ἑλλάς ἦτο ἡ μόνη χώρα ἡ ὁποία οὐ μόνον ἀντέστη εἰς τὸν ἐπιτιθέμενον ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξεδίωξεν ἐκ τῆς χώρας της. Καὶ ἐνίκησεν ἡ Ἑλλάς χάρις εἰς τὸ θάρρος ποὺ τῆς ἔδιδεν ἡ πεποίθησις της εἰς τὸ δικαίον της καὶ ἡ ἀνάγκη τὴν ὁποίαν ἐσοκίμαζε νὰ ἀποδειχθῆ πιστὴ εἰς τὴν μακράϊωνα ἱστορίαν της, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι αὐτὴ ἐγνώριζεν ἀνάκαθεν νὰ ἀγωνίζεται ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατριδος, ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, ὑπὲρ τῆς Ἠθικῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ ἑλεύθερος κόσμος ποτὲ δὲν ἐθαύμασε ἄλλοτε ἄλλον λαὸν διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του ὅσον τότε τὸν ἑλληνικόν. Ἀρχηγοὶ Κρατῶν καὶ ἀρχηγοὶ Κυβερνήσεων καὶ συνέδρια διεθνῆ καὶ ἐφημερίδες καὶ Βουλὰὶ καὶ ραδιοφῶνα ἐπλεκαν ἐπὶ μῆνας τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας μας, ὑποδεικνυμένης ὡς τὸ ὑπόδειγμα γενναϊότητος καὶ εὐτυχίας.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου εἶναι ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, εἶναι ἡ πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ ζωντανὸν παράδειγμα τῆς θυσίας ἐνὸς λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του.

Ξενοφῶν Ι. Χατζησαράντος

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΚΗΠΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

(Συνέχεια εκ της σελ. 23)

Κεντρικού Σταθμού 'Αμπελοργικής 'Ερεύνης αντί του ύφισταμένου Κεντρικού Φυτωρίου 'Αμερικ. 'Αμπέλων 'Αττικής ως και περιφερειακοί σταθμοί. 5) 'Ιδρύεται Περιφερειακός Σταθμός Σύκων με σκοπόν την συστηματοποίηση και επέκτασιν της μελέτης θεμάτων άφορώντων την παραγωγήν και τόν ποιότηκόν έλεγχον τών σύκων. 'Ο σταθμός αυτός έχει μεγάλην σημασίαν διότι ως γνωστόν μεγάλα ποσότητες ελληνικών σύκων εξάγονται.

ΝΕΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΚΑΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρός καλύτεραν παρακολούθησιν και προώθησιν τών διαφόρων έκδηλώσεων της Γεωργίας κατηργήθη τὸ Τμήμα Δενδροκομίας και 'Αμπελοργίας του ύπουργείου και συνιστάνται τρία νέα τμήματα, ήτοι: 1) Τμήμα Δενδρωδών και 'Ανθοκηπευτικών καλλιεργειών. 2) Τμήμα 'Αμπέλου Οίνου και 'Αντιφυλλοξηρικής άμύνης και 3) Τμήμα Γεωργικών Βιομηχανιών. Διά της νέας αυτής διαρθρώσεως θα επιτευχθῆ μεγαλύτερος καταμερισμός εργασίας και ὁ έλεγχος θα είναι ευχερέστερος ὡστε ὅλα τὰ θέματα τὰ άφορώντα ἕκαστον γεωργικόν κλάδον να προωδούνται ταχύτερον. 'Επίσης συνιστάται γραφεῖον ανταλλαγῆς τεχνικῶν πληροφοριῶν, μετά τών χωρῶν—μελῶν του Ο.Ε.Ο.Σ. και λοιπῶν καταναλωτριῶν χωρῶν τών δενδροκηπευτικῶν προϊόντων αὐτῶν. Τὸ άνωτέρω γραφεῖον θα υπάγεται εἰς τὸ ύπουργεῖον Γεωργίας, ὅπως θα υπάγεται ἐπίσης και τὸ συνιστώμενον γραφεῖον τυποποιήσεως τών έσωτερικῆς καταναλώσεως καρπῶν και λαχανικῶν.

Εἰς τὸ ύπουργεῖον Γεωργίας ιδρύονται δύο νέα τμήματα έρευνῶν αντί του καταργουμένου Τμήματος Γεωργοτεχνικῆς 'Ερεύνης, ήτοι: 1) Τμήμα 'Ερεύνης Δενδρωδών και Ποωδῶν καλλιεργειῶν και 2) Τμήμα 'Εδαφολογικῆς και Τεχνολογικῆς 'Ερεύνης.

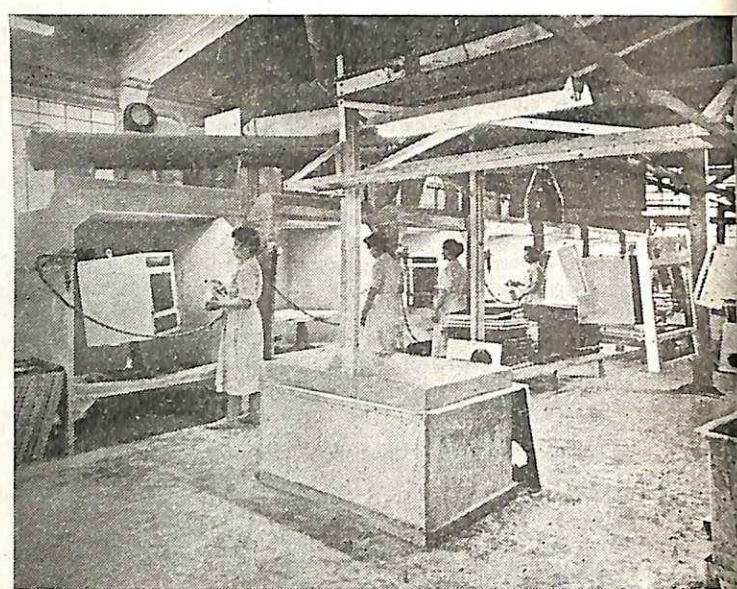
Εἰς τὸ νομοσχέδιον γίνεται και πρόβλεψις διά τήν οικονομικήν αντιμετώπισιν τών ἐξόδων εκ τῆς ίδρύσεως τών νέων σταθμῶν έρευνῆς. Οὕτω θα τηρητῆ ειδικὸς λογαριασμός εἰς τὸν προϋπολογισμόν του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «ειδικὸς λογαριασμός του νόμου περι προωθήσεως και βελτιώσεως τών δενδροκηπευτικῶν καλλιεργειῶν».

ΆΛΛΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Πέραν ὅλων ὅσων ἐξετέθησαν άνωτέρω διά τών ὁποίων ἀποκεντρωμένοι κατά κανόνα σταθμοί και ιδρύματα θα ἔχουν ὡς σκοπόν τήν προώθησιν, επέκτασιν και βελτίωσιν τών δενδροκηπευτικῶν καλλιεργειῶν, τὸ ύπουργεῖον Γεωργίας ὡς κεντρική ἀρχή θα μεριμνᾷ διά τήν εξασφάλισιν τών τεχνικῶν ἢ άλλης φύσεως προϋποθέσεων και ὄρων ὁ ὅποιοι εἶναι άναγκαῖοι διά τήν ὑπὸ καλύτερας συνθήκας διατήρησιν και ἐξαγωγήν τών γεωργικῶν προϊόντων και ιδιαιτέρως τών νωπῶν. Οὕτω μεταξὺ άλλων θα δύναται να ἀπαγορευθῆ ἡ ἐξαγωγή γεωργικῶν προϊόντων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν τήν κατάλληλον ψύξιν πρὸς διατήρησιν των κατά τήν μεταφορὰν των ἢ ἡ ποιότης των δὲν εἶναι ικανοποιητική. Τέλος λαμβάνονται διάφορα άλλα προστατευτικά μέτρα τῆς παραγωγῆς και διακινήσεως πρὸς τὰς ἀγορὰς έσωτερικοῦ και έξωτερικοῦ, τὰ ὁποία ἀπεβλέπουν εἰς τήν διασφάλισιν τών καταναλωτῶν κατά τοῖσιν τρόπον ὡστε να πείθονται οὗτοι—ήμεδαποι και ἄλλοδαποι—ὅτι τὸ καταναλισκόμενον γεωργικόν προϊόν ἔχει φθάσει μέχρις αὐτῶν κατόπιν τηρήσεως τών ἀπαραιτήτων ἐπιστημονικῶν και γεωργοτεχνικῶν προϋποθέσεων.

'Υπάρχουν πληροφορίες ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναβάλλει τήν ψήφισιν του νομοσχεδίου αὐτοῦ διά λόγους οικονομικούς. 'Εν τούτοις ἐάν τοῦτο καταστῆ νόμος δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσα προβλέπονται εἰς αὐτὸ θα συμβάλλουν εἰς τήν ἀρτιωτέραν αντιμετώπισιν μεγάλου μέρους τών γεωργικῶν προβλημάτων μας. 'Η ψήφισις του ἀποτελεῖ λοιπόν, ἐν τελευταία ἀναλύσει, παραγωγικὴν ἐπένδυσιν, διότι ὅ,τι χρήματα δαπανηθοῦν θα ἀποδώσουν πολλαπλασίως. 'Επομένως δὲν θα πρέπει να ἐγκαταλειφθῆ ἀλλ' ἀντιθέτως να προωθηθῆ τὸ ταχύτερον.

I. X. ΚΟΛΙΑΤΣΟΣ

Τμήμα χρωματισμοῦ, ἐμαγιέ, του ἐργοστασίου εἰς Ν. Φάληρον.

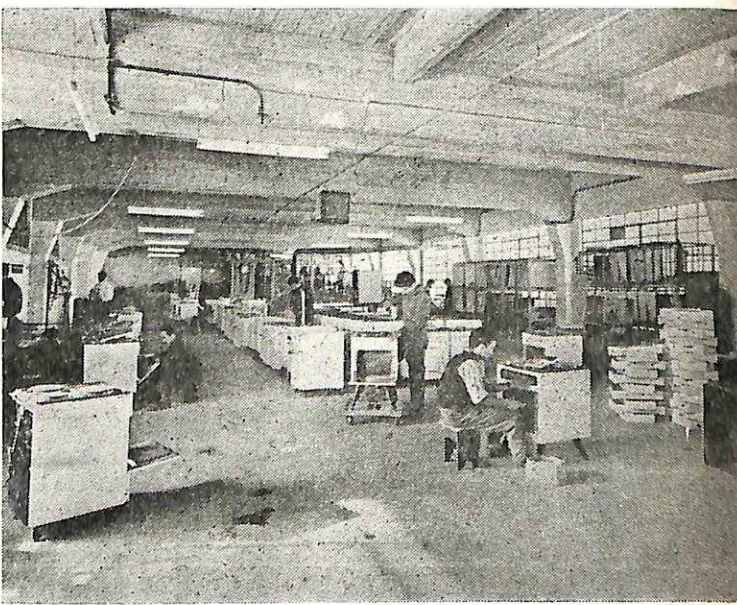
Ἡ καλή ἐκτίμησις τών ἀντικειμενικῶν παραγόντων οἱ ὅποιοι πρόκειται να παίξουν τὸν πρωταρχικόν ρόλον εἰς τὸν οικονομικόν μέλλον, τὴν ὑγείαν ἀνάπτυξιν μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, πρέπει να εἶναι τὸ πρώτιστον μέλημα τών ἐπιχειρηματιῶν. Δευτερεύουσιν νομίζομεν θέσιν ἔχουν αἱ μετέπειτα προσπάθειαι. Βεβαίως δὲν πρέπει να παραγνωρισθῆ και τὸ ἀναμφισβήτητον

Ἡ Ἱστορία μίας βιομηχανίας

προσὸν τῆς χρηστῆς διοικήσεως και καλῆς κατευθύνσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν ἡ δημιουργία τῆς βιομηχανίας ΙΖΟΛΑ εἰς μίαν μάλιστα ἐποχὴν κατά τήν ὁποίαν ἡ ἐλληνική βιομηχανία εὐρίσκετο εἰς σπαργανώδη κατάστασιν και ἡ εἰς τὸσον ὑψηλὸν σήμερον ἐπίπεδον ἀνάπτυξίς της, δὲν

'Η αἰθουσα τελικῆς συναρμολογήσεως και ἐλέγχου κουζιῶν, θερμοσιφῶνων και ψυγιῶν, πρὶν δοθῶν εἰς τήν κατανάλωσιν.

εἶναι παρά ἡ ἐπιτυχῆς ἐκτίμησις ὅλων τών προαναφερθέντων παραγόντων.

'Αλλ' ἐφόσον πρόκειται να μᾶς ἀπασχολήσῃ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἡ 'Ανώνυμος Βιομηχανικὴ 'Εταιρία ΙΖΟΛΑ εἰς τὸ παρὸν τεῦχος κρίνομεν σκόπιμον να παρουσιάσωμεν μέσα εἰς τὰ πλαίσια του χώρου που διαθέτομεν, τήν διαδρομὴν τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐν λόγω ἐπιχειρήσεως.

'Η ΙΖΟΛΑ ἐδημιουργήθη τὸ 1930 με τὸν σκοπόν να κάλυψῃ μίαν ἀνάγκην μονωτικῶν σωληνῶν τύπου «Μπέργκανς» οἱ ὁποῖοι μέχρι τότε εἰσήγοντο ἀπὸ τὸ έξωτερικόν εἰς τήν ἐλληνικὴν ἀγοράν. Πράγματι ἐπέτυχε του προορισμοῦ της διότι κατάρθωσε ἐντὸς μιᾶς διετίας να κάλυψῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς έσωτερικῆς ἀγορᾶς.

'Η δεκαετία 1930—40

Ἡ ἐπιτυχῆς αὐτὴ κάλυψις τών διαγραφόμενων ἀναγκῶν ὠδήγησε εἰς επέκτασιν τών ἐγκαταστάσεων της με τήν δημιουργίαν ἐργοστασίου εἰς ἰδιόκτητον χώρον παρά τὸ Νέον Φάληρον. 'Ο σύγχρονος τεχνικὸς ἐξοπλισμός του ἐργοστασίου ἐπέτρεψε τήν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς. 'Η ὑποδοχὴ τών προϊόντων της εκ μέρους τῆς ἀγορᾶς ὑπῆρξεν ἀπὸ τήν ἀρχὴν καλὴ δεδομένου ὅτι ἡ αὐξησις παραγωγῆς οὐδέποτε ἐπετεύχθη εἰς βάρος τῆς ποιότητος.

'Η πρώτη δεκαετία που παρήλθε ἀπὸ τὸ 1930—1940 εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐδραίωσιν μιᾶς σοβαρᾶς βιομηχανίας κατασκευῆς εἰδῶν ἀπαραιτήτων διά τὸν οἰκοδομικόν ἐξοπλισμὸν τῆς χώρας, τὴν οικονομίαν συναλλάγματος, δεδομένου ὅτι περιωρίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ εἰσαγωγή ὁμοειδῶν προϊόντων εκ του έξωτερικοῦ και τὴν εξασφάλισιν διαβιώσεως 100 περίπου ἐργατικῶν οἰκογενειῶν.

Βεβαίως τὴν ἀλματώδη ἀνάπτυξιν τῆς ΙΖΟΛΑ, ὅπως και πολλῶν άλλων οικονομικῶν μονάδων τῆς χώρας ἀνέκομην ὁ πόλεμος του 1940 και ἡ ἐντεῦθεν ἐπακολουθήσασα γερμανικὴ κατοχὴ διά τῆς ἐπιτάξεως του ἐργοστασίου.

Βιομηχανίας

Μόνον τὸ 1946 κατέστη δυνατόν να ἀναλάβῃ εκ νέου τὰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις της ἡ ΙΖΟΛΑ.

Περὶ τὸν να εἴπωμεν ὅτι τὰ σημάδια του κατακτητοῦ ἦσαν ἐκδηλα. Κακὴ κατάσταση τών μηχανῶν, βλάβαι και εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ὄλοσχερῆς καταστροφαι. 'Ωστόσο ὅλα διωρθώθησαν, ὅλαι αἱ δυσκολίαι ὑπερνήκηθησαν και με ἕνα δάνειο του σχεδίου Μάρσαλ κατάρθωσε να προσθέσῃ νέας ἐγκαταστάσεις με τὸν σκοπόν να παραγάγῃ προϊόντα νέου τύπου.

Διάρθρωσις και προγραμματισμός

Τὸ ἔτος 1951 ἠμπορεῖ να χαρακτηρισθῆ ὡς ἕνας σταθμὸς διά τήν 'Ελληνικὴν 'Εθνικὴν Οἰκονομίαν, τὴν βιομηχανίαν μας και τήν ἴδια τὴν ΙΖΟΛΑ. Διότι τὸ ἔτος αὐτὸ τὸ νέο ἐργοστάσιο ἦτο ἔτοιμον πλέον διά τὴν παραγωγήν νέων προϊόντων. Τοιουτοτρόπως ἤρχισεν διά πρώτην φορὰν εἰς τὴν 'Ελλάδα ἕνας νέος τομεὺς παραγωγῆς: Τὰ εἶδη ὑγιεινῆς ἐμαγιέ και τὰ εἶδη ἐφαρμογῆς ἠλεκτρισμοῦ.

'Η παραγωγή τών άνωτέρω εἰδῶν εἶναι καθαρῶς βιομηχανική, εἶναι παραγωγή «ἐν σειρᾷ». Δεδομένης τῆς προσπάθειας του ἐλληνικοῦ κράτους ὅπως ἐπιτύχει τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτεραν ἀξιοποίησιν τών φυσικῶν δυνατοτήτων ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας, (ὑδατοπτώσεις, λιγνίτης) ἡ παραγωγή εἰδῶν πλήρους ἀξιοποιήσεως τών ἀγαθῶν τῆς ἠλεκτρισμοῦ δημιουργεῖ ἕνα κλάδον με τεραστίαν ἀνάπτυξιν.

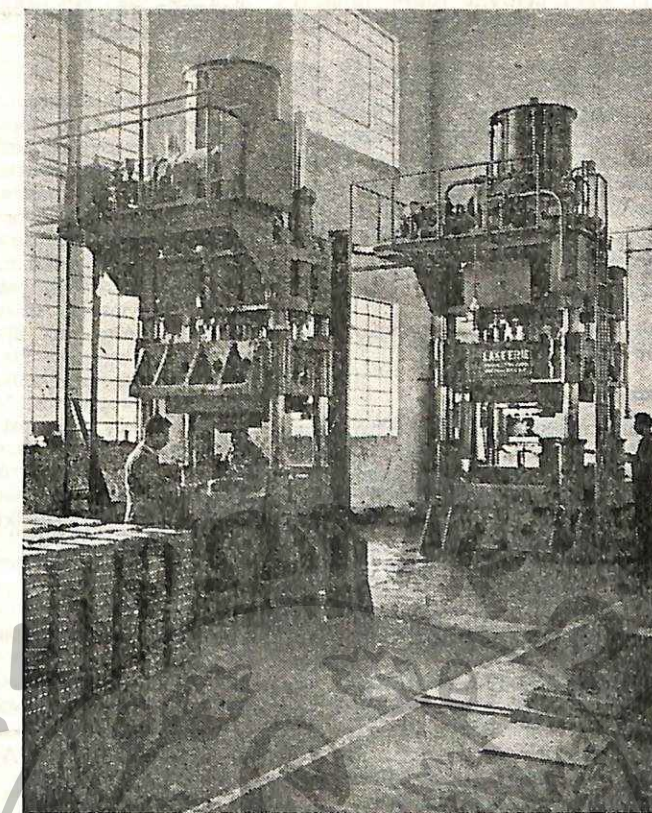
'Η ὀρθολογιστικὴ διάρθρωσις και ὁ ἐμπνευσμένος προγραμματισμός που διέπουν τὴν διοίκησιν του ἐργοστασίου ὡδηγοῦν εἰς μίαν ἐξελίξιν πρωτοφανῆ διά τὴν ἐλληνικὴν βιομηχανίαν. Καὶ τοῦτο διότι τὰ παραγόμενα προϊόντα κρίνονται ὡς ἐφάμιλλα τών καλλιτέρων ευρωπαϊκῶν. 'Αλλὰ διά να ἐπιτευχθοῦν τὰ εὐχάριστα αὐτὰ ἀποτελέσματα συνετέλεσαν και συντελοῦν πολλοὶ και διάφοροι παράγοντες. 'Η διαρκῆς προσπάθεια μειώσεως του βιομηχανικοῦ κόστους, χωρὶς τοῦτο να εἶναι ποτὲ εἰς βάρος τῆς ποιότητος, εἶναι φυσικὰ ὁ σπουδαιότερος τών συνετελεστῶν.

'Εχρησιμοποίησεν και χρησιμοποιεῖ ἐν προκειμένῳ ἐποικοδο-

μητικῶς τὴν δασμολογικὴν προστασίαν και κατάρθωσε διά του τρόπου αὐτοῦ να ἐπιτύχῃ αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος της, καθὼς και τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν περαιτέρω τών προϊόντων της. 'Ομως εἰς τὴν περίπτωσιν του κόστους σοβαρώτατος συντελεστής εἶναι ὁ παράγων ἐργασία. Εἰς τὸν παράγοντα αὐτὸν ἡ βιομηχανία τῆς ΙΖΟΛΑ ἀπέβλεπε και ἀποβλέπει μετ' ἰδιαίτερας φροντίδος και προσοχῆς.

'Εγκαταλείπουσα ἐξελικτικῶς τὴν οἰκογενειακὴν μορφήν μετοχικῆς συγκροτήσεως τών βιομηχανιῶν και ἀποβλέπουσα εἰς διύρυσιν τών μετόχων διέθεσε μέρος τών κερδῶν της και κατέστησε μετόχους 187 ἐργατοῦπαλλήλους της. Πέραν αὐτοῦ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν του ὑπαλληλικῆς και τεχνικοῦ προσωπικοῦ της, με τὸν σκοπόν ὅπως ἡ προκύπτουσα ὠφέλεια συστελεῖ εἰς τὴν γενικὴν πρόοδον.

Τοιουτοτρόπως παρηκολούθησαν και ἐξεπαιδεύθησαν εἰς τὰς ἀκολουθῶντες σχολὰς κατά τὸ 1958: 'Αθηναϊκὸν Τεχνολογικὸν 'Ινστιτοῦτον 40. 'Ελληνικὸν Κέντρον Παραγωγικότητος 23. Ξένων γλωσσῶν (ἀγγλικά) 20. Κέντρον 'Εκπαιδεύσεως I.B.M. 18 και εἰς τὴν 'Ανωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν 3. Εἰς τὴν προσπάθειαν ἀκόμη τῆς μειώσεως του βιομηχανικοῦ κό-

'Ο μηχανικὸς ἐξοπλισμός εἶναι σύγχρονος διά να ἀνταποκριταί εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τών ἠλεκτρικῶν εἰδῶν.

στους και τῆς παραγωγῆς ὄλο και βελτιωμένων τεχνικῶν προϊόντων ὁ παράγων ἐργασία συντελεῖ, διά τῆς παρακολουθήσεως εκ του σύννεγυς, εἰς τὴν οικονομικοτεχνικὴν ἐξελίξιν. 'Η ΙΖΟΛΑ ἐκτιμῶντας δεόντως τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἀπέσπειρεν, κατά τὴν διάρκειαν του 1958, 8 στελέχη της εἰς τὸ έξωτερικόν, πρὸς ἐνημέρωσιν των ἐπὶ τῆς συγχρόνου τεχνικῆς και τών νεωτέρων μεθόδων ἐμπορίας. Οἱ τεχνικοὶ αὗτοι διέθεσαν 121 ἡμέρας και ἐπασκέφησαν 11 προηγμένας βιομηχανικὰς χώρας.

'Αλλὰ δὲν θα ἔφθανεν ὁποιαδήποτε εἰδίκευσις ἐάν τὸ εκ 500 περίπου τεχνιτῶν και ὑπαλλήλων προσωπικῶν τῆς ΙΖΟΛΑ δὲν ἱκανοποιήτο και ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς ἀμοιβῆς.

'Ἡδη κατά τὸ 1958 ἡ μέση ἡμερησία ἀμοιβῆ τῶν εργαζομένων εἰς τὴν ΙΖΟΛΑ ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 107,54.

Πέραν αὐτῶν τῶν συνετελεστῶν ἔχουν ἀξιοποιηθῆ διάφοροι μεσολαβῶντες παράγοντες εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ὑψηλῆς παραγωγῆς με τὴν ἐπιτυχίαν του μειωμένου βιομηχανικοῦ κόστους.

ΕΘΝΙΚΗ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 37)

γας, εις δραχμάς 29.200.000 διαιρούμενον εις 80.000 μετοχάς. Ἀνά 2 μετοχά παρέχουν δικαίωμα 1 ψήφου εις τὰς Γενικάς Συνελεύσεις τῶν Μετόχων. Ἀφ' ἑτέρου αἱ κρατήσεις καὶ προβλέψεις καὶ τὰ πάσης φύσεως ἀποθεματικά τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχονται εἰς δρχ. 37.246.000.

Ἡ διανομὴ μερίσματος εἰς τοὺς Μετόχους, διακοπεῖσα ἀπὸ τῆς χρήσεως 1942, ἐπανήρχισεν ἀπὸ τῆς χρήσεως 1955, ἥτοι μετὰ τὴν κατά τὸ Νομ. Δ/μα 3393/1955 ἐπανάληψιν τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ προπολεμικοῦ εἰς λίρας Ἀγγλίας ὁμολογιακοῦ χρέους τῆς Τραπεζῆς, καθ' ὅσον ἐκρίθη ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τῶν μετόχων προηγουμένως ἀντεδείκνυτο διὰ λόγους ἠθικῆς τάξεως. Τὸ διανεμηθὲν διὰ τὴν χρῆσιν 1958 μέρισμα ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 17 κατὰ μετοχὴν (μέση χρηματιστηριακὴ τιμὴ μετοχῆς κατὰ τὸ 1958 δρχ. 212,34).

Τὰ ἔσοδα τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν χρῆσιν 1958 ἀνῆλθον εἰς δρχ. 62.873.563. Ταῦτα ἀπεροφήθησαν κατὰ 30,32 ο/ο ἀπὸ δαπάνας λειτουργίας, 41,16 ο/ο ἀπὸ χρεωστικῶν τόκους, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἐκείνοι ἐπὶ τῶν προπολεμικῶν εἰς λίρας ὁμολογιῶν τῆς Ε.Κ.Τ.Ε., καὶ 6,16 ο/ο ἀπὸ τὰς ἀποσβέσεις, ἀπομεινάσθης οὕτω καθαρᾶς ὠφελείας ἐξ 22,36 ο/ο.

Ἑρώτησις

Ποία ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς.

Ἀπάντησις :

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς ἐκλεγομένων ἀνά βετίαν, τοῦ ἐκάστοτε Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μετέχοντος αὐτοδικαίως τοῦ Συμβουλίου δυνάμει τοῦ εἰρημένου Νόμου 3221 (κατ' ἀντιστοιχίαν καὶ ὁ ἐκάστοτε Διοικητὴς τῆς Ε.Κ.Τ.Ε. μετέχει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος), ἐνὸς ἐκπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μετέχοντος τοῦ Συμβουλίου δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1946 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ πιστοδότησις τῆς Ε.Κ.Τ.Ε. ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ δώδεκα Συμβούλων ἐκλεγομένων ἀνά ζετίαν.

Ἑρώτησις

Ποία ἡ θέσις τῆς Τραπεζῆς ὡς πιστωτικοῦ ὄργανου ἐν τῇ μεταπολεμικῇ Οἰκονομίᾳ τῆς Χώρας.

Ἀπάντησις :

Ὁργανον μακροπροθέσμου πίστεως ἡ Ε.Κ.Τ.Ε., ἔχει ἀνάγκην μακροπροθέσμων κεφαλαίων διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς. Τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα σήμερον τῇ παρέχονται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων Δημοσίων Ὁργανισμῶν εἶναι ὅλους ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τομέων τῆς δραστηριότητός τῆς μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ τῶν στεγαστικῶν δανείων.

Ἑρώτησις

Ποῖαι αἱ ἀπόψεις τῆς Ε.Κ.Τ.Ε. ὡς ἀφορᾷ τὸ ἐλληνικὸν στεγαστικὸν πρόβλημα καὶ ποῖαι αἱ τυχόν ἐνέργειαι αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀπάντησις :

Εἰδικώτερον τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα τῆς Χώρας, λόγῳ τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτῆρος του, ἀπασχολεῖ ὅλους ἰδιαιτέρως τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον. Σχετικαὶ μελέται καὶ εἰσηγήσεις, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ μελέτῃ ἐκπονηθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1955 ὑπὸ εἰδικῶς μετακληθέντος ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἀμερικανοῦ ἐμπειρογνώμονος, ὑπεβλήθησαν κατὰ καιροὺς εἰς τοὺς ἀρμοδίους. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ θέσις τῆς Τραπεζῆς ἐν προκειμένῳ, εἶναι ὅτι τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα, ὡς πρόβλημα μακρᾶς πνοῆς, μόνον διὰ τῆς εφαρμογῆς μιᾶς πολιτικῆς στηριζομένης εἰς τὸ τρίπτυχον: «ἐνιαῖον πρόγραμμα στεγασεως—ἐνιαῖον ταμεῖον στεγασεως—ἐνιαῖος πιστωτικὸς φορὸς στεγασεως» δύναται νὰ εὕρῃ τὸν ὀρθολογικὴν λύσιν του.

Ἡ Ἑθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὡς κοινωφελὲς ἴδρυμα

Ἡ Ε.Κ.Τ.Ε. ἔχεται τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ὡς πιστωτικὸν ἴδρυμα ἐπιτελεῖ κοινωνικὴν ἀποστολὴν καὶ αὕτη δεσπόζει ἐπὶ τῆς ὅλης δανειοδοτικῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Εἶναι λίαν χαρακτηριστικὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ συνόλου 23780 στεγαστικῶν δανείων, χορηγηθέντων ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Τ.Ε. μεταπολεμικῶς μέχρι τέλους 1958, τὰ 23010 καὶ τὰ 63¹/₂ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀφοροῦν εἰς δανειοδοτήσεις ἀπὸ δρχ. 50.000 καὶ κάτω ὅπερ σημαίνει ὅτι σχεδὸν μόνον αἱ ἀνάγκαι τῶν χαμηλοῦ ἐισοδήματος τάξεων ἱκανοποιούνται. Ἄλλ' ἐπίσης χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὰ μέσα ἐπιτόκια κατὰ ὅποια ἡ Ε.Κ.Τ.Ε. ἐφήρμοσε κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως δανείων αὐτῆς εἰς δραχμάς, ἐκυμάνθησαν μετὰ τῶν 7,79 ο/ο κατ' ἀνώτατον καὶ 6,22 ο/ο κατὰ κατώτατον ὅριον.

Τὴν πολιτικὴν ταύτην ἡ Ε.Κ.Τ.Ε. ἠδυνήθη νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ χάρις εἰς τὸ λίαν χαμηλὸν κόστος λειτουργίας τῆς, ὅπερ αὕτη ἔχει ἐπιτύχει διὰ τῆς ὀρθολογικῆς ὁργανώσεώς τῆς καὶ τοῦ ἀπλοποιημένου μηχανολογιστικοῦ συστήματός τῆς.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 43)

ρωμα καθίσταται ὀλον ἐν καὶ πλέον ὀλιγάριθμον, ἐκ τῶν θανάτων. Ὅλοι ἀναπολοῦν τὴν Ἰσπανίαν. Τὴν 19ην Μαΐου 1522, ὁ Σεβαστιανὸς δὲλ Κάνο, διέρχεται ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.

Τὴν 7ην Ἰουλίου, ὅταν τὰ τρόφιμα ἔχουν σωθῆ, προσεγγίζει τὴν νῆσον Σαντιάγο, εἰς τὸ Πράσινον Ἀκρωτήριον. Ὁ Πορτογάλλος κυβερνήτης, νομίζων ὅτι πρόκειται περὶ πλοίου τῶν Ἀντιλλῶν, δίδει εἰς τὸν δὲλ Κάνο τὰ τρόφιμα ποῦ χρειάζεται. Ὅταν ὁμοῦς ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀλήθειαν, δίδει διαταγὴν νὰ συλλάβουν τὸν τολμηρὸν Ἰσπανόν. Ἡδὴ ὁμοῦς ἡ Βικτώρια, με ἀναπεπταμένα ὅλα τῆς τὰ ἰστία, ἐφυγεν ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Ρίο Γκράντε, παρὰ τὰς ζήμιας τὰς ὁποίας ἔχει ὑποστῆ, ἐγκαταλείπουσα καὶ 13 μέλη τοῦ πληρώματος, τὰ ὁποῖα διέπραξαν τὴν ἀπρνοήσιν νὰ ἐξέλθουν εἰς τὴν ἑρηρὰν.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν, ὁ Κάρολος ὁ Ε', διατάσσει νὰ ὀδηγηθῆ ἑνώπιόν του ὁ δὲλ Κάνο. Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν παίρνει

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΝΤΕ ΓΚΩΛ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 15)

χώρες δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν, εἴτε ὅταν ἐπὶ σειρά ἔτων ἢ κάθοδος ἤτο συνεχῆς ἢ ἀνοδος δὲν εἶναι εὐκολος, εἴτε ἐπειδὴ ἡ πληγὴ τῆς Ἀλγερίας δὲν ἔχει κλείσει, ἢ προσπάθεια τοῦ Ντέ Γκὼλ μέχρι στιγμῆς δὲν ἐκαρποφόρησεν ἀπολύτως. Ἀπεκατέστησεν μὲν τὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας, δὲν τῆς ἔδωσεν ὁμοῦ καὶ τὴν ἀρμοζούσαν διεθνῆ θέσιν τῆς.

Εἰς τὸν ἀγῶνα του αὐτὸ ὁ Ντέ Γκὼλ εἶχεν ἀνάγκη φίλων. Πολλῶν καὶ γενναιοδώρων. Αὐτὸς ἤτο ὁ λόγος ποῦ δὲν ἐδίωξεν νὰ δώσῃ τὸ χέρι εἰς τὸν Ἀντενάουερ καὶ νὰ δημιουργήσουν τὸν «ἄξονα Παρισίων—Βόννης», ἄξονα ὁ ὁποῖος διευρυνόμενος διὰ τῆς προσθήκης τῆς Ρώμης θὰ ἀποτελεῖ τὸν σοβαρὸν ἀντίπαλον τῆς Ἀγγλίας. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ὁμοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἔχει ἀνάγκη τῆς ἀμερικανικῆς ὑποστηρίξεως.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὁμοῦ, ἀντιλαμβάνεται ὅτι παραμερίζει ὑπερμέτρως τοὺς φυσικοὺς συμμάχους τῆς Γαλλίας, τοὺς Σλαῦους. Συμμάχους οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἀντεστάθησαν κατὰ τοῦ ἐπεκτατικοῦ πανγερμανικοῦ. Διὰ νὰ τοὺς ἐξευμενίσῃ λοιπὸν ἀρνείται νὰ δεχθῆ τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων πυραύλων κτλ. εἰς τὴν χώραν του. Ὅποτε χάνει τὴν ἀμερικανικὴν εὐνοια ποῦ ἀναζητῆ, χωρὶς καὶ νὰ ἐξιλεῶνται οὐσιαστικῶς ἐναντι τῶν Σλαύων.

Μία καταφανὴς ἀντιθεσις διέπει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ στρατηγοῦ. Οὗτος ἀναμένει τὴν στιγμὴν καθ' ἣν κάτοχος καὶ αὐτὸς τῆς ἀτομικῆς βόμβας θὰ δύναται νὰ ἐπιβίῃ—ὅπως νομίζει—ἀπὸ «θέσεως ἰσχύος». Κατὰ πόσον ὁμοῦ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ὅταν θὰ γίνῃ μέλος τῆς «ἀτομικῆς λέσχης», θὰ τὸ δείξῃ μόνον ὁ καιρὸς. Πρὸς τὸ παρόν, ὅπως ὀρθῶς παρατηρεῖ γαλλικὴ ἐφημερὶς «..... ἡ Γαλλία πλῆει ἐπικινδύνως εἰς θαλάσσας ὅπου μηχανεύεται πῶς νὰ διαιωνίσῃ τὰς τρικυμίας».

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἀλγερίας

Ἡ μάχη τῆς Ἀλγερίας ἡ ὁποία ἐγένεθη τὴν σημερινὴν κατὰστασιν, τεῖνει νὰ κρίνῃ καὶ τὴν ὅλην ἐπιτυχίαν τοῦ πειράματος Ντέ Γκὼλ. Ἡ λύσις ποῦ θὰ δοθῆ εἰς αὐτὸ τὸ πρόβλημα εἶναι ἐκείνη ποῦ θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν Ἰστορίαν ἡ θὰ καταράσῃ τὸν στρατηγόν. Διότι ἡ Ἀλγερία δὲν εἶναι ὁ οἰοσδήποτε ἀνταρτοπόλεμος. Εἶναι ἔκφρασις οἰκονομικῶν συμφερόντων, πολιτικῶν ἐπιδιώξεων καὶ κοινωνικῶν προσανατολισμῶν.

Ἐάν ὁ στρατηγὸς ἐπιτύχῃ νὰ δώσῃ μίαν λύσιν ἀποδεκτὴ ἀπ' ὅλους, τὸ καθεστὼς του θὰ σταθεροποιηθῆ ἔσωτερικῶς καὶ θὰ ἐπιβλήθῃ διεθνῶς.

Δ. Κ. ΜΑΓΚΛΙΒΕΡΑΣ

παρὰ ἓνα πολὺ μικρὸν μερίδιον ἀπὸ τὸ φορτίο καὶ τοῦ δίδει ἓνα οἰκόσημον. Τὸ οἰκόσημον αὐτὸ εἶναι χωρισμένον εἰς τὰ δύο: Τὸ ἄνω μέρος παριστάνει πύργον χρυσοῦ ἐπὶ φόντου πορφυροῦ, τὸ δὲ κάτω μέρος κλόνους μπαχαρικών, μετὰ ξὺ αὐτῶν μία ὑδρόγειος, περιβεβλημένη ἀπὸ περγαμνὴν με τὴν λατινικὴν ἐπιγραφὴν: «Primaus circumdidisti me» (πρῶτος με περιέπλευσας).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μᾶς ἀπεστάλησαν αἱ ἐκδόσεις :

ΒΙΒΛΙΑ :

«Μήνυμα Εἰρήνης» Εὐάγγ. Δικήτα
«Καινουργία Ἐποχῆ» Γιάννη Γουδέλη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ :

«Μαραθῶν» ἔκδοσις Βραζιλίας
«Ἡ Νότιος Ἀμερικὴ»
«Ἐθνος» ἔκδοσις Σαντιάγκο—Χιλῆς
«Ἡ Φωνὴ τῶν Ἀποδήμων»
«Νέα Ὑόρκη» ἔκδοσις Ν. Ὑόρκης
«Ναυτιλιακὴ»
«Σουδανικὰ Νέα» ἔκδοσις Χαρτοῦμ
«Κύπρος» ἔκδοσις Νέας Ὑόρκης

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ :

«Ναυτικά Χρονικά»
«Ἀρχιτεκτονικὴ»
«Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις»
«Κοινὴ Γνώμη»
«Εἰκόνας»
«Ξενία»
«Κρίκος» ἔκδοσις Λονδίνου
«Ἑθνικὴ Ἀνασυγκρότησις»
«Ναυτιλιακὰ Νέα»
«Οἰκονομικὰ Νέα»

«Ἡχώ τῶν Θαλασσῶν»
«Ἑλληνικοὶ ὀρίζοντες» ἔκδοσις Ἀλεξανδρείας
«Ναυτιλία»
«Κυκλαδικὸς Κόσμος»
«Δελτίον Ἑλληνογερμανικοῦ Ἐπιμελητηρίου»
«Δελτίον Ἑλληνοϊταλικῶ Ἐπιμελητηρίου»
«Δελτίον Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς»
«Δελτίον Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς»
«Δελτίον Ἐπιμορφωτικῆς Ἐταιρείας»
«Ὁ Λογιστὴς» τεύχος Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ :

Δελτίον τῶν Lloyd Λονδίνου
Bauen und Wohnen Ζυρίχης
Baumeister Μονάχου
Connaissance des Arts Παρισίων
Fair Play Λονδίνου
Independance Παρισίων
The Ballie international conference Κοπεγχάγης
Norwegian shippin News Ὅσλο
The Syren Λονδίνου
Ἐπιθεώρησις τῆς Τουριστικῆς Λέσχης Παρισίων τῆς Γαλλίας.
Plaisir de France Παρισίων.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

(ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ). Εἰς τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίον του με γλαφυρὸν ἦφος ὁ ἐξαιρετος Μητροπολίτης Κεντρικῆς Ἀφρικῆς κ. Κυπριανὸς Παπαδόπουλος περιγράφει τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀγίας Σοφίας, τὴν Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου διαπιστοῦνται τὰ συναισθήματα ποῦ συνέχων τὸν πιστὸν τῆς ὁδοδόξου θρησκείας ἐπὶ τῷ ἀντικρῶματι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Βυζαντίου ποῦ ἀποτελεῖ σύμβολον τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη διατήρησιν ἀσβέστου τῆς φλόγας τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐν μέσῳ τῶν ὀρθῶν τῶν βαρβάρων. Ἰστορικῶς καταποιστικώτατον Μητροπολίτην πάλεται ἀπὸ ἀγνήν χριστιανικὴν πίστιν, διανθισμένον δὲ ὡς εἶναι με ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν μοῦσα διὰ τὸ Βυζάντιον ἀποτελεῖ πραγματικὴν προσφορὰ εἰς τὸν ἀναγνώστην. Ὁ ΑἰΩΝ ἡμερῶν εἰς τὴν νέαν ἔκδοσιν με πραγματικὴν ἱκανοποίησιν καὶ με τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ἀμερίστου ἐκτιμήσεως τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινῶ ἑδῶ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἀφρικῇ διαμένοντας ὁμογενεῖς.

Ἀποτελεῖ ἔργον μεγίστης σημασίας ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου τοῦ ἐρευνητοῦ καὶ διδασκάλου Κοσμά Μιροτλίου—Ἀποστολίδου «Ἡ τῆς Φιλιππουπόλεως ἱστορία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων» ἔκδοσις ἡ ὁποία ἐγένετο τῆ φροντίδι τῆς Ἐνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ ἐξ ἀνατολικῆς Ρωμυλίας Ἑλλήνων, ἐπιμελεία τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεωργ. Μέγα.

Εἰς τὸν ἐξ ὀκτακοσίων σελίδων τόμον ὁ ἀειμνηστὸς συγγραφεὺς περιγράφει με κάθε λεπτομέρειαν τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ ἰδιαίτερος τῆς Φιλιππουπόλεως εἰς τὴν ὅποιαν καὶ ἔζησεν τὰ περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς του. Οἱ μελετηταὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ εὗρουν πολὺτιμα στοιχεῖα εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστολίδου, τοῦ μοναχικοῦ ἐρευνητοῦ καὶ ἱστοριοφίλου τῆς ἐλληνικῆς ἐστίας τῆς Βορείου Θράκης.

Γνωρίζομεν ποῖα δυσκολία ἀντιμετωπίσθησαν διὰ τὴν παρουσίαν εἰς ἓναν ὀγκώδη τόμον, τοῦ ἀξιολόγου ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἔργον τοῦ Ἀποστολίδου καὶ ὀφειλομεν νὰ ἐξαρῶμεν ἰδιαίτερος τὴν ἐργασίαν αὐτὴν τῆς Ἐνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ ἐξ ἀνατολικῆς Ρωμυλίας Ἑλλήνων.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

«Ἐκφράζω διὰ τῆς παρουσίας μου τὰ πλέον ἐγκάρδια συγχαρητήρια διὰ τὸ περισπούδαστον περιοδικὸν «Ὁ Αἰὼν» τοῦ ὁποῖον τὰς σελίδας ἡ φιλογενὴς καρδιά σας σφῶς καὶ θαερέστως κατευθύνει εἰς ἐθνικοθηρησκευτικὸς σκοποὺς καὶ ἐπιδιώξεις. Εἰς ὅλας τὰς σελίδας τοῦ περιοδικοῦ προβάλλει ἡ νοικοκυρνεμένη μορφή τῆς Πατρίδος μας. Εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Πατὴρ τῶν Φώτων, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἐπισχῆθῃ πλουσίως τὴν προσπάθειάν σας».

Διατελῶ μετ' εὐχῶν
Ὁ Κεντρικὸς Ἀφρικῆς Κυπριανὸς

«Τὸ περιοδικὸν σας «Ὁ Αἰὼν» πλουσιώτατον εἰς ὕλην διεξῆλθον μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος. Διὰ τὴν ἀξιόλογον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἐμφάνισιν τοῦ «Αἰῶνος» θεομύματα συγχαρητήρια».

ΧΡ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ
Πρόεδρος Κοινότητος Ψυχικοῦ

«Θεομύματα συγχαρητήρια διὰ τὸν νεαρὸν μὲν ἀλλὰ ἀξιόλογον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς περιοδικὸν σας».

Σ. Βοβολίνης
Διευθυντὴς «Βιομηχανικῆς Ἐπιθεωρήσεως»

«Διεξῆλθον τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ με πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἐνισχύθη πολὺ εἰς τὴν πρώτην μου ἀπομν, ὅτι δηλαδή ὁ «Αἰὼν» πληροῖ ἓνα κενὸν εἰς τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις. Ἐσπερον ἐπὶ τέλους ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάς ἓνα περιοδικὸν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ με περιεχόμενον ὑψηλοῦ ἐπιπέδου».

P. B. PECLARIS
Accredited press correspondent
to the United Nations and the United States

«Συγχαρητήρια διὰ τὴν πλουσιωτάτην, ἐνδιαφέρονταν, ποιητικὴν καὶ ἀρίστην εἰς ἐμφάνισιν Ἐπιθεωρησίν σας. Ἰδιαίτερος συνιστάμεν τὸ περιοδικὸν σας ἐκ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας εἰς τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ διότι τοῦτο τυγχάνει πράγματι τοῦ ἐνδιαφέροντος των».

Ἐφημ. «Ὁ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ»

Ἰδιαίτερον χαρὰν δοκιμάζω ὅταν λαμβάνω τὸ ἐξαιρετον περιοδικὸν σας. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὸ ἀξιόλογον αὐτὸ ἔργον ποῦ τιμᾷ τὴν διεύθυνσιν καὶ τοὺς συνεργάτας τοῦ «Αἰῶνος».

Τὰ σοβαρὰ καὶ ἐνδιαφέροντα θέματα, ἡ ἀρίστη κατάταξις τῆς ὕλης καὶ ἡ ἐν γενεῖ ἐπιμελημένη ἐμφάνισις του προεξοφλοῦν βεβαίαν ἐπιτυχίαν.

ΗΛΙΑΣ ΤΡΙΣΠΙΩΤΗΣ
Παλιὸν Φάληρον

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

«Πόσες φορές δὲν προσπαθῶ νὰ βρῶ μιὰ τέλεια ἔκδοση, πὸν νὰ ἱκανοποιῆ, πὸν νὰ γιομίζῃ ἀπόλαυση, πὸν νὰ μὲ κἀνῃ νὰ καταβροχθίζω ἀπληστα κάθε σελίδα καὶ νὰ τὴ διαβάζω μὲ χαρὰ. Τὴν χαρὰ, τὴν εὐτυχίαν τούτῃ μπορῶ νὰ πῶ τὴν βρίσκω σπάνια, κάπου-κάπου, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σὲ κανένα καλὸ καλοφτιαγμένο περιοδικὸ ἑλληνικὸ ἢ ξένο. Τὴν βρῆκα καὶ τώρα ἀνοίγοντας τὸ περιοδικὸ «Αἰὼν» πὸν περιέχει κάθε θέμα, κοινωνικὸ, πολιτικὸ, οἰκονομικὸ, ἐγκυκλοπαιδικὸ καὶ φιλολογικὸ. Μὲ τὸν «Αἰὼνα» ὁ περιοδικὸς τύπος βρῖσκει, ἀποκτᾷ τὸ βαθύτερο νόημά του, βρῖσκει τὸν ἀληθινὸ του τόνο, ξεφεύγει ἀπὸ τὴν μονοτονία, ἀπλώνεται, σὲ εὐρυχωρία χωρὶς νὰ γίνεταί ἀνιαρὸς, νὰ γίνεταί μονότονος, γίνεταί ἄξιος προσσχῆς καὶ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του. Συνεργάζονται ξένοι καὶ Ἕλληνες Δημοσιογράφοι, οἰκονομολόγοι, κοινωνιολόγοι καὶ πολιτικοί. Δὲν ἀποτελεῖ ὅπως τὰ περισσότερα περιοδικὰ νοσηρὰ δημοσιογραφικὴ ἀνωμαλία, ἀλλὰ παρουσιάζει, ἔξω ἀπὸ πάθη πολιτικὰ καὶ κοινωνικά, τὴν ἀλήθεια, τὴν ἀλήθεια τοῦ αἰῶνος μας. Ἀξίζει νὰ διαβασθῆ. Μιὰ ματιὰ, καὶ κάθε ἐνδοιασμὸς πρὸς τὸ περιοδικὸ μὲ τὸν «Αἰὼνα» θὰ λείπη».

ΓΡΗΓ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
«Ἀρκαδικὰ Νέα»

Τὴν θαυμασίαν καὶ τελείως συγχρονισμένην πολιτικοοικονομικὴν ἐπιθεώρησίν σας παρακολοῦθῶ πάντοτε μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν εὐρίσκω εἰς περιεχόμενα καὶ ἐμφάνισιν ἐφάμιλλον τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐκδόσεων. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια.

ΚΩΣΤΗΣ ΒΑΓΕΝΑΣ
Genova

Ο ΑΙΩΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMICAL REVIEW

EDITOR-DIRECTOR :
OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE :
34, PANEPISTIMIΟΥ AVE,
ATHENS - GREECE
Phones : 613.663 - 614.885

Telegrams :
TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION :
American Dollars 18
English Pounds 6 and 7 shillings
D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE :
OTHON C. LEFAS - TETENES

1934 1959

**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ**

Συμπληρώσασα αἰσιῶς τέταρτον αἰῶνος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ τόπου προόδου, ἤδη, ἡ «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», ἔτι ἀκμαιότερα, μὲ κῦρος καὶ διεθνή ἀπήχησιν, χωρεῖ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς, ὡς δημοσιονομικῆς, τεχνολογικῆς καὶ οἰκονομικῆς περιοδικῆς.

Ἀνεξάρτητον ὄργανον γνώμης, προβάλλει, ἐρευνᾷ καὶ διαφωτίζει τὰς ἐκδηλώσεις, τὰ προβλήματα καὶ τὰ ἐπιτεύγματα πάσης πλουτοπαραγωγικῆς δραστηριότητος καί, ἐν γένει, τὰς ἐκφράσεις τοῦ οἰκονομικοῦ μας βίου :

ΚΡΑΤΟΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΑ - ΓΕΩΡΓΙΑ - ΝΑΥΤΙΑΙΑ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΙ - ΕΜΠΟΡΙΟΝ - ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΡΓΑΣΙΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ ὡς ἀυτότελές παράρτημα αὐτοῦ, δωρεάν διὰ τοὺς συνδρομητὰς του, κυκλοφορεῖ τὸ

**ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ**

ΑΘΗΝΑΙ-ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 5 ΤΗΛ. 71.109 - 72.390 - 74.875

Μετὰρῆθινα Ἐπιπεθα

Υἱοὶ Ἰ. Παπαμανωλοπούλου

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4 ΤΗΛ. 34551 ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΣΤΡΥΜΩΝΟΣ 38 (ΡΟΥΦ) ΤΗΛ. 526923

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ

“ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ”

ΠΟΙΗΣΗ - ΤΕΧΝΗ - ΖΩΗ -
ΜΟΥΣΙΚΗ - ΘΕΑΤΡΟ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΛ. ΠΑΝΤΟΥ 16
ΑΘΗΝΑΙ

Πρὸς
τοὺς κ.κ. Συνδρομητὰς
τοῦ «Αἰῶνος»

Παρακαλοῦμεν θερμῶς,
ὅπως, εἰς περίπτωσιν καθ’
ἣν τὸ ἀποστελλόμενον καθ’
ἑαστον μῆνα τεύχος μας
δὲν φθάνει ἐγκαίρως εἰς
χεῖρας σας, εἰδοποιούμεθα
τηλεφωνικῶς (614.885 -
613.663), προκειμένου νὰ
ἐρευνήσωμεν τὴν αἰτίαν
τῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς.

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

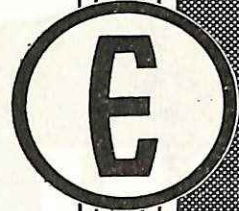
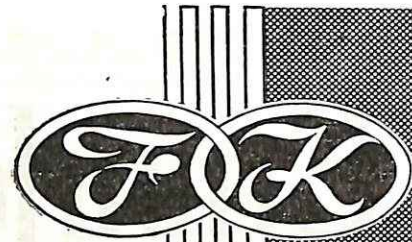
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

ΖΩΗΣ ● ΠΥΡΟΣ ● ΘΑΛΑΣΣΗΣ ● ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ● ΜΕΤΑ-
ΦΟΡΩΝ ● ΚΛΟΠΗΣ ● ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ ● ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ
ΚΕΡΑΟΥΣ ● ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ● ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ● ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ● ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ
ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ ● ASSANSEURS ● ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσάνιου 6 - Τηλ. 20-549, 21-950

ΕΞΥΠΝ
TAUNUS Τό ιδεώδες οικογενειακό
 12-13M άμάξι 4 θυρών κατάλληλο
 και για ταξί

ΦΟΡΤΗΓΑ Συνδυάζουν την άφραστη άντοχή
 με τις ανέσεις ενός επιβατικού.
 F&K Ανατρεπόμενα από 1 έως 5 1/2 τόννων.

EDSEL Τό επιβατικό πολυτελείας με την
 καταπληκτική εμφάνισι. Έξακύλινδρο
 κατάλληλο και διά ΤΑΞΙ.

- * Μεγάλη παρακαταθήκη ανταλλακτικών
- * Μεγάλες εύκολες διευκολύνσεις
- * Έτοιμοασφάλισα

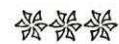
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
 ΘΩΝΗ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ Ε.Π.Ε.
 ΓΡΑΦΕΙΑ-ΕΚΘΕΣΕΙΣ-ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 110 ΤΗΛ. 91.951
 ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 181 ΤΗΛ. 872.767

ΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ

"Αίωνα"

προσδίδουν βαρύτητα
 εις την επιχείρησίν σας

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ 613.663 - 614.885

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστημάτων τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839, καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΡΟΠΒΑΝΚ,,

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περσμάζογλου 18

Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν

2 » ἐν Πειραιεῖ

29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος:

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ & ΑΙΟΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: COMERZBANK. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30-451

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 142.142.775,70 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31.8.59 ΔΡΧ. 3.064.920.596,03

80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΚΑΤΡΟΝ)

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Περιηγητῶν:

Τὸ Ὑπ/μα Συντάγματος, 2-4 Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου
(ἔναντι Ξενοδοχείου "GRANDE BRETAGNE,")

Ἄνοικτὸν 8 π.μ. ἕως 8 μ.μ.

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 9 π.μ. ἕως 13.30' μ.μ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD. LONDON
LONDON E. C. 3, BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.